10 Thlr

Xc. 132.
6.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-819586-p0004-1

INDICIS

IN

SWIETENII

COMMENTARIORVM

TOMOS QVINQVE

SVPPLEMENTVM

CONTINENS

RES NOTATV MAXIME DIGNAS IN COMMENTARIIS

REPERIVNDAS

REALIS INDICIS

VICES SVPPLENS ET OBSERVATIONES

INDICANS

IN PROPRIOS VSVS CONFECTVM

NVNC VERO PVBLICI IVRIS FACTVM

A

IOHANNE ADOLPHO GLADBACHIO, M. D.

SERENISSIMI PRINCIPIS ANHALTINO SERVESTANI A CONSILIIS AVLICIS, AVLAE MEDICO, ET PHYSICO, VT AIVNT FORENSI.

HILDBVRGHVSAE,

Sumtibus IOANNIS GOTTFREDI HANISCHII,

BIBLIOP. AVLICI HILDBVRGH. PRIVIL. MDCCLXXV.

N 6

KOEN. PRIED.
UNIVERS.
ZU HALLE

BENEVOLO LECTORI

S. P. D.

IOANNES ADOLPHUS GLADBACH.

En! Supplementum in Indicem Commentariorum Swietenianorum: miraberis fortaſſe adparitionem hujus ſupplementi, eamque ſuperfluam judicabis, cum Index jam locupletiſſimus Tomo horum Commentariorum quinto annexus ſit. Sed compares quaeſo mox dictum Indicem meo cum ſupplemento, et videbis priorem ab ultimo multum differre.

re. Ille enim res in omnibus quinque Tomis reperiundas non nisi breviſſime recenſet; hoc vero fuſius illas explanat. Dignitas et copia rerum in his Tomis comprehenſarum merebatur ſine dubio, ut major, quam receptum eſt, in conſcribendo Indice ſolertia adhiberetur. Hanc que ſolertiam ego mox ab initio prodeuntium ſingularium Commentariorum Tomorum ad privatos meos uſus adhibui, illaque usque ad editionem quinti illorum Tomi perrexi. Adnotavi ſimul copioſiſſimas et pulcherrimas Obſervationes, quibus exaſciatiſſimi hi Commentarii, ad probandas rationes à b. Swietenio maximo judicio poſitas, uberrime repleti ſunt, et quarum in Indice nulla facta fuit mentio.

Cum itaque ſupplementum meum ab Indice jam impreſſo multum recedat, credidi fore ut alicui uſui inſervire valeret, ſi illud publici facerem juris. Vnica haec eſt ratio, quare prodiit; et ſpero Benevolum Lectorem illam amice judicaturum. Errores typographici, ſi tales forſan irrepſerint, impreſſioni in diſſito à me loco factae adſcribas velim. Vale Faveque. Dabam in Muſaeo Serveſtae 12 Martii A. O. R. 1775.

A.

A.

Abdomen quid. I. 514.

tumidum puerorum, à glutine contento, frictiones optime fert. quomodo? I. 108.

Abdominis circulus sanguinis quomodo fiat in statu naturali et sano, et in illo ubi hepar obstructum. III. 94.

constrictio sola, praesertim per thoraces rigidos, in sequiori sexu plurima fecit mala: imò paralysin thoracis et abdominis induxit. III. 354.

dolores si adsunt chronici, merito lienis, pancreatis, aut alius visceris ulcus, scirrhus, cancer, calculi, suspicantur, et blandissima tantum remedia exhibenda. III. 156. 192.

tormina multi ilico sentiunt, dum pavimento lapideo frigido diu insistunt. III. 162.

tumor post partum subitus et à Vermibus oriri potest. IV. 712.

ab esu fructuum austerorum. III. 334. 360.

à scirrhis Omenti. Exempla III. 157. IV. 460. 461. vide Omentum.

post febres intermittentes interdum fit à scirrhis. II. 523.

non semper infausti ominis est, cur? II. 523.

autumnales quid designet. II. 82.

Vulnera cavitatem non penetrantia quibus noscuntur. I. 514.

neglecta saepe pessima produxerunt mala, quae? I. 515.

attamen oblique decurrentia fistulas pariunt. I. 515. Exempl. I. 516.

quomodo curantur. I. 516.

Vulnera cavitatem penetrantia quibus noscuntur. I. 517.

et viscera interiora illaesa quibus noscuntur. I. 517.

quomodo curanda. I. 518.

et viscera interiora laesa, quibus noscitur, et quibus detegendum quales hae partes sint. I. 520. seq.

si viscera laesa quid eveniat. I. 524.

Abdominis vulnera cavitatem si aër intraverit, qualia mala pariat. I. 525.
copiosum sanguinem effusum continentia quae mala pariant. I. 525.
paucum sanguinem effusum habentia non adeo periculosa, cur? Exempl. I. 525.
quomodo tractanda. I. 525. vide Intestina. Omentum
qualem requirunt diactam. I. 534.
vulnera 18, quorum 8 cavitatem penetraverant, curata quomodo. I. 535.
dolor acutus semper suspectus, cur? I. 520.
liber aëris frigidioris accessus noxius, cur? I. 524.
Abdominalium viscerum vitia hepar adeo facile efficiunt, cur? III. 141.
Ablactatio infantis ante dentitionem absolutam ne fiat, cur? IV. 749. Vide Infans.
Abortientes diu languent, ut ut cibos assumant, cur? I. 24. II. 43.
Abortum convulsio sequens unde? I. 377.
quomodo tractanda. I. 381.
Abortus quid sit. IV. 468.
in tria stadia distinguitur, qualia? IV. 468. 493.
circa tertium mensem frequentior contingit, cur? IV. 469. 473.
à Vomitu, cur? IV. 469.
ob tenesmum assiduum ab ulcusculis genitalium fervidis, et ab haemorrhoidibus tumentibus productum. III. 220.
ab aphthis metuendus, cur? III. 219.
in foeminis frequentior quam in brutis, cur? IV. 486.
Placenta facilius remanet quam in partu maturo. IV. 487.
remediis factus Exempl. funestum ex Hippocrate. IV. 487. Abortum procreantes horreant vitam certo perdituram, nisi homicidii crimen illas jam terruit. IV. 488.
majus periculum inducit foeminis, quam partus naturalis. IV. 488.
convulsio sequens, unde? et quomodo tractanda. I. 377. 381.
ut plurimum funestus illis, quae febre continua remittente laborant. IV. 488.
febre acuta laborantium non semper funestus. IV. 488.
Variolis discretis copiosis laborantium, non semper exitialis. Exempl. evasae, quae quarto mense abortum perpessa erat. IV. 488.
et hydropem efficere potest, cur? IV. 198. 489.
praecavendus, nisi subito concidant mammae. IV. 496.
instans quibus noscitur IV. 493. vide Haemorrhagia uterina.
unde? IV. 496.
ab Hippocrate procreatus quomodo? Exempl. IV. 498. Facinus est hunc efficere. IV. 499.
causae revocantur ad duplicem impotentiam, unam foetum gerendi, alteram foetum nutriendi. IV. 502.
Abscessus quid? I. 692.
dum pus continet coctum, statim aperiendus, cur? I. 695. 704.
quomodo tractandus ut aperiatur. I. 692. 693. 694. seq.
occlusus maneat, donec omne crudum inflammatum fuerit maturatum. I. 699. 700.

Abſceſſus nimis cito apertus quae mala faciat. Exempl. I. 700.
pus exitui aptum habere quibus noſcitur. I. 701. 702.
pus continens exitui aptum et non apertus quae mala faciat. Exempla. I. 695. 704. ſeq.
in glandulis diutius clauſi relinquendi, quam in aliis partibus, cur? I. 710.
interne latentis, in morbis internis, praecipuum ſignum eſt, ſi poſt dolorem acutum inertis ponderis ſenſus in loco affecto percipiatur. I. 704. vide Vomica.
Cubiti ſanatus per diarrhoeam purulentam. Exempl. I. 706.
quomodo minimo cum dolore aperiendus. I. 709.
per ſcalpellum tuto aperitur quomodo. I. 710. 711.
profunde haerentes quomodo dignoſcendi. I. 711.
in hypogaſtrio profunde haerentis Exempl. I. 712. 711.
mammarum profunde haerentis Exempl. I. 712.
in crure rarioris Exempl. qui omnia maturi abſceſſus ſigna habuit, qui vero apertus ne guttam puris exhibuit, ſed paucum mucum ſaltem effudit, ſubſequentibus poſtero die fungoſis excretionibus. I. 712.
magni non ſimul et ſemel à pure liberandi, cur? I. 713.
ſi comprimi poſſunt, ab omni pure ſimul ac ſemel liberentur. I. 713.
oſſium, quid. I. 942.
quomodo curandi. I. 714.
et per cauſticum aperiuntur, ſed minus tuto quam per ſcalpellum. I. 715.
poſt febres, praecipue acutas, Exempl. II. 81.
apparens et iterum diſparens in acutis, cujus praeſagii. II. 324.
Abſorbentia efficacia tantum ubi acido occurrunt. I. 91. II. 128.
ex ſe inertia ſunt. I. 91.
in alcohol redacta minime conducunt. I. 91. 93.
in ſcirrhis inteſtinorum utilia. III. 190.
pulverata ſaltem adhibeantur. I. 91.
igne exuſta primis viis damna inferunt, qualia. I. 178.
Abſtergentia medicamenta quae ſint. I. 71. 330.
Acetum conficientes cur pallidi ſaepius et tumentes ſint. I. 94.
Vini putredini ſanguinis optime reſiſtit. I. 127.
ſanguinem diſſolvit. I. 127.
majori copia epotum febrim excitat. I. 141.
habetur pro anthelmintico; quibus miſcendum et quomodo tractandum. IV. 732.
ſecundum Torti vermes cito necat. IV. 735.
ex quibus conſtat. I. 91.
qualem in humores noſtros exſerat vim. III. 572.
Achores quid? V. 590.
retropulſi epilepſiam efficere poſſunt. Exempla III. 421.
quomodo revocantur. III. 434. 448. IV. 125.
Acicula deglutita ex inguinis tumore extracta. I. 635.
Acidum naturaliter in animalibus non invenitur. I. 80.

Acidum in corpore humano si exstat, peregrinum est et ortum ab ingestis. I. 81.
mox eructant debiles, vinum potantes. I. 82.
praesens in corpore humano quibus noscitur? I. 88.
nascitur ex alimentis, ex inopia boni sanguinis, debilitate vasorum et viscerum, item et à defectu motus animalis. I. 82. 83.
in prima digestione facilius generatur, cur? I. 83. IV. 681.
solum, non semper creat appetitum: Exemplo sint rapacissima animalia. I. 84.
quid efficiat in corpore humano. I. 84. 86.
faeces infantum alvinas virides facit. I. 86. IV. 682.
corpus humanum pallere facit. I. 87.
eructantes raro pleuritide laborant, cur. III. 653.
immutantia et obtundentia quae sint. I. 92. Cepae, allium, sinapi IV. 223. 683.
in infantibus, nisi convulsi moriantur, abdomen facit turmidum, sub initio alvum clausam, post vero nimis fluentem putridam, et sequitur mors, unde? IV. 682.
cito domari debet. cur? IV. 681.
oleis molissimis obtunditur, quomodo? et quando nocent. I. 92. IV. 661. 685.
domatur ex pulvere lapidibus cancrorum, rhabarbaro et Cinamomi. grj. ut et saponibus. I. 92. 77.
obtunditur Gelatinis. I. 92. et bile animalium. I. 86. IV. 684.

Acida sanguinem condensant, qualia? I. 177. 127.
solvunt. qualia. I. 177.

Acria mechanica quid? II. 110.
rubefacientia, quid? II. 113.
sanguinem intrare posse probatur lacte nutricum alterato post iram, post purgans sumtum, aut allium comesum. II. 30.

Acrimonia acida, alcalina, biliosa, oleosa quid? I. 130.
obtunditur per saponem Venetum, per ova sorbilia, jusculа ex carnibus juniorum animalium parata, vel ex gammaris et cancris consecta, per carnes teneras assatas, pisces fluviatiles assas. III. 491. IV. 684. 685.
per decoctum rasurae Cornu cervi, eboris, Allium, cepas, sinapi semina. III. 656. IV. 223. 683.
alcalina obtunditur per sapones acidos, fructus horaeos, lacticinia, farinacea bene fermentata, oryzam, hordeum, secale &c. III. 490. serum lactis gramineum, potus ex cerasis, fragis, recentibus cum aqua contritis &c.
biliosa quid? et unde? II. 209. est acerrima. I. 130.
noscitur ex lingua sordida, sapore fastidioso amaro putrido, nausea, anorexia. II. 210.
tollitur ab emeticis, purgantibus &c. II. 210. ut et à saponaceis, inprimis acidis, aquae mistis, oxymele, fructuum horaeorum succis, sapis, syrupis &c. II. 209.
Oleosa pejor est simplici putredine aut acrimonia biliosa; et ubi semel humoribus nostris mista est difficillime inde eluitur. I. 130. 540. 917. III. 597.
aromatica quid efficiat. III. 336.
tollitur aquosis, acidis, saponaceis acidis, galatinosis &c. II. 130. seq.

Acrimoniam quamcunque enervant aqua, oleum et decocta emollientia, hinc semper eadem prosunt, etiam in casu dubio. III. 176.

Acrimonia vide Cibi.

Actiones animales. I. 4.
naturales. I. 3.
vitales. I. 2.

Acus cum parte fili, sex pollices longa, circa humerum extracta. I. 635.
deglutita ex inguinis tumore extracta. I. 635.

Acuti morbi et à peritissimo Medico non impediuntur, quin in alios morbos desinant. III. 340.
quandoque subito deponunt in quandam corporis partem copiam veri puris, licet nullum signum topicae inflammationis aut suppurationis in ullo corporis loco observatum fuerit. III. 340.
requirunt ut sollicite attendatur ad hypochondriorum dolores, tumores, retrosursum elevationes, cur? III. 140.
quandoque sponte sua stipantur hydrophobia. III. 537.

Adstringentia inflammatis partibus applicata noxia sunt, cur? I. 665.
nervis quam proxime adplicata illorum actiones turbare possunt. Acaciae succus linguae impositus saporem per tempus profligat. Adstringentia oculis adplicata immedicabilem quandoque coecitatem fecerunt. Acerbis fructibus abutentes pueri abdomen tumidum habent toties, cur? III. 360.
quomodo operantur. I. 36. 37.
imprudenter adhibita quomodo nocent. I. 37. II. 393.

Adultorum diaeta. I. 75.
morbi. I. 75.

Aer acris putrefaciens qualis? II. 123.
venenis refertus. ib. eod.
putrefaciens ad pessimam et subitam putredinem disponit. II. 125.
emendandus quibus? II. 126. per ignem, per explosa tormenta ut ventus proveniat: per Vaporem aceti, per sal marinum, per sulphur, per pulverem pyrium carbonibus combustum. II. 126.
calidissimus, et simul siccissimus animalium carnes non tam cito putridas facit. I. 745.
calidus calorem febrilem auget. II. 160.
nimis corpori humano nocet, cur? II. 43. 119.
quomodo temperandus? II. 119. 120. 155.
et humidus subtilissimam putredinem facit. I. 180. II. 122.
igne emendatur. II. 122.
elasticus in sanguine naturaliter non invenitur, et dum adest, subitae mortis instat discrimen. II. 234. III. 333.
fixus corporibus inclusus firmitatem illorum procreat. V. 315. seq.
si à nexu corporum solvitur, elasticus quidem fit, sed differt ille aër ab athmosphaerico quibus? V. 318.
tentatus est a Pringlio et Macbridio. V. 319.
frigidus et humidus nocentior est frigido sicco, cur? I. 679.
quales pariat morbos. II. 122.

Aer frigidus et humidus transpirationem impediens paralysin et apoplexiam efficere potest. Exempl. III. 361.
rachitidem creare potest, cur? V. 589.
ad morbos curandos quomodo comparatur? II. 120. 155.
et siccus in acutis inflammatoriis prodest, cur? I. 679.
ad morbos curandos quomodo comparatur? II. 119.
humidus semper quibus noscitur? II. 122.
et tepidus, diu durans, paraplegias epidemicas secundum observata Hippocratis creavit. III. 362.
melancholicis utilis, cur? III. 479.
inspiratus et retentus musculorum actionem auget, cur? II. 717.
non renovatus capitis vulneribus nocet. I. 319. 402.
purus, campestris, ventis perflatus, summum ad curandam Cachexiam est remedium. III. 657.
Stagnans, palustris, umbrosus favet melancholiae et scorbuto. III. 505. 595.
Aestate morbi putredinosi familiares, cur? I. 119.
inflammatorii familiares. II. 265. cur? II. 44. 454.
fervida, aridaque Hepatitis in nosocomiis militum epidemica observata fuit, cum magno ardoris sensu et dolore acutissimo quasi perterebrante. Exempl. III. 83.
fervidissima praegressa subsequuntur autumnali tempore febres biliosae hepatitidem saepe comitem habentes. cur? III. 87. 96. 97. 98. 102. 104. 119. 468.
sequuntur autumnali tempore febres curatu difficillimae, quae in initio continuae videntur, postea vero in classem intermittentium veniunt. III. 468.
fervidissima praegressa autumnali tempore frequenter observantur melancholiae. III. 468.
quales cibi optimi. vide Cibi.
Aestus inflammatae partis unde? I. 648.
partium internarum quid indicet. II. 151.
Aetatum structura partium solidarum diversa unde? I. 71.
diversi morbi. I. 74. 126.
diversus victus. I. 75.
diversa vita. I. 76.
diversa medicamenta. I. 76. 77. 83.
Alcahest Glauberi quid? V. 368. datur in podagra. ib.
Alcali quid. I. 113.
origo in corpore humano unde. I. 114.
effectus in sanguine humano. I. 117.
quibus animalibus proprium. I. 117.
rarissime in hominis viventis humoribus vere reperitur. I. 131.
Sal fixum quid. I. 204.
qualibus in morbis prodest aut nocet. I. 204.
Sal volatile quid. I. 113. 204. proprietates et usus. I. 204.
Salia omnia una eademque. I. 204. vide Sal alcalinus.

Alcali Salium usus et noxae. I. 240. I. 127. II. 240.
Alcohol calidum in haemorrhagiis utile. I. 346.
Alimenta tenacia corpora reddunt debilia, cur? I. 24.
Alimentorum facultas non pendet ab alimentis solis, sed omnium maxime à corporibus in quae ingeruntur. I. 60.
Allium magnam possidet acrimoniam. II. 31.
maxime penetrabile est, ingreditur corpus per venas absorbentes, et penetrat. per vasa arteriosa. IV. 727.
reputatur anthelminticum. IV. 727.
quomodo contra Vermes prodesse possit. IV. 727.
et Ascaridibus innimicum judicatur. IV. 727. Sed Vermes humani in succo alii pauca aqua diluto vivunt. Exempl. IV. 730.
Aloës laudes. IV. 442.
Alvi adstrictio longa capitis functiones turbare potest, cur? III. 355.
sive obstructio qualia parat mala. II. 35.
in acutis noxia cur? II. 588. 589.
diutissime fertur, et saepe absque magna noxa. II. 140.
quando et quomodo tolli debeat. II. 141.
pertinacissima aqua frigida ad crura et femora affusa soluta fuit. Exemp. III. 181.
plenaria à scirrho intestinorum. III. 167. 189. Exempl.
duricies in hydropicis unde? IV. 203.
tarditas à defectu secretionis bilis provenit. III. 484.
gravidarum ab utero tumido. IV. 460.
et à defectu pinguedinis circa anum oritur. IV. 658.
constrictio quandoque tanta est, ut tubulum pro clysmate injiciendo non admittat. Mollissimis unguentis tunc anum illinire oportet, vel et balneo vaporis, dum sellae perforatae insidet aeger, fovere, donec laxetur. III. 175.
fluxus biliosus quid? II. 737. vide Diarrhoea.
foetidissimus saepe ab ingluvie oritur. II. 34.
à pingui mixto oritur. II. 48.
foecum spontaneus exitus, qui aegro fit inscio, in morbis pessimum est signum, cur? I. 436. II. 708.
prolapsus ex calculo vesicae. V. 294.
vide Anus.
Alumen validiorem possidet vim antisepticam, quam reliqua salia. IV. 95.
in collyriis noxium, cur? III. 335.
Amara, ut absynthium, centaurium minus, gentianae radix, aristolochia rotunda &c. magnum habent usum in illis morbis ubi bilis vel iners nimis, vel copia deficit. III. 338. 625. 633.
obesos graciles reddunt. III. 338.
si à gracilibus imprudenter adhibita fuerunt, teste Galeno, mortem quibusdam intulerunt. III. 338.
vermibus amica deprehenduntur, hinc non sunt anthelmintica. IV. 729. 730.
Amaurosis post febres acutas unde. I. 184.
plerumque insanabilis, cur? III. 356.

Am-

Ambulatio prodeſt debilibus. I. 34. 35.
Ambuſtio quid? I. 832. vide Combuſtio.
Ammoniaci ſalis dotes. I. 202.
Amor, noctes et dies eandem ideam menti praeſentem ſiſtens, bilem atram efficere poteſt. III. 466.
Amputatio partis ſphacelatae quando locum habet. I. 555. 805.
qualia requirat. I. 812.
narcotica optime fert, quando? I. 818.
in digitis, metacarpo et metatarſo quomodo peragitur. I. 806.
femoris, cruris &c. ſerra, non aliis inſtrumentis, peragatur. I. 806. 807.
cruris quomodo à Verduino peracta fuit. I. 816.
quomodo facienda. I. 819.
per ſecurim facta. Exempl. I. 807.
aliud inſtrumentum peculiare facta. Exempl. I. 808.
quonam in loco inſtituenda. I. 808.
ad articulum humeri proxime facta Exempl. I. 809.
Amputationem ſequens convulſio lethalis. Exempl. I. 829.
perpeſſi ſuppurationis tempore ut plurimum moriuntur, cur? I. 708.
convulſio quomodo tractanda. I. 829. Exempl. I. 830.
haemorrhagia quomodo compeſcenda. I. 814. 822.
maraſmus ob chyli ſtillicidium e vulnere. Exempl. I. 828.
plethora partim venae ſectione, partim victu tollenda. I. 830.
Analeptica quae? I. 29. 775. vide Cardiaca.
exterius adplicata quomodo operantur. I. 775. II. 163.
Analogia, quid doceat? I. 14.
Anaſarca hydrops unde? IV. 156. III. 643.
plerumque ab inferioribus corporis partibus incipit. IV. 157.
quibus differt à Leucophlegmatia. IV. 157. 158. I. 102.
integrum corporis habitum occupans curatu difficillimus, cur? IV. 159.
piae matris. Exempl. IV. 159.
varia mala producere poteſt, prout vel totum corporis habitum, vel has illasve partes occupat. Exempl. in palpebris. IV. 159. Exempl. in pene. IV. 159.
niſi interiora corporis occupaverit, facilius curam admittit, quam reliquae hydropis ſpecies. IV. 159.
ab impedimento motus ſanguinis venoſi. Exempl. IV. 217. NB. haec eſt ſpecies ubi venae ſectio proderit. IV. 217.
dolori ficus ſubinde fit, quando? et cur? I. 361.
frictiones optime fert. IV. 217.
per ambuſtionem curatus Exempl. IV. 251.
curatur per vulnera cuti inflicta. Exempla. 251. 252.
per veſicatoria tractatur absque metu gangraenae. Exempl. IV. 255.
per Cauteria ne tractetur, cur? IV. 254.
per fonticulos aut ſetacea ne tractetur, cur? IV. 255.

Ana-

Anasarca hydrops cum Ascite junctus scarifationis ope curantur bini. Exempla. IV. 253. 254.
si scorbuti sequelae aut comites, etiam per vulnera inflicta tractantur: anceps enim remedium melius est quam nullum. IV. 256.
vide Hydrops.
Anastomosis quid? et ejus diagnosis. IV. 4. 5.
Ancylosis quid? I. 607. 949. vide Articulorum crepitus &c.
unde? I. 949. 97. 593. 607. 705.
ab inspissato linimento Haversiano quibus cognoscitur. I. 950.
quibus curatur. I. 951.
à ligamentis rigescentibus quando et quomodo curatur. I. 46. 951. Exempl. I. 952.
ab exostosi ad junctiras. I. 953.
à concretione articulorum. Exempl. I. 953.
podagricorum unde? IV. 327.
prognosis. I. 953.
curatio. I. 46. 190. 193. 951. seq.
Aneurisma quid? I. 166.
in partibus internis ossa conterere potest. Exempl. I. 166.
quintuplici modo fieri potest. I. 288.
verum quid? I. 234. 287.
quibus signis cognosci queat. I. 289.
qualia producit mala in corpore. I. 166. 290.
ruptum subitaneam infert mortem. I. 290. 291.
quomodo curatur. I. 291.
cordis satis crebro occurrit. Exempl. I. 291.
quomodo fiat. I. 291. 292. 293.
ab aëre incluso. I. 293.
quibus cognoscitur. I. 293.
quibus incrementum quodammodo sistitur. I. 293.
spurium quid. I. 294. Exempl. I. 295. 539.
quibus à vero differat. I. 296.
unde. I. 296.
quid efficiat. I. 296.
quomodo tractatur et curatur. I. 549. seq.
Aneurismatis sectionem aut membrorum amputationem perpessi suppurationis tempore utplurimum moriuntur, cur? I. 708.
Angina quid? II. 618.
cum et sine tumore fit. II. 619. 620.
sine tumore quando contingat. II. 621.
qualem habet causam. II. 623.
cum tumore quotuplex sit. II. 624. seq.
quales partes occupet. II. 626.
Aquosa vel oedematosa quid? II. 634.
quibus noscitur. II. 639.
raro dolore stipatur, cur? II. 634.

Angina Aquosa qualem effectum habet. II. 639.
eventum habet. II. 639.
quibus sit familiaris? II. 634.
quibus curatur. II. 640.
sub lingua haerens curata. Exempl. II. 641.
catarrhosa tenuis, vide Aquosa.
convulsiva quid? II. 705.
gangraenosa quid. II. 696.
non omnis incurabilis. II. 698. seq.
inflammatoria quid? II. 651.
unde? II. 652. seq.
in aspera arteria haerens quibus noscitur, qualemque habet exitum. II. 655. 657. 680.
in larynge haerens quomodo discernitur, quomodoque finitur. II. 658. 680.
in musculis elevatoriis ossis hyoidis et laryngis haerens quibus noscitur, qualemque eventum habet. II. 659.
in pharynge haerens qualia habet signa, qualemque prognosin. II. 661.
in tonsillis, uvula &c. haerens quomodo dignoscenda. II. 663.
ex pluribus composita deterior. II. 668.
quales agnoscit causas. II. 652.
est morbus acutus maxime volubilis. II. 678.
ad externas partes derivanda quali Cataplasmate opus habet. II. 681.
quomodo curanda. II. 671. I. 671. II. 206.
mala tractata Vomicam pulmonum efficit. Exempl. III. 678.
paralytica quid? II. 701.
suffocativa hystericis familiaris, quid? II. 705.
suppuratoria quomodo tractanda. II. 693. Exempl. II. 694.
scirrhosa quid? II. 644. Exempl. II. 645.
raro vel nunquam suppuratoria, quae? II. 695.
Anguillarum decoctum sumi potest in locum decocti viperarum. I. 69.
hepar siccatum laudatur ad partum ab Helmontio, sed iners est remedium. IV. 523.
Anhelatio morbis inflammatoriis et suppuratoriis accedens mortem praenunciat, quando et cur? II. 199.
Anhelitus ad minimum motum magnus unde? IV. 13.
in phthisicis post cibum minus magnus, cur? IV. 13.
Animae morbi causam fere semper in corpore habent. I. 5. 9.
Animi adfectus tristes perspirationem turbant, et quae exin mala? II. 38.
non tantum nocent, quatenus ab illis, absque alia causa praegressa, febris excitatur, verum etiam corpus sic disponunt, ut ab aliis causis facilius affici possit. II. 127.
augent vasorum contractilitatem. Exempl. I. 190. et miro modo omnes encephali functiones turbant. Pejus hoc fit in debilibus. Pertinent huc metus summus, ira, tristitia, terror &c. III. 271.
et efficiunt podagram, interdum vero etiam illam sanant. Exempla. IV. 307.

Ani-

Animi adfectus omnes, si vehementes fuerint, non sedantur, nisi uno alterove suspirio, imo de pectore ducto, turbata prius respiratio denno componatur. III. 271.
diu perseverantes magnas humoribus induci possunt mutationes. III. 467. 663.
ingentes epilepsiam efficere possunt. Ira, gaudium subitum, tristitia, terror et metus. III. 413. 414.
adfectibus, nempe metu, tristitia vel perpetuis curis oppressi, sensim contabescunt. III. 663.
si aegri carent, vel omnino oppositis adficiuntur, pessimum signum, cur? II. 433.
motus nimii magis nocent, quam nimius corporis motus, cur? II. 40.
magni sive hilaritatis sive moestitiae, bilem atram efficere possunt. III. 467.
pathemata quid? I. 147.
quomodo sopienda. I. 147. II. 127.
perturbationes quos morbos sanaverint? III. 383. 384.
intentiones summae Eruditis gravant caput, et tensiones molestas in capite faciunt. Augentur haec mala in plethoricis, praesertim si post largum pastum, inclinato antrorsum corpore, mensulis suis assident meditabundi. III. 267.
deliquia instantia sese produnt pallore in labiis, oculis, vultu, pulsu languido, sudoris guttulis in fronte &c. I. 214. II. 672. III. 37.
ut ut frequentia puellis non adeo infesta reperiuntur quam robustis, cur? I. 176.
repellunt sanguinem ad interiores partes. I. 665.
post venae sectionem unde et quomodo? II. 278.
etiam in verminosis oriuntur, unde? IV. 712. 713
quid efficiant, et quid in illis faciendum. I. 176. 684.
in gravidis quomodo fuganda? IV. 465.
puerperarum instantia quomodo arcentur. IV. 589.
Anodyna quae sint. I. 323.
quando in morbis inflammatoriis internae prosunt. I. 679.
externe prosunt et qualia. I. 682.
lenissima sunt ex floribus papaveris rhoeados parata. II. 781. et haec pleuriticis nunquam nocent. III. 32.
et Opiata in febribus acutis tuto porriguntur hac lege, ut non ab initio morbi et praemissis praemittendis propinentur. II. 159. 172.
vide Opium.
Antacida medicamenta quae? I. 89.
quomodo et quibus cautelis porrigenda. I. 92. 93. II. 240.
Antacidus victus qualis sit. I. 89.
Anthelmintica hactenus cognita nondum certo vermes necant. Exempl. IV. 735.
purgantibus à quibusdam miscentur optimo cum effectu. IV. 738.
intres classes dividuntur, quales sunt? IV. 725. seq.
primae classis sunt: Stannum, martis limatura, Corallina. IV. 726. 727.
secundae classis sunt: Allium, Asa foetida, Valeriana sylvestris, Sulphur. IV. 727. 728.

Anthelmintica tertiae classis sunt: Persica arbor, Filix radix (Eau de Fougeres) Acetum vini, Cuprum, martis vitriolum &c. IV. 729. ad 733.
NB de his omnibus vide proprios titulos infra.
Anthrax quid? I. 729. 852.
quomodo curandus. I. 729.
Antihysterica quae. II. 243. III. 445. IV. 523. 476.
Antimonium diaphoreticum non ablutum majores exserit virtutes abluto. II. 797. IV. 378.
expectorans esse videtur. II. 797.
Antispasmodica remedia generalia non reperiuntur, cur? II. 361.
sunt Spiritus C. C. Spiritus serici crudi. Tinct. succini, ejusque oleum, Castoreum, olea aetherea destillata. I. 381.
reputata ut rasura eboris, ungulae alcis, Cornu Cervi, si crudae adhibeantur inertia sunt. In calcem combusta acquirunt vim absorbendi acidum. II. 362.
Anus in rugis ceraceam materiem ordinario in suis loculis alit, quae inspissata tumores facit. I. 110.
tubercula ante maturationem aperienda, cur? I. 706. 705.
fistulam acquirit per sectionem curandam, quomodo? I. 725. 726.
quale sit regimen et diaeta. I. 533. 534. 535.
Anus in infante recens nato membrana clausus sectione aperiendus. IV. 649.
protuberantem sectionis locum indicat. IV. 649.
sectione apertus turundis non tractandus cur? IV. 649.
in altiori loco haerente clausus, quomodo aperiendus. Exempl. IV. 649.
nullo vestigio adparens ancipiti sectione aperiendus. IV. 650.
à Petito suadetur, ut aperiatur acutriquetra. IV. 650.
incerte aperitur, cur. Exempl. IV. 650.
subinde oritur à defectu intestini recti. Exempl. IV. 650.
nisi integer sit intestini recti tractus usque ad integumenta, curari nequit. IV. 650.
devius et unitus vesicae urinariae. IV. 650.
vaginae uteri. Exempl. IV. 651.
nullo vestigio adparens curatus ab Hildano, dubiae est fidei. IV. 651.
à Saviard, et pro curato indicatus Academiae Chirurg. Parisin. cur dubiae fidei. IV. 661.
prolabens interdum calculi vesicae signum. V. 268.
Anxietas post cibum adsumtum unde? I. 185. II. 296.
circa praecordia, dum hepar male adfectum, unde? III. 141. 83.
in mortis articulo, cur? I. 198.

Anxie-

Anxietas summa ex inflammato ventriculo à venenis, à bile corrupta, ab esu nimio hepatum piscium, quomodo contingat. III. 145. ob irritationem nervorum.
febrilis oritur à sanguinis libero egressu è corde impedito. II. 24. 175. 189.
vitam ipsam et vitalia viscera periclitari indicat. II. 190.
frequentissime ab obstaculo in arteria pulmonali haerente oritur. II. 190. ut in febrium intermittentium frigore. II. 191.
unde veniat. II. 190. 196. 197.
sedem habet vel in pulmonibus, quibus noscitur. II. 193. 195.
vel in hypochondriis. et quidem in impedito trajectu cruoris per venam portarum: quibus noscitur. II. 194.
et quidem spasmo contractis: quibus deregenda? II. 196. 197.
febrilis qualem habet prognosin. I. 198. II. 193. 195. 196.
diu perstans quid efficiat. II. 193.
si ab inflammatorio viscido aut in pulmonibus aut in hypochondriis haerente orta, quomodo tractanda. II. 203.
si à spasmodica adfectione quibus tollenda. II. 201.
phthisicorum unde? IV. 79. 77. vide Anhelitus.
ejus summus sensus in frigore intermittentium. II. 62.
infantum à lactis coagulo quomodo tractanda. II. 202. vide Infans.
in aphthis unde? III. 210.
Anxietatis sensum faciunt nervi cerebelli, per vitalia viscera dispersi, non vero cerebri propagines. II. 190.
Aorta quid? I. 266. vulnera ib. ligatae experimenta. I. 185.
Aperientia qualia et quomodo eligenda secundum anni tempestatem, aegri temperiem, et epidemicam febrium constitutionem. II. 543.
Aphonia post apoplexiam et paralysi. III. 371.
à strumis laceratione exemtis. III. 372.
à defluente serosa capitis colluvie tussi levata: mirum Exempl. III. 372.
à Vermibus. Exempl. IV. 714.
Aphthae infantum melle rosarum solo, vel mell. ros. unc. dimid. Spir. salis marini vel Vitrioli gut. IV. vel viij. illitis cito curantur. III. 196. 201. ut et purgante dato. cur? III. 216.
ab Hippocrate etiam in aliis corporis locis observatae sunt, ut in pulmonis fistula, in pudendis &c. III. 196.
pudendorum à Swietenio observatae. Signa vide III. 196.
oris saepius in subitam putredinem omnia vicina de pascentem, degenerant, nisi Spiritu salis marini illico coërceantur ulteriores putredinis progressus. Exempl. aphtharum talium epidemice grassatarum. III. 197.
vel solitariae sunt vel febribus acutis superveniunt. III. 196. 197.
in febribus acutis mortem inferunt, quomodo? II. 75.
visceribus inflammatis supervenientes Veteribus probabiliter cognitae fuerunt. III. 197. 220. 218.
ulcuscula proprie loquendo non sunt, sed pustularum in morem supra superficiem partium oris interni elevantur, et dum separatae decidunt, integram omnino partem, cui adhaeserunt, relinquunt. III. 198.

Aphthae unde oriantur. III. 198. II. 449.

in labiis, gingivis, genis internis, lingua, palato, faucibus, tonsillis, uvula, gula, stomacho, intestinis, tenuibus &c. reperiuntur. III. 199.

distinguendae à sordibus linguae in morbis acutis. Sordes tantum in dorso linguae reperiuntur, cum aphthae etiam in parte linguae inferiori et reliquis oris interni partibus inveniantur. III. 199.

linguam solam nunquam, sed omnes oris interni partes plus minusve occupant, et quandoque in faucibus jam adsunt densae, dum in lingua nullum adhuc illarum vestigium appareat. III. 199.

per ventriculum et intestina etiam distribuuntur. Probatio III. 199.

calidis in regionibus vel omnino non, vel rarissime occurrunt. III. 200.

et Purpura inter se convenire videntur: paria enim symptomata habent: diversitas à Climate saltem pendere videtur: in boreali paludosa regione aphthae, in locis calidioribus et siccioribus purpura. III. 200.

rarissime observantur, si recens natos infantes excipimus, nisi in febribus continuis, praecipue autumnalibus, cum diarrhoea aut dysenteria incipientibus. III. 201. 217.

febribus, quae cum diarrhoea aut dysenteria incipiunt, frequenter junguntur: III. 202. praecaventur purgante in initio febris porrecto. III. 216.

sine praegressa febri. Exempl. III. 201.

post febrem tertianam vernalem. Exempl. III. 201.

criticis diebus in febribus prodeunt, et inter imperfectas crises numerandae. III. 203.

erupturae qualibus symptomatibus stipari soleant. III. 201.

tutiores et leviores redduntur, ubi sudores copiosi et urinae uberiores, III. 200. 202.

periculosae à subita debilitate praecedi solent. III. 204.

febribus acutis supervenientes praeceduntur stupore, hebetudine, somnolentia levi, inaequali, perpetua. Rarissime hoc signum fallit. III. 204.

paucae in ore non semper pro bono signo habendae paucae enim sunt in ore dum densae haerent in interioribus: ex quibus noscitur periculum paucarum. III. 205.

quales bonae, et quales malae. III. 205. 206. 221.

sparsim erumpentes semper albae pellucidae; copiose erumpentes crustam opacam albam formant. Erumpentes cinerei coloris semper funestae: nigrae prodeuntes non existunt. III. 206. 219.

nullo certo tempore solvuntur: interdum intra 12 horas, interdum post plures dies demum separantur. III. 207.

renascuntur si locus post aphthas separatas siccus apparet, et vires aegri sufficiunt: sin minus, aegri moriuntur. III. 207.

sexies aut saepius renatae observatae sunt. III. 207.

qualem formant prognosin. III. 207. 208. 211.

quid efficiant in corpore humano. III. 208. tollunt saporem, deglutitio est difficilis; nutritio frustranea: Deciduas sequitur ptyalismus, aut diarrhoea, aut dolor ab excoriatione aut dysenteria. III. 209. 210.

purgantia in initio minime ferunt: hypercatharses enim brevi lethales sequuntur, cur? et unde? III. 210.

in fine morbi optime ferunt, cur? III. 215.

Senibus ut plurimum periculosae. cur? III. 201. 217.

curantur quomodo? III. 212. seq.

Aph-

Aphthae requirunt, ut materia illas producens meabilis reddatur, et vasa disponantur ad facilem transitum. Potus multus, calidus, diluens, resolvens, abstergens. Balnea, fomenta ex lacte calido dupla aquae copia diluto. III. 212.

solvuntur à raparum decocto, vel et à succo earum leviter cocto, et melle edulcorato, cujus defectum plebs cerevisia tenui saccharata supplet. Si una cum cortice suo raparum bulbi raduntur tyrocnesti, tunc succus erit acrior et magis detergens. III. 213.

à decocto Corticis Peruviani citius solvuntur, cur? III. 214.

deciduae dolorem ab excoriatione habent, quibus lenitur. III. 215.

deciduae et diarrhoeam movent, roborantibus sistendam: quando et quomodo roborantia propinari possunt. III. 215.

non amplius renascentes quibus noscitur. III. 215.

erumpentes, si singultu stipantur, mali ominis est, cur? III. 217.

deciduae, si singultum junctum habent, molestum quidem, sed raro pernicioſum est. III. 218.

nigrae factae, dum novae subcretae densissimam crustam faciunt, cur pestiferae. III. 219.

pessimae fiunt à potu aut gargarismo actu frigido, et ab aëre gelido, cur? III. 220.

funestae erunt, si illis jungatur delirium, jactatio, pervigilium, sudor frigidus, cur? III. 221.

Apophlegmatismi quomodo fiunt. II. 642. ubi indicentur. II. 643.

Apoplexia quid? III. 251. 323.

est summus affectuum soporosorum gradus. III. 323.

adfectis, si respiratio intermittit, vel magna cum violentia fit, pessimum signum. III. 251.

à somno profundo difficulter distinguitur. Exempl. III. 252.

quomodo distinguitur. III. 253.

ab ebrietate summa difficulter distinguitur. III. 252.

quomodo discernitur. III. 253.

qualem habet causam proximam. III. 253.

frigida à muco in ventriculis cerebri. I. 109.

serosa cur et quomodo oriatur. III. 261.

defunctis observatae sunt aquae inter duram et piam matrem, gelatina aquosa cerebrum et cerebellum ambiens, hydatides in pia matre, aqua in ventriculis cerebri et ipsa theca vertebrarum. III. 262.

praenunciam habet hebetudinem, unde? I. 433.

utplurimum lente fit, hinc cerebri functiones per plures menses laesae. III. 263.

observatur et subitò nata. Exempl. in sene. III. 263.

literatis sedentariis frequenter contingit, sed lente increscere solet morbus, quibus signis futura noscitur. III. 263.

post intropressum Cranium. I. 437.

à Cacochymia glutinosa inerti. III. 263.

atrabilaria. Exempl. III. 264.

à pituita copiosa cerebri membranas perfundente. Exempl. III. 265.

in plethoricis à calore foci et solis. Exempl. III. 266.

Apo-

Apoplexia in plethoricis ſi corpus validiſſime movent, per Venationem. Exempl. III. 266.
inter epulas ſaepius contingit, cur? III. 258. 266.
ab abſceſſu in capite rupto. Exempl. ubi omnes cerebri functiones tamdiu deletae fuerunt, usque dum pus per os et nares effluxerit, et cucurbitae numeroſae capiti adplicatae fuerint. III. 267.
ab hydatidibus in cerebro oriri poſſunt, ſi mole augentur. Exempl. III. 268.
defunctorum caput ſteatomata, ſcirrhos, tumores flatulentos oſtendit. Exempl. III. 268.
tumores oſſeos, imò et quandoque oſſificationes in membranis cerebri exhibuit. Exempl. III. 269.
à plethora capitis particulari. III. 269. 270. IV. 23. vide Plethora capitis.
à tumore in pectoris cavo nato, venam cavam ſuperiorem comprimente, in puella octenni. III. 273.
ab effuſo liquido ſupra duram matrem. III. 273. 274.
ab animi adfectibus vehementibus. III. 271.
à plethora univerſali. I. 156. III. 275. Exempl. Malpighii. III. 275.
à podagra retrogreſſa. III. 276. IV. 353. Exempl.
quibus praevidetur. III. 277.
quibus curari tentatur. III. 307. 308.
ab haemorrhagia narium imprudenter cohibita. III. 276.
ab halitu fermentantis liquidi in Cella. III. 277.
à vapore aedium calce recens incruſtatarum. III. 278.
à nidore carbonum. Exempl. III. 278.
diſtinguitur in ſanguineam, pituitoſam, atrabilariam et polypoſam. III. 279.
ſedem habet in cerebro, cerebello in initio ut plurimum illaeſo. III. 280.
Senibus ut plurimum lethalis, cur? III. 281.
ubi temperies atrabilaria, periculoſior eſt, cur? III. 281.
levis frequenter abit in validam. III. 283.
lenis ſolvitur quibus? et quomodo? III. 283.
à ſaburra primas vias gravante ſanabilis. Exempl. III. 286.
gravior paulo in paralyſin ut plurimum mutari ſolet. III. 288. cur? 289. 290.
pituitoſa febre ſuperveniente ſolvitur: quibus haec febris dignoſcenda à morbo aucto. II. 3. 65. III. 286. 287.
gravior, ut ut curata, ſingulares tamen encephali functiones quasdam relinquit turbatas, vel et abolitas tota vita. Exempl. II. 184. III. 288. Cur? 290.
exquiſita, attrito cerebello, raro ſeptimum diem excurrit. III. 290.
futura quibus praevidetur. III. 290.
raro absque ullis ſignis opprimit, niſi orta à ſubita vaſorum ruptura. III. 291.
pituitoſa oritura quomodo praecavetur. III. 295.
emetica non fert, cur? III. 298.
purgantia adhibeantur valida, et bihorio poſt ſumtum tale remedium clyſma acre injiciatur, ut aſſumti pharmaci vis eo citius verſus inferiora determinetur. III. 299.
oritura non levatur à venae ſectione, cur. III. 299.

Apo-

Apoplexia pituitosa vesicatoriis in capite applicatis optime tractatur, ad lentorem in capite solvendum. III. 300.
jam facta raro curatur, quid faciendum. III. 301.
praesens venaesectionem quidem fert, sed sit moderata. Observandus est pulsus, faciei color et respiratio illo tempore dum sanguis fluit. Et si nil pejus successerit, plus sanguinis demi poterit III. 303. 304.
sanguinea futura quomodo tractatur. III. 304.
Venaesectione opus habet magna. III. 304.
ex pulsus plenitudine, duritie, celeritate dijudicanda venae sectio an repetenda. III. 305.
sectionem venae jugularis poscit, quae vero nisi praemissa venae sectione bracchii aut pedis non instituenda, cur? III. 305.
requirit purgantia antiphlogistica. III. 305.
vesicatoria non facile fert, motum enim augent. III. 306.
non fert situm in lecto, maxime declivem et supinum. III. 306.
jam facta vix ullam spem relinquit. III. 307.
ab extravasatis liquidis inter cranium et membranas tractanda ut vulnus aut contusio capitis. III. 307.
in interioribus cerebri jam facta vix requirit medelam: quid faciendum. III. 307.
serosa praesens quomodo tractatur. III. 307. 308.
venae sectionem non fert, cur? III. 308.
purgantia fortissima requirit, et si deglutire nequeat aeger, quadrupla dosi injectum forma clysmatis similem effectum praestabit, cur? III. 309.
per vesicatoria, corticulos, setacea optime tractatur. III. 309.
victum requirit siccum, carnem assam, pisces fluviatiles assatos, panem biscoctum &c. III. 309.
à Venenis producta quomodo tractanda sit hactenus nullo modo descriptum legitur. III. 309.
in ventriculo haerentibus orta prompto vomitorio curatur. Vitrioli albi drachma dimidia soluta in aquae unciis duabus ut et infusum tabaci. III. 310.
à nidore Carbonum non pro desperata habenda. Per Exempla monstratur quid in tali apoplexia faciendum. III. 310.
Apostema pulmonis per urinam sanatum. I. 707.
thoracis per alvum purgatum. I. 707. vide Abscessus.
Appetentia alicujus rei in morbis cur contingat. I. 121.
Appetitus ilico tollitur simulac aliquid putridi in ventriculo haeret. II. 219.
diu jejunantibus perit, cur? II. 219.
prostratus unde? I. 99. 120. II. 63. IV. 463.
in morbis integre prostratus et digestio molestior, quid velint. II. 433.
aegrorum saepe Medicum de victus ratione docet. II. 100.
gravidarum in solitus non est prohibendus. II. 231.
in phthisi validus, cum pergente emaciatione, quid indicet? IV 82.
Aqua quomodo diluit, et quo gradu caloris frui debeat ad diluendum. I. 200.

Aqua farinosis mixta in febribus acutis praestantior est aqua pura, cur? I. 45.

ut ut salubris, si majori copia ingurgitatur simul et semel à siticuloso et laboribus validis fesso, ut et à febricitante aestuante, nisi vires assimilantes validae fuerint, ut movere possint ingentem talem aquae potae copiam, brevi hydropem inducet. Exempl. III. 333. IV. 192. 193. 190. 191. 136.

frigida affatim hausta haemoptisin fecit. IV. 23.

palustris, stagnans hydropi generandae ansam praebet, ut ut non affatim in gurgitata fuerit. IV. 194.

epidemicorum morborum causa. V. 171.

Calcis vivae interne adhibita prodest et nocet. II. 129. 130. V. 327.

ex Ostreis confecta praestantior est illa ex saxis parata. V. 322.

sub usu interno innocua est. IV. 42. V. 330.

ex Ostreis facta est lithontriptica. V. 327. 334.

urinam non reddit alcalinam, ut remedium illud Stephens. V. 330.

diu et copiose pota absque noxa. Exempl. V. 330.

absque lacte pota majorem forsan exseret efficaciam. Exempl. V, 331.

ob Calcem contentam aërem calculi fixum in se trahit, sed per lac adfusum saturata jam illo est aëre antequam corpori adplicatur. V. 331.

paratur si Calcis vivae librae uni affunduntur librae octo. V. 339.

utentes urinam contineant diu, cur? V. 332.

vitent liquores fermentatos, fructus horaeos acidos, mel etc. V. 330.

Aquae vapor tepidus corporibus febre acuta laborantium nudis applicatus rigiditatem fibrarum potentissime solvit. I. 46. 39. 44. 190.

tepidus anxietates circa vitalia lenit. II. 205.

destillatae vim acquirunt anthelminticam, unde? IV. 734.

marinae sapor et odor ingratus et subputridus tolli nequit. III. 595.

minor percipitur ubi mare profundum est. III. 595.

foetor à putrescentibus piscibus et plantis marinis. III. 595.

medicatae moderatam salis alcalini copiam habentes sunt Selteranae, Wildungenses, Antonianae, Buchenses etc. III. 335.

Spadanae librae decem potari possunt absque exoneratione alvi. II. 376.

Carolinae, Spadanae, Teplicenses, quibus in morbis conveniant. III. 345. IV. 578.

nil prosunt, nisi tantum de viribus vitalibus adhuc superfit in corpore aegri, ut moveri possint. III. 115. 634.

ex quibus constent, quomodo operentur, et quales in morbis chronicis eligendae. III. 345.

usus in hydrope. IV. 221. 222.

in melancholia. III. 515.

Aquae medicatae usus in podagra. IV. 578.
in scaturigine potae solatium quidem, plenariam vero sanitatem domum demum reducibus aegris afferunt, ob motum succussorium, quem in itinere patiuntur aegri. III. 346
simplicis potus non convenit omnibus, cur? et quibus conveniat. IV. 371.
ferratae quando ferro anteponendae. III. 660.
hydropicorum quomodo in cavitatibus accumulari possint. I. 745. IV. 188.
simul ac semel evacuatae animi deliquia, imo mortem accersunt. cur? I. 713. IV. 239.
per paracenthesin emissae, quando nocivae. IV. 207. 167.
sint parum mucilaginosae. Si vero aquae fluviatili similes funestum erit. IV. 223. 250.
citissime putrescunt, simulac aëri liber conceditur accessus. Exempl. IV. 241. 242. Contrarium. IV. 243.
parturientium si formant tumorem rotundum, tensum eo tempore dum dolor partus adest, flaccidiorem ubi remittit, indicant foetum in bono esse situ. IV. 567. a)
si formant tumorem acuminatum, oblongum, signum est infantem male situm esse. IV. 567. a) quid tunc faciendum. ib.
ne nimis cito rumpantur, cur? IV. 567 a)
quando et quomodo rumpendae. IV. 567 a)
submersi vide Submersi.
Argentum purum deturpatur non solum à sulphure, sed et idem praestant fumus Carbonum fossilium, cespitum, pisces in aqua calcis macerati, albumen ovi coctum etc. IV. 321.
Aristolochicorum classis duplex: quando indicantur? IV. 630. 631.
Aroph Paracelsi. V. 272. vide et Caput de Variolis.
Arsenici vulneribus applicati noxae. I. 283. 221.
halitus incaute inspiratus praeter alia pessima symptomata et mictum cruentum cum ardore intolerabili fecit. Exempl. III. 228.
asthma cum convulsionibus fecit Exempl. II. 715. quomodo tractandum ib.
decoctum ad scabiem laudatur, sed pessima mala fecit. Exempl. V. 498.
Arteria disecta hemorrhagiam sua sponte sistens qualis. I. 233.
semi disecta aut haemorrhagiam perpetuam aut sanata Aneurisma facit. I. 234.
Arteriae habent vim contractilem. Exempl. 170. 172.
disectae integre haemorrhagiam sua sponte coërcent, cur? I. 172. hoc in robustis facilius fit quam in debilibus, cur? I. 67.
axillaris laesae et curatae Exempl. I. 235.
asperae vulnera et prognosis. I. 268.
magnae vulnera non semper mortem inferunt, et quomodo istiusmodi laesiones tractanda? I. 234. 235.
asperae hydrops quid et quomodo tractandus? IV. 145. 146.
Aortae vulnera absolute lethalia. I. 266.
ligatae experimenta. I. 185.
Carotidis vulnera sub quibus cautelis non inter absolute lethalia referatur. I. 266.

Arteriae Carotidis vulnera si unquam curari possint, quid requireretur. I. 266. 267.
Vertebralis vulnera absolute lethalia. I. 267.
Carotides et vertebrales sub basi cranii mutuo emissis ramis unitae sunt. III. 259.
majoris vulnera quando possibilitatem curationis obtinent. I. 267.
ex quibus membranis constent. I. 287.
in amputatione discindendae quomodo comprimi debeant. I. 814. 815.
lymphaticae quomodo ad inflammationem subeundam amplificantur. I. 646.
serosae quomodo ad inflammationem subeundam amplificantur. I. 646.
Arteriotome. II. 613. III. 532. 441. I. 158. 159.
Arthriticorum acerbi cruciatus unde? I. 361.
Arthritis tenerrima vascula inflammat. I. 300. 642. vide Podagra.
vaga et rheumatismus pro synonimis habentur. V. 639.
Articuli inflammationibus et suppurationibus obnoxii. I. 601.
quomodo medendum. I. 601.
Articulorum crepitus aut stridor unde? I. 112. vide Ancylosis.
immobilitas tollitur vapore aquae calidae et inunctione olei. I. 46. 190.
liquidum lubricans triplex est 1) perspirans universale 2) oleum medullosum 3) mucilago à glandulis hic positis secreta. I. 600.
situs naturalis est flexus, minime tensus; docet id somnus. I. 334.
tumores unde? I. 601.
Arcanorum venditores taxantur. IV. 225.
Aristolochica vide Emmenagoga et IV. 630. 631.
Asa foetida recens est lactei coloris et graveolentissima. IV. 728.
solo suo halitu, sine imminutione sui ponderis, hystericas sublevat. I. 773.
anthelmintica habetur et ab Hofmanno. IV. 728.
Ascarides quid? IV. 709. illis in caseis repertis similes sunt. ib.
an lumbricorum teretium foetus? negatur. IV. 710.
non sunt cucurbitini juniores. IV. 711.
vesperi inprimis molesti sunt. Exempl. IV. 711.
indomabiles fere sunt. IV. 711.
et in pudendis muliebribus generantur. IV. 711.
cum urina excernuntur. IV. 711.
excreti demittunt substantiam quandam albissimam, qualis sit. IV. 716.
oleum et mel ferunt. IV. 725.
muria exturbantur. IV. 725.
vide Vermes.
Ascensio scalarum saepius cordis palpitationem et respirationem molestam facit, cur? III. 602.
Ascites hydrops quid? IV. 160.
triplici modo contingere potest. IV. 160.
in duplicatura peritonaei. IV. 161. Exempla. IV. 162. 163.
rarius contingit. IV. 163.
quibus noscitur. IV. 163.
diu et cum commoda sanitate tolerari potest. Exempla. IV. 164.

Asci-

Aſcites hydrops in cavo abdominis dupliciter fit, ſerum vel libere fluctuat vel ſaccis inclusum. IV. 165.
incipiens nullum ſui indicium dabit, niſi dum incipit tumere abdomen, et quidem in inferiore ejus parte. IV. 165.
progrediens tumore pedum et fluctuatione ſe manifeſtat. IV. 165.
dignoſcendus peritiſſimos Medicos ſaepe fefellit. Exempl. IV. 166.
non ſemper ſerum pellucidum continet, ſed lac aut chylum Exempla. IV. 166. 167. Gelatinam cum manifeſta fluctuatione Exempl. IV. 167. 244. aquas cruentas, virides, fuſcas etc. IV. 167.
probabiliter ex hydatidibus vaſorum lymphaticorum provenit. IV. 169. vide Hydatides.
Sacco incluſus. vide Hydrops ſaccatus.
duplex ſimul reperitur. Exempl. IV. 170.
vide Hydrops.
naſcendus quibus noſcitur. IV. 165. 204.
prognoſis et Curatio vide articulo: Hydrops. infra.
quomodo per medicamenta curandus? IV. 228. quando? IV. 229.
per medicamenta tractandus longam requirit patientiam. IV. 229.
à ruptura umbilici ſponte curatus. Exempl. IV. 230. 242.
quando Paracentheſin ferat. vide Paracentheſis.
gelatinam continens aut fato relinquendus, aut inciſione larga tractandus. Vltimi exempla. IV. 245. 244.
paracentheſi peracta opus habet ut eluantur ſordes circa viſcera collectae, quibus id fiat. IV. 245.
poſt paracentheſin ab injecto vino rubro aqua Briſtolienſi tertia parte remixto curabatur absque recidiva. Exempl. IV. 246.
in duplicatura peritonaei haerens etiam injectionibus tractandus. IV. 246.
craſſiores aquas continens per reſorptionem et urinae fluxum curatus Exempl. IV. 247.
renaſcitur ſaepius, et raro ab una paracentheſi tollitur. IV. 247.
renatus, ubi parcus potus ingerebatur et urinae quantitas potum ſuperabat. Exempl. IV. 248.
ſubito reſorptus et curatus Exempl. IV. 254.
purulentus oritur, ſi abſceſſus diaphragmatis vel hepatis pus ſuum in cavum abdominis effundit. III. 76. 112. I. 732.
incurabilis eſt, cur? III. 77. 112.
Aſcitici aquam ex aëre attrahunt. Elucidatur exemplis. IV. 248. I. 777.
Aſciticorum aquae per paracentheſin emiſſae qualem habere debent conſtitutionem ſi recuperandae ſanitatis ſpes praevideri debet. IV. 250.
Aſparagorum eſus brevi tempore mutat urinam, et largior uſus podagram accelerat. IV. 306. V. 306.
in calculo renum merito omittitur. V. 306.

Assimilans vis debilis, qua non satis subigitur et mutatur aër ingestus, an forte causa molestae illae flatulentiae in morbis languidis. III. 333. IV. 276. 277.
Assimilatio quo modo debite fiat. IV. 336.
impedita est causa morborum chronicorum. III. 331.
in quibusdam ingestis difficulter peragitur, imo diu moventur cum humoribus nostris, antequam propriam indolem deponant. III. 332. 574.
Asthma tussiculosum sanorum unde? I. 98.
anxietatis causa. II. 199.
periodicum ab exanthematibus retrogressis. IV. 18.
cum convulsionibus ex vapore arsenici. Exempl. II. 715. quomodo tractandum. ib.
à vapore sulphuris nunquam delendum. Exempl. II. 715.
ab ira memore. Exempl. II. 719.
ab acervo vesicularum pellucidarum ab aëre expansarum in pulmonibus reperto. Exempl. IV. 142.
in hydrope malum signum, cur? IV. 201.
spasmodicum per intervalla repetens oritur à convulsione fibrarum muscularium squamosa bronchiorum segmenta nectentium, et exspirationem promoventium. III. 366.
diu toleratum hydropem pectoris efficit, quomodo. IV. 130. 132.
continuo affligens an forte à paralysi fibrarum muscularium squamosa bronchiorum segmenta nectentium et exspirationem alias promoventium? Exempla tria de mortuorum. III. 366.
Asthmatici miro modo levantur à tumore pedum oedematoso subito orto. III. 373.
saepius fiunt hydropici, cur? IV. 187. 188.
Atheroma unde? I. 111. 845. 165.
anginam facere potest. II. 636.
Atonia muscularium fibrarum quid? III. 352.
Atrabilarius humor vide Bilis atra.
Atrophia quid. I. 58. III. 643.
à cachexia differt. III. 643.
unde? et quibus curatur. I. 100.
à scirrho. I. 857.
partem paralyticam si occupet, cujus ominis? III. 369. 370.
post convulsiones incurabilis. I. 378.
Attentionis definitio et effectus. II. 320.
Attenuantia quae? I. 201. 317. 687. II. 166.
Attrahentia quae? I. 676. 201.
Avenae et secalis decocta citissime acescunt, dein hordei. I. 126.
decocti cum oxymelle in febrili calore usus. II. 309.
Aves aquaticae plurimae, cum solis piscibus nutriantur, omnes rancidum sapiunt plus vel minus. III. 597.
Auris internae crepitus inter deglutiendum unde? II. 667.
dolor in acutis quid indicet? II. 329. vide et Tinnitus.
Austerum quid? I. 177.
fibram debilem roborat. I. 36.

Auſterum in corpore humano quid efficiat. III. 334. 360.
quomodo operatur. III. 335. 360.
quibus tollendum. III. 335.
quando antiſcorbuticum ſit. III. 634.
Autumno quales morbi familiares. II. 44. 265. II. 36.
obſervantur febres bilioſae, hepatitidem ſaepe comites habentes. III. 87. 96. 97. 98. 102. 104. 119. 468.
praegreſſa aeſtate fervidiſſima, febres difficillimae curatu. II. 44. III. 468.
melancholiae frequentes. III. 468.
ſub initio morborum emetica proficua cur? II. 229. 264.
rheumatiſmi oriuntur frequenter. V. 649. 650.
Axillarum glandularum ſcirrhi. I. 849.
arteriae laeſae et curatae. Exempl. I. 235.

B.

Balnea frigida ſaepius proſunt in morbis pertinaciſſimis, cur? II. 65.
cum ſucceſſu in rheumatiſmo data ſunt. V. 669. 670. 671.
tutiſſime adhibentur, ſi ſimul et ſemel immergantur aegri, moxque iterum educantur, ne frigus inſolitum ad interiora penetret: repetaturque talis immerſio aliquoties, dein lecto calido immittantur. Senſim ſic indurato ad frigus corpore et longior mora in balneo frigido, et frequentior immerſio impune fertur. III. 387. 661.
calida immerſiva quando in paralyſi proſunt, vel nocent. III. 386.
in flatibus et ſpaſmis adhibentur. II. 244.
tepida ſitim ſedant. I. 549. Exempl. I. 550.
et fomenta humida debilitant. II. 162.
in rheumatiſmo bona. V. 669.
aromaticis foeta ſtimulant. II. 162.
pedum III. 306. 321. 525. IV. 438. III. 627. in Variolis. V. 75. 107. 108.
terrae quid ſint? IV. 101.
phthiſicis conducere dicuntur. IV. 101.
quomodo praeparantur. IV. 101.
Vaporis quomodo operantur. I. 200. 677. II. 142.
obſtructiones efficaciſſime ſolvunt. II. 142. 191.
quando in paralyſi proſunt vel nocent. III. 384. 386.
ſicca quid ſint. II. 162.
Balſama nativa putredini reſiſtunt, cur? IV. 93. 42. 88. III. 240. II. 789.
quid analyſi chemica exhibeant? I. 327.
ſulphuris in phthiſicis exulent, cur? IV. 88.
antimoniatus quid? IV. 381.
Balſami ſulphuris terebinthinati periculoſus uſus in Gonorrhoea. Exempl. I. 768. V. 447.
Baptiſmus ante tertium ſeculum celebratus fuit per immerſionem, non vero per adſperſionem V. 632. Et hic mos in Anglia ad ſeculum 16. usque invaluit. V. 632.
Barba quando naſcatur. II. 325.
Beel roos quid? I. 644. eſt Oedema calidum.

Beel roos ſubito in gangraenam mutatur unde? I. 644.
Belladonnae folia recentia Cancro infra oculum adplicata oculi fecerunt paralyſin, paulatim ceſſantem ſimulac folia iſta amota fuerunt. Exempl. III. 363.
Betae folia cuti applicata efflorescentias revocant. III. 422.
Betulae ſuccus pro lithontriptico habetur. V. 336. ſed falſo. V. 337.
dolorem à calculo lenit eo ipſo quo adſumitur. V. 337.
Bilis humanae uſus. I. 85. 96. 107. 205.
defectus per bilem animalium inſpiſſatam reſarciri poteſt. I. 86. 108. II. 221.
unde oriatur. I. 525.
circulatio quomodo fiat. III. 95.
chylo mixta pro parte reſorbetur per venas meſeraicas, et redit in hepar. I. 100.
multum pinguis olei continet. Exſiccata enim incendi poteſt, et flammam alit. III. 499.
licet ſanguini per venas meſeraicas admiſceatur, attamen non videtur tranſire per vaſa lactea: Lac enim ictericarum ſemper album et dulce invenitur. III. 141.
uſus externus. I. 205.
accenſa quid? II. 44.
quomodo ventriculum intrare poterit. I. 121.
magna copia in ventriculo collecta appetitum tollit. II. 219.
piſcium dentibus carentium acerrima. I. 119. Anguillae IV. 684.
hepatica à cyſtica differt. III. 96. facile in ſanguinem regurgitat. III. 126.
animalium uſus in infantibus acido laborantibus. I. 86. IV. 684.
per vulnus abdominis effluens, peſſimum ſignum. I. 522.
Cyſtica ob vulnus in abdominis cavum effluens lethales edit effectus. I. 522. III. 137.
facile in hepar venire poteſt, cum ex cavo veſicae felleae in hepar via eſt facilis et patula. III. 87.
ſtagnans ſaepe in calculos concreſcit. I. 668.
facillime in putredinem vergit. I. 119. 205. III. 87.
aeſtivis caloribus acrior fit, unde febres autumnales biliosae. II. 44. III. 87.
iners quae damna faciat in corpore? I. 97. 99.
vel deficiens emendatur amaris. III. 338.
acrior facta et evacuata quibus ſuppletur. I. 97. 205.
aeruginoſa unde fiat? III. 429.
acrior putris quid efficiat in corpore humano. II. 219. 229.
quibus corrigitur. I. 126. II. 224.
in Ictero incipiente difficilius tranſit per intricatam glandularum ſalivalium fabricam. In Ictero vero inveterato quandoque hoc contingit, ſed non ſemper. III. 141.
atra quid? et unde oriatur. I. 668. 852. 853. III. 461.
duplex, qualis. I. 852. III. 463.
quomodo per vomitum et alvum exire poſſit. III. 463.
in veſicula fellea et in liene à Simſonio reperta. III. 463.
in ſanguine quomodo naſcatur, et à quibus cauſis oriatur. III. 464.
à vehementi mentis exercitatione, noctes et dies in unum fere objectum occupata; ob ſtudia nimis protracta, amorem, ſollicitudinem vel iram memorem. III. 466.

Bi-

Bilis atra à pervigilio. III. 466.
ab animi motibus magnis, sive hilaritatis, sive moestitiae. III. 467.
à magnis et operosis motibus corporis multum repetitis, inprimis in aëre valde sicco et calido admodum. III. 468.
ab immodica venere. III. 469.
à cibis austeris, duris, siccis, terrestribus cum quiete et torpore corporis diu assumtis: potubus similibus. Huc pertinent aëre, sale, fumo induratae animalium partes, maxime durorum et annosorum, fructus immaturi, farinacea non fermentata. III. 469.
à febribus calidis, diu haerentibus, saepe repetentibus, sine bona crisi, et sine diluentibus abeuntibus. III. 470. IV. 194.
movetur à venenis, quae subito et valide totum corpus turbant. A vitro antimonii Exempl. III. 495.
movetur et à febre tertiana verna, multo magis à febribus continuis et inflammatoriis, si nascuntur in corpore melancholico. III. 495.
mota sive turgens quid? I. 852.
febres acutissimas, dysenterias pessimas &c. mortem subitam efficit. I. 853.
si acida, et ubi viscera adhuc integra, erosiones hepatis, polypos cordis et coagula in arteria pulmonali, pessimas febres et citam mortem facit. III. 496. 499.
si alcalina, et ubi viscera adhuc integra, mox gangraenam efficit, III. 496.
et per vomitum ejicitur lethali eventu. Exempl. III. 498.
nondum mota quid efficiat. III. 483.
quomodo curatur. III. 485. seq.
acris facta quid efficiat. III. 489.
quomodo curatur. III. 490.
turgens sive mota acerrima quibus tractanda. III. 499.
atrae acrimonia varia: hinc caute adhibenda remedia acrimoniae opposita praecipue in bile atra turgente, cur? III. 495.
atra vide Melancholia tertii gradus.
Boli armenae inest acidum. I. 128.
virtutes in febribus malignis aut acutis. I. 128.
Borax quid sit? I. 203. 204.
quid praestet. I. 204.
Borborygmi quid? II. 237. I. 85.
unde. II. 237. IV. 717.
Bovis medulla comesa in ventriculis debilibus in rancidam corruptelam abit. I. 114. 130.
Brachii amputatio in junctura cum scapula. I. 554.
Brassicarum omnia fere genera, sibi relicta, putrescunt. I. 89.
Bronchiorum vulnera magna, lethalia. I. 269.
Bronchocele quid? IV. 145.
sedem habere dicitur in glandula thyroidea. IV. 145.
non in sola glandula thyroidea nascitur. IV. 146.

Bronchocele cognitu facilis est. IV. 146.
curatur frictione, bryoniae radicis impositione, purgantibus hydragogis, vel si major, sectione. IV. 146.
Bronchotomia quomodo instituenda. Exempl. II. 687.
quando non instituenda. II. 685.
Bryoniae laudes. IV. 442.
Bubones quid? I. 727. 852. V. 437.
venerei ante debitam maturationem discissi, aut nimis calefacientibus tractati, scirrhescunt. I. 706. 852.
in inguine solo resident. V. 438.
quomodo nascuntur. V. 438.
sunt signum recepti contagii venerei. V. 439.
sequuntur aut recentem infectionem, aut Cancros venereos, aut Gonorrhoeam male tractatam. V. 440.
quibus distinguuntur ab aliis inguinis tumoribus? V. 440.
ab hernia inguinali? V. 440.
facile in Scirrhum mutantur. V. 494. 495.
non nisi toti maturi secandi, cur? V. 495.
recentens dissipentur, quibus? V. 496. 516.
et per extractum saturni Goulardi. V. 496.
si resolventibus adhibitis crescunt, tunc suppurentur, quibus? V. 497.
maturi secundum totam longitudinem secandi. V. 497.
secti, quomodo deligandi? V. 497.
difficulter suppurantes à Grashuys escharotico adplicato, et mercurio sublimato corrosivo brevissimo tempore in tabum purulentum mutati sunt. V. 497. Cautelae circa mercurium sublimatum. V. 498.
perite tractati non periculosi, et recentes citius curantur inveteratis. V. 498.
in scirrhum mutati salivationi saepe resistunt. V. 498.
nisi lapideam duritiem acquisiverint, resolvuntur interdum per stillicidium thermarum Baregianarum, aut lixivii cinerum ligni novi, aut aliarum thermarum. V. 499.
venereos discissos internum vulneratio vasis cujusdam lymphatici insequitur, quomodo tunc tractandi? IV. 189. V. 499.
Bulimos à Verme in ventriculo haerente. Exempl. IV. 716.
Butyrum cataplasmatibus maturantibus additur, cur? I. 698.
antimonii optimum est rodens ad sphacelum, cur? I. 803.

C.

Cachexia quid? I. 57. III. 636.
pro causa agnoscit vel liquidi nutrientis depravatam indolem quamlibet, vel vitium vasorum recepturorum, vel defectum facultatis applicantis. I. 55. III. 637.

Ca-

Cachexia ab humoris depravatione per assumta. III. 638.
per defectum motus animalis, si vita laboriosa mutatur cum otiosa. III. 639.
per fibram debilem. III. 640.
per fibram rigidam. III. 640.
per vitia liquidi non facile medicabilia, acidum, alcali, glutinosum, plethora etc. III. 640.
à scirrho visceris cujusdam. III. 641.
detegitur, si causam cachexiae manifestam nullis signis eruere possumus. III. 641.
purulenta, à pure in abscessu clauso, diu relicto. III. 640.
à retento sanguine bono, in menstruis et haemorrhoidibus suppressis. III. 642.
humore morboso excerni solito, in exulceratione capitis juniorum. III. 642.
post haemorrhagias nimias, III. 641.
efficit vel tabem, vel leucophlegmatiam s. hydropem. III. 642. 649.
cognoscitur ex quibus? III. 644.
à vitio vasorum recepturorum, à fibra debili aut rigida. III. 647.
à tumore circa mesenterium post contusionem tabes lethalis. Exempl. III. 648.
à defectu facultatis applicantis, si nempe vires circulantes sunt nimis languidae vel nimis violentae etc. III. 648.
qualem habet prognosin? Variat secundum causas. III. 649.
curatur duplici modo: nam vel fludium nimis acre mitigandum, inspissandum, vel nimis tenax dissolvendum. III. 651.
nullam habet frequentiorem causam, quam perpetuam potus aquosi tepidi ingurgitationem. III. 652.
ex causa frigida quomodo curatur. III. 654.
et ubi viscera integra, saepissime curatur per solam limaturam, martis aromatibus suavissimis junctam. I. 36. III. 660.
praemittantur per tres 4ve dies lenia evacuantia. ib.
quando ferre possit vomitoria aut purgantia. III. 657.
frigida laborantibus, myrrha, opoponax, galbanum, sagapenum etc. forma pilulari, si dantur grvj — viij omni trihorio deglutienda, optime conveniunt. cur? III. 658.
non curatur venaesectione: Cacochymia enim non facile minuitur per venaesectionem, simulque restitutio perditorum impeditur etc. III. 659.
à tenacissima atra bile, visceribus abdominalibus impacta, non per limaturam martis, sed per aquas medicatas martiales tentanda. III. 660.
motum corporis successivum requirit, quomodo instituendus. III. 660.
quando roborantiqus curatur. III. 661.
humectantibus et leniter incrassantibus curanda. III. 661.
ab acrimona nimia orta quibus curatur. III. 662.

Cachecticae subinde aceto delectantur quam maxime, licet acidum in primis viis jam stabiliat: His pulveres absorbentes ante cibum porrigendi, sicque grata aceti fragrantia reficiuntur, et acidum aceti in ventriculo enervatur. III. 657.
Cachectici sanguinis aberrationes in colore illustrantur per mutationes liquorum in ovo incubato. III. 644.
frigidi pulsum debilem et languidum habent, cur? III. 647.
à motu corporis palpitationem cordis et respirationem difficilem habent, cur? III. 647.
fiunt omnes carceribus diu inclusi, nec facile curari possunt in custodia. III. 657. senes non evadunt. III. 651.
pueri voraces plerumque restituuntur, nisi neglectum ab initio malum altiores radices jam egerit. III. 651.
vix nisi à gravioribus causis fiunt illi florentis aetatis, vegeto ac firmo jam corpore; hinc non semper facile sanantur. III. 651.
frequenter habent humores nimis tenues. III. 653.
quali opus habent diaeta, et quomodo instituenda secundum causas. III. 654.
Cachecticis si accedit Vertigo, memoriae imbecillitas, tremor, somnolentia etc. metus est Apoplexiae. III. 650.
si ad minimum motum suffocatio instat, concluditur pectoris cavum lentis aut aquosis humoribus repleri, vel et ipsum pulmonem. III. 650.
Cachecticorum ventriculus languens quibus suffulciendus. III. 656. 658.
Cacochymia quid? I. 57. II. 296.
non adeo faciliter solvitur ac plethora, cur? II. 310.
laborantes a morbis epidemicis putridis vix adficiuntur. I. 118.
Cachexiam comitatur. III. 636.
purulenta quid? quid efficiat, et quomodo tractanda? III. 109. 113. 114. 340.
atrabilaria apoplexiam facere potest. III. 264.
ichorosa et putrida. III. 336. 339. 341.
glutinosa apoplexiam facere potest. III. 258. 263. 264.
Cacochymici sanguinis dispositio per febris calorem citius circumagitata diversa mala facit, quomodo haec praecavenda et tollenda. II. 310.
Cadaverum inspectio summi in medicina usus, I. 13. 14. II. 604. III. 318.
Cacochymicorum levissimae inflammatiunculae resolvi nequeunt, cur? I. 653.
Caesarea sectio quando locum habet. IV. 548.
in matris mortuae cadavere semper instituenda. Leges Siculae ab anno 1749. IV. 548.
cito instituenda. IV. 549.
48 horis post mortem instituta infantem adhuc praebuit vivum. Exempl. IV. 549.
non prius facienda, nisi de morte certo constat. IV. 549. vide Mors.
si mors dubia, eadem cautela instituatur ac si mater adhuc vivat. Iussit id Senatus Venetus. IV. 551.
in vivente matre instituenda non est expers periculi. IV. 551. 553.
damnatur à multis, cur? IV. 551. damnatur à Paraeo, à Mauriceau, à Peu. IV. 552.

Iau-

Caesarea sectio in vivente matre instituenda laudatur à la Motte, et quibus cautelis. IV. 552.
Exempl. ubi mater operationem efflagitavit, et ubi non necessaria erat. IV. 552. attamen operationem ipsam facere nolle declaravit la Motte. IV. 552.
instituta feliciter. Exempla bina. I. 265. IV. 553.
non instituenda, ubi gravida alia methodo liberari poterit. IV. 553.
locum habet in nimia pelvis angustia. IV. 553.
ubi conceptus extra uterum facti sunt. IV. 554.
NB. Certo hoc constare debet. Deficiunt autem signa plenam certitudinem submini strantia. IV. 545.
Caffeae potionis abusus sanitati nocet. V. 587.
Calcanei fracturae effectus. I. 560.
Calcis vivae aqua nullum damnum infert, si potetur. IV. 42.
quibus conveniat? quibus non? II. 130.
Calce recenter incrustarnm aedium vapor, carbonum nidor, halitus fermentantis liquidi etc. Capiti potius quam pulmonibus nocent, imò subito lethalem appoplexiam inducere possunt. III. 277. 278.
Calculus quid? V. 201.
in omnibus corporis locis oriri potest. V. 201. I. 854.
aortam obducens. V. 219.
in abdominis cavo liber. I. 110. V. 220.
ad asperam arteriam. V. 216. 218.
Cordis. I. 110. V. 217.
dentes integre obducens. Exempl. V. 233.
in ductu salivali sublinguali. Exempl. II. 637.
in linguae radice. II. 637.
in intestinis natus. V. 220. 221. 222.
pericardium obducens. V. 217.
in plexu choroideo, in glandula pineali. V. 216.
in pulmonibus phthisin creat. IV. 59.
in renum substantia. Exempl. III. 245.
in venis emulgentibus. V. 219.
in uteri cavo. V. 223.
mollior sive gypsus in hepatibus bovinis hyberno tempore satis frequenter invenitur, qui aestate ab esu recentis graminis solvitur, et eliminatur. III. 87. V. 341.
frequenter in vesica fellea et poro bilario, rarius in hepatis parenchymate invenitur. III. 87.
formari incipiens vix unquam dignoscitur. V. 201.
sat magnus diu absconditus esse potest. V. 201.
in Embryone. Exempl. V. 201.
in quinquemestri puello. V. 230.
in urina sanissimorum jam adest, sed haec ultima excernitur antequam materia ista separata fuit. V. 203. vide *Sabulum*.

Calculus in vesica haeris augetur continuo. Exempla mira. V. 211.

renum nucleum habet, et à thrombo sanguinis irresolubili oritur. V. 246.

vesicae semper nucleum habet. V. 212. 238.

non à spiritu petrifico simul et semel oritur, contra Helmontium. V. 212. seq.

generatur facile ubi homines immoto jacent corpore diu, cur? V. 215. 248.

extra renes, extra vesicam et extra cystidem etiam in aliis corporis locis repertus est. Exempla. 215. seq.

ex quibus componatur, et quaenam sit ejus materies? 225. 233.

productum est corporis humani, et ad regnum animale pertinet. V. 230.

augetur tardius à victu vegetabili. V. 230.

et Calx podagricorum magnam habent adfinitatem. V. 233.

Vesicae fraudulentus. Exempla. V. 234. 235.

in copia per vomitum et per alvum excretus. Exempl. V. 236. Iudicium anceps.

per lamellas sibi succedentes major fit, et in aestate citius crescit, quam in hyeme. V. 238. 239.

in figura varius. V. 239.

renum et vesicae chemice examinatus. V. 239. seq.

dimidium sui ponderis debet aëri intricato. V. 242. 244. 315. 326. seq.

aëre fixo continente abluto cohaesionem amittit. 315. 326.

non omnis aërem suum fixum facile demittit. V. 315. 316. 335.

an ferrum contineat? adfirmatur. V. 242. seq.

non primario constat ex pituita indurata. V. 244.

glutinosum continet, cui aëre irretitus. V. 244.

cum tartaro vini magnam habet adfinitatem. V. 244.

semper destitutus est signis diagnosticis quando extra renes, vesicam, vel cystidem haeret. V. 245.

renum vel in folliculis, vel in finibus arteriarum, vel in ipsis ductibus secretoriis colligitur, nec refert, quali in parte. V. 246.

etiam à nephritide inflammatoria oritur. III. 245.

interdum absque multo dolore ad vesicam defertur, et tunc excernitur. Exempl. V. 247.

recens pungit, inflammationem, suppurationem etc. creat. V. 251.

pelvim, ureteres, vesicam irritans, Epilepsiam quandoque produxit. Exempl. III. 416.

totam pelvim explens. Exempl. V. 252.

protrusus adhuc in Uretere retardari potest, hinc spasmus, qui vocatur Colica nephritica. V. 256. Exempl. V. 258.

renum adhuc eo loco haerere potest, ubi Vreter in vesicam inseritur: imò uno suo extremo in vesicam prominere potest, altero adhuc inter membranas latente. V. 258. 260.

renum urinam saepe pallidiorem et foetentem efficit. unde? V. 262.

Cal-

Calculus renum interdum nullos dolores creat, unde? V. 262.
renum à calculo vesicae non semper colore differt. V. 262.
qualia efficit mala? V. 264.
febrim hecticam et tabem creare potest. V. 269.
quibus noscitur? V. 270.
diagnosin intricatam habet. V. 273.
ab hysteria quibus distinguitur? 272.
adest, et non suspicatur, ut ut magnus sit. V. 272. Exempl. V. 273. 299.
judicandus praesens ex haereditaria labe, ex vita sedentaria, ex obesitate nimia, ex decubitu longo, praesertim si sabulum, aut lapilli jam excreti. V. 273.
ex ponderis sensu et dolore obtuso in regione renis. V. 273.
ex mictu cruento post motum corporis. V. 274.
non semper judicandus praesens ob filamenta, capillorum instar in urina natantia, cur? V. 277. 278.
et rheumatismus similia quandoque, in urina praecipue, producunt symptomata. V. 278.
in ureteres descendens qualia habeat symptomata? V. 279. 282.
partes genitales, et alias diffitas in consensum trahit. V. 280. dolorem in ileo: Exempl. in lumbis; Exempl. V. 281. in summo inguine: Exempl. V. 281.
et rarioribus ab insolitis stipatur symptomatibus. Exempl. diminuti testiculi. Vrinae, sedimentum albumini ovorum simile habentis. V. 281.
quid poscat? V. 299. 300.
post mortem repertus, qui in vita nullum praesentiae suae dedit signum. Exempl. V. 299.
à sero lactis, et à cerevisia tenui et copiosa solvitur. V. 302.
poscit lubricationem viae per balnea, clysmata etc. V. 303.
per Opiata. V. 303.
ex diureticis nullum aliud fert, quam aquam, serum lactis etc. V. 305.
poscit et methodum, quae impedit inflammationem. V. 306.
venaesectionem, et quidem largam. V. 308.
post inflammationem renes suppurare facit, hinc abscessus exterius ruptus vel scalpello apertus V. 308.
lithontripticis solvendus. V. 313. seq. vide *Lithontriptica.*
levatur etiam ab Vva Vrsi, quae non est lithontriptica. V. 335.
solvitur etiam à Thermis Carolinis. V. 340.
in angustia pelvis haerens requirit Clysmata, fotus, venaesectiones etc. V. 343.
in Vreteribus impactus efficit subinde inflammationem, et suppurationem. V. 345. Exempla. V. 346.
propellitur saepe in vesicam per cucurbitularum adplicationem siccam ad tractum Vreterum. V. 345.

Cal-

Calculus renum in Vesicam delapsus citissime expellatur, quibus? V. 347. seq. potu emolliente et urina retenta.

in Vesicam delapsus expellitur fere semper primo exeuntis urinae impetu. V. 348.

autrorsum in curvato corpore. V. 348.

Calculus Vesicae febrim hecticam et tabem creare potest. V. 268.

qualia habeat symptomata? V. 282. 284. 286.

non facile dignoscitur. Exempl. V. 283.

mentitur à pure in Vesica: à Vesica callosa, scirrhosa etc. Exempl. V. 284.

ut, ut praesens, ob situm in collo vesicae, non semper certo dijudicari potest. Exempl. V. 286.

per stranguriam praesentem non semper indicatur. V. 287.

per urinam albam, cum sedimento crasso, mucoso, multo et graveolente indicatur. V. 287.

cum subinde pelliculis involutus sit, non semper Cathetere explorandus. Exempl. V. 295. 296.

Vesicam in saccum prolongari potest, ibique haerere absque eo quod Cathetere sentiatur. V. 296. Exempla. V. 297.

subinde per Catheterem tangitur, sed haeret inter membranas vesicae. Exempl. V. 298. quibus id noscitur? ib.

lithontripticis solvendus. V. 313. seq. vide *Lithontriptica.*

solvitur etiam à Thermis Carolinis. V. 340.

per lithotomiam eximendus. V. 356. seq. vide *Lithotomia.*

exemtus, quomodo vulnus tractandum? I. 535.

Collum urethrae obturare potest. V. 267.

in Urethra haerens quibus aufertur. Exempla. V. 270. 349.

inter alia et aufertur forcipe ab Hales invento. V. 352.

aliis non cedens sectione educendus, quali cum cautela. V. 352. 353.

si totalem ischuriam fecerit, tunc punctura perinaei instituenda, quomodo? V. 354.

inter glandem et praeputium haerens. Exempl. V. 350.

major per rupturam perinaei excretus. Exempla. V. 356.

in collo vesicae haerens, et urinae fluxum impediens, retropellendus. V. 371.

pruritum aut dolorem ad caput penis facit, cur? V. 293.

Calculosi, licet in artubus et in capite emacientur, abdomen tamen magna pinguedinis quantitate refertum habent. Exempl. V. 269.

Calculosorum urina putrida calculum scabrum, angulosum, non putrida calculum glabrum designat. V. 266.

Calculi vesicae felleae icterum periodicum efficiunt. III. 132.

qualem figuram, colorem, magnitudinem etc. habeant. III. 132.

vel solvantur, vel expediantur viae, per quas transire possunt in duodenum. III. 134.

Cal-

Calculi veſicae felleae à nullo medicamento cognito ſolvi poſſunt in corpore, licet largum et continuum uſum ſucci graminis, taraxaci, cichorei, fumariae etc. excretio minutorum fragmentorum calculoſorum per alvum ſecuta fuerit. III. 134.
unice eliminantur, ſi viae expediuntur, per quas tranſire poſſunt. III. 134.
pollicis articulum aequantes excreti. III. 135.
nucis juglandis magnitudine poſt mortem inventi. III. 135.
curari debent vel in paroxyſmo, durante anxietate, vomitu, dolore etc. III. 135.
vel extra paroxyſmum. III. 135.
in paroxyſmo quid faciendum? III. 136. emolliendum, ſopiendum et inflammatio praecavenda. ib.
extra paroxyſmum reſolutio tentanda, et motu corporis exitus e veſica fellea promovendus. III. 137.
minime ſolvuntur à thermis Carolinis. V. 341.
ſi majores, et fundus veſicae felleae peritonaeo accretus, ſectio tunc à Petito ſuadetur. (Signa quibus accretio noſcitur videantur in Memoires de l'academ. Royal de Chirurgie. Tom. I.) III. 137.
Calefacientia medicamenta, ut piper, ol. Cinamomi etc. quomodo operantur. II. 300.
Calenti corpori frigus ſubito admiſſum noxium, cur? I. 180. vide Perſpiratio.
Calidus potus quotidie ſorbillatus fibras facit debiles. I. 39.
Caligo tenebricoſa, ceteris paribus, in ardentibus haemorrhagiam narium indicat. II. 461.
Callus quid? I. 167.
unde? I. 167.
nunquam reſolvi poteſt. I. 192.
pedum uſum pedum omnem tollere poteſt. I. 167.
abſciſſus iterum creſcit, cur? I. 192.
pedum dolens quomodo tractandus. I. 192.
novus quibus praecavetur. I. 193.
oſſium neutiquam per artem, ſed per ſolam corporis humani fabricam conficitur. I. 574.
exſuperans aut luxurians quomodo tractandus. I. 595.
deficiens quomodo impetrandus. I. 595.
Calor omnia corpora, in omni ſua dimenſione, expandit. I. 646.
aëris nimius febres producere valet. II. 119.
putredinem corporibus conciliat. Exempl. II. 119.
ſucceſſive temperandus. II. 119.
quomodo temperandus. II. 120.
ſubito mutatus. Exempl. II. 119.
Calor ſanguinis unde. I. 143. ab attritu.
major quid efficiat. I. 143. 144.
per thermometrum ſecundum gradus notatur. I. 832. II. 287.
oritur à motu humorum per vaſa viventis. II. 290. ſeq.
non ſecundum ſenſus externos dimetiendus. II. 289.
Calor poſt paſtum largum unde? II. 296.

Calor inflammatae partis unde? I. 648.
Calor febrilis quid? II. 287.
unde. II. 24.
dijudicatur per thermometrum. I. 832. II. 287.
qualem habet causam proximam. II. 292. seq.
causarum proximarum infinitas habet causas remotas. II. 300.
auctus quid efficiat in corpore vivo. II. 302. seq.
maximus producit laesiones cerebri, cur? III. 361.
quo major, eo malignior morbus, cur? II. 313.
ad tactum fere urens in ardentibus unde. II. 447.
mordax putredinis signum praebet. I. 122.
auctus probe dignoscendus, quo in loco augeatur, cur? II. 151.
quid denotet. II. 151.
summus pestiferus, cur? II. 314.
quomodo mitigatur. II. 305. seq.
ubi post repetitas venaesectiones nimius renascitur, optime mitigatur compressione venarum, quomodo id fiat. II. 307.
in fine morbi temperatur et per diacodiata, laud: liquidum etc. II. 308.
quale regimen requirat. II. 314.
Calor languentium senum optime augetur applicatione adolescentuli vegeti. II. 163.
solis, nudo capiti applicatus, paralysin efficere potest. III. 361.
Calx vel Creta podagricorum quid vere sit. IV. 327. vide Podagra.
cum calculo magnam habet affinitatem. V. 232.
Camphora ad drachmam dimidiam bis in die porrecta, praegresso emetico antimoniali, in mania profuit. III. 524.
Canalis quid? I. 160. hujus axis quid? I. 64.
Cancer aut Carcinoma quid. I. 872.
absque scirrho praegresso oriri potest, I. 873. Exempla I. 878. 879.
quibus à scirrho distinguitur. I. 873.
occultus et manifestus quis? I. 875.
mammarum exsectus post annum alteram mammam adfligit, qui abscissus, languentem fecit vitam, donec signis uteri cancri moreretur foemina. Exempl. I. 875.
penis. Exempl. I. 878. 879. absque scirrho.
fungosus cuti. Exempl. in dorso. I. 879. absque scirrho.
pedis ab imprudenti sectione unguis. Exempl. I. 879. absque scirrho.
quid. I. 879.
unde? I. 876. NB. à scirrho ejusque causa.
oculi disrupti antea. Exempl. curatum. I. 876.
occultus quomodo dignoscendus. I. 880.
minimus interdum curatur, vel rodentibus summis, vel vivo igne, simul et semel destructus. Exempl. I. 884. in naso erat.

Can-

Cancer occultus in euchymis longiſſime in corpore haerere poteſt niſi irritatur. Exempla irritationem nocivam eſſe monſtrantia. I. 889. 892.
qualis exſtirpandus. I. 890, parvus, incipiens, liber etc. à cauſa externa ortus etc.
non fert medicamenta externa emollientia, emplaſtica, ſuppurantia, acria, excoriantia, veſicatoria etc. I. 892. Exempl. ib.
qualis non exſtirpandus. I. 892. ſeq.
cum radicibus niſi exſtirpatur, aſperabitur, ad interiora recurrit, alios generat, factos auget. I. 893. ſeq. Exempla I. 895. Exemplum in lingua curatum. 894.
niſi cum radicibus exſtirpatur ex ſemine ejus renaſcitur. Quale eſt ſemen cancri? I. 894. Exempl. ſtrumae poſt mortem. ib.
qualem habeat prognoſin. I. 894. ſeq. 897.
quomodo et ſub quibus cautelis curatio inſtituenda. I. 895. ſeq. Exempla funeſta. I. 895.
palliatione tractatur quomodo. I. 897. ſeq.
uteri inſanabilis. I. 895.
faucium inſanabilis. I. 895.
palati inſanabilis. I. 896.
axilarum et inguinum etiam inſanabilis, praecipue ſi apertus factus. I. 896.
labiorum curatu difficilis. Exempl. curatum. I. 896.
purgantia optime fert. Exempl. I. 898.
Cancer manifeſtus ſive ulceratus quibus noſcitur. I. 883. 886.
quomodo progreditur. I. 883.
minimus interdum curatur, quomodo. Exempl. in naſo. I. 884.
ſanies foetens in ipſo loco malignam indolem acquirit, quamvis antea mitis fuerit. I. 885.
Vicina depaſcitur. Exempla. I. 886.
lenitur quomodo. I. 900.
acria applicata non fert. Exempl. I. 900.
fallaces inducias facit. Exempla. I. 901.
quando exſtirpandus, et quomodo. I. 902.
Cancer aquaticus Batavorum, quid? I. 749. 766. Eſt ſcorbutica gingivarum exeſio.
venereus eſt ulcus extra Vrethram. V. 475.
quomodo tractandus? V. 501.
cum topicis ante tractandus, cur? V. 502.
lapide infernali tactus, qualia paravit mala. Exempl. V. 502.
vide Vlcera venerea.
Cancris marinis iterum renaſcuntur partes abſciſſae. Exempl. I. 310.
Cancrorum fluviatilium decoctum prodeſt in rigiditate fibrarum. I. 69.
Candela cerea in urethram i a dimiſſa, ut conſiderabilis ejus pars in veſica haereret, quales noxas fecit? Exempl. V. 478.
Candelularum ad Carunculas uſus et noxae V. 457. ſeq. 478.
Canes in tota meridionali Americae parte nunquam rabie corripi legitur. III. 536.
lupi, vulves in Europa frequenter rabioſi fiunt. III. 539.

Canes rabiosi fiunt magnis sub aëris caloribus, siccaque simul tempestate: interdum etiam summo sub frigore aëris. III. 539.

vermibus saepe laborant in ventriculo, renibus, cerebro etc. sed dubium est, an vermes, in canum visceribus latentes, ad rabiem disponant. III. 540.

rabiosos fieri quibus noscitur. III. 540.

adhuc sani ex naturali instinctu rabiosum canem fugiunt, cum signis magni terroris. III. 541.

praecipitanter occisos quibus post mortem noscitur rabiosos fuisse. III. 541.

Cantharides non operantur in cadaveribus, cur? I. 367.

variis corporis partibus applicatae quid faciant? II. 41.

vide Vesicatoria.

quando prosunt aut nocent, et unde hoc? I. 677. II. 41.

vim habent humores corporis solvendi, simul vero humores solutos ad putredinem disponunt. III. 47.

temperiei frigidae saltem conducunt. III. 296. 300.

interne porrectae ad hydrophobiam laudantur, minus tuto. III. 578.

suspectae habentur. III. 47. 301.

ad drachmam deglutitae satis citam mortem produxerunt. Exempl. V. 486.

Cantus nimius quid in corpore humano efficiat. II. 717. IV. 22. III. 270. II. 653.

Capillorum abrasio phreneticis salutaris cur? II. 283. 613. 614.

quando et quibus cautelis instituenda. II. 614.

defluvium post morbos unde? IV. 78.

origo. IV. 78.

Capitis descripto anatomica. I. 390.

compressio imprudens in recens natis, vel junioribus, perpetuae stultitiae et convulsionibus originem praebuit. III. 330.

contusio absque vulnere quae mala faciat. I. 448. vide Contusio.

dolor à plethora. I. 360. 366.

obtusior cum tensionis quodam sensu in cervice quando haemorrhagiam futuram nunciat. II. 460.

à solo aucto motu sanguinis in febribus. I. 361.

acutus in febre ardente pessima praesagit, qualia. II. 460.

ingens phrenitidem antecedit. II. 605.

doloris sedes est cranium cum integumentis. I. 436.

inflammatorios morbos resolutos sequuntur interdum alia phoenomena, qualia? unde? et quid in illis faciendum. I. 683.

morbi fere omnes à vertigine incipiunt, et dum curati sunt, pro ultimo symptomate adhuc vertiginem relinquunt. III. 260.

à setaceis pulchre levantur. III. 296.

Plethora particularis unde? III. 269. Efficiunt Obesitas. Ventriculus distentus. Uterus gravidus. III. 269. Nixus parturientium validi. Tussis. Vomitus. Risus. Cantus nimius. III. 270. Animi adfectus, metus, terror, Exempl. Ira. III. 271. hysterici spasmi. Collare nimis strictum. Scrophulosi tumores etc. III. 272.

vasa inprimis urgentur à plethora, dum uteri vasa nimis resistunt sanguini exituro circa consuetum tempus. III. 285.

Ca-

Capitis vulneribus aut contusionibus accedens febris quando periculosa. I. 452.
nocent explosiones tormentorum bellicorum, tympanorum pulsus, fistularum flatus, saltationes aliorum, Ira etc. I. 282.
vulnerum prognosis. I. 486.
cura vide Vulnera capitis.
Caput magnum, collum breve, et saepe sex modo vertebris exstructum, ad apoplexiam praedisponit cur? III. 255.
foetus in utero abruptum et relictum quomodo eximendum. IV. 563.
Carbonum nidor apoplexiam inducere potest, quomodo tales tractandi Exempl. III. 278. 310.
Carbunculus quid? I. 730.
Carcerum morbus est cachexia, in custodia non facile curanda. III. 657.
Carcinoma vide Cancer.
Cardia magnos paris octavi nervos habet. II. 194. dissectorum experimenta. I. 254. seq.
quid? I. 85. III. 419.
Cardiaca quae sunt. I. 773. seq. II. 111. 112. 160. 161. 162. IV. 214. I. 76. III. 517. IV. 476.
quotuplicia sunt. IV. 214. I. 221.
cur Cardiae applicari sueverunt. I. 775.
remedia generalia nulla cur? II. 285.
fortiora tuto in morbis acutis propinari possunt, praemissa venaesectione larga. II. 164.
Cardiacum medicamentum optimum sit, si vino frigido infundantur fragrantes herbae etc. cujus paucae unciae sumuntur etc. III. 577.
Cardialgia saepius ab acido orificium ventriculi pungente. I. 85. IV. 465.
cum anxietate interdum à calculis vesicae felleae. III. 130.
interdum à vitiato hepate. III. 127.
quid? III. 419.
diu, cum anxietate post pastum affligens, obstructiones in ultimis finibus venae portarum pro causa agnoscit: hinc de Vomitu sanguinis aut diarrhoea sanguinea metuant. Exempl. funestum. III. 126. 127.
ad omnia remedia rebellis, lenientibus solis levata, à scirrho oritur. III. 192.
una alterave hora post pastum per 3-4. horas durans. III. 192.
vacuo ventriculo saeviens. III. 192.
extra graviditatem affligens, in graviditate silens. III. 192. IV. 466.
gravidarum unde? IV. 465. 466.
partus tempore signum est partum instare. IV. 466.
à tumore praegrandi inthorace bina ventriculi orificia premente. Exempl. III. 192.
ab ulcere in oesophago prope diaphragma, oris nigricantibus undique cincto. Exempl. III. 192.
et singultus à quovis cibo vel potu deglutito post aphthas deciduas, excoriatum orificium ventriculi superius denotat. II. 210.
molestissima scorbuticorum quibus cognoscitur. III. 606.
et Cardiogmus à Veteribus vocabatur dolor molestus et quasi rodens circa cardiam perceptus. III. 419.
Caries ossium quid sit. I. 421. 920. 942.
unde? I. 919.
differt ab exfoliatione et ossis abscessu. I. 421. 942.

Caries ossium interna quibus noscitur. I. 920.
externa, quomodo dignoscenda. I. 920.
colorem ossium mutat, cur? I. 943.
ossa aspera et inaequalia facit, cur? I. 943.
foetorem singularem, instar lardi rancidi spargit, cur? I. 944.
quomodo tractari debeat? I. 921. 936.
tecta quomodo noscitur. I. 920. 945.
sanatur facile si à causa externa, difficulter si à causa interna, difficilius si à lue venerea, difficillime si à spira ventosa orta fuit. I. 946.
in ossium parte spongiosa pejor, cur? in juncturis pessima, cur? I. 947.
in pueris velox et curatu difficilis. I. 947. 948.
Caries pollicis pedis epilepsiam produxit chronicam. III. 419
Carminativa quae sint. II. 239 .seq.
Carnes animalium sale vel fumo induratae, vel et in aëre siccatae difficilius in bonum chylum rediguntur. I. 316.
valide salitae magnam habent acrimoniam. II. 31.
solas absque detrimento sanitatis ferre nequit homo. I. 118.
putridae liquori fermentanti immissae putredinem deponunt, et fiunt firmae, cur? V. 317.
vitulinae recentes prosunt adhuc illis qui putridis humoribus affliguntur. I. 314.
aliquot dies in aëre aperto relictae, jusculum praebent citius putrescens. I. 314.
assae magis in putredinem pronae sunt. I. 314.
suillae perspirationem minuunt. II. 38.
Caro fungosa in vulneribus oritur à pinguedine, quomodo. I. 244. 229.
oritur, quia superficies vulneris non comprimitur aequali vi. I. 229. 327. 329.
quomodo impedienda. I. 327. 331.
regenerans in vulneribus quomodo fiat. I. 306. 307. 308.
quibus promovenda. I. 306. 307. 310. seq.
Carotis arteria dextra ossea, imo lapidea, cavitate ejus fere in totum abolita, absque vitae damno. Exempl. III. 272.
vulnera. I. 266.
Caruncula urethrae quid? V. 448.
quid efficiat. V. 448. Exempla. V. 449.
non semper adest, ubi difficultas urinae, aut ischuria. Exempla. V. 450. 451.
oculis videri nequit, nisi prope orificium haereat. Exempl. ulti mae. V. 453.
prope orificium haerens quomodo curanda? V. 453.
à Verruca venera distinguenda, quibus? V. 453.
nocentissime à Veteribus tractata. V. 454.
à recentioribus tutius tractatur, quomodo? V. 455.
per blandam suppurationem curatur tutissime. V. 455.
per mercurium praecipitatum rubrum ne tractetur. V. 456.
per Candelulas tractatur, praecipue à Daran. V. 457. seq. Mysterium ex compositione facit. vide et V. 469.
abigitur à Sharpio inventas, ex mercurio crudo extincto paratas quomodo? V. 467.
etiam ex Cerato extracti saturni confectas. V. 469.

Ca-

Caruncula urethrae abigitur per mercurium praecipitatum album, per mercurium dulcem. V. 467.
per vaporem mercurii vivi. V. 467.

Carus quid? III. 323.
à distentis vasis majoribus reliqua minora in capite comprimentibus oriri videtur. III. 324.
et lethargus differunt ratione materiae obstruentis: in hoc cacochymia pituitosa, in illo spissitudo inflammatoria praesto est. III. 324.
Sydenhamus epidemicam observavit constitutionem, inter cujus symptomata eminebat Carus ad septimanas aliquot durans. Venae sectionibus et Enematibus curabatur. III. 325.
curatur ut Apoplexia. III. 326.

Caseus ex lacte cum aut sine cremore paratus, qualis. III. 598. IV. 637. I. 109. 125.
una cum acrimonia acquisita in putredinem vergit. III. 598. IV. 637.
vetustus magnam habet acrimoniam. II. 31.
ad scorbutum disponit. III. 626.

Casum ab alto, licet caput non impegerit delapsus, attamen cerebri laesiones sequi possunt. I. 449.

Catalepsis quid? III. 311. Exempl. 312.
distinguenda à tetano, in hoc enim articuli rigidissimi, in illa vero cerea quasi flexilitate cedunt et manent in situ. III. 312.
signum pathognomicum. III. 311.
proxima causa est immobilitas sensorii communis, prout primo momento insultus se se habebat. Exempl. III. 312.
quomodo illustratur. Exempl. III. 313.
causa remota est sanguinis cerebrosi, glandularum cerebri, emissariorum ejus etc. absoluta quies. III. 313.
secundum Swietenium est subtilissimi nervorum fluidi absoluta quies. III. 313.
est vel exquisita vel levior. Exempla. III. 314.
actiones vitales, pulsum nempe et respirationem vix mutat. III. 314.
causae antecedentes variae et quales. III. 315.
post febres intermittentes, praesertim autumnales; imo ipso in paroxysmo febrili. III. 315.
curatur per reficientia. Evacuantia nocent. III. 321.
quandoque sequitur phrenitidem. II. 598.
à melancholia. III. 315.
curatur victu humectante, et solventibus. Spirituosa saepe et hic profuerunt, praesertim in senibus. Evacuantia nocent. III. 321.
unica vice affligens, et post binos vermes teretes per vomitum ejectos statim cessans, et nunquam repetens. Exempl. III. 316. IV. 713.
à menstruis et haemorrhoidibus retentis. III. 316.
curatio. III. 321.
à terrore summo subitoque Exempl. III. 316. 321.
optimum, imò unicum hic est remedium peregrinatio. III. 321.

Ca-

Catalepſis à meditatione in unum objectum ſumma, profunda, diuque protracta. Exempla. III. 317. et hic peregrinatio unicum remedium. III. 321.
à febribus validis in plethoricis. III. 317.
poſt mortem praebuit arterias venasque cerebri valde turgentes, cruore fortiter impacto, denſo. III. 318.
curatur multoties, ubi? et quomodo? III. 319.
in alios morbos raro tranſit: aliquando tamen Epilepſia, convulſio, dementia, atrophia eam exceperunt. III. 319.
in mortem quandoque finitur. III. 319.
atrophiae cauſa. III. 319.
vera in acutis raro obſervatur. III. 318.
in paroxyſmo *lenioribus* frictionibus, ſtimulantibusque tractetur: fortiſſima ne adhibeantur, cur? III. 320.
ab igne ſubinde non excitantur. Exempl. III. 320.
extra paroxyſmum curatur ſecundum varias cauſas. III. 321.
à ſanguine nimio, vel nimium rarefacto, venaeſectionem admittit. III. 321.
ſternutatoria interdum fert, licet ptarmica non operentur in paroxyſmo, ſed extra illum. III. 322.
vomitoria non aliter fert, quam ubi ſuſpicio fomitem mali haerere circa ventriculum. III. 322.
Cataphora, vide Coma.
Cataplaſmata quomodo operantur. I. 200.
capitis laeſionibus ſemper nocent, cur? I. 403.
maturationem perficientia aceſcere debent, cur? I. 698.
Cataplaſmatibus maturantibus butyrum aut oleum lini additur, cur? I. 698.
Catarrhus unde à Veteribus nomen acquiſivit. II. 625.
vide Coryza.
quid ſit. I. 625. 634.
quomodo contingat. II. 638. IV. 316. 317.
et Coryzae, à frigore contractae, quibus curantur. II. 640.
frequens illis, quibus viſcera debilia et laxa. I. 62. II. 638.
diuturnus phthiſin efficit quando et cur? IV. 2. 56. 57.
tabem aut maraſmum creare poteſt. IV. 56. 57.
ſuffocativus eſt angina ſine tumore et rubore. II. 623.
Cauſtica ad gangraenam ſiſtendam applicata, quomodo operantur. I. 787.
Cauterium actuale quid? I. 345.
veteres copioſe adhibuerunt. III. 67.
potentiale quid. I. 346. 804.
ex quibus conficitur? V. 339.
Cepae maximam acrimoniam recondunt. II. 31.
acidum immutant. IV. 223. 683.
Cephalaea moleſta et diuturna à collari nimis adſtricto. III. 330.
ab oſſe ad latus dextrum ſinus capitis longitudinalis invento, quatuor lineas diametro aequante, aculeis hirto acutiſſimis, qui perforabant duram matrem. III. 269.

Cepha-

Cephalaeam immanem, in qua quotidie multum seri flavi et tenuis de naribus effluebat, hac excretione aliquamdiu subsistente sequebantur Convulsiones atroces cum stupore, et tandem apoplexia lethalis. III. 274.

Cephalalgia primario obsidet Cranium cum integumentis. I. 436.
mensium instantium tempore, unde? III. 285.
pertinacissima setaceo soluta et levata. I. 678.

Ceracea materia in oculis reperta. I. 110. Exempl.
in rugis ani haeret, quae inspissata tumores facit. I. 110.

Cerebelli abscessus magnus *in dextro lobo* post mortem inventus in juvene 14to die morbo acuto demortui, cui morbi tempore pulsus et respiratio satis bene procedebant, sed qui *paralysi dextri lateris* ante mortem laborabat. III. 255.
vulnera quando lethalia. Experimenta. I. 259. 251.

Cerebellum in apoplexia, à causa morbosa orta, in initio liberum manet. III. 254. 280.
insigniter laedi potest superstite vita. III. 254.

Cerebri vulnera. I. 437.
licet maxima, non semper lethalia. I. 251.
membranae in phreniticis subscirrhosae sunt repertae. II. 604.
abscessus exempla. I. 438.
suppuratio non semper funesta. I. 438. Exempla ib.
trepanationem sequens periculosissima. I. 483.
gangraena semper lethalis. I. 438. 483.
et cerebelli laesiones à fractura cranii quomodo detegendae. I. 453.
pars sinistra laesa paralysin aut convulsiones corporis lateris dextri post se trahit, et vice versa. Exempl. I. 457. 459. Contrariam sententiam vide in Exemplo. I. 458.
corticalis substantiae magna parte ablata, functiones cerebri illibatae manere possunt. I. 485.
medullam transeunt vasa sanguinea. Docent id puncta rubra in dissectione, ut et injectiones. III. 261.
et Cerebelli compressio à plethora quomodo fiat. II. 269.
noscitur ex observatis functionibus laesis. III. 277.
debilitas post febres inflammatorias unde? II. 284.
fungi quid? I. 439.
non semper lethales. Exempla. I. 439. 440.
nunquam oriuntur integra dura matre. I. 484.
à cerebri corticali substantia oriuntur. I. 484.
resecandi sine noxa. Exempl. I. 484.
acrioribus ne tententur. I. 485.
majores filo circumducto resecandi. I. 485.
post sectionem praecaventur, quomodo? I. 485.

Cerebrum quid? III. 254.
tauri integrum lapideum. Exempl. I. 110
leviter etiam pressum, turbat actionem ejus. I. 432.
post contusiones capitis premitur sanguine arterioso, venoso et humore lymphatico extravasatis. I. 446.

Cerebrum ſolo concuſſu in ſua fabrica laedi poteſt, licet ſenſibus inquirentis nil mali ſive extravaſati occurrat poſt mortem. I. 459.
ab acrimonia ſcorbutica rarius afficitur. III. 276.
inflammationi et ſuppurationi ſubjectum eſt. I. 437.
Cereviſia conditur lupulo, qui eſt bilis aemulum. I. 85.
quomodo perficitur. I. 105. V. 617.
qualis optima. IV. 372. 94. 95.
non lupulata vices decocti hordei ſubminiſtrat. IV. 107.
ad viſcidum reſolvendum qualis optima. I. 105.
fermentata, cum ſpiritus ſuos tenaciori parum materiae irretitos habet, durabilem magis effectum ſolet praeſtare, quam vinum. Exemplo eſt Momma Brunsvicenſis. III. 650. II. 160.
generoſa potata quid efficiat in corpore minus aſſueto. II. 136.
Cervicis dolor obtuſus haemorrhagiam criticam, ut et menſtrua praecedere ſolet. II. 460.
Chinae radix non magni in lue venerea uſus. V. 571. 572.
radicis decoctum quomodo parandum? V. 571.
adhibendum? V. 572.
qualem diaetam poſcat? V. 572.
quamdiu adhibendum? V. 572.
ob aquae copiam inter ſanguinem depurantia numerandum. V. 573.
ſuppletur per decoctum radicis bardanae, quod majorem praeſtitit effectum. V. 573.
Chirurgiae neceſſitas in Medicina. I. 956. Cur? I. 217.
Chirurgo in Vulneribus quae ſcitu neceſſaria. I. 220. 278. 284.
Chloroſis. IV. 437. 447.
quomodo oriatur. I. 101.
hujus initium ubi conſpicitur. III. 472.
ab abuſu potuum aquoſorum tepidorum. III. 333.
frigus corporibus inducit, cur? I. 53.
qualem monſtrat ſanguinem. I. 175.
qualia efficiat in corpore. I. 104. I. 26.
curatur quomodo? I. 107. IV. 437. 447. vide Glutinoſum ſpontaneum.
intra paucas curatur ſeptimanas, modo vellent aegrae renatas, ex limaturae ferri uſu, vires ſalubri corporis motu conſervare, et à potubus aquoſis tepidis abſtinere. III. 650.
Chloroſi laborans alimenta non digerit, licet illa aſſumat, cur? I. 24. 55.
Cholera vaſa corporis vehementiſſime contrahi facit. I. 172.
in morbo omnes humores totius corporis ſubito ſatis in inteſtina ruunt, magno cum impetu. III. 161. II. 376.
Cholerae maxime opitulatur juſculum ex carnibus pulli tenerioris ita paratum, ut vix carnis ſaporem habeat, tam potatum quam clyſmatibus applicatum. II. 388.
Chronici morbi in robuſtis plerumque tantum oriuntur ex vitiis relictis à morbis acutis non bene ſanatis. III. 332.
in debilibus et otioſis oriuntur ex vitiis liquidorum ſenſim natis. III. 332.

Chro-

Chronici morbi verno tempore felicius curantur, cur? III. 479.
inducuntur 1) per vitia liquidis sensim nata ex ingestis.
Aëre minus digestione unito. III. 332.
Ciborum majori tenacitate. III. 333.
potu vel frigido majori copia ingurgitato, vel tepido copiose assumto. III. 333.
à medicamentis ad praecavendum copiose sumtis. III. 334.
à venenis, poudre de succession, halitu mercurii, plumbi etc. III. 334.
ab acido. III. 334.
austero. III. 334. quae in hoc conducunt. III. 335.
acri pingui aromatico? quale? quid efficiat in corpore. III. 336. quibus corrigitur. II. 130. seq.
pingui inerti. III. 336. quibus sensim minuitur. III. 337.
à salsedine muriatica. III. 338. quibus minuitur. II. 129. seq.
ab alcalino. III. 339.
à glutinoso. III. 339.
2) à viribus nimiis in ingesta. III. 339.
3) à spontaneis nostrorum humorum vitiosis permutationibus, quales sunt. III. 339. 340.
ex morbis acutis male sanatis oriuntur vitia humorum ob Cacochymiam purulentam. III. 340.
quae mala producat. III. 109. 113.
quomodo tractatur. III. 114.
Cacochymiam ichorosam. III. 341.
curatur blandis demulcentibus, inspissantibus, radice et foliis acetosae. III. 341.
putridam. III. 341. 336. 339.
ex morbis acutis male sanatis oriuntur in partibus solidis
Abscessus, fistulae, empyemata — III. 342.
scirrhi, cancri, caries
Chronici morbi, licet numerosissimi, reduci possunt ad classes causarum superius recensitarum. III. 342.
solis medicamentis non curantur: nisi enim in cibo et potu temperantia potest obtineri, frustra plerumque medicina adhibetur. III. 343.
interdum duriora edulia ferunt, modo unica ciborum specie contenti sunt aegri. III. 343.
non adeo diversam medendi methodum requirunt. III. 344.
qualem diaetam poscant. III. 344.
aquis medicatis saepe curantur, cur? III. 345.

Chronici morbi, saepe curantur succis recentibus herbarum etc. sero lactis, fructuum horaeorum usu, sapone veneto, melle etc. III. 346.
optime leniuntur frictionibus, equitatione, vectione in theda etc. III. 346.
requirunt ut vitae genus mutetur, cur? III. 347.
frequentem medicamentorum mutationem non ferunt. III. 347.
Chylus qua ratione mutatur in sanguinem. I. 65. IV. 336. I. 137. 174.
quomodo à lacte differat. I. 115. IV. 336. 367.
vasorum lacteorum candidissimus, chylus vero intestinorum magis gryseus, vel et flavescens. I. 521.
in sanguinem quomodo ingrediatur. II. 716.
sangninem ingressus febriculam et dyspnoeam facit. II. 49. 716.
in pulmonibus debitam densitatem acquirit, quam in sanguine conservat: hinc marcescunt illi qui pulmone affecti sunt. III. 653.
quando coctus est. I. 79. ex vulnere abdominis effluens quid designet? I. 528.
Cibi acres acidi febres inferunt. II. 30. 127.
jam assumti quomodo emendantur. II. 127.
Cibi acres salini febres et scorbutum muriaticum faciunt. II. 129.
jam assumti quibus corriguntur. II. 129.
Cibi acres aromatici febres faciunt. II. 130. III. 336.
jam assumti quibus emendantur. II. 130.
Cibi quales aestate placent, et quales hyeme. II. 109.
Cibi austeri, duri, sicci, terrestres, cum quiete et torpore corporis diu assumti; fumo aut sale induratae animalium partes, maxime durorum et annosorum; fructus immutari, farinacea non bene fermentata etc. bilem atram et melancholiam efficere possunt, III. 469.
Cibi flatulenti quales. II. 247.
aquosi quales. I. 44.
salubres qui sunt. I. 60.
optime digerendi et paucas foeces reliquentes sunt serum lactis, juscula carnium quibus endivia, spinachia, malvae etc. incoctae et per colaturam iteram separatae sunt. III. 491.
difficilis digestionis assumti, vel et major illorum copia, qui ex sua natura facile digeri possunt, homines faciunt languere, sitire et calere, simul pulsus velocitatem augent. II. 33.
magna ingluvies qualia et in sanis pariat mala. II. 34. 41.
quomodo emendetur. II. 133.
Vis quid sit. II. 104. seq.
magna tenacitas frequens et morborum chronicorum causa. III. 333.
Cibi leves, liquidi, sanis humoribus similes, recentes, blandi, vi leni saponacea laxantes, melancholicis optime conducunt. III. 479. 480.
fastidium febri ardenti ab initio jungitur, cur? II. 451.
Cicatricis pulcritudo in quo consistat. I. 342.
quomodo attingenda. I. 342.
nascentis signa. I. 342.

Cicatrix in mammis minus deformis erit, si sponte ruptus est abscessus, quam si ferro apertus fuit. IV. 641.
Cinamomi vis roborans residet in pulvere, in infuso vinoso et in tinctura. IV. 475.
fragrantia reperitur in oleo, aqua destillata et spiritu: Carent vero haec vi roborante. IV. 476.
Cinnabaris per suffimigationem ad Curationem luis venerea adhibita corpore in cysta incluso. V. 512. dosis uncia dimidia ad unciam unam. V. 513.
ore et naribus excepto vapore ad grana trigintaExempl. V. 513.
potentius agit, si ore et naribus excipitur. V. 514.
ob vaporem sulphuris periculosum remedium. V. 515. III. 334.
Circulus sanguinis in abdomine quomodo fiat in statu naturali, et ubi hepar obstructum. III. 94. vide Sanguinis motus.
Citri pomum naribus puellae admotum, animi deliquium instans pellit. I. 773.
Clamoris effectus. II. 53. 717. IV. 22. 23.
Claudicatio etiam à scirrho renis oritur. III. 244.
Clavi pedum quid et unde. I. 167. 192. vide Callus.
Climatum diversitas considerandа in praescribenda diaeta. II. 109.
Clysma acre fit in apoplexia, si rad. hellebori uncia una in aqua coquatur: item Rec. Confection. Hamech unciam unam vel unciam cum dimidia, aquae uncias decem, salis gemmae drachmas binas M.
Clysmata refrigerantia qualia? qualem in febribus habeant usum, et quando applicanda. II. 158.
magnum habent usum in morbis inflammatoriis, quaque cautela applicanda. I. 678. II. 204.
summum habent usum in ardentibus, secundum Sydenhamum. II. 158. 497.
aquosa et farinacea in acutis prosunt et nocent. I. 46.
in acutis insulsa applicari debent. I. 46.
nutrientia ex quibus parari debeant. II. 691.
solventia fiunt ex sero lactis mellito, sapone Veneto in aqua soluto, tartaro solubili, tartaro regenerato. III. 492.
stimulantia abortum creare possunt. IV. 500.
partus dolores silentes revocant. IV. 562.
quadruplam purgantium dosin si continent, eundem praestabunt effectum ac si simplex purgantis dosis ore assumta fuisset. III. 178.
Coagulantia inflammatis partibus applicata noxia, cur? I. 665.
Coctio chyli quando facta. I. 79.
materiae morbi quid? I. 693. II. 49.
quibus noscitur. I. 693. II. 49. 153. 475.
Cocta in febribus nisi excernantur, recidiva metuenda. II. 51.
Coecitas ab adstringentibus oculis imprudenter applicatis. III. 335. 360.
à turpetho minerali, naribus attracto, curata. Exempl. I. 208.

Coecum inteſtinum contractum in ileum irrepſit. Exempl. III. 170.
cum recto inteſtino concrevit. Exempl. III. 171.

Coeliaca paſſio quid? II. 372.

Cogitationes noſtrae junctae habent perceptionem grati aut ingrati, quam deſcribere nequimus, et quam animi pathemata vocaverunt. I. 147.
mutantur mutato corpore. I. 225. 237.

Coitus eſt aliqua ſimilitudo cum epilepſia. III. 412.
tempore quid in corpore contingat. III. 412.
vulneratis, ut ut ſanitati proximis, non concedendus. cur? I. 282. 325.

Coitus frequens et immoderatus ſimiles effectus ac epilepſia praeſtitit, functiones nempe cerebri laeſas, deletas, et tandem apoplexiam lethalem. III. 412.

Colica unde et quid? II. 250. flatulenta praecipue.
flatulenta quomodo et quibus curatur. II. 239. ſeq.
ab Aſiaticis curatur. II. 246.
laborantes cur flatubus et ructubus vexentur. II. 250.
hypochondriaca aut hyſterica Sydenhami eſt Icterus levis periodicus. III. 130.
quando cauſa adhuc latet, et incertus ſit Medicus an à cauſa frigida aut ab inflammatione orta ſit, tutius tractatur lenioribus aromaticis remediis, ut ſeminibus calidis majoribus, minoribus, aquae calidae infuſis. Si vero inflammatio conſtat, tunc et ab his abſtinendum. III. 169.
ab Hippocrate ſub nomine Ilei deſcripta fuit. III. 171.
inflammatoria vide Inteſtinorum inflammatio.
ſanguinea potu aquae frigidae copioſo ſanata in muliere menſium obſtructionem à terrore perpeſſa. Exempl. III. 180.
acerrima per ſexennium non niſi excreto pruni oſſiculo, cruſta calloſa obducto ſublata. Exempl. III. 193.
nephritica quid? V. 256.

Colica Pictonum quid? III. 357. II. 245.
ab uſu aquae in vaſe plumbeo diu aſſervatae. Exempl. III. 357.
forte à vinis pretioſis plumbo alteratis. III. 357.
ab uſu ſacchari ſaturni interno, quum ad curandam Gonorrhoeam quotidie drachma data fuerit. Exempl. III. 357.
à plumbo ut plurimum, forte et ab alliis cauſis naſcitur, III. 357.
in America meridionali endemius fere morbus eſt. III. 357.
quomodo curanda? III. 357. vide de Haën de Colica Pictonum. Hagae Comitum. 1745. vide etiam Paralyſis.

Collaris nimia adſtrictio narium haemorrhagiam frequentem, et cephalaeam diuturnam produxit. III. 330.

Colli brevitas ad apoplexiam diſponit. III. 255.
longitudo an aliquid faciat ad ſubtilitatem praecocis ingenii? affirmatur ex obſervationibus. IV. 9. 10. contrarium e brevi collo. III. 255.
tumor à puerperii laboribus, unde? IV. 145. vide Bronchocele.
glandulas omnes induratas ſequuntur ſcirrhi meſenterii. I. 875.

Colo inteſtino volvulus inventus. Exempl. III. 170.

Colo

Colocynthis, si octava grani pars datur omni trihorio vel quadrihorio languidis, pituitosis, mira praestat. IV. 443. tinctura Colocynthidis. ib.
Color faciei à succis corporis, non à solidis partibus pendet. III. 471.
gravidarum viridiusculus, unde? I. 96.
Coma quid? II. 337. III. 323.
somnolentum quid? II. 337.
unde. II. 338. 339.
vigil quid? II. 337. 583.
unde? II. 338. 339.
cur abortientibus frequens. II. 339.
Coma vigil, somnolentum, Cataphora etc. leviores sunt species Cari. III. 326.
generaliter curari nequit, nisi causae eruantur. II. 341.
somnolentum, febri epidemica junctum, quomodo tractatum fuit à Sydenhamo. II. 342.
post febrem continuam epidemicam, quae evacuationibus generalibus tractata fuit, insecutum, sponte cessabat, dum modo è lecto quotidie surgeret, et medicamentis abstineret. Exempl. I. 683.
quomodo curatur? II. 341. 342.
optime tractatur, si capilli abradantur. II. 143.
Combustio quid? I. 832.
oris interni, à pulvere pyrio. Exempl. I. 833.
Combustionis phoenomena eadem sunt, quam quae inflammationem comitantur. I. 834.
prognosis pendet a cognita combustionis specie per signa diagnostica, indole partis laesae, et aegri temperie. I. 835.
cura eadem ac inflammationis. I. 835.
semper requirit potum antiphlogisticum. I. 835.
corporis totius curatio. Exempl. I. 835. 839.
remedia in initio tam diu, et quidem saepius renovanda, donec dolor sedetur. I. 836.
curationem, secundum Sydenhamum, optime perficit spiritus vini linteis applicatus. I. 837. sed partes indurat, ed curationem retardat. I. 840.
bullae non aperiendae, cur? I. 838.
faciei curatio cum Exemplo. I. 839.
eschara gangraenosa quomodo tractanda. I. 840.
manus Exempl. quo digiti manus dorso accreti à Chirurgo iterum soluti sunt. I. 842.
vulnera quomodo pulchra cicatrice claudenda. I. 841.
Compressio externa sola subito gangraenam etiam in sanissimo homine facit, imò et cutim ingredine imbuit, et corii instar indurat. Exempl. I. 663.
Conceptioni aptissimum tempus quod? IV. 410. quando foeminae ad hanc aptae. IV. 398.
Consumtio Anglorum quid. III. 643.
unde. I. 123.
Contagium nasci potest in humano corpore illo tempore, dum morbus adest absque contagio natus, et sic postea alios inficit. IV. 298.
ubi non est similis causarum concursus, cum tempore integre deleri potest, teste Lepra. V. 19.

Con-

Contagium ſemel natum, aëre utcunque mutato, pergit agere ut contagium. V. 180.
per aëris conſtitutionem majorem progreſſum facere poteſt. V. 180.
ſolum, absque cauſa praediſponente, non ſufficit, ut morbum contagioſum producat. V. 186.

Contractura poſt contuſionem unde? 541.
et ab uſu vini auſteri, ex uvis non ſatis maturis preſſi, provenit. III. 335.

Contuſiones quid. I. 394. 536.
quid efficiant. I. 536.
minores et majores quomodo et quibus noſcuntur. I. 544.
internarum et externarum partium. Exempla. I. 538.
quae peſſimae. I. 538.
qualem eventum habeant. I. 546.
ſanguinem concreſcere faciunt, qui ſenſim reſolvitur in ſerum tenuius, unde illa mutatio coloris in loco contuſo. I. 545.
in partibus, ubi profundius inter partes muſculoſas haerent liquida extravaſata, moleſtus ſequitur dolor, qui levatur, ubi maculae coeruleae vel lividae ſub cute apparent, docentque extravaſata liquida locum mutaſſe. III. 604.
quomodo curantur. I. 547.
Capitis vix ullius momenti habitae mortem intulerunt. I. 252.
mirus tumor ſtatim ſubſequens unde? I. 396. Exempl. curae I. 403.
cum levi cutis vulnere majorem laeſionem abſcondere poteſt. Exempl. I. 396.
cum, vel ſine vulnere, ſi leves, quomodo curandae. I. 403.
leves optime reſolvuntur urina hominis ſani, addito pauco ſale marino vel ammoniaco et vino. I. 403.
cranium laedentes quomodo tractandae. I. 428. ſeq.
absque vulnere peſſima mala imò mortem creant, cur? I. 448.
fortes, licet fiſſura aut fractura cranii non ſubſit, attamen ſanguinis aut arterioſi aut venoſi, imò et lymphae effuſio ſequi poſſunt. Exempla. I. 448. 449.
et diverſas encephali functiones laedere poſſunt. Exempl. I. 449.
quibus noſcuntur. I. 450. ſeq.
quomodo tractari debent. I. 460.

Convulſio vide et Epilepſia
quid ſit. I. 374. II. 250. 350.
quotuplex. I. 375.
unde? I. 375.
ab odontalgia à dente carioſo facta. I. 364.
à compreſſione capitis in recens natis, vel junioribus. III. 330.
poſt abortum unde? I. 377.
quomodo tractanda. I. 381.
quid efficiat in corpore. I. 378.
valida in infantibus frequenter excipitur à paralyſi, tota vita quandoque manente. III. 353.

Con-

Convulsio in ultimis nixibus puerperii lethalis. cur? Exempl. III. 393
junioribus levissima de causa frequenter accidit, adultis raro. II. 354.
hysterica aquae frigidae aspersione ilico sanatur. II. 361.
flatus et ructus creat, cur? II. 250.
à febre superveniente solvitur. II. 3.
quomodo curatur. I. 379.
scorbuto pessimo accedit, cur? III. 616.
et febri tertianae vernae in junioribus accedere potest. II. 351.
febrilis unde? II. 351.
à vitio cerebri. II. 350.
easdem habet causas, ac Coma, delirium etc. II. 352.
raro contingit absque delirio. II. 357.
qualem eventum habeat. II. 352. 353. seq.
quomodo curatur. II. 359.
infantum ab acido quomodo fiat. I. 88.
in febre acuta continua ad 21 diem durans. Exempl. curatum. II. 355.
quum praecedit formicatio in digitis, ligatura forti praecavenda. I. 380.
variolosorum mitigatur, si aegri non in dorso, sed in lateribus jacent. V. 134.
Cor in homine sano, intra horae spatium, ad minimum 4000ies contrahitur. II. 17.
est causa motus sanguinis. I. 139. et est musculus.
hominibus necesse est, licet animalia inveniantur, quae corde destituta fuerunt. I. 256.
unde motum suum acquirat. I. 139. seq.
mentis imperio non subjacet. II. 24.
motum et ab influxu sanguinis in cava cordis accipit. I. 25.
ejus actio cui impendatur? I. 142.
irritabile, unde? I. 2. 140.
diastole et systole ex quibus intelligantur. I. 254.
ad motum resuscitari potest, ut ut e corpore exsectum sit, inflatu aëris calidi. I. 2. 140. 685. II. 19.
obductum seroso humore in saniem verso. Exempl. III. 79.
ulceribus erosum. Exempl. III. 271.
cum pericardio concretum. Exempl. III. 79.
suppuratum. Exempl. I. 632.
calculosum. Exempl. I. 110.
paralyticum fieri potest ab animi adfectibus summis, à syncope etc. III. 365.
Corallina inter anthelmintica numeratur, cur? IV. 726. 727.
Cordis aneurisma quid? I. 291. signa et cura. I. 293. 294.
contractionem minuens causa, illo praecipue tempore, quo frigus febrile incipit, non adeo cognita est. II. 174.
laesa firmitas est subitae mortis causa. Exempl. II. 271.
et debilitas quibus noscitur. II. 279.
raro curatur, sed medela non est impossibilis. II. 284.
motus reciprocus quomodo fiat. II. 18.

Cordis motus auctus quid in homine efficiat. I. 142.
statim ingruit, simulac talia obstacula adsunt, quae liberum sanguinis ex corde expulsionem impediunt. II. 17.
cum aucta resistentia ad capillaria ideam omnis febris acutae absolvit. Exemplo illustratur. II. 26.
palpitatio à polypis in frigore febrili natis. II. 175.
orta quomodo distinguenda à palpitatione hystericarum. III. 260.
in sanis hominibus, gradus rapidissime ascendentibus, unde? III. 602.
in senibus unde? I. 65.
in cachecticis unde. III. 647.
post syncopen insanabilis, cur? I. 176. 156.
scrobiculi contusio mortem infert, cur? Exempl. I. 543.
vulnera non omnia lethalia, praesertim illa ventriculi dextri. I. 258.
dextri ventriculi quomodo curari queant. I. 258.
Coriago quid? II. 793.
Cornea à collyriis imprudenter applicatis, vitriolum, alumen etc. continentibus, sic corrugatur, ut callosae opacae maculae non tollendae exinde emergant. III. 335.
Corporis totius humectatio in ardentibus quomodo fiat. II. 498.
nixus validi etc. vide Nixus validus.
situs antrorsum incurvus qualia mala pariat. III. 482.
Corrodentia medicamenta quae optima. I. 330.
Cortex Peruvianus quale operationis suae objectum habeat. II. 538.
ex sua indole innoxius. II. 560.
non nisi imprudenti usu nocere poterit. II. 561.
alvum quandoque promovet. II. 565. 566.
hypochondriacis et hystericis maxime confert. II. 527. 560.
magnum usum habet in systemate nervoso roborando, et inordinatis spirituum motibus compescendis. II. 533.
febres intermittentes tollit, licet nullas evacuationes fecerit, videturque tantum in causam praedisponentem agere. II. 533. 560.
in febribus longis adhibitus nullo modo hydropem etc. facit, cur? II. 559. noxas infert quando? II. 560. 562. Exempl.
non facile in febribus vernis adhibetur, et si necessarius judicetur, quando in illis porrigendus. II. 561.
in febribus autumnalibus, non soluta et expulsa materia febrili porrectus, obstructiones in toto systemate vasorum mesentericorum efficit, quae melancholiae et morbo hypochondriaco originem dare possunt. III. 599.
nimium, et praepostere adhibitus scorbutum efficit. III. 599. 600.
quando in febribus adhibendus. II. 561.
non ab initio febrium propinandus. Exempl. II. 562.
ob symptomata periculosa, praegresso laxante aut purgante, etiam ab initio morbi propinari poterit. Exempl. II. 563.
non porrigitur ubi signa inflammationis internae. II. 563.
non agit per vim roborantem, sed per aliam. II. 565.

Cor-

Cortex Peruvianus non adhibendus in phthiſicis et tabidis, cur? II. 564.
phthiſi incipiente optime confert, cur? IV. 93. 88.
in haemoptyſi laudatur. IV. 36. 37.
minime confert febribus epidemicis ab obſtructo hepate ortis. II. 564.
porrigitur per os et per clyſmata. II. 567.
quibus miſcendus ad colorem variandum. II. 568.
quo tempore in febribus porrigendus. II. 568.
quo ordine in febribus adhibendus. II. 569.
qua doſi in febribus concedendus. II. 569.
quale regimen requirat. II. 570.
in Variolis qua ratione dandus? V. 130.
ad febres fugandas adhibitus minime fert purgantia, nedum clyſmata leniſſima. II. 537. 570.
ſi febrem abſtulerit et aegri poſtmodum langueant etc. quibus proſpiciendum et ſuccurrendum. II. 570.
hemicraniam periodicam ſanavit. II. 534.
ad gangraenae progreſſum ſiſtendum efficaciſſimus. III. 187. I. 790.
ad aphthas proficuus. III. 214.
tollit quartanam, licet corpus non mutare obſervetur. I. 10.
nocet illis Varioloſis, quorum pulmones infarcti, aut quorum abdomen tumidum. V. 131.

Coryza quomodo fiat. I. 97. II. 638.
quid? II. 283. vide Catarrhus.
qualis per illam excernatur materia. IV. 308.
quomodo levetur. II. 283. 640.
ſubito exſiccata convulſiones et alia peſſima mala produxit. IV. 308. 309.
ophthalmia, odontalgia frequens in debilibus curantur mutato regimine, nimis calidi in frigidum. III. 662.

Cranii contuſio quid. I. 414.
quomodo dignoſcatur. I. 415.
quid efficiat. I. 420. 432.
os laedens quomodo tractanda. I. 428.
vide Contuſiones capitis.

fiſſura quid? I. 412.
quomodo noſcitur. I. 415. 418.
quid efficiat. I. 420.
cum extravaſatione ſanguinis, cerebrum prementis, quibus detegenda. I. 453.
quomodo tractanda. I. 429.
anguſta periculoſior eſt fractura, cur? I. 430.

fractura quid? et in quo differat à fiſſura. I. 413.
ex quibus noſcitur. I. 415. 441. 454.
quid efficiat. I. 420. 432.
quomodo tractanda. I. 422. 442.

Cranii fractura nisi symptomata augeantur, non statim per incisionem aut terebrationem tractanda. I. 422.
si frustula fracta vivis adhuc cohaerent, relinquenda. Exempl. I. 427.
magna, frustis copiose exemtis curata fuit integre. Post menses novem accedit tussis epidemica, quae mortem fecit. Exempl. I. 444.
cum extravasatione sanguinis sub cranio, à laeso ipso, insscio quidem, demonstratur locus fracturae: saepius enim loco laeso admovet manum. I. 454.
cum laesione partium internarum, quomodo dijudicanda. I. 453.
intro pressio quid? I. 414.
quibus dignoscitur. I. 415. 441.
in adultis rarior, sed non impossibilis. I. 432.
quid efficiat. I. 420. 432.
quomodo curatur. I. 442.
ossa quomodo generentur, et ulterius crescant. I. 406.
suturae saepius evanescunt, ita ut illarum ne vestigium quidem reperiatur. I. 416.
Cranium magnum et capax, maxime versus occiput, inter signa optimi habitus et longaevitatis indicium merito habetur. III. 256.
tegit triplicis generis vasa sanguifera, qualia isthaec sint, et qualem haec contemplatio usum habeat. I. 441.
denudatum facillime corrumpitur, cur? I. 407.
corruptum quibus noscitur. I. 406. 428. 429.
quibus auferatur. I. 408. 409.
terebra perforandum, cur? I. 408.
aquosa et oleosa ferre nequit. I. 410.
aërem ferre nequit, multo minus aërem impurum. I. 411.
quomodo novo tegitur pericranio. Exempl. I. 411.
Crapula epilepsiae causa. III. 419. 420.
Crassorum intestinorum inflammatio faciliorem sanationem promittit, ac tenuium. III. 172.
Crepitus auris internae inter deglutiendum, unde? II. 667.
ventris quid? II. 237.
Crines in et post morbos decidunt, cur? IV. 78.
Criseos doctrina per aphthas confirmatur: Critice enim erumpunt, et ubi in criticis diebus apparent, morbum levant. III. 202 203.
Crises citius seriusque accidunt, prout morbi impetus est vel celerior vel remissior. II. 473.
Crisis quid? II. 51. 52.
imperfecta quid? II. 464. Exempl. II. 465. II. 52.
perfecta quae? II. 52.
apud nos revera observatur. II. 54.
non in omnibus morbis fit, neque tam validas perturbationes socias habet. II. 54. 465.
observatio summum usum habet. II. 57. 478.
ab Helmontio contemta fuit. II. 58.
ex pulsu judicari potest, qualis erit futura, quaque hora continget. II. 59.
per vomitum et diarrhoeam in ardentibus quando fit. II. 479.
solum sine diarrhoea raro observatur. II. 89.
per abscessum facta minus tuta. II. 486.

Crisis imperfecta in febribus autumnalibus est aphtharum proventus ante septimum vel nonum diem. III. 203.
Critica symptomata quibus à morbosis distinguuntur II. 169
Critici dies veri quales. II. 465. 466.
coincidentes quales. II. 467. exemplo tertius, quintus, sextus et nonus.
à tempore initii morbi computari debent, et quomodo. II. 68. 469.
minime sibi relinquendi, sed febris debite moderanda. II. 478.
per moderationem minime turbantur. II. 479.
diei index quid? et cur necessarius. II. 475.
qualis. II. 476.
Criticis diebus morborum eventus et tempus definiendum: attamen in his non est absoluta et mathematica certitudo. II. 477.
Criticorum dierum existentia probatur unde; II. 468. Monstrant Variolae. II. 469. monstrant aphthae. III. 203.
Criticus dies optimus est septimus. II. 464. 473.
in morbis longis cur sit vigesimus, cur non vigesimus primus. II. 470.
quartus in acutissimis est decretorius, in reliquis est index septimi. II. 473.
Cruditas materiae morbi quid? I. 693.
quibus noscitur. I. 693.
Cruditates putridae unde? I. 122.
Cruor spumosus è vulnere thoracis exeuns, certo pulmonem laesum demonstrat. I. 498.
Crure fracto, nisi Chirurgus subinde articulos leviter flectat, articuli immobiles fiunt, et cur? I. 38.
Cruris stupor, dolor inguinis testisque frequentius nephritidem calculosam comitantur, quam inflammatoriam, unde? III. 223.
Crusta sanguinis inflammatoria quid? I. 96. 110. 651. 652.
nondum certo constat. Exempl. IV. 35.
unde? I. 144. 177.
quibus enervatur. III. 633.
Cubilia infra solum depressa, lapidibus strata et incrustata, cum perpetuam humiditatem spargant, ad scorbutum inducendum propria inveniuntur. III. 596.
Cubiti anterior pars contusa, quae mala parare possit. Exempl. I. 555.
Cucurbitae cum et sine scarificatione quomodo operantur. I. 200. 675. II. 244.
prosunt in gangraena. Exempl. I. 778.
in spasmis intestinorum sedandis. II. 244.
cruentae in paralysi. III. 387.
in inflammatione, in phrenitide. I. 675. II. 614.
in angina, in peripneumonia vera. II. 675. 680. 780.
in spasmis intestinorum sedandis quomodo operentur. II. 245. I. 675. 778.
laudantur in rumpenda Vomica. III. 677.
optime conficiuntur, si antliae pneumatice ope aër extrahi poterit, et vacuum valvula clauditur. II. 244. V. 345.
ad tractum ureterum adplicatae calculi renalis descensum in vesicam adjuvant. V. 344. 345.
Cunae quales optimae. IV. 681.
Cunarum in recens natis usus. IV. 666.
noxae. IV. 680.

Cuprum in acido vegetabili solutum vix sine periculo interne porrigi potest. IV. 733. Exempl. vini ab argento aeruginosi facti. ib.
est efficax insectis venenum. IV. 733.
in sale alcalino volatili solutum mitius agit. IV. 733.
hydropem ascitem curavit. IV. 227.
neutro solutum adhuc mitius agit IV. 733. hinc tinctura coerulea, ex muria salis ammoniaci et limatura Cupri parata, pueris est antepileptica cur? et qua dosi. IV. 733.
solutum vermibus maxime infestum. IV. 734.
seu vitrioli Cupri grj in aquae semuncia solutum et naribus attractum insecta in sinu frontali habitantia necavit. Exempl. IV. 733.
longo labore tractatum largitur medicamentum, quod Swietenius vidit, quodque nullam creabat nauseam, sed miram quasi formicationem per totum corpus ad extremos digitorum apices usque faciebat. Hoc epilepsiae idio pathicae quorundam profuisse perhibet. III. 438.
Cura quid? I. 28.
quomodo rite instituenda. IV. 360. II. 328.
specifica quid? III. 566.
Curru diutius vecti sanguinem cum urina saepius mingunt, absque ullo dolore aut vel minima calculi renalis suspicione. Hi paucorum dierum quiete integre restituuntur. III. 226.
Cursus validissimus mortem infert, cur? II. 717.
Cutis inflammatio ab oleo aut emplastro applicatis. I. 637.
in omni vulnere et ulcere semper conservanda. I. 404.
siccitas in febribus unde? II. 448.
notat febrim auctam et sanguinem spissum. II. 151.
ex iliis menstruatim sanguinem fundebat in homine robusto. Exempl. IV. 421.
albedo, flavedo, virides cens color in cachecticis unde? III. 644. 645.
ardor, pruritus, tumor ab acri in aëre volitante. Exempl. II. 398.
pustulae et vesicae ichore satis acri plenae, copiosae interdum scorbuto junguntur, quae si non aperiuntur, cutim exulcerant: pertusae vero exsiccantur et squamarum forma decidunt. III. 610.
Cancer à Verruca. Exempl. I. 879.
Cuticulae natura. I. 756.
Cynanthropia est species maniae. III. 520.
Cystocele quid? IV. 183. est hernia vesicae.

D.

Debiles mollem habent pulsum. II. 294.
vinum potantes acidum mox eructant, cur? I. 82.
Debilitas fibrarum I. 22.
est causa et effectus hydropis. IV. 269.
à jactura nimia humoris boni. I. 23.

Debilitas fibrarum ab alimentis magis tenacibus sua indole. I. 24.
ab aquosis et pinguibus alimentis. I. 39.
ab inertia virium solidorum in liquida. I. 24.
quomodo curatur. I. 29.
ingens quid? II. 267.
in febribus unde. II. 268. 512.
quomodo secundum suas causas eruenda. II. 272. seq.
summa à bile circa praecordia haerente statim levatur simulac bilis ejicitur. I. 774. II. 271.
à sero in corticali cerebri substantia extravasato in mortem terminata. Exempl. II. 270.
curatur secundum causas. II. 279.
gravidarum minime calidis cardiacis stimulantibus tractanda, sponte enim evanescit partus tempore. IV. 468.
Decocta panis bene fermentati quibus proficua et quibus noxia. I. 32.
Decrementi in senibus ratio. I. 72. 73.
Decubitus diuturnus renum morbos efficere potest. III. 225. V. 248. seq.
longus in dorsum aut in latus, generando Calculo renum favet, cur? V. 248. seq.
in uno eodemque latere circulationem suffocat. V. 607.
in lecto quomodo comparatus est in sanis hominibus. I. 334.
aegri in dorsum quid indicet. II. 433.
aegrorum reliqui quales pessimi. II. 432.
in ventrem pronus quid indicet? II. 328.
ubi in morbis acutis circa os sacrum et coccygis gangraenam facit, in loco adfecto ostendit maculam nigerrimam, aridam et ex succam. I. 663. vide etiam I. 169. et 742.
in latus laesum tolerabilis, in sanum impossibilis, quid vulnerato pectore velit? I. 765.
Deglutitio quomodo fiat. II. 632.
laesa in febribus ardentibus cur mala. II. 483.
post aphthas unde? III. 209.
impossibilis in hydrophobia unde? III. 567.
Delirantes magno lumini exponere non conducit, sed sufficit, ut vicina objecta in debili luce distinguere valeant. II. 335.
Delirantibus ratio habenda, quanam consuetudine ad accersendum somnum usi fuerunt antea, et huic indulgendum. II. 336.
Deliriorum diversae omnino sunt sequelae, prout hos illosve animi adfectus excitaverint. II. 322.
Delirium quibus differat à phrenitide. II. 319.
phrenitide et paraphrenitide laborantium quomodo discernendum. III. 74.
quid? II. 320. I. 134. 149.
differt à phrenitide. II. 320.
quales habet gradus. II. 320.
futurum quibus signis noscitur. II. 324. 328.
unde? II. 323.

De-

Delirium haeret partim in capite, partim in hypochondriis. I. 436. II. 323.
producitur etiam post acerrimum dolorem per membranas tensas et inflammatas, ut in otalgia, paronychia etc. III. 74.
à bile putrida. I. 121.
à sordibus ventriculi et intestinorum. II. 222.
à Cranio intropresso aut fracto. I. 434.
quibus curatur. II. 329.
in variolis non erumpentibus, ob nimium lecti calorem, quomodo curatur. II. 616.
per erectum subinde corporis situm vitatur vel compescitur. II. 493. 614.
quandoque anodyna poscit et qualia. II. 332.
sanatum qualia subinde sequantur phoenomena, unde? et quid in illis faciendum. I. 683.
Dementia post summos et diuturnos moerores, item et post summos melancholicos aut maniacos furores raro curari solet. III. 506.
Demulcentia melancholicis prosunt. III. 478. 479.
Dens carioſus ab applicatis externis cur doleat. I. 376.
Dente evulso quomodo haemorrhagia compesci debeat. I. 347.
Dentes carioſi scorbutum produnt. III. 605.
in recens natis infantibus quomodo in maxillis jam praesentes reperti sunt. IV. 741.
abortubus jam reperti. IV. 742.
septennio finito prodituri in recens natorum maxillis separati jam haerent. IV. 741.
secundi ex radice lactei dentis relicta neutiquam germinare possunt. IV. 742.
diverso tempore protruduntur. IV. 742.
connati. IV. 742.
jam emergentes in abortu quinquemestri. IV. 742.
primi, lactei dicti, in vegeta puella 19 demum mense protrudi coeperunt. IV. 742.
secundi interdum serius, quam septimo anno protrusi fuerunt. IV. 742.
adhuc 63 anno, imo 84 anno, ut et 86 anno erupti Exempla. IV. 339. 742.
primi, lactei dicti, septimo mense protrudi sueverunt. IV. 742.
quo ordine prorumpere soleant. IV. 742.
aberrantes, et in palati medio prodeuns molaris. Exempl. IV. 742.
erupturi crusta adamantina muniuntur, methodum ignoramus. IV. 743.
membranam coriaceam, alveolos claudentem, lacerare debent. IV. 743.
an radices habeant ante septennium affirmatur. IV. 743.
negatur. IV. 744. 745.
nisi sua tempore cadunt, aut vacillantes non eximuntur, apti fiunt, e corpore suo radices protrudere et fixari tota vita. Exempla. IV. 744.
incisores et molares facilius erumpunt, quam canini, cur? IV. 746.
omnes calculo penitus in crustati. V. 233. Exempl.
Denti carioſo instillatum oleum caryophyllorum ignea vi nervum destruit. I. 369.
Dentitio infantum frequentis circa septimum mensem ordiri sueſcit. Exempla priora, et seriora. IV. 688.
nis tempore infantes solatium habent, dum ubera adhuc ducunt. IV. 689.
incipiens quibus noscitur. IV. 745.

Den-

Dentitio duplici ſtadio abſolvitur, qualia ſint. IV. 745. 746. 750.
difficilis. IV. 746.
ſi ſimul foeces alvi ſubito virides fiunt, convulſiones metuendae, cur. IV. 747.
cui febris acuta accedit, raro convulſionibus ſtipatur. IV. 747.
felicius peragitur hyeme. IV. 747.
epilepſiae cauſa. III. 418.
quibus ſymptomata levantur. IV. 748.
ſi juncta habet febrim magnam, binos requirit hirudines infra utramque aurem. IV. 749.
Naturae ſolius opus ut plurimum eſt. IV. 747.
ſi metus gangraenae in gingivis, foveantur ſpiritu ſalis diluto. IV. 748.
ſtridor in morbis quid denotet? II. 328. 601.

Dentium doloris idea. I. 358.
dolor per tres pluresve dies durat, cur? I. 358.
lentores in febribus denunciant febres fieri vehementiores. II. 151.
ob retractas gingivas denudatio et mobilitas, praebet ſignum ſcorbuti, cur? III. 605.

Depurantia, quid? I. 899.

Derivantia, quid? I. 201.

Deſipientia levis quid? II. 583.
ferina quid? II. 321.
debilitatorum peſſima, cur? II. 278.

Diabetes quid ſit. II. 273.
duplex eſt. II. 274.
qualem prognoſin habet. II. 274.
quomodo curanda. II. 275.

Diabroſis quid et ſigna. IV. 4. 5.

Diaeta ſecundum diverſas conſtitutiones aegrorum quomodo dirigenda. I. 312. II. 33. 34.
varias anni tempeſtates inſtituenda. I. 312. 313.
conſuetudinem ordinanda. I. 313. II. 110. Exempl. 110.
ſanorum qualis? I. 315. talis debet eſſe cibus, qualis eſt labor.
nulla generalis, cur? I. 60. 75. 76.
febricitantium. II. 103.
febre intermittente laborantium qualis eſſe debeat. II. 540. 541.
tenuis et exacta nocet, cur? II. 109. 553.
Chronico morbo laborantium qualis. III. 344. 655.
in morbis chronicis non ſit nimis exquiſita; duriora edulia interdum comedi poſſunt, modo unica ciborum ſpecie contenti vivunt aegri. III. 343. 655. IV. 369. 370.
ſimplex, licet ex difficilioris digeſtionis cibis parata fuerit, cum lauta diaeta permutata, languere facit homines. III. 639.

Diaetae vitia à debilibus ilico ſentiuntur, cur? II. 41.

Diagnoſis quid? I. 27. II. 94.

Diaphoretica quid? I. 777. 778. vide Sudorifera.

Diaphoreticorum uſus promiſcuus in febribus, cur noxius. II. 84.

Diaphragmatis abſceſſus poſt inflammationem, ſi verſus pectus rumpatur, Empyema, ſi abdomen verſus, aſciten purulentum efficit. III. 76. 669.
vulnera non adeo ſubito, certe tamen lethalia. I. 273.
deſcriptio: NB. ſemper tenſum eſt, etiamſi non agat. I. 507. II. 73. 74.
Diarrhoea quid? II. 371.
quales excernuntur materiae. II. 372. 380.
quomodo materiae excernendae in cavum inteſtinorum venire poſſint. II. 375. 88.
à quibus cauſis oriatur. II. 376. 381. IV. 712.
bilioſa unde? I. 122. II. 737.
licet cruenta, à dyſenteria diſtinguenda, quomodo. III. 99.
ſanguinea quid. II. 374.
excernitur ſubinde pituita glutinoſa. Exempl. II. 373.
pinguedo. Exempl. II. 375.
putrida phthiſicorum unde? I. 123. II. 382. IV. 79. vocatur et Colliquativa.
alba, chyloſa peſſima. IV. 79.
ſiſtitur per horas aliquot clyſmate ex terebinthina vitello ovi ſoluta, theriaca Andromachi et lacte. II. 394. IV. 112.
puerperarum eſt vel critica vel ſymptomatica, quales ſic nuncupandae. IV. 629.
binae quomodo tractandae. IV. 629.
ſymptomatica curatur ſudore non violento. IV. 629.
verminoſorum unde? IV. 712. ſi morbus verminoſus adultior, alvus ſtringitur. IV. 717.
qualem habet effectum et eventum. II. 381. 383.
in acutorum initiis periculoſiſſima cur? I. 655. II. 487.
in febre ardente lethalis, *cur?* I. 640. II. 75.
qualis lethalis. II. 487.
Critica quando nominanda. II. 88. et in puerperis. IV. 629.
futura noſcitur ex pulſu. II. 89.
cum febre aphthas junctas habet in fine morbi, cur? III. 216.
et aphthas deciduas ſequitur. cur? III. 210.
quae incurabilis. II. 382. IV. 79. 628.
quomodo curanda. II. 387. ſeq.
ſiſtitur per clyſmata ex lacte et opio. II. 394.
determinatione aliorſum per ſudores, quomodo id fiat. II. 394.
varioloſorum, in tertio ſtadio contingens, ſalutaris. Exempl. V. 125.
Diarrhoeam quae ſequuntur mala. II. 383. IV. 197. hydrops, tabes, leucophlegmatia etc.
Diaſcordii Sylvii compoſitio, et vis. V. 537.
Digerentia remedia externa quae? I. 329. 493.
interna in Cachexia quae? III. 658.
Digeſtio quid? II. 32. 63.
prima et ſecunda quid? I. 83.
vitiata qualem faciat ſanguinem. I. 55. 83.
quo debilior eo major acceleratio motus circulatorii ab aſſumtis alimentis. I. 680.

Di-

Digestio in morbis molestior et appetitus magis prostratus quid indicent. II. 433.
in cachecticis quibus restituitur. III. 656.
in vulneribus quid? I. 231.
Digitus index à compressione cute et musculis privatus, ita ut nos nudum saltem remaneret, iterum curatus. I. 306.
Dilaceratio quid? I. 536.
Diluentia quae? I. 70. 200. 680. II. 360. 118. 165. 366. III. 478. 479.
calida aromatibus foecunda obstructiones referare possunt, quomodo. I. 685.
Diploë non in omnibus craniis reperitur, praesertim in senili aetate. I. 476.
quid? I. 421.
Distensionem nimiam vasorum sequitur debilitas. I. 199.
Distorsio quid? I. 168.
Diuretica duplicis sunt generis, qualia sint. II. 643. IV. 256. seq.
in hydrope qualia. IV. 257. 256.
acriora calculum non promovent. III. 237.
in cachexia optima sunt radix scillae etc. III. 659. IV. 259. 260.
in Gonorrhoea nocent, V. 485.
Dolor quid? et unde? I. 355.
quomodo percipiatur. I. 355.
verbis explicari non potest. II. 189.
summus mox rumpendam fibram nerveam designans, brevis erit. I. 358.
mitior diuturnior esse poterit. I. 359.
raro diu cruciat quod non fiat febris. I. 140. 363.
qualem habeat causam. I. 359.
noctu auctus unde? I. 367. in Lue venerea ea, in scorbuto etc. ib.
osteocopus nocturnus scorbuticorum, quibus à lue venerea distinguendus. III. 611.
ab acrimonia sanguinis. I. 368.
in genere, sine signis motus aucti, et sine apparente obstructione majori, uti etiam erosio partium sine tumore simul praesente, signa dant acrimoniae in humoribus III. 663.
in parte inflammata acerrimus subito evanescens, quale signum. I. 662.
quid efficiat in corpore. I. 362.
punctorius inflammationum unde? I. 647.
post venae sectionem largam levatur, cur? I. 647.
lateris acutus non est signum peripneumoniae verae, cur? II. 729.
acutus in vulneribus abdominis semper suspectus, cur? I. 521.
pedis in pleuritide decimo tertio die subito ortus lethalis. Exempl. III. 26.
quarto die subito ortus pleuritidem solvit. Exempl. III. 26.
ingens et diuturnus paralysin relinquere potest. Exempla. III. 353. 354.
lateris, vel dorsi, vel alterius pectoris partis, accedente simul respiratione difficili, post sanatam febrim aliquam, suspectus habendus, et statim medela adhibenda, cur? III. 667.
varius vagus scorbuticorum interdum pleuritidem, cardialgiam, colicam, nephritidem etc. mentitur, quibus id noscitur. III. 606. Venae sectio hic nil juvat, cur? III. 628.

Dolor quibus tollitur. I. 364.
moleſtus ſcorbuticorum levatur, quomodo? I. 368. III. 604.
dorſi in qua anginae ſpecie ſentiatur. II. 663.
intolerabilis quisquis venaeſectionem poſtulat. V. 663.
pedum, tempore ſuppurationis variolarum ſubitò ortus, mitigatur laudano. V. 134.
Dolores à partu quid et unde? IV. 582.
et à ſpaſmo muſculorum abdominalium. Exempl. IV. 583.
ad partum. vide Partus dolores.
poſt partum unde? IV. 583.
interdum non leves ſunt. IV.
minores, ubi abdomen *minus* comprimitur. IV. 585.
ſedari ſolent Opio, ſed hujus uſus à quibusdam damnatur. IV. 587.
à Swietenio ſemper Opio ſopiti ſunt, quomodo. IV. 587.
la Douche rebelles ſanavit tumores. I. 191.
Ductus thoracicus diſruptus. Exempl. IV. 188.
à glandulis tumefactis preſſus, unde hydrops ſucceſſit. Exempl. IV. 189.
Duelech Helmontio cum calculo ſynonimum. V. 337.
Dura mater incruſtata lapidea materia. I. 110.
ſi ſanguinem extravaſatum recondit, tuto ſecanda. I. 488.
Durch liegen unde? quibus praecavetur, quibusque medetur. I. 169. 742. vide Decubitus.
Dyſenteria quid. II. 371. 374. 385.
unde dolores veniant, et quomodo leniendi. I. 111.
à putri hepate. II. 195.
à cancroſo hepate vel pancreate. I. 747.
à cauſis multiplicibus oritur. III. 193.
à bilis corruptione in acſtatis calore magno. II. 44.
hepatica quid. III. 143.
in acutis, quibus Icterus vel ante ſeptimum, vel poſt ſeptimum diem ſupervenit, ſit larga, et cito deſinens, cur? III. 139.
non longa, lienoſis utilis: longa vero, mala, cur? IV. 195.
ſolvit inteſtinorum inflammationem, praeſertim coli. NB. ſit blanda, ſubcruenta, bilioſa, cur? III. 172.
contagio ſubtili communicato ſanos inficit. III. 193. NB. in hac vires ab initio proſternuntur ilicò. III. 193.
ſcorbuticorum, quae putrefacta et jam conſumta viſcera abdominalia ſequitur, ſemper lethalis eſt. III. 613.
urinae excretionem minuit. Bonum itaque dat ſignum debita urinae excretio. II. 395.
Curationem diverſam requirit, qualem? II. 388. III. 194.
Vomitoria fert quando et quomodo? II. 389.
adhibita profuiſſe, quibus noſcitur. II. 390.
Laxantia quando fert. II. 391.
neque vomitoria, neque laxantia interdum fert, quando. II. 391.

Dy-

Dyſenteria ab acri irritante orta optime tractatur per antiputredinoſa, ut bolum armenam, terram ſigillatam etc. ſed magna copia porrigantur. I. 128. II. 389.
ab acri et ſemiputrida bile orta, quomodo tractanda. III. 194. I. 128. II. 389.
à Contagio, ex foetore dyſenterici moribundi; orta, et vires ilico proſternente, curatur Vino rhenano, aceto ſimplici, vel et medicato aromatibus penetrabiliſſimis: Clyſmatibus ex aceto aqua diluto: ſero lactis acidulo, largiter poto, et per clyſma injecto. III. 195.
Dyſenteriae in fine morbi aphthae ſuccedunt, praecipue pueris et ſenibus, cur? III. 216.
per adſtringentia aut calefacientia ab initio tractate ſuccedunt aphthae, cur? 217. III.
aphthae neutiquam ſuccedere poſſunt, ſi purgantia ab initio morbi adhibita fuerunt. III. 217.
Dyſentericae febri, quae absque dyſenteria contingit, ſaepius junguntur Aphthae. III. 202.
Dyſentericis interdum tota inteſtinorum tunica villoſa ſecedit, et per alvum excernitur, figuram referens inteſtini totius. III. 183. 184.
Dyſpnoea vide Aſthma.
poſt paſtum contingens unde? II. 716.
continuo affligens an forte à paralyſi fibrarum muſcularium ſquamoſa bronchiorum ſegmenta nectentium, et exſpirationem alias promoventium? Exempla tria demortuorum. III. 366.
ab acervo veſicularum pellucidarum ab aëre expanſarum in pulmonibus reperto. Exempl. IV. 366.
in hydrope malum ſignum, cur? IV. 201.
Dyſuria vide Iſchuria.
unde? 449. ſeq.
curatur quomodo? V. 466. 467.
ſicca quid? V. 426.
à ſola ſtrictura urethrae pendens. V. 459. 451.
poſt Gonorrhoeas frequenter occurrit. V. 451.
quomodo tollenda. V. 468.

E.

Eau de Fougeres anthelmintica habetur, quia ex radice filicis plurimam partem paratur. IV. 729.
Ebrietas orietur, ſi vinum ſaepius in ore detinetur, et absque deglutitione exſpuitur. III. 213.
Ebrietatem validam interdum ſequitur ſopor. Exempl. III. 324.
qui, ſed rarius, in Apoplexiam degenerat. III. 325.
ſequitur obtumeſcentia, peripneumonia notha. II. 31. 803. 804.
ſolam lethalis ſequitur convulſio, niſi febris corripuerit. III. 407. 412.
Ebrioſi, ebrioſitatem fugere ſtudentes, quomodo tractandi. II. 136. 137.
Cachexiae, cacochymiae et hydropi obnoxii, cur? II. 138. IV. 269. 198. 199.
qui dicuntur? II. 136.
Ecchymoſis quid? I. 538. IV. 29.

Eccoprotica quid? I. 521.
Effluviorum subtilitas quanta? I. 773.
putridorum effectus. I. 774.
Elasticitas quid? Exempl. I. 41.
nimia in corpore quid? I. 47.
Electrica vis quanta sit? Exemplo sani probatur. III. 382.
Elasticitas quid? Exempl. I. 41.
Electrica vis in paralysi tentanda. III. 382.
paralysin bracchii dextri sanavit. Exempl. III. 383.
et nervos destruit, imò in partibus à morbo non affectis noxam producere potest. III. 383.
menses revocat, et fluorem album tollit. Exempl. IV. 445.
fortissima applicata nocet. III. 383.
multa cum fulminis actione mirabili habet similia. III. 383.
dolores rheumaticos dissipavit, mox reduentes. V. 682.
Elementum quid? I. 19. horum proprietates. I. 20.
Elephantiasis ad scorbutum referri potest. III. 610.
per victum vegetabilem solum quandoque curatur. III. 610.
levis, si melancholiae supervenit, bona, cur? III. 508.
non in luem veneream degenerat. Exempl. quod videtur contrarium. V. 389.
Embrocatio ubi locum habeat. I. 191. 951. III. 386. 532.
Emetica vide Vomitoria.
in hydrope quomodo? quando? et qualia conducant. IV. 260. 261.
Emmenagoga magna cum prudentia adhibenda, cur? IV. 437.
quando locum habent. IV. 437.
qualia sunt. IV. 442. 443. 444.
abortum causare possunt. IV. 500.
Emollientia quae? I. 70.
in doloribus qualem usum habeant. I. 365.
Emphysemata quid? I. 398. III. 665.
qualem occupent partem. I. 398. IV. 278.
post capitis vulnera unde. I. 397. 398.
ab oedemate distinguuntur quibus? I. 398.
totum corpus occupantia cum vulnere praegresso. Exempl. I. 399.
morbo lento sese junxerunt. Exempl. I. 398.
pulmonum. Exempl. IV. 144. vide Pulmonum hydrops.
pectoris vulnera saepissime comitantur: cur? Exempl. I. 400. 497.
omnium maxime oriuntur, si praeter vulnus pectoris etiam pulmones laesi sunt. I. 498.
quomodo curantur. Exempl. I. 399.
Emplastra pinguia subinde cutis inflammationem faciunt. I. 637.
inflammatis partibus applicata noxia, cur? I. 666.
Emprosthotonos quid? I. 375. III. 457. 458.

Empyema quid? I. 58. III. 665.
unde? III. 666.
praesens quibus noscitur. III. 670.
quonam in latere thoracis haereat, quibus detegitur. III. 672. 673.
quid efficiat, si manet. III. 674. IV. 54.
à vulnere cavum thoracis non penetrante. I. 493.
non simul et semel evacuandum, cur? I. 509.
varios habet exitus. Exempl. II. 752. 753.
quale lethale. II. 753.
quomodo tractatur. III. 678.
per paracenthesin tractatum qualem prognosin habeat. III. 682. 684.
pus resorbetur ac per sputa ejicitur quomodo? I. 492. Id fieri posse pulmonibus integris dubitatur. III. 679.
hydropis causa IV. 197.
Emulsiones quomodo in febribus malignis et acutis operantur. I. 127.
in acutis inflammatoris prosunt, cur? I. 688.
Endemius morbus quid? V. 4. 187.
Ens Veneris Boylei laudatur ad rachitidem. dosis grij. iij. xx. xxx. V. 627.
est medicamentum martiale, quod ex vitriolo Hungarico, aut Goslariensi et sale armoniaco paratur. V. 628.
convenit cum floribus salis armoniaci martialibus. V. 629.
Enteroraphe quomodo fiat. I. 526.
Ephemera Britannica est febris sudatoria citò necans. V. 152.
pestilentialis dicta, idem est morbus. V. 152.
Epidemici morbi putridi plethoricis infensi, cur? I. 118.
saepius constanti ordine die quodam critico judicantur, qualis ideo sit illa dies attendendum. II. 473.
minime diaetam mutatam, sed frugalitatem solum poscunt. V. 155.
non ab insectis in aëre et aqua contentis. V. 176. 177.
ex aëris vitio oriri possunt, sed non semper sunt contagiosi. V. 173. 179.
à stagnantibus aquis in lacubus aestate proveniunt quidem, sed haec non est unica causa; qualis adhuc? V. 171.
causa in aëre haeret. V. 157. seq.
haerens varia est: Aër putridis effluviis repletus Pestis fuit remedium: alio tempore aër purus. V. 172. 175.
causae esse possunt terrae in variis locis exhalationes. V. 173. vide *Pestis*.
latentes qualia desiderent, ut Medicus illos indagaturus attendat? V. 189.
quorum curatio adhuc incerta, lenioribus saltem tractentur, usque dum vera methodus medendi cognita sit. V. 199.
Epidemicis morbis qui subjecti sunt, et qui ab eis ut plurimum immunes manent. I. 130.
Epidemicum quandoque miasma sanguinem coagulat, aliquando attenuat. Exemplo sint Variolae discretae et confluentes. III. 564.
Epilepsia quid? III. 391.

Epi-

Epilepsia diagnostica signa tantum bina habet, sensuum nempe abolitionem, et motuum muscularium perturbationem. III. 392.
ficta seu simulata cognoscitur, si pulsum tangendo cutis unguibus intercepta subito et fortiter vellicatur. Exempl. III 393.
est vel Chronica, post aliquod enim temporis intervallum redit paroxysmus. Exempl. III. 393. 400.
vel acutissima, ubi primo hujus morbi insultu extinguuntur homines. Exempl. in parturiente. III. 393.
nullum signum habet, ex quo, tempore intermissionis, peritissimi Medici distinguere queant, talem hominem huic morbo obnoxium esse. III. 394.
à causis supernaturalibus orta in novo Testamento. III. 395.
in puero quadrienni horrenda, quae statim ingruebat, simul ac orationem dominicam recitare incipiebat. Exempl. III. 395.
exquisitissima, ubi absque ullo signo praemonente, cadunt ilico aegri, rarius observatur. III. 431. incurabilis est, cur? III. 396.
Iuniores magis corripit, quam adultos, cur? III. 403. IV. 685.
causam proximam, paroxysmi tempore, in encephalo habet. III. 401. 402. 423. et semper est nimia cerebri in nervos motorios, nulla in sentientes actio. III. 455.
causam remotam in aliis multis locis haerentem agnoscit. III. 401. 423.
idiopathica quid? III. 431. 432.
quando resuscitatur. III. 202. 431.
est haereditaria. I. 855.
quandoque silet in filio et redit in nepote. III. 405.
saepius circa tempus pubertatis primo se manifestat paroxysmo. III. 405.
parum curationis spei habet, nisi magna corpori inducatur mutatio. III. 436.
est congenita, quibus haec ab haereditaria distinguatur. Exempl. III. 406.
sympathica quid? III. 431.
à lacte nutricis iratae. III. 403.
à laesione cerebri ab extra. III. 407. quomodo curanda. III. 440. 444.
ab accumulatione seri flavescentis acris. III. 407.
gelatinae flavae intra duram et piam matrem, in ebrioso epilepsia extincto. III. 407.
pituitae albae, spissae inter cranium et duram matrem. III. 408.
quomodo curantur. III. 442. Exempl. curationem fortuito monstrans. III. 444.
ab excrescentia ossea in dura matre, sinu longitudinali superiore, imò ab osse irregulari intra ipsum cerebellum. Exempla. III. 408.
ab intropressione cranii. III. 408.
à cartilaginea sinuum venosorum natura. III. 408.
ab argento vivo ad cerebrum quacunque via delato. III. 409.
ab inflammatione cerebri in phrenitide. III. 410.
à pure bono inter cranium et duram matrem. III. 410. Curatio III. 444.
à carie Cranii Exempl. III. 410. Curatio. III. 443. 444.

Epi-

Epilepsia à gummatibus venereis. III. 410. Curatio. III. 444.
ab atrabile. III. 410.
à plethora sola. Exempl. III. 411. quomodo curanda. III. 441.
à Venere. III. 412.
ab ingenio perspicaci, alto. III. 412.
à meditatione profunda in adulto et pueris. Exempl. III. 413.
ab imaginatrici vi ingente etc. III. 414.
ab affectibus animi ingentibus. Ira, gaudium subitum, tristitia, terror metusque inprimis. III. 413. 414. antihysterica et Opiata tentanda. III. 444.
à terrore, metuque. Exempl. III. 414. anthystericis et Opiatis tentanda. III. 444.
nata renovare solet paroxysmos suos tunc inprimis, quando similis idea renascitur, ac fuit illa, quae morbum excitaverat. Exempl. III. 415.
à violentis generis nervosi adfectionibus. Exempl. III. 415. Curatio III. 445. seq.
à magnis et periodicis doloribus. III. 416. à Calculis irritantibus pelvim, ureteres, vesicam. Exempl. III. 416. Curatur anodynis et narcoticis. III. 445.
à passione hysterica. III. 416. Curatur per foetida, rutam sylvestrem etc. III. 445.
à rosione et irritatione per lumbricos. III. 417. 418. IV. 713. Lethalis duodeno perforato. Exempl. III. 417. 418.
interdum remanet, Vermibus etiam expulsis. IV. 721.
à dentitione, acri humore, lacte caseoso, acri, acido infantum, à meconio. III. 418. Curatio III. 446. IV. 731. 685.
à contagio Variolarum. III. 419.
ab ulcerosa materie alicubi hospitante. A Vomica diu clausa. Exempl. III. 419.
à Cardiogmo s. Cardialgia. III. 419.
Chronica à carioso pedis pollice. Exempl. III. 419.
ab inedia, crapula, acribus potulentis, esculentis, medicamentis, venenis. III. 419. seq. Curatio. III. 446.
ab esu radicis cicutae aquaticae. Exempl. III. 420.
ab interceptis nonnullis, quae olim excerni solebant, sanie, pure, menstruis, lochiis, haemorrhoidibus, urina etc. III. 421. Curatio. III. 447.
ab Achoribus et tinea capitis infantum retropulsis. Exempl. III. 421. 422. Curatur. III. 434. 342.
à materia podagrica nondum in pedes depulsa, primo podagrae paroxysmo sanata. III. 422.
à fumis nonnullis paroxysmum integrantibus, fomite alicubi haerente, unde sensu elevatae aurae adscendens cerebrum petit. III. 422. 423. Exempla ib. Curatio quomodo instituenda. III. 434. 450. Exemplum. III. 450.
in Gravida dum mares in utero gestaret, minime vero dum sequioris sexus foetum in utero nutriret. Exempl. III. 424.
demortuorum in corporibus non semper invenitur mutatio sensibilis. III. 424. IV. 677.
quid efficiat in cerebro, nervis, musculis, vasis sanguiferis et reliquis partibus tam fluidis quam solidis. III. 425. 426. 428. 353.
infantum frequenter excipitur à paralysi incurabili. III. 353.
juniorum cum aetatis augmento emendatur, cur? III. 403. 435.

Epilepsia adultum et firmum corpus invadens longe difficilius et rarius curatur. III. 403.
in lethalem apoplexiam transitura noscitur ex profundo illo somno, paroxysmum epilepticum finire solente, diutius solito protracto. III. 283.
post materiam excussam saepe non amplius redit. Exempla variolarum, saburrae intestina gravantis etc. III. 430.
Idiopathica (in) potest pars quaedam corporis prius affici, licet causa non haereat in illâ parte, sed in encephalo. III. 432. quibus id noscitur. III. 433.
siluit in puella, quae sibi caput maxima combustione laeserat, tamdiu quam vulnus stillaret pus copiosum. Cicatrice obducta redibat epilepsia. Exempl. III. 442.
nisi ab extravasatis sub Cranio humoribus orta, vel à corrupto calvariae osse in quodam loco facta, Trepanum applicatum levat quidem morbum quamdiu vulnus apertum manet, non vero eradicat. Exempl. III. 444.
Epilepsiae novus resuscitatur paroxysmus per iram, venerem, terrorem etiamsi levem, crapulam etc. III. 401.
Idiopathicae diathesis videtur haerere in cerebro. Exempl. III. 402.
Prognosis. III. 433.
Curatio generalis non potest institui. III. 434.
Idiopathicae mutatio regionum et vivendi generis unice prosunt. Exemplum. III. 436.
profuerunt alii morbi ingruentes et corpus valide mutantes. Exempl. quartanae. III. 437.
consulitur per remedia corpus validissime turbantia, sed magna opus est prudentia. III. 437.
in puella octenni medebatur Moschi audaci et saepe repetita dosi. ad scrupulum dimidium III. 437.
causae proëgumenae si deleri nequeunt, supersi adhuc ut caveantur vel tollantur causae occasionales: Quomodo id fiat. III. 438. Exempl. III. 439.
Sympathicae curatio secundum causas instituenda, quomodo. III. 445. 446. 448.
Epileptici à sacris Autoribus σεληνιαζομένοι, lunatici, vocati sunt. III. 391.
paroxysmi et omnium phoenomenon descriptio. III. 396.
pollices inclusi ne vi referentur, cur? III. 398. 451.
rarius in ipso vigore paroxysmi moriuntur, longe saepius in fine paroxysmi fiunt Apoplectici. III. 283. 427. An non, valide convulsis linguae musculis, à lingua deglutita suffocantur? IV. 677.
in paroxysmo quomodo tractandi. III. 451.
paroxysmo finito quomodo tractandi. III. 452.
Epilepticis epularum luxus summopere et dupliciter nocet, cur? III. 412.
Epilepticum specificum vix potest sperari, cur? III. 452.
non est epotus sanguis calidus per gladium interfecti, nec jecur humanum, nec medulla crurum aut cerebra infantum, nec rasura Cranii violenta morte peremti hominis. III. 453.
non est Ungula Alcis, cur? III. 454.
Epiphysis quid? I. 598.
Epispastica quid? I. 676.
differunt gradu, vel sunt Phoenigmi, vel Sinapismi, vel Vesicantia, vel Cauteria. I. 676.
vide Sinapismi et Vesicatoria.

Epi-

Epiſpaſtica ſunt omnes ranunculorum ſpecies, raphanus ruſticanus, bulbi Ceparum, Allia, Sinapi ſemina, ſalia alcalina volatilia, oleum Cornu Cervi, oleum ligni guajaci. I. 676. III. 388.
Epithemata in intermittentibus adhibentur. II. 571.
Equitatio quomodo et quando debilibus profit. I. 34. IV. 99.
optime inſtituitur matutinis horis, poſt leve jentaculum. IV. 100.
fortis, in vento adverſo, peripneumoniam facere poteſt, quomodo? II. 653. 718.
diuturna mictum cruentum absque dolore efficere poteſt, et quidem tanta copia, ut vitae periculum à vaſorum inanitione immineat. Exempl. III. 227. 372. V. 464.
impotentiam erigendi membrum virile producere poteſt. Scytharum Exempl. apud Herodotum. III. 372.
Eroſio partium ſine tumore ſimul praeſente, ut et dolor ſine ſignis motus aucti et ſine apparente obſtructione majori, dant ſigna acrimoniae in humoribus. III. 664.
Error loci quid? I. 163. 178. 179.
Eryſipelas quid? I. 396. 642. 731.
oedematodes quid? I. 396. 643.
quomodo differt à phlegmone. I. 643.
bullatum quid? I. 397.
febri ſuperveniens eam plerumpue ſolvit. II. 78.
omnium frequentiſſime in facie obſervatur. II. 78. 400.
Eryſipelatoſa febris quid? II. 78. 401.
Ethmoidis oſſis vulnera lethalia cur? I. 252. III. 283. Exempl. I. 252.
Evacuantium abuſus quid efficiat. II. 550. 552. III. 623. II. 280. 281.
Exanthemata febrilia quae? II. 397.
unde? II. 397.
eryſipelatoſa. II. 400. ſedem in capite habent.
rariora. Exempl. II. 401.
ſcarlatina quae? II. 401.
lecti calorem et cardiaca minime ferunt. II. 408.
purpurea vel livida, febri putri propria, quomodo à ſcorbuticis diſtinguenda. II. 439.
rubra et alba in phthiſicis unde? IV. 77.
absque damno non ferunt repellentia. II. 408. Exempl. II. 409.
Exanthematum ſedes. II. 399.
cauſa. II. 399.
differentia. II. 399.
prognoſis. II. 406.
curatio. II. 407.
Excoriatio lumborum, ſpinae dorſi etc. unde? quibus praecavenda et curanda. I. 169. 742.
Excretiones, ad ſanitatem tuendam, omnes ſalvae eſſe debent. II. 35.
alvi, urinae, perſpirationis, ſi retinentur, mala faciunt, qualia? II. 35. 139.
Exfoliatio oſſium Cranii quomodo obtinenda. Exempl. I. 409.
Exomphali unde et cur? IV. 208.
in aſcite ſponte rupti Exempla. IV. 230. 242.

Exostosis quid? I. 940. V. 473.
ex osse temporum. I. 941.
post contusiones. I. 941.
phalangarum digitorum. I. 941.
à causa externa raro curatur. I. 941.
interna curatur ablato morbo. I. 942.
optime tractatur per fomentum ex tartaro et calce viva, descriptionem vide. IV. 381.
venerea quid? V. 473.
Exscreatio materiae pleuriticae quomodo per pulmones contingat. III. 28. An vero pus, in cavum thoracis jam effusum, à pulmone adhuc integro resorberi possit, et per sputa educi, dubitare licet. III. 679.
Extracta omnia, parata ex partibus vegetabilium, quae destillatione largiuntur fragrantes et aromaticas aquas, minus efficacia sunt. III. 377.
Extravasatio sanguinis sub cranio quomodo cognoscitur. I. 450.
tollitur. I. 460.
Extremorum frigus in febribus acutis diu durans, pessimum cur? I. 146. II. 447. 484.

F.

Faciei color à succis corporis nascitur, non à solidis partibus. III. 471.
gravidarum viridiusculus unde? I. 96.
dum atrabilaria cacochymia nascitur, est pallidus, succedit flavedo (tunc in oculis color ex flavo virides cens) fit nigrior, et ultimo nigrescentes maculae oriuntur. III. 473.
rubor et anxietas praecordiorum, post cibum sumtum, unde? I. 185. II. 33.
post contusiones capitis quid notat. I. 453.
apoplexia fortissima laborantibus adest. I. 453.
in ardentibus haemorrhagiam criticam nuntiat, quando? II. 462.
et sudor in febribus ardentibus mali ominis cur? II. 484.
colli, oculorum rubor, tumor, inflammatio, cum lacrymis excussis, in febri acuta denotat sanguinem inflammatorium haerere infarctum in vasis Cerebri. III. 258.
musculorum paralysis notat aegros delapsuros in lethalem apoplexiam. III. 368.
quibus noscitur. III. 368.
distorsiones quid praesagiant. III. 368.
Hippocraticae descriptio. III. 676.
Facies infantum dormientium quasi subridens, dentitionis tempore denotat convulsiones futuras. III. 75.
gravidarum mortem foetus, illis insciis, declarat, quibus. IV. 559.
Fames non semper ab acido. I. 84.
quid efficiat in corpore. II. 42. IV. 335.
interdum diu toleratur sine noxa. Exempla. II. 42.
utplurimum non diu toleratur absque noxa. IV. 335. II. III.
acerrima subinde ilico excipitur à nausea, cur? IV. 716.
canina etiam à peralysi ventriculi, secundum Ruyschium, orta est. III. 367.
et paroxysmum podagricum praecedere soiet. IV. 305.

Fames canina et à Verme in ventriculo haerente. IV. 716.
in ſcorbutico perſeverans unde? III. 612.
Farina Auſtriaca melior quam Batava illa lectiſſima. IV. 687.
ex Malta confecta pro pulticulis infantum optime inſervit. IV. 687.
ſeminis lini cataplaſmatis forma applicata emollit, cur? I. 697.
Farinae valdopere inter ſe differunt. IV. 687.
omnes, fermentationem non perpeſſae, lenteſcunt. I. 96. II. 33. III. 598.
aqua mixtae et coctae in acutis proſunt, cur? I. 126.
quibus cachecticis proſint, quibus vero noceant? III. 654. 655.
Faſciae in oſſium fracturis nimis ſtricte applicatae, mala faciunt, qualia? I. 589. 196.
Faſciarum uſus in fibra debili et laxa, ut et in hydrope et oedemate. I. 35. 36. IV. 286.
et noxae in recens natis. IV. 665. 666. 10.
Faſtidii idea renovata eundem exſerit effectum, ac primo faſtidio orto factum fuit. III. 415.
Fatuitas à nativitate ſemper à capitis vitiata figura. I. 10. 434.
Faucium ulcera venerea ab aliis diſtinguuntur per colorem lardaceum, et non in profundum, ſed in latum ſerpunt. V. 402.
Febres ſunt vel continuae vel intermittentes. II. 410.
acutae inflammatoriae inprimis à ſe mutuo differunt ratione loci verſus quem materia inflammatoria per febrim praegreſſam pellitur. II. 80.
in denſis et exercitatis corporibus utplurimum funeſtae cur? II. 299. 302.
licet in longitudinem excurrant, periculo non vacant. II. 474.
ardentes quando et quo tempore maxime oriantur. I. 124.
habentes interdum quaevis oblata reſpuunt peſſimo omine. II. 451.
continuae ſudores in initio arte factos minime ferunt. II. 142.
remittentes poſt fervidiſſimas aeſtates epidemicae hepar frequentiſſime infarctum habent, quibus noſcitur? III. 96. 97.
quomodo curandae. II. 229. 564. III. 98. 102. 104. 105.
Cortice Peruviano ſuppreſſae ſcirrhum hepatis relinquunt, quomodo tractandi tales aegri. III. 119. 599.
promiſcue Venae ſectione non curantur, cur? II. 148.
purgatione et emeſi non curantur, cur? II. 149.
autumnales leniores levem hepatis obſtructionem ſaepe junctam habent, et in his venae ſectio et Cortex nocent, quomodo. II. 152. 563. III. 98.
epidemicae, in quibus anxietas circa praecordia, nauſea perpetua, et vomendi conatus adſunt, praemiſſa venae ſectione in initio morbi emetica pulchre ferunt. III. 149.
cum diarrhoea aut dyſenteria incipientes, frequenter aphthas comites habent, quando? et quibus noſcitur? III. 201. 216.
praecaventur dato purgante in initio. III. 217.
intermittentes quando ſalubres ſunt. II. 65. 524. 525.
pertinaces, anni ſpatium excedentes, ſemper à viſcerum obſtructione oriuntur. II. 539.

Febres intermittentes interdum duplicantur, cur? II. 539.
quomodo curandae? II. 540.
venaesectionem non semper ferunt. IV. 552.
curantur per aperientia quomodo. II. 540.
per purgantia et emetica quomodo et quando? II. 544.
per sudorifera quomodo et quando. II. 550.
per Corticem Peruvianum. II. 559.
vernales quid? II. 507.
post repetitas purgationes contumaciores evadunt, cur? II. 550.
tertianae, multo magis febres continuae, morbique inflammatorii, si cadunt in corpus melancholicum, bilem atram movere possunt. III. 495.
autumnales quid? et quibus differunt à Vernalibus. II. 508.
à Sydenhamo optime curatae, quomodo? II. 548.
epidemicae aliquando hepatitidem leviorem junctam habent, quibus noscitur. II. 563.
aestatem fervidissimam subsequentes, quomodo tractandae, quaeque in illis fugienda. II. 229. 564. in his Cortex nocet. ib.
interdum curantur per epithemata. Modus operandi. II. 571.
per inunctiones spinae dorsi. II. 571.
per adstringentia epota, quando? II. 527.
quartanae abstinentia deteriores fiunt. II. 553.
malignae quid sint, et quibus curantur, III. 124. 125.
ob nimis dissolutum sanguinem optime ferunt ichtiocollam. III. 653.
putridae saepius habent pulsum frequentem, debilem, inaequalem, intermittentem, quid designat. III. 564.
Febri aucta dissipantur liquida, quomodo hoc vitium detegitur. II. 151.
ardente qui moriuntur, siccitate pereunt. II. 62.
intermittente laborantes quali frui debent diaeta. II. 540. 541.
acuta laborantes, si ruborem et tumorem omnium illarum partium habent, quibus Carotis externa sanguinem adfert, cruorem immeabilem haerentem in vasis cerebri habent. III. 260.
dysentericae, absque dysenteria, aphthae saepius junguntur. III. 202.
Febribus curandis nulla regula generalis adaptari potest, cur? II. 153.
ex abusu sex rerum naturalium natis Medicus peritus multum prodesse poterit, cum é contrario in illis, quae à stimulo epidemico aut venenato fiunt, spectatorem saepe agere cogatur. II. 116.
acutis magis opitulatur aqua farinosis diluta, quem aqua simplex, cur? I. 46.
convalescentes juniores staturae augmentum acquirunt, cur? II. 76. 107.
laborantes horrent pinguia, carnosa, ova pisces. II. 229. cur? ib.
appetunt aquam, acida, fructus horaeos, frigida, cur? II. 229.
laborantibus venaesectio instituenda et repetenda quando? II. 156.
post diem quartum non facile celebratur. II. 157.
instituitur quando? II. 157.

Febribus ardentibus maxime prodeſt, ſi pedes aquae tepidae immittuntur, et corpus nudatum vapore inde aſcendente undique alluitur. II. 147.
inflammatoriis, praeſertim nephritide ſanguinea laborantes, ſubinde à lecto abſtineant, cur? III. 235.
intermittentibus ſi largiores ſudores ſociantur, aegris viſcerum abdominalium obſtructio difficillima paratur. II. 61.
morientes fere ſemper in frigore febrili pereunt. II. 191.
Febricitantibus dies noctesque lecto coërcitis deterior inſurgit Calor, cur? II. 314.
aeſtuantibus nimia ingurgitatio aquae qualiscunque hydropem facile creabit. Exempl. tertianarii. III. 333.
ſi potus omnino denegatur, exſurgunt facillime morbi hepatis. III. 90.
Cibus et Potus an? et qualis conferat. II. 98. 99. 100. 101.
quando porrigendus. II. 102.
parca et repetita quantitate dandus. II. 103.
quali qualitate frui debeat in Acutis. II. 104. ſeq.
in acutis non integre denegetur, ſed ſecundum morbi initium, incrementum, ſtatum et decrementum adaptetur. II. 108.
Febrilis impetus, ſi nimis mature ſopitur, aegris peſſime fit. II. 150. 153.
dies, etiam fugata febri per longum adhuc tempus obſervandus, cur? II. 335.
non obſervatus in quartana Exempl. II. 536.
materia per abſceſſum depoſita interdum celerrimam gangraenam efficit. I. 748. Exempla. I. 412. 748.
Febris eſt morbus frequentiſſimus. II. 2.
non ſemper perniciosa, cur? II. 4.
interdum requirit, ut ſibi ipſi relinquatur, interdum ex artis praeceptis augenda eſt. II. 4.
à cauſa interna natae phoenomena eſſentialia quae? II. 6.
praeſentis unicum ſignum eſt pulſus velocitas. II. 12.
effectus, quis? II. 47.
cauſa proxima. II. 26.
cauſae occaſionales infinitae, ſingulares, univerſales. II. 28. ſeq.
ſubinde medicamenti virtutem exercet, quando? II. 49. 65.
à Medicis ſaepe efficitur, licet de hoc effectu forte non ſemper cogitent, quomodo fiat. II. 66.
eſt naturae inſtrumentum, quo corpus depuratur. II. 66. 149.
Initium quid? et qualem habet latitudinem. II. 67. 68. 69.
Incrementum quid? II. 69.
Status quid? quibusque limitibus circumſcribendus. II. 70.
decrementum quid? II. 71.
Mutatio quid? II. 72.
deſinit in mortem, cur? II. 72. ſeq.
in alium morbum, quomodo? II. 75. in abſceſſum Exempl. II. 81.
in ſanitatem quomodo? II. 82.
Indicatio curatoria generalis quae? II. 77.
Prognoſis. II. 92.

Fe-

Febris Curatio generalis. II. 95.
auctae certissimum signum est calor auctus. II. 150. 151.
exorbitans, quae? II. 150.
thermometro exploratur. II. 151.
quomodo moderanda. II. 154. 305. seq.
imminutae signa. II. 153.
quomodo augenda. II. 159.
inflammationibus sociatur, quomodo? I. 649.
Vernalis et autumnalis quid? II. 507.
differunt inter se, et quibus. II. 508.
valida apoplecticis frigidis insurgens salutaris, quibus noscitur. III. 287.
Acuta quid? II. 8. 11.
quid efficiat, et quomodo curanda. II. 64. seq. 95. seq.
finitur quomodo? II. 72. seq.
cum et sine Crisi. II. 82. 91.
qualis fert vomitoria in initio porrecta. II. 229. 264.
qualem habet Prognosin. II. 92.
inflammatoria requirit tria consideranda 1) febrim acutam continuam, 2) inflammationem, et 3) organum laesum. II. 578.
qualem diaetam requirit. II. 98. seq.
vide Acutis in morbis.
peracuta quae? II. 8.
est vel exacte peracuta, vel non exacte peracuta. II. 8.
acutissimae notae. I. 124. ex bile atra.
ex bile atra natae curatio. I. 125.
Anabatica quid? II. 426.
Ardens quid? II. 444.
ad continuas remittentes refertur, cur? II. 444.
qualia habet symptomata. II. 447.
unde? II. 453. 490.
inter morbos aestivos et Castrenses numeranda. I. 124. II. 454.
qualem habet exitum. II. 454.
tertio et quarto die saepe lethalis: perfecta raro septimum transit diem. II. 455. seq.
exquisita omnia servat tertianae indicia. II. 481. in quibus vero differat. II. 481.
pari die accedens, ante sextum diem, cur periculosa, imò periculosissima. II. 418.
prae reliquis saepe solvitur per haemorrhagiam narium largam. II. 457.
lethalis die sexto, septimo aut undecimo, quibus noscitur. II. 476.
fiet, si tertio quartove die paucae tantum sanguinis guttulae de naribus stillant, nulla subsequente haemorrhagia larga, cur? II. 458.
frustra venae sectionibus, et largis, tractatur: hae enim vices haemorrhagiae spontaneae non supplent. II. 459. 460.
alvum apertam habent necesse est. Si vero ante signa coctionis alvus copiose liquida existit, pessimum, cur? II. 487.

Fe-

Febris Ardens post ingentia alvi tormina quae oritur, pessima, cur? II. 487. 488.
solvitur critice cum rigore, cur? II. 488.
quomodo differat à synocho putri. II. 490.
ab intermittentibus. II. 490. 481.
à continuis remittentibus levioribus. II. 490.
Curatur quibus? et quomodo? II. 491. seq.
in salutem vergens noscitur humiditate linguae. II. 40.
Asodes quid? II. 503.
Continua quid? II. 410. 412. 417.
hodie est febris Continens et Synochus. II. 442.
Remittens quid? II. 410.
sive Synechus. II. 442.
inter continentes febres et intermittentes quasi media est. II. 443.
Causas, signa et medelam fere easdem habet ac Ephemera, attamen Venaesectionem requirit. Exempl. II. 417.
Curatur quomodo? II. 417. 418.
Putris quid? II. 412. 419. 420. 441.
cujus sit indolis. I. 130.
Epidemica saniissimos, et prae aliis plethoricos corripit. I. 118. 130.
unde? II. 420.
à constitutione epidemica. I. 130. II. 421.
vel Typhus Hippocratis. II. 422.
quibus cognoscitur. II. 423. 441.
dividitur in Homotonon (salutarem) Epacmasticam (pessimam) et Paracmasticam (meliorem) et quid significent hae voces? II. 426.
duplicem habet causam: una in crassioribus haeret humoribus, caloremque magnum junctum habet: altera in tenuioribus stabilitur, et virium subitam prostrationem junctam habet. II. 441.
qualem habet eventum. II. 427.
eventus non adeo pendet ab intellectis causis, sed certus habetur ex signis laesarum functionum. II. 439.
Curatur quibus et quomodo? II. 441.
an ferat potum aquae frigidae? II. 442. 443.
Chronica quae? II. 11.
Crapularis quid? et quomodo curatur. II. 137.
Ephemera quid? II. 412.
unde? II. 413.
ex quibus noscitur. II. 413.
finita naturalem praebet pulsum, ad quod non ita sit post paroxysmum febris intermittentis. II. 415.
Curatur, quomodo? II. 415.
Epiala quid? II. 7. 503.
Epidemica quae? II. 10.
petechizans. II. 404.

Febris Erysipelatosa quid? II. 78.
Haemitritaea quid? II. 7. 444. 445.
triplex, et per gradus pejor evadit. II. 446.
Hectica. vide Hectica febris.
Horrida quid? II. 7.
intercurrens quid? V. 170. 171. 192.
Intermittens quid? II. 411.
duplicata quid? II. 410.
triplicata, quibus à quotidiana distinguitur. II. 507.
in autumni initio interdum indolem continuarum aemulatur, cur? II. 509. 510.
incipiens quomodo à continua distinguenda. II. 512.
qualis pejor. II. 513.
in primo suo gradu periculosior, cur? II. 513.
saepe in acutam abit, cur? Exempl. II. 517.
certis periodis redit, quare? II. 529. seq. 537. 538.
singulas solum corporis partes infestans Exempla bina. Cortice sanata. II. 534. 535.
intermittentis primus gradus, ubi frigus. II. 511.
secundus gradus, ubi aestus. II. 514.
tertius gradus, ubi sudor et remissio. II. 515.
gradus hi tres cum febre continua comparati. II. 512. 515.
Effectus in corpore. II. 518. seq.
Causa proxima est viscositas liquidi arteriosi, forte et nervosi, tam cerebri quam Cerebelli, cordi destinati inertia. II. 526. seq.
Causa praedisponens probabiliter haeret in subtilissimo fluido, vel in vasis minimis, per quae illud movetur, aut in communi omnium horum origine, Encephalo. II. 533. 538. 537.
anticipati et ratardati paroxysmi, unde? II. 537. 538.
Curatio quomodo suscipitur. II. 540. seq.
Curatio per diluentia ante paroxysmum propinata. II. 550. 551.
Curatio per laxans octo horis ante paroxysmum propinatum, Rec. scammonei gr. xij antimonii diaphoretici gr. xxiv. M. IV. 377.
Sudoris et remissionis tempore quid agendum. II. 555.
symptomatibus urgentibus occurrendum, quomodo? II. 556. 168. seq.
Recidiva quomodo arcetur. II. 557.
plurima à frigore externo. II. 539.
à levissimo cathartico, non longe post febrim fugatam porrecto, imò et ab Enemate mollissimo ex lacte saccharato fieri potest. II. 537. 570.
autumnalis finita curatio per purgans repetitum absolvi debet, cur? et quando? II. 558. quibus cautelis? ib.
Diaeta qualis esse debeat. II. 540. 541. 553.
lenta quae? II. 9.
continua quomodo in intermittentem mutatur. II. 66.

Fe-

Febris lenticularis quid? II. 402.
Malignae idea. I. 124. III. 124. 125.
Curatio. I. 125. III. 125.
Maligna fere eadem ac febris continua putris. II. 420. 441.
proprie dicta aliam curam requirit ac continua putris, qualem? II. 441. III. 125.
non est morbus omnium dierum. II. 441.
non cum Hepatitide confundenda. III. 125.
morbillosa. vide Morbilli.
Petechialis, quid? II. 403.
punctícularis quid? II. 400.
quartana quibus distinguitur. II. 504. 506.
in pleuritidem mutata paroxysmos suos servans. II. 446.
non servans. II. 518.
à terrore orta. II. 527.
abstinentia deterior fit. II. 553.
vide Febres intermittentes autumnales.
quintana, septana, octona, nonana quid? II. 505.
quotidiana quid? II. 504.
quibus noscitur signis. II. 505.
pertinacior tertiana. II. 573.
continua quid? II. 574.
per Corticem tractata qualia fecit mala. Exempl. II. 562.
vide Febres intermittentes autumnales.
scarlatina. II. 401.
sporadica, quid? II. 10.
stationaria, quid? IV. 192.
synechela, quid? II. 442. vide Febris continua remittens.
synocha, quid? II. 442. vide Febris continua.
tertiana quid? II. 504.
quibus ab aliis distinguitur. II. 506.
exquisita quid? II. 506.
intra 12 horas paroxysmum absolvit. II. 506.
raro ante quintum paroxysmum finitur. IV. 340.
utplurimum septem paroxysmis absolvitur. II. 455. IV. 340.
dolore podagrico superveniente secundo jam paroxysmo silebat. Exempl. IV. 340.
simplex duodecim horas quidem excedit, sed intermissionem longiorem habet, quam paroxysmus duravit. II. 506.
extensa est ubi paroxysmus in talem diuturnitatem excurrit, ut liberum à febre intervallum excedat. II. 506.
duplicata, quid? II. 506. 507.
triplicata quid? II. 507.
Verna convulsionibus in lunioribus stipatur subinde. II. 527. (Ego Cortice mox porrecto statim profligavi.)

Febris tertiana Verna praepostere Cortice Peruviano tractata, quae habuit mala. Exempl. II. 562.
Autumnalibus convulsionibus in puerpera stipata, Cortice mox fugata. Exempl. II. 563.
Vernalis et autumnalis quibus curantur. II. 540. seq.
tertianae indicia etiam in febre ardente habentur. II. 481.
Varioloſa absque Variolis quando oriri possit. III. 508. V. 55. 97.
sed petechiis stipata, quomodo à Sydenhamo tractata fuit. II. 404.
Febris Puerperarum lactea non tantum à lacte, sed etiam à depuratione uteri per blandam suppurationem oriri videtur. IV. 605.
quomodo incipiat et decurrat. IV. 608. 635.
à sudore terminatur, qui puncturae sensum in cute excitat. IV. 608. 609.
lochia parciora facit, cur? IV. 603. 608.
lochiis parce fluentibus, nisi mammas turgescere faciat, funesta erit. Exempl. IV. 610.
Febrium intermittentium summo vigori quandoque sopor sociatur, cur? III. 324.
Fermentatio non fit nisi aër accedat. I. 151.
Fermentationem in ventriculo à comesis fructibus horaeis factam ilico sedant spiritus sulphuris per campanam vel absorbentia copiosa. II. 241.
Ferrum in acidis vegetabilibus solutum optimum est roborans. I. 36. 195.
vide Martialia.
adhibito magnete educitur etiam ex cineribus ossium animalium, ex cineribus vegetabilium, imò ex ipso mellis exusto carbone. III. 379.
in animalium et vegetabilium cineribus demonstratur. III. 379. V. 243.
sanguini immistum; in libris viginti quinque adsunt scrupuli plusquam sexaginta. V. 243.
Ferulae quid? I. 587.
Fibra quid? I. 19.
debilis quid? I. 22.
quid efficiat. I. 26.
qualem habet causam. I. 23.
prognosin. I. 27.
quomodo tractanda. I. 28. 29.
laxa quid? I. 38.
quibus à debili differat, probatur per experimenta. I. 38.
rigida quid? I. 42.
quomodo dignoscitur. I. 43.
curatur. I. 44.
solida simplex. I. 19.
Filix radix anthelmintica salutatur. IV. 729.
Fissura quid? I. 412. seq.
Fistulae unde? I. 716.
differunt à sinubus quomodo. I. 716.

Fistulae quomodo dignoscuntur. I. 720.
curantur. I. 721.
Ani; Exempl. I. 725. 726.
pectoris Exempl. I. 725.
Flatulenta venena qualia. II. 248.
medicamenta quae? II. 249.
Flatulentia quomodo fiat. I. 85.
ab acido dupliciter causatur. I. 85. ab irritatione, et à genita materia elastica. ib.
absorbentia copiosa levant. II. 241.
vide et Tympanites.
in morbis languidis an forte, quod à debili vi assimilante non satis subactus et mutatus sit aër ingestus. III. 333. IV. 276. 277.
à quibus causis oriatur. II. 233.
et à putrescentibus humoribus oritur. II. 234.
spiritu sulphuris per campanam facto imminuitur. IV. 277. sive à fructibus horaeis, sive ab aëre elastico orta sit.
Flatus quid? II. 231. 236.
et tormina tunc tantum fiunt, quando spasmodica contractione intestina constringuntur, licet flatuum materia elastica in intestinis semper praesto sit. II. 236.
in intestinis spasmo constrictis tormina et anxietates causantur. IV. 659.
unde? II. 233.
curantur quomodo. II. 239.
interdum potu aquae calidae. II. 239. 240.
vacuis visceribus primis accidunt. cur? II. 249.
vulneratis accidunt cur? II. 249.
arcte constricto abdomine contingunt, cur? II. 249.
hypochondriacis familiares, cur? II. 249.
hystericis frequentes cur? II. 250.
convulsos vexant. II. 250. cur?
Colica laborantes cruciant, cur? II. 250.
Floccorum collectio quid indicet? II. 329. 585.
Fluor albus benignus ab abusu potus aquosi tepidi. III. 333.
similem causam agnoscere videtur, ut Coryza. IV. 317.
à Charletonio vocatur Uteri rheumatismus. IV. 317.
si à menstruis obstructis, tollitur ab Electricitate. IV. 445.
venereus quomodo oriatur? V. 434.
distinguitur à fluore albo benigno quibus? V. 434.
in Vagina sola haerens prima est species. V. 435.
et in urethrae orificio haerens secunda est species. V. 435.
et in urethra ipsa haerens tertia est species. V. 435.
et in glandula sub sphincture vaginae haerens quarta est species, et cum gonorrhoea tertiae speciei convenit. V. 436.

Fluor albus venereus ad uterum penetrasse non constat. V. 436.
toleratu facilior est, quam gonorrhoea virorum. V. 437.
curatur difficilius, quam gonorrhoea virorum. V. 437.
ut gonorrhoea virorum. V. 507.
non fert validas et repetitas purgationes. V. 507.
motum corporis optime fert. V. 507.
primae speciei poscit fotus detergentes frequentes. V. 508.
secundae molliſſimos V. 508.
tertiae speciei tractatur ut gonorrhoea virorum. V. 508.
quartae tertiae speciei. V. 509.
Foeces alvinae inscio aegro emissae, pessimum in morbis signum, cur? I. 436.
virides infantum quid notent. I. 86. IV. 746.
foetidissimae ab ingluvie saepius oriuntur. II. 34.
à pingui mixto saepius oriuntur. II. 48.
albae in acutis, absque signis icteri, pessimae. II. 589. 590.
in aliis morbis, absque signis icteri, unde? Exempl. III. 133.
Foecunditas mulieris in quo consistat. IV. 410. 400. 406.
Foeminae molliores viris, cur? I. 47.
Foetus cur tam cito in utero materno crescat? I. 63.
probabiliter liquorem amnii ore hauriunt. IV. 657.
septimestris per abortum excretus vivus mansit. Exempl. IV. 512.
situs in utero qualis naturalis. IV. 555.
et extra uterum concipi possunt, in Tuba Fallopiana Exempl. IV. 557. in Ovario. Exempl. IV. 557.
conceptus non detegitur per signa plenam certitudinem facientia. IV. 554. 557.
in utero mobilis est quamdiu aquis innatat; et quamdiu nondum in pelvis cavo fixus est, poterit nunc hanc nunc illam corporis sui partem offerre explorantis digitis. Exempl. IV. 556.
raro recte versus prodit. IV. 556. 567 b.
mortuus quibus cognoscitur. IV. 558. seq. magna Cautela adhibenda, cur? IV. 561.
putatus uncis crudeliter laceratus vivus eductus est. Exempl. IV. 561.
rudiusque à Deventero tractatus, vivus eductus fuit. Exempl. IV. 561.
in partu difficili eodem modo tractatus, ac si vivus foret, neminem unquam poenituit. IV. 562.
ilico pedibus extrahendus. IV. 562.
ubi capite inclavatus exiſtit, quomodo eximendus. IV. 562.
per pedes extractus subinde caput abruptum in utero relinquit, quomodo caput eximendum. IV. 563.
si educi nequeat matris mortem causatur. IV. 563. interdum vero matres salvantur, quando? IV. 564.
extra uterum conceptus, mortuus et per umbilicum matris putridus successive excretus salva matre. Exempla bina. IV. 564. 565.

Foetus extra uterum conceptus, per 46 annos absque corruptione fuit. Exempl. IV. 566.
in utero conceptus per 27 annos absque corruptione manſit. Exempl. IV. 565.
ſitus praeternaturalis quibus cito noſcitur. IV. 567 a.
quomodo in naturalem mutandus. IV. 567 b.
obliquus fere ſemper in uteri latere ſiniſtro reperitur. IV. 568 b. 571.
vide Infans.
Verſio quid? IV. 571. vide Verſio foetus.
Fomenta quomodo operantur. I. 200.
applicari debeant, ne cito frigeſcant. I. 191.
ſicca qualia? II. 163.
conſiſtunt etiam in calore vegeti adoleſcentis. Exempla. I. 30. II. 163.
Fomentum penetrans ad contuſa. I. 550. 551.
contra putredinem et gangraenam. I. 555.
Fonticulus quid? et quomodo operetur. I. 677.
quibus proſit? I. 777. III. 442. IV. 19. 255. V. 107. 623.
Forceps ad educendum foetum capite inclavatum, qualis eſſe debeat. IV. 546.
Levreti qualis. IV. 546.
Chamberlania vel Roonhuyſenia eſt Vectis unicus. IV. 546. 547.
quomodo adplicatur. IV. 547.
Fortes viſcidos cibos facile digerunt, cur? I. 118.
Fracturae oſſium in ſcorbuticis non conſolidantur, imò ante longum tempus fracta et dudum conſolidata in ſcorbuto denuo ſolvuntur. III. 611.
Fractura oſſium: vide Oſſium fractura.
Fraga hortenſia copioſe comeſta phthiſin ſuſtulerunt. Exempl. IV. 94.
Fricatio quomodo operatur. I. 200. 33. 47. 675.
levis et validior quomodo proſunt, et quomodo inſtituenda. I. 33. 47. 71. 108. IV. 374.
blanda ſanguinem à contuſione coagulatum attenuat et reſolvit. Exempl. I. 549. 551.
applicatur Capiti, Collo, infrà orbitas oculorum, ad menti partes laterales, pone aures, maxime Cervici et toti ſpinae dorſi, axillarum cavis, inguinibus, cavis ſubpoplitaeis etc. in his enim locis nervi notabiles ſatis propinqui ſunt integumentis corporis. III. 385.
prodeſt in obſtructionibus reſerandis. I. 199. 686.
in pleuritide, durante venaeſectione maximum uſum habet. I. 215.
nimia inflammationem efficere poteſt. I. 636. 676.
optime in abdomine conducit, ubi ob uterum flaccidum haemorrhagia uterina aut Lochia nimia oborta ſunt. IV. 601. 602.
in morbis creſcentibus non prodeſt, ſed tantum in declinantibus. II. 162.
febricitantibus ſi adhibetur, magna cum cautione perficienda, ne ab illa augeatur motus humorum. II. 143.
excitat Vim Electricam. e. g. in felibus etc. III. 385.
in paralyſi magnum habet uſum. III. 385.
bis de die repetenda, et inter medio tempore pars tegatur emplaſtro aromatico calefaciente. III. 386.
morbis à glutinoſo ſpontaneo convenit. I. 106. 108.

Frictio summum Podagrae prophylacticum est remedium. Exempl. IV. 374.
Frigida inflammatis partibus applicata vel motum sanguinis integre suffocant, vel calorem augent. I. 664.
aestuanti corpori applicata, sive per potum sive per aërem frigidum, thoracis efficiunt hydropem. IV. 130.
potentia agentia quae? I. 665. quae circulationis velocitatem et robur tollunt vel minuunt.
Frigoris aëris noxae in humoribus nostris, quales? I. 797. 798. congelascere faciunt. I. 176. 740.
noxae in fluidis et solidis corporis partibus. I. 740. gangraenam efficiunt.
quibus emendantur vel tolluntur. I. 740. 796.
Chlorosi laborantium et leucophlegmaticorum causa. I. 53.
febrilis diversi gradus pendent à varietate subjecti. II. 20.
causa variat saepe. II. 20.
tempore aliquando aegri moriuntur, quare? II. 21.
una cum velocitate ingens adest pulsus debilitas. II. 20.
stagnant humores sanguinei in extremis vasculis, simul tamen adest causa cor irritans. II. 23.
Frigori febrili quae nocent, et cur? II. 178.
Frigus febrile quid sit. II. 173.
liquida in extremis stagnare facit, cur? II. 174.
unde? II. 21. 175.
quid efficiat. II. 175.
designet. II. 176.
praesagiat. II. 177.
summum sequetur suffocatio vel mors, vel calor maximus. II. 177.
notat causam febrilem admodum malignam esse. II. 177.
Curatur optime quibus. II. 178. 551.
minime medicamenta fert calidiora, cur? II. 178.
omnem antecedit febrim. II. 19.
moderatum omnibus febribus acutis, imò et phrenitide opitulatur. II. 154. 314. 614.
externarum, et calor urens internarum partium, unde? I. 146. II. 447. 484.
Froenum linguae quid? IV. 674.
nimis longum non unguibus lacerandum, sed resecandum. IV. 674. 675.
quando resecandum. IV. 675.
non est nimis longum, simulac infans sugere potest. IV. 675. 677.
absque summa necessitate in tenellis resecari non debet, cur? Exempl. IV. 675. 676. 677.
absque summa necessitate resectum Balbutiem induxit. IV. 675.
prudenti manu resecandum cur? IV. 675.
resectum, si haemorrhagia sequatur, quomodo compescenda. IV. 676.
si haemorrhagia lenis sequitur, ob infantis suctionem perpetuam, augetur haemorrhagia, et infans moritur. Exempl. IV. 675.
requirit, ut lingua immota reddita, suctio impediatur. IV. 676.

Froe-

Froenum linguae si resecandum erit, praesto debet adesse Nutrix, cur? IV. 678.
absque ratione, vel et nimis longe resectum, qualia ob suctionem perpetuam infantis produxit mala. Exempl. IV. 676. Linguam propriam invertendo et deglutiendo suffocantur infantes.
quali cum cautela resecandum. IV. 678.
Fructus horaei bene maturi resolventibus medicamentis fere omnibus palmam praeripiunt, Argumenta contra Osores. I. 45. 126. III. 479. seq.
si soli cum pane et aqua assumuntur, vel saltem primis mensis apponuntur, aut jentaculi vel frugalis coenae ad instar comeduntur, nullam unquam noxam fecerunt. III. 480.
dum in ultima mensa, pleno à numerosis ferculis jam ventriculo ingurgitantur, Choleram, diarrhoeam, dysenteriam etc. inducere possunt. Sed haec mala non fructibus horaeis, sed perditae ingluviei adscribenda erunt. III. 480.
flatulentiam causantes emendantur spiritu sulphuris per campanam, aut absorbentibus copiose sumtis. II. 241. IV. 277.
immaturi comesi Cutis morbos cum summo pruritu efficiunt. I. 87.
glutinosos faciunt humores. I. 96.
copiose assumti à pueris, efficiunt tumidum abdomen, infarcta viscera, glandularum indurationes, scabiei quandam speciem. III. 335.
vidae Horaei fructus.
immaturi comesi Vermes producere valent. IV. 720.
Fuligo unde? I. 205.
saponaceae est virtutis. I. 205.
forma pilularum in morbis lentis porrecta maximi est usus. I. 205.
Fulminis ictu an paralysis curari queat? Exempl. III. 383.
Fulminis ictus vide Electricitas.
Fungosi cancri quid et unde? I. 879.
Funiculus umbilicalis quomodo ligandus. IV. 648.
debito modo ligatus, non resectus, parit molestiam molis. IV. 648.
Furor unde? I. 121.
uterinus. IV. 417. ex Cerebro affecto.
Furunculus quid? I. 729.

G.

Gangraena quid. I. 735.
à sphacelo differt quibus. I. 736.
sedet in panniculo adiposo. I. 737.
unde. I. 738.
à duplici causa oritur. I. 132. 735.
quibus cognoscitur. I. 753. 771.
quale habet signum pathognomicum. I. 755.
qualem habet prognosin. I. 758.

Gangraena inflammationem validam quatuor dies durantem necessario sequitur. cur? I. 184. 660.
nervum majorem dissectum, in parte infra sectionem sita sequitur. I. 237. cur? ib.
nervos majores compressos aut concussos sequitur, cur? I. 238.
post dolores acerbos unde? I. 364.
à ligatura venarum. Exempl. I. 739.
à compressione per scirrhum. Exempl. I. 739.
pedis instans à compressione iliacae venae per flatus. Exempl. I. 739.
à frigore aëris. I. 740. 755.
peculiari modo fit. I. 755.
curatur quomodo. I. 796. 797.
praesertim si satis magni calori succedat frigus. Exempl. I. 740. 741.
ab acribus cuti applicatis. I. 638. 741.
à salibus volatilibus oleosis, aliis acerrimis ad inflammationem domandam interne porrectis. I. 741.
ab adstringentibus, emplastris, et frigidis exterius inflammatis partibus applicatis. I. 664. 741.
à spiritu salis ammoniaci, ab Alcohol etc. inflammationi externae impositis. I. 741.
ab oleosis acribus cuti illitis. I. 742.
à Decubitu. I. 742. quomodo cavenda, aut curanda. I. 742. 743.
à Hernia suffocata et clausa. I. 743.
ab Aneurismate. I. 745.
à pure in abscessu. I. 745.
ab hydropicorum laesionibus minimis. I. 746.
à contusis et effusis. I. 746.
senilis unde? I. 750. 751.
à causa interna, nempe acrimonia sanguinis etc. I. 746.
à defectu vitalis influentiae. I. 749. Exempla. I. 750. 751. in senibus.
à Venenis mirabilibus. I. 751.
à morsu animalium iratorum. I. 752.
à frumento ob tempestatem degenerato. Exempl. I. 753.
citissime serpens. Exempl. I. 758.
Cerebri, Viscerum, vesicae lethalis. I. 763.
oris interni, labiorum, narium, genitalium curatu difficilis. I. 767. 768. 769. Exempl.
genitalium muliebrium curatu difficilis, cur? Exempla. I. 767. 768. IV. 620.
à partu difficili. Exempl. curatum I. 769.
hydropicis, phthisicis, scorbuticis pessimâ, mortis nuncia. I. 770.
curatur internis medicamentis quomodo? I. 772. seq.
externis remediis quomodo? I. 776. seq. 780.
exterius optime fert sales antalcalinos aqua solutos et applicatos. I. 127.
à contusione incipiens quali fomento tractanda. Exempl. I. 555.
Gingivarum à scorbuto quibus curanda. I. 749. 767.
malleoli in septuagenario curata. I. 769.

Gangraena à vivis separanda quomodo. I. 787. seq.
Cortice Peruviano optime sistitur. I. 790. Exempl. III. 187.
frustra tractata in hydropico et Cachectico. Exempla. I. 791.
deligatur cum cautelis, quibus. I. 793.
simulac aliquid putridi separatum. I. 794.
Gangraenosa pars non à vivis resecanda, sed per suppurationem separanda. Exempl. I. 788.
crusta separanda quibus. I. 792. 793.
separari incipiens quibus noscitur. I. 794.
Gargarisatio quomodo optime instituenda. II. 682.
Gas Helmontii quid? I. 135. V. 317.
Gastroraphe quando conducat, et quomodo facienda. I. 519.
Gaudium summum efficit pulsum magnum et rarum, ut et perspirationem insensibilem auctiorem. III. 467.
bilem atram et melancholiam efficere potest, cur? III. 467.
citam mortem efficere potest, quomodo. Exempl. III. 467.
Gelatinosa ex quibus parentur, et ubi conveniant? II. 132. III. 654. 655.
Gemelli solent singuli in propria sua Amnii membrana haerere, et communi Chorio involvi. Reperiuntur et in eodem involucro contenti. Exempl. IV. 556.
Gemellos in utero haerere, ante tempus partus an certo cognosci possit, negatur. IV. 482.
Genae rubentes oriuntur illis, quibus sanguis per pulmones difficilius transit. III. 673.
rosei saepe coloris ab acrimonia humorum et tenera vasorum compage fiunt in illis, qui in phthisin inclinent. III. 645.
Genis scorbuticorum et labiis interne aliquando macula albicans inhaeret, cum duritie illam undique ambiente, quae nisi cito spiritu vitrioli tangatur, cito nigresceet, foetebit et depascetur omnia vicina. III. 607.
Genitalium muliebrium gangraena curatu difficilis, cur? Exempla. I. 767. 768. IV. 620.
Genuum articuli tumore aquoso frequenter obsidentur. Exempl. IV. 146.
curatur aromatibus et vino applicatis. IV. 146.
tumores chronici curantur et per aquae calidae in partem affectam ex alto guttatim factum delapsum. I. 191.
Gibbositas non semper pelvim male formatam esse indicat, quando? IV. 537.
circa pectus partum difficilem in foeminis parit. cur? IV. 537.
Gingivae cruentae et putridum odorem spargentes unde? I. 123.
pallidae scorbuticorum, et tumidae, dolentes spiritu theriacali, cochleariae, vini camphorato illiniantur, cavendo ne fortiter fricentur. III. 629.
rubentes, calentes, prurientes aut dolentes muria limonum, spiritu salis marini, absque forti fricatione, optime tractantur. III. 629.
scorbuticae quibus noscuntur. III. 605.
erosae, seu Cancer aquaticus Batavorum, quid? I. 749. 766.
maculam albam habentes quid? et unde? I. 749.
gangraenam subito facit, cur? I. 749.
quibus medetur. I. 749.
gangraena affectae unde? Exempl. I. 766. 767. IV. 746.
quibus cognoscuntur. I. 766. 767.

Gingivae scorbuticae gangraena affectae quibus medetur. I. 767. IV. 748.
dentitionis tempore emolliendae. IV. 748.
inflammatae quibus tractandae. I. 766. IV. 748.
gangraenam metuere facientes quomodo tractandae. IV. 746. 748.
fricandae cur? IV. 749. 750.
secandae quando. IV. 750.
quali instrumento. IV. 750.
quomodo. IV. 750.
sectione raro opus habent. IV. 751.
Glandula quid? I. 631.
in abscessum mutata tarde secanda. I. 710.
Cowperi quid? V. 418.
thyroidea, quid? IV. 145.
vaga, quid? II. 632.
Glutinosum spontaneum quid? I. 95.
unde? I. 96.
quid efficiat in primis viis. I. 98.
in sanguine. I. 101. vide Sanguinis spissitudo.
quomodo tollitur. I. 104. IV. 722.
per Colocynthidem parcissima dosi. IV. 443.
beneficium, et ad muniendas partes internas necessarium non turbandum. I. 111.
Gonorrhoea simplex quid? et unde? V. 412.
venerea quid? V. 412.
post luem veneream, anno circiter 1531 innotuit. V. 413.
rite sanata à lue infectos sanat et liberat. V. 413.
incaute tractata Luem producit. V. 413.
chordata quid? V. 441.
sicca, quid? V. 426.
spuria quid? Exempla. V. 421.
occupat coronam glandis. V. 421.
venerea, et quidem primae speciei, quid? V. 420.
quibus noscitur? V. 420.
secundae speciei quid? V. 421.
frequentissima est in initio. V. 422.
quibus noscitur? 422.
secundum gradus erosionis est diversa. V. 422.
oriri potest à sola irritatione, secretionem humoris naturalis augente. V. 423. 424. probatur praecipue per fluorem album mulierum, per Coryzam etc.
interdum et ab ulceribus urethrae oritur. Docent Cadaverum sectiones. V. 423. 424.
tertiae speciei quid? V. 425. Erosio glandularum Cowperi.
quibus noscitur? V. 426.

Gonorr-

Gonorrhoea venerea et quidem tertiae ſpeciei qualem habet prognoſin? V. 426.
vocatur et gonorrhoea ſicca, dyſuria ſicca. V. 426.
quartae ſpeciei, quid? V. 427. Eroſio proſtatarum.
quibus noſcitur? V. 427.
quintae ſpeciei quid? V. 428. Eroſio emiſſariorum veſicularum ſeminalium, imò veſicularum ipſarum. Exempl.
pejor, quo tardius poſt concubitum infecta adparet. V. 423.
qualem habeat cauſam materialem? V. 423.
ut ut curata, corpus interdum ita mutat, ut impotentia inſequatur. Exempl. V. 429.
cohibita, per metaſtaſin ad oculos fertur, et Ophthalmiam veneream facit. V. 430. ſeq.
et per adfrictionem materiae gonorrhaicae ad oculos Ophthalmiam veneream facere poteſt. Exempl. V. 431.
eſt Vlcus in Vrethra. V. 475.
quibus curatur? V. 475. ſeq.
curatur balneo, fotu ex herbis antiſepticis et pauco ſapone: fotu lactis et aquae, cum pauco ſapone. Nudato glandi tunc ſuper ponatur emplaſtrum de meliloto etc. V. 476.
injectiones non fert? retropellunt enim venenum verſus veſicam. V. 477.
à potu tenui, molli, valdopere levatur, cur? V. 477. 478.
curatur per Catharſin ſaepe repetitam, cur? V. 478.
quam diu? V. 481.
ſed leniora ſaltem adhibeantur, draſtica nocent. V. 482.
non curatur per mercurialia. V. 480. 483.
non fert venaeſectionem, niſi ubi inflammatio adſit, aut metuenda foret. V. 481.
fontes martiatos; à thermis et à fonte Selterano levatur. Exempl. V. 484.
difficilior eradicatur per uſum Turbith mineralis, quali doſi? V. 483.
inveterata per extractum Cicutae ſanata. Exempl. V. 484.
finita operatione catharticorum, Emulſiones cum nitro remixtas, circa veſperam optime fert. V. 484.
laborantibus pro potu conducit Emulſio, aut decoctum altheae cum quarta partelactis. V. 484.
praemiſſis frequentibus purgationibus balſamum Copaivae, cum ſaccharo ad paſtam reductum, optime fert, ſi nucis moſchatae magnitudine bis de die porrigitur, adhibito ſimul potu copioſo leni. V. 485.
balſama ſulphuris minime fert. V. 485.
Cantharidum uſum internum, adeo laudatum, non fert, cur? V. 485. 486.
Equitationem, et penis erectionem neutiquam fert. V. 487.
quando curata aeſtimanda? V. 487.
non amplius metuenda eſt, ut ut humor mucoſus, blandus, parca quantitate excernatur quotidie, cur? V. 488. quid in tali caſu faciendum? V. 489. 490.

Graminis ſuccus vim poſſidet ſolvendi calculos veſicae felleae. Exempl. III. 87. 134. 136.
Grana Kermes ad inſectorum familiam pertinent, pariter ac Cochinella. III. 379.
Gratiola, ſi lacti recenti infunditur, mitius agit, et Vermes expellit. IV. 737.
Gravedo in morbis pulmonum mala. II. 771,
Gravida dum tres mares ſucceſſive utero gereret, ſemper Epileptica fuit; minime vero cum quinquies ſequioris ſexus foetum gereret. Ratio non patet. III. 424.
Anaſarca laborans ab Hippocrate mitioribus remediis curata. Exempl. IV. 561.
Gravidae non omnes patiuntur venaeſectionem, attamen optima fruuntur ſanitate. Exempl. IV. 470.
non ſemper venaeſectione opus habent. IV. 469. 470. 472. 483.
non niſi plethoricae, et ubi evidens adeſt neceſſitas venaeſectionem admittant. IV. 470. 473. 483. 484.
pleuritide laborantes utplurimum pereunt, cur? III. 71.
interdum curantur. Exempla bina. III. 71.
febre acuta laborantes tuto venaeſectionem ferunt, imò repetitam. Exempl. IV. 471. 472.
quovis tempore graviditatis venaeſectionem, ferunt. IV. 473.
Venaeſectionem patiantur in bracchio. cur? IV. 473.
ſi plethoricae, et metus abortus adſit, nona vel decima poſt impraegnationem ſeptimana venaeſectionem inſtituant. IV. 473.
menſtruum fluorem ad quartum vel ſextum menſum habentes. V. S. admittant. IV. 494.
plethoricae ex ſignis plethorae judicentur, an venaeſectio repetenda. IV. 473.
non plus ſanguinis e vena mittant, quam quod minuendae plethorae ſatis eſt. Si ictus arteriae, fluente ſanguine, languidiores, ſtatim abſtineant. IV. 474.
ſi bene ſe habent, venaeſectio non tantum inutilis, ſedet noxia. Exempl. maturati à venaeſectione partus. IV. 484.
à venaeſectione neutiquam habent partum faciliorem, neque per illam praecaventur à pluribus puerperii morbis. IV. 483. 484.
non plethoricae languentes opus habent Cardiacis, anthyſtericis, blandis ſubacidis. IV. 475.
primis menſibus victu tenui, motu ordinato et potu levi utantur, cur? IV. 474.
Os aphthoſum, abortus praenuncium, cur? III. 219.
in ipſo partus validiſſimo nixu quandoque ſubito pereunt convulſae, unde? III. 270.
urinae difficultas quomodo levanda IV. 484. mutato ſitu aut cathetere. IV. 485.
ſi partus tempore accidat, nec catheteri aditus permiſſus, tunc ſubito aquae rumpendae. IV. 485.
vide Haemorrhagia uterina.
Gravidarum imaginatio miras mutationes poteſt inducere foetui, intra ejus uterum contento. Modus, quomodo hoc fiat, non patet, attamen veritati reſpondet. Exempl. epilepſiae congenitae. III. 406.
Exempl. Erucae in Cervice puellae ex imaginatione matris. III. 406.
Exempl. Cubiti, ad inſtar ſimiarum, pilis obſeſſi. III. 407.
Aſthma ſpaſmodicum, ultimis praeſertim menſibus, unde? Exempl. IV. 459. 476.

Gravidarum Alvi adstrictio à pressione intestini recti utplurimum. IV. 478.
in immensum dilatare potest intestina rectum et colon. Exempl. IV. 479.
referatur clysmatibus, praecipue syringae ope applicatis, tamdiu donec foeces molliores excernantur. IV. 479.
faciei color mutatus secundum Hippocratem unde. I. 265. I. 96.
haemorrhoides unde? IV. 479.
quibus medentur. IV. 485.
Labiorum vulvae inflatio oedematosa sponte cedit. Exempl. IV. 481.
per scarifationem aut vesicatorium tollitur. IV. 481.
inflammatoria periculosa est quando? et cur? I. 767. 768. IV. 481. 620.
concretio partum difficilem facere potest. IV. 532.
Pedes oedematosi utplurimum sponte evanescunt, nisi ab haemorrhagia aut Convulsionibus orti fuerint. IV. 480. 481.
Varices unde? IV. 480.
quomodo abigantur. IV. 480.
disruptae ulcera formant, cur? IV. 480.
Urinae incontinentia post partum, unde? III. 372.
Urinae difficultas unde? IV. 477.
ab ulcere renum. Exempl. IV. 477.
ab ipsa mole uteri gravidi, in ultimis graviditatis mensibus. Exempl. IV. 477.
quarto vel quinto mense. Exempl. IV. 477. 478.
quomodo levanda? IV. 484. 485.
si partus tempore accidat, nec Catheteri aditus permissus, tunc subito aquae rumpendae. IV. 485.
symptomata omnia pejora, ubi Gemelli adsunt. IV. 481. 482.
Gravidis difficillime fit ossium fractorum consolidatio. Exempl. I. 572.
Graviditas quibus signis noscitur. IV. 450. 451.
maxima prudentia ex signis colligenda semper, praecipue in foro. IV. 452. 453. Exempla. IV. 453.
non impeditur à scirrhis oris uteri, Cervicis, aut Vaginae. Exempl. I. 858.
impeditur Exempl. I. 857.
et in hydropicis adesse potest. Exempl. IV. 452.
in furtiva venere gravisis palliatur hydrope aut menstruorum obstructione, quid faciendum. IV. 452.
et menstrua fluentia juncta habere potest, ut ut parciora sint. IV. 454.
ubi Embryo in ovario, aut Tuba Fallopiana haeret, an menstrua juncta habeat. IV. 454.
dijudicatur ex ore uteri clauso. IV. 455. Contingit solum in Primiparis, minus in illis, quae jam pepererunt. IV. 455.

Gra-

Graviditas retentus ſanguis menſtruus non inſervit Embryoni, ſed Utero. IV. 455. probatur ex extenſione et aequali craſſitie uteri. IV. 457. 458.
ſymptomata prima et priorum menſium non ſemper à plethora. IV. 455. 462.
ſecundi vel tertii menſis qualia? IV. 459. 462. 464.
ut plurimum oritur menſtruorum fluxu finito. IV. 462.
die poſt nuptias orta junctum habuit vomitum et nauſeam. Exempl. IV. 462.
mox à Conceptu gravia ſymptomata creavit. Exempl. IV. 462.
vide Gravidae.
primis menſibus Nauſeam, Vomitum, adpetitum proſtratum efficit, quid tunc faciendum. IV. 463.
poſt tertium menſem qualia habeat ſymptomata, et unde? IV. 476.
ſymptomata quibus leniuntur. IV. 483.
Spuria quid? IV. 594. vide Mola.
Graviditatis tempore interdum contingit Icterus, licet nec ante graviditatem, nec poſt puerperium hoc morbo afficiantur mulieres, unde? III. 95. 96.
Gravitas artuum in febribus quid et unde? II. 63.
Guajaci decoctum quomodo optime paratur. I. 922. V. 562. Luem veneream tollit. V. 560. 561.
Gulae imbecillitas qualis morbus. II. 701. 702.
Gummata cur aceto depurari debeant. I. 865.
Gummi, tumor ex oſſe, unde? I. 939. V. 473.
venereum, quid? V. 473.
eſt cauſa Epilepſiae. III. 410.
Gutta roſacea periodica, ſponte evaneſcere ſolita; ſi remediis tractabatur, varia cauſavit phoenomena. Exempl. III. 422.
retropulſa revocabatur foliis betae recentibus, cuti applicatis. III. 422.
Gutturis ſtrepitus in aſthmate ſenili cur non adeo periculoſus, ut in peripneumonia. II. 770.

H.

Habitus corporis quid? III. 636. boni et mali ſigna. III. 636. 644.
fortis unde? I. 73.
humidus unde. I. 73.
laxus, unde. I. 73.
plenus, unde. I. 73.
rigidus, unde. I. 73.
ſiccus, unde. I. 73.
Haemoptyſis quid? IV. 3.
triplici modo fit. Vel à vi externa, vel ab acrimonia erodente, vel per ultima vaſorum orificia, integris manentibus vaſis. IV. 4. Galenus addidit quartum modum, per transſudationem. IV. 29.
vide Sanguis. et Sputum ſanguinis.
à ruptura vaſorum quibus noſcitur, et quid ſperandum. IV. 5. 81.
à plethora. I. 156.
à debilitate fibrarum pulmonalium. I. 27. 57.

Hae-

Haemoptysis ab erosione quibus patescit. IV. 5.
pejora praesagit. IV. 7. 19.
per anastomosin minus periculosa. IV. 5. 21. Exempl. IV. 6.
facillime curatur. IV. 8.
non mutatur in phthisin, nisi ulcus in pulmone produxerit. IV. 6.
quibus cautelis tractanda et cur? IV. 6.
Subjecta. IV. 9. seq.
à pectore angusto. IV. 9.
à fasciis aut loricis. IV. 10.
à Vestibus arctius constrictis resuscitatur. I. 169.
illis facile contingit quibus collum longum. IV. 9. 10. Exempl. quomodo caveri possit. IV. 10.
praecavetur haemorrhagia narium periodica moderata. Exempl. IV. 15.
ante annum decimum octavum praecaveri debet. IV. 16.
quibus facile oboritur. IV. 10.
acceleratur. IV. 18. seq.
ab haemorrhoidibus suppressis. Exempl. IV. 20.
levatur ab hirudinibus ano applicatis. Exempl. IV. 20.
à menstruis obstructis. Exempl. IV. 21.
à lochiis suppressis. IV. 21.
à venae sectione omissa. IV. 22.
in truncatis. IV. 22.
à tussi. Exempl. IV. 22.
à clamore, cantu, nixu corporis ingenti. II. 717. IV. 22.
ab Ira. Exempl. in sexagenario. IV. 22.
in ultimis parientis foeminae nixibus. IV. 23.
à scirrho, polypo aut alio tumore comprimente. IV. 23. Exempl. à polypo. IV. 23.
à frigido potu affatim hausto. IV. 23.
à subito et vehementi frigore. IV. 23.
et à Crapula. IV. 24.
quandoque in febri ardenti. IV. 24. Exempl. in Peste curatum. ib.
in Variolis. IV. 24. et §. 1396.
saepe lethalis. II. 422.
in scorbuto pejori. III. 608. IV. 25.
per venena. Exempl. IV. 25.
futura quibus noscenda, et quae ipso in paroxysmo fiunt. IV. 25. seq.
à vitiis hepatis oriri poterit. IV. 27. Exempl. IV. 28.
in paroxysmo habet pulsum parvum, mollem, undosum, cur? IV. 32.
praeceditur saepe sapore salso in ore, unde? IV. 32.
quibus et quomodo curatur. IV. 33. seq.
requirit venaesectionem, quando? quoties? et cur? IV. 33. 34. 35.
adstringentia interna fert, qualia, et quomodo operantur. IV. 35. 36.
rarius silet à ligatura artuum. IV. 37.
styptica, suffitus forma adplicata non fert. IV. 37. 38.

Haemoptysis sedatur sensim et repetitis vicibus epota aqua frigida. IV. 38. seq.
exterius applicata aqua frigida. IV. 41.
ferox compescitur potu aquae frigidissimae: quomodo operetur aqua? IV. 38. 39. 40. Exempl. IV. 41.
topica, remotis partibus applicanda, nondum usu inclaruerunt. IV. 38.
qualem diaetam requirit. IV. 43.
recidiva quomodo arcetur? I. 169. IV. 46. seq.
grumi sanguinis quomodo è pulmonibus educendi. IV. 51.
quando ulcus fecerit, quibus noscitur. IV. 52.
Haemorrhagia quid? I. 344. seq.
ab abusu salis marini, cur? I. 202.
à vulnerata aut discissa arteria minori sponte sua sistitur: debilitati tunc aegri quibus refocillantur. I. 221. 227. 233.
sistitur medicamentis externis, quibus. I. 344. seq.
ligatura quomodo. I. 348.
adplicatis cucurbitulis. V. 369
per compressionem. I. 350.
polypos quandoque producit. I. 66.
à discissis vasis internis orta, quando cessasse noscitur. I. 505.
à Cancro incompescibilis, cur? I. 887.
exhausti quomodo refocillandi. II. 279. seq. III. 262.
scorbuticorum interna aegros subito saepe jugulat. Exempla. III. 608.
nimia, hydropem pedissequum habet, ut ut corpus nutriatur, cur? I. 23. II 43.
à convulsionibus excipitur, cur? I. 377.
quomodo curatur. I. 381.
narium frequens à Collari nimis adstricto. III. 330.
ad phthisin aut haemoptysin praecavendam confert, cur? IV. 15.
in acutis toties salutaris, cur? I. 198.
parca in febribus ardentibus tertio vel quarto die contingens, lethalis cur? I. 650. II. 458. 549. 593.
non adeo periculosa in febribus ardentibus, si paulo post, vel et sequenti die larga haemorrhagia sequatur. II. 458.
ingenere in hydropicis mala, cur? IV. 208.
larga quarto die accedens in acutis suspecta, cur? II. 459. Exempl. ex Hippocrate faustum. ib.
Critica in ardentibus larga esse debet. II. 459.
et aliis acutis contingens, quo die optima est. II. 467.
per venaesectionem non suppletur, cur? II. 460. Exempl. II. 459.
futura quibus signis noscitur. II. 460. seq.
quibus promovetur. III. 103.
nimia compescenda quando? I. 501. III. 103.
quomodo? I. 500.
Phrenitidem solvit. II. 610.
Hepatitidem solvit. III. 100.

Haemorrhagia narium in Quartanis mala, cur? II. 521. 522.
arte procurata phrenitidem sanavit. Exempl. II. 610.
uterina à Cancro uteri quando et quibus contingat, quibusque signis cognoscenda. I. 857. 858. 888.
toties oritur ab abusu potus aquosi tepidi. III. 333.
hydropem pedissequam habet, ut ut corpus nutriatur, cur? II. 43.
periculosior est, quo partui propior est mulier. IV. 486.
minus periculosa quae ante quartum mensem contingit. IV. 486.
primis graviditatis mensibus contingens non omni vacat periculo: redit enim post paucos dies, cur? IV. 487. 489. Excusso foetu remanet placenta. Exempl. IV. 487. remanet grumus sanguinis. Exempl. IV. 487.
septimo, octavo aut nono mense contingens plurimis funesta. IV. 487.
plerumque ab Abortu excipitur. IV. 487.
morbis chronicis facile ansam praebet. IV. 489.
pleno rivo contingens quid indicet. IV. 489.
ut plurimum placentam solutam indicat. IV. 489.
et à Vi externa, absque laeso nexu placentae oriri potest. Haec vero causa non scitur nisi post mortem, et est incurabilis, cur? IV. 490.
ex ruptura nodi varicosi in funiculo umbilicali. Exempl. IV. 490. Augebatur haemorrhagia ad singulos partus dolores. NB. ib.
in intervallis dolorum ad partum auctior, denotat placentam vel integram, vel pro parte solutam. Sed dubia haec est diagnosis, cur? IV. 490.
optime sistitur foetu quantocyus extracto. IV. 491. vide et IV. 512.
et oriri potest, si in alio quovis loco Chorii cum utero nexus solvatur. IV. 491
oriri potest profusa, si tantum limbus orbicularis placentae incipit separari. IV. 492.
non pro menstruo fluxu habenda, qui in gravidis interdum fluit ad quartum et sextum mensem: Quibus discernitur? IV. 494. si fluxus sit menstruus, tunc vena secanda erit, cur? IV. 494.
quibus noscitur adesse. IV. 495.
futura quibus noscitur. IV. 495. 497. seq. Ex mammis subito concidentibus. IV. 496. Ex semper suspectis doloribus lumborum et ventris. IV. 496.
sopita facile redit, cur? IV. 496. 510.
unde? et à qualibus causis oriatur. IV. 496. seq.
ab animi adfectibus omnibus. praecipue Ira. IV. 497.
ab inopinato malo nuncio subito orta. Exempl. IV. 497.
à motu corporis nimio. IV. 498.
à Vectione in rheda ultimis graviditatis mensibus. IV. 498.
à tussi valida. IV. 499.
ab hystericis et Emmenagogis male applicatis. IV. 499. tentatur à scelestis mulieribus. IV. 500.
ab omni acri uterum ipsum, et vicinas partes afficiente. IV. 500.
à stranguria vehementi. IV. 500.
à percussione partis inferioris abdominis. IV. 509.

Haemorrhagia uterina et à dispositione uteri cum reliquo corpore communi, ut ab Austro Vento. IV. 501.
a dispositione uteri particulari. Obesae, fluore albo laborantes. IV. 501. Uterus minime crescens. Exempl. IV. 501. 502. Uterus nimis calidus. Exempl. IV. 502.
post partum, ab utero flaccido. IV. 591. 601. 602.
à foetu mortuo nondum maturo. IV. 502.
à funiculo umbilicali breviori, aut circa collum aut artus circumvoluto. IV. 502.
à funiculo umbilicali nodo in medio fortiter constricto. Exempl. IV. 503.
à placenta collo uteri accreta. IV. 503.
Curari tentatur quibus. IV. 503.
poscit quietem, quomodo? IV. 503.
aërem modice frigidum: Vitent mollem lectum IV. 503. Cardiaca sint temperatissima. Utatur aqua frigida exterius et interius IV. 504.
praesens non Venaesectionem requirit, sed futura solum. IV. 504.
à pessariis adstringentibus non sistitur. IV. 505.
Opium optime fert. IV. 505. Cur? IV. 505. 506.
et à ligaturis levatur. IV. 506. 507.
laborantes nutriantur jusculo Carnis vitulinae egelido, saepius et parca copia dato. Exempl. IV. 507.
si per supra dicta compesci nequeat, tunc foetus ilico extrahendus. IV. 507. quales observandae cautelae. IV. 508. 509. Dolores ad partum augendi, quomodo? IV. 509. Haec ultima methodus praeferenda illi, quo foetus simul et semel vi extrahi suadetur. IV. 509. 512.
post sextum vel septimum mensem contingens semper fere redit, licet optima medela, et debitae cautiones adhibitae fuerint. IV. 510.
quae primis graviditatis mensibus contingit, non requirit, ut foetus educatur. IV. 511.
à Lapsu accidens quinto mense enormis. Curata medicamentis et regimine. Exempl. IV. 511.
sexto graviditatis mense accidens itidem curata. IV. 512.
Polypi cordis causa. Exempl. IV. 489.
Haemorrhoides proficuae, Cur? I. 854.
fluentes quibus salutares. II. 332.
efficere non est in potestate Medici. II. 333.
quando, et quibus possunt fieri. II. 333.
phreneticis prosunt, cur? II. 332. 608.
largae in initio phrenitidis prosunt, et morbum solvunt. III. 233.
pleuritidem solvunt, sed rarissime pleuriticis tale bonum contingit. III. 24.
efficacissime à capite derivant impetum et copiam sanguinis, unde Apoplecticis et maniacis utiles. II. 332. III. 284.
cocae saepe inflammant intestinum rectum. III. 172.

Hae-

Haemorrhoides coecae et inflammatio inteſtini recti diſtinguuntur febre acuta, inflammationis validae comite. III. 172.
ſuppreſſas quae mala ſequuntur, quaeque metuenda. II. 608. III. 354. 316.
Gravidarum unde? IV. 479.
quibus levantur, et qua cum cautela. IV. 485.
Haereditarii morbi ſunt epilepſia, phthiſis, podagra etc. III. 404. IV. 298. 338.
ſilere poſſunt in filio redeuntque in nepote. Exempla. III. 405.
ex analogia ſeminum plantarum per 80 annos, imò per bina ſecula aſſervatorum, et tamen laete creſcentium, ſimulae terrae dabantur, explicari conantur. Exempl. IV. 338.
ex Corpore humano ipſo illuſtrantur per pilos in pudendis, per Dentes. IV. 339.
Halitus muſti, aut maſſae ad ſpiritum vini faciendum deſtinatae, fermentationis tempore exeuns, ſi parva copia nares ferit, mire reficit; ſi vero magna copia attrahitur, venenum praeſtat. II. 135.
apoplexiam facit. III. 277.
Hebetudo ſenſuum actionumque animae ab intropreſſo Cranio. Exempl. I. 433.
apoplexiam frigidam antecedit, cur? I. 433.
Hectica febris à Vomica pulmonum, unde fiat quotidie? I. 141.
cur Veſperi intenſior. IV. 13. et poſt paſtum. IV. 75. 76.
non eſt de hujus febris natura. I. 747.
phthiſicorum ſubinde ingraveſcit, ſubinde mitior eſt, cur? I. 697. IV. 75 76.
comitatur à pulſu tenui, duro, obſcuro et frequenti. IV. 76.
Hellebori nigri tinctura eſt Emmenagoga. IV. 445.
Helleborus noſtri aevi inſignis eſt efficaciae. IV. 227.
datus eſt melancholicis, maniacis, rabioſis. III. 516. 525. 572.
Hemicrania periodica Cortice Peruviano ſanata. II. 534.
Hemiplegia quid? III. 289. 369.
exquiſita quid? Exempl. III. 289.
ſive ante ſive poſt apoplexiam contingens, ſemper cauſam in capite habet. III. 369.
apoplexiae ſuccedens indicat quasdam encephali partes liberari. III. 369.
qualis curanda, qualis vero immedicabilis. I. 237.
immedicabilis à Vapore aedium calce recens incruſtatarum. III. 278.
Organum in nobis ſenſus et motus duplex eſſe probat. III. 289.
Hepar firmatur quidem à ligamentis ſuis ſic, ut non facile ab uno latere in aliud dilabatur, neutiquam tamen ab his ſuſpenditur, ſed ſuſtinetur à ventriculo et inteſtinis. I. 523.
vulneratum comitantur punctiones doloresque ad jugulum uſque junctumque ſcapularum os. I. 521.
interdum Vermes continet. III. 89.
in ſua ſubſtantia adeo acutum doloris ſenſum non habet. III. 93.
infarctum turbat Lienem, cur? III. 100. 495.
Vomicas purulentas frequenter continet, non à metaſtaſi, ſed ab inflammatione propria factas. III. 82.
et à metaſtaſi factas continere obſervatur. Exempl. III. 85. 86.
à Pure ſi conſumitur, quibus noſcendum. III. 110.
nullam medelam, vix palliationem capit. III. 111.

Hepar inſtar Corii rigidum, exſuccum et mole minutum. III. 118. 142.
cancroſum qualia ante morbem creavit ſymptomata. III. 119.
anguillae ſiccatum ab Helmontio ad partum accelerandum laudatur, ſed iners eſt ad partum remedium. IV. 523.
Hepata piſcium adeo putrefacienda, dum majori copia fuerint aſſumta, intolerabilem creant anxietatem, donec vomitu ejecta fuerint. I. 316. III. 145.
Hepatici ductus obſtructio unde? I. 182.
Hepaticus fluxus quid? II. 394.
Hepatis vulnera ſemper periculoſiſſima. I. 261.
obſtructiones et à vita ſedentaria. I. 524.
ſcirrhus unde et quomodo oriatur. I. 845. 850.
immaniter mole auctus. III. 118. 142.
perpetui Icteri cauſa. III. 117.
frequens invenitur. III. 118.
poſt febres autumnales male curatas. III. 119.
quommodo tractandus. III. 119. 599.
ſcirrhi parvi per ſe parum, ſed febre oborta multum mali pariunt. III. 120.
Abſceſſus quibus diſtinguitur à tumore praeternaturali veſiculae felleae? III. 108.
comitatur dolore acuto ad jugulum usque ad ſummum humerum pertingente. III. 110.
in cavum abdominis ruptus, Aſciten, mentiendo Tympanitem, creat, unde poſt terribilem tabem, Mors. Malum inſanabile. III. 112.
per vaſa bilioſa in inteſtina evacuatus qualia ſymptomata habeat. III. 112.
pus bonum, ſi copia et ſubito per alvum exit, magnam hepatis conſumtionem indicat. Exempl. III. 113.
pus ichoroſum, foetidum &c. ſi per alvum exit, peſſimum hepatis ſtatum demonſtrat. III. 113.
in venae cavae exeſos fines ſi pus effuderit, teterrima mala parit, brevi exitialia. III. 113.
quomodo tractandi tales aegri. III. 114.
per ſputa pus excretum fuiſſe Exempl. unicum. III. 110.
in Cute exterius adparens quomodo tractandus. III. 115. 116.
apertus ſanguinolenta flocculos et amara fundens integre curatus Exempl. III. 116.
apertus pus et dein aquam citrinam ad libras iij. fundens cum remanentia fiſtulae curatus. III. 117.
cum plenaria hepatis conſumtione, ſola externa membrana, craſſiori facta, remanente, absque haemorrhagia. Exempl. III. 113. 115.
Apoſtema gelatinoſam materiam ad plures libras continens, Exempl. III. 88.
Morbi ſaepe etiam afficiunt diaphragma. III. 126.
inſignes et vicino cordi nocere poſſunt. III. 126.
Steatemata. Exempl. III. 88.
Tumor materiam albumini ovorum indurato ſimilem continens. Exempl. III. 88.

Hepatis Tumor ultra libram pendens, et ultra 9000 veſicularum compreſſarum, colore et figura pelliculas uvarum vacuas referentium, continens. Exempl. III. 88.
continens corpora ovalis figurae, plena liquido viſcoſo, inſtar aquae pellucido. Exempl. III. 89.
Hepatis Vaſa ſanguinea rupta ſubitò mortem inferunt. III. 122. 123.
Hepatitis ſeu phlegmone hepatis revera ſatis frequenter contingit, ratio? III. 81.
ſi à ramis venae portae obſtructis oritur, tunc in concava hepatis parte haeret, et nauſea Vomitu et ſiti ingenti ſe prodit. III. 82. 83.
ſigna inflammationis non adeo manifeſta habet, cur? III. 82.
à venaeſectione non multum levatur, cur? III. 140.
non ſemper dolore acuto ſtipata eſt, ſed potius anxietate magna. III. 83.
ſi ab arteriis hepaticis obſtructis oritur, tunc in convexa hepatis parte haeret, et noſcitur per majorem reſpirandi difficultatem, dolorem dextri lateris ad jugulum uſque protenſum et tuſſim. III. 82. 83.
magnus ardoris ſenſus et dolor validus adſunt. III. 83.
Hepatitis fervidis aridisque aeſtatibus epidemica reperitur. Exempl. III. 83.
levior autumnalibus intermittentibus epidemicis ſubinde jungitur. II. 563. III. 98.
quales habet cauſas. III. 84.
à potu gelido affatim hauſto, aut à potu glacie frigidiſſimo reddito et ingurgitato, aut à natatione, praeſertim ubi corpus à laboribus aeſtuans fuit. III. 90.
quomodo Icterum efficiat. III. 93.
quid efficiat in corpore. III. 93.
qualem habet exitum. III. 97.
non cum febre maligna confundenda, licet in ambabus adſit anxietas, et interdum magna debilitas. III. 125.
ſubitò perimens raro fit, niſi ubi tenax materia fuſa et mobilis reddita ſubitò in hepar irruit, et ſimul ac ſemel omnia ejus vaſa opplet. III. 121.
Curatur à natura per reſolutionem. III. 98.
per Coctionem et excretionem. III. 99.
reſolvenda quibus juvatur. III. 98.
ſolvitur Coctione, quam excipit diarrhoea biliosa, interdum cruenta. III. 99. quae à dyſenteria diſtincta quibus. III. 99. quid faciendum. III. 102.
quam excipit urina multa, acris, craſſa, rubra cum ſedimento ſubalbo, diu continuata, ante diem quartum. quid faciendum. III. 100. 102.
ſi ante ſigna ſuppurationis dolor lienis mitior ſupervenit. Cur? et quid faciendum. III. 100. 103.
III. 103.
et ab haemorrhagia narium larga è nare dextro. III. 101. quid faciendum.
etiam per ſudores, quomodo promovendi? III. 99. 101. 103.
perfecte ſananda, caveatur ne aliquid remaneat, cur? III. 104.
ſanata, quibus noſcitur. III. 105.

Hepa-

Hepatitis ubi natura neque resolutionem, neque coctionem et excretionem intendit, quomodo tractanda. III. 104.
abit in suppurationem quando? et quibus noscitur futura? III. 106.
quibus noscitur jam facta. III. 107.
suppurata etc. vide Hepatis Abscessus.
hepar consumens quid efficiat. III. 110.
desinit etiam subitò in mortem, quando et quibus praevidetur. III. 121. seq. Exempl. ibid.
in gangraenam quando, et quibus noscitur. III. 123.
Herbae amarae recentes. II. 165. 566. recentium succus proficuus, ubi? III. 346.
Hernia quotuplex. I. 743.
rarissime à peritonaeo rupto, saepissime ab illo expanso. Exempl. I. 515.
in omni abdominis ambitu nasci potest, modò deficiat aequabilis pressio in loco quodam. Exempl. I. 515.
umbilicalis unde, et cur fiat. IV. 208.
incarcerata unde noscitur. I. 743.
quomodo tractanda. I. 528. 529. 744. II. 242.
suppurata quomodo tractanda, Exempla. I. 530.
vesicae. vide Vesica urinaria.
Herpes ficosus quid? V. 590.
miliaris quid? V. 590.
Herrenschwand remedium contra Solitarium constat ex quatuor pulveribus, quomodo adhiberi solent. IV. 738. 739.
à Bonnet describitur quoad faciem externam et quoad operationem et usum. IV. 739. 740.
non adeo lene est; sed saepe maximas in corpore excitat turbas. IV. 740.
Hippocratica facies unde? IV. 74.
Hirudinum usus in gangraena. I. 778.
Historias morborum scribendi ordo. I. 16. seq.
Homo cur crescit, perstat et decrescit? et quomodo id fiat? I. 72. III. 460. 461.
hujus in origine quae partes maximam molem corpoream faciant? III. 402. 403.
Horaeorum fructuum succi maturi tollunt fibrae rigiditatem. I. 45.
usus in febribus putridis. I. 126.
vide Fructus horaei.
Hordei ptisana cur in inflammatoriis acutis prosit. I. 688.
cerevisia non lupulata mutari potest iisdem usibus. IV. 107.
Horripilatio omnem febrim antecedit. II. 19.
quid sit? II. 6.
vulnera aut contusiones capitis comitans semper suspecta, cur? I. 452.
Horror à medicamentis purgantibus Vires purgantis optime implevit. Exempl. III. 415.
qui dicatur? II. 488.
Humectatio corporis totius quomodo in ardentibus fiat. II. 498.
Humectantia quae sint. I. 69.
quibus cautelis adhibenda. I. 69.

Hu-

Humores corporis noſtri omnes, ſive ſit ſanguis, ſive ex eo excreta, Bile et urina exceptis. blandi ſunt in ſanitate, eorumque acrimonia in morbis ſit. I. 745.
Hydatides quid ſint? I. 165. 166. IV. 167
unde? IV. 117. 167.
et in tunica celluloſa oriri poſſunt. IV. 167.
in albo oculi, ad limbum corneae, imo in ipſius corneae ſuperficie. IV. 167.
ex degeneratione vaſorum corporis. Placenta uteri in hydatides mutata. IV. 167.
in corpore libere fluctuantes. IV. 167.
ex degeneratione cavorum folliculorum membranoſorum. IV. 167.
vaſorum lymphaticorum. IV. 168.
quomodo. IV. 168.
Ortus probabilis. IV. 169.
hydropis cauſa. IV. 199.
racemoſas fieri quomodo credit Morand. IV. 168. 169.
Exempl. à Bianchi relatum, IV. 169.
pellucjditate à reliquis aquoſis tumoribus diſtinguuntur. IV. 169.
in defuncta ab hydrope. Exempl. IV. 169.
Hydragoga quid ſint, et qualia. II. 642. III. 384.
qualem habent uſum. II. 642. III. 384.
Hydrocele quid? IV. 180.
Vel haeret in ſcroto, et proprie eſt Anaſarca. IV. 180.
in ſaeco ex producto peritonaeo in hernia vera orto. IV. 182.
in involucro vaginali teſtis. IV. 183.
primi generis et in cellulis ſcroti haerere poterit ob Carunculas in urethra haerentes. Exempl. IV. 181.
Anaſarca ſcroti particulare. Exempl. IV. 181.
et in funiculo ſpermatico dicto, obſervatum à Monroo. IV. 181. 183. Sed haec ad tertium genus accedit.
ſecundi generis. Exempla. IV. 182.
quibus noſcuntur. IV. 182.
tertii generis omnium frequentiſſime contingit. IV. 183.
unde? Exempl. IV. 184.
diſtinguenda à tumoribus ab inflammatione aut à contuſione ortis. IV. 184.
adeſſe quibus ſignis noſcitur. IV. 184. 185.
inter ipſam teſtium ſubſtantiam et membranam teſtium propriam non reperitur, cur? IV. 185.
primi generis curatur ut Anaſarca. IV. 279.
ſecundi generis non curatur niſi ablato Aſcite. IV. 280.
tertii generis quomodo curatur. IV. 280.
in recens natis curatur ſuffimigiis aromaticis. IV. 281.
in magis inveterato malo paracentheſis locum habet. Curatio palliativa. IV. 281.
in inveterato malo quomodo radicitus curatur. IV. 283.

Hydrocephalus quid? IV. 118.
nato infante frequenter nascitur. IV. 118.
est vel externus vel internus. IV. 119.
externus vix reperitur. IV. 119.
rarius reperitur absque eo quod internus simul junctus sit. IV. 119. 121.
artificialis Hildani erat Emphysema arte factum. IV. 119.
in difficiliori partu contingere potest, sed tunc nil nisi Contusio est in externa parte nata, quae absque scalpello resolventibus discuti potest. IV. 119. 120.
quandoque instar tumoris in occipite invenitur mollis, et magnae molis: sed pereunt omnes Exempl. IV. 120.
Unica puella vixit sex annos. Exempl. IV. 120.
internus frequentissime oritur in ventriculis cerebri, inter duram et piam matrem. IV. 121.
externus et internus in uno Exemplo. IV. 121. 122.
non curatur nisi in initio. IV. 123.
incipiens quibus cognoscitur. IV. 124.
minus facile detegitur in infantibus paucorum mensium. IV. 124.
minime fert erectum corporis situm: mox enim ejulant infantes: simulac autem reclinatum leviter versus posteriora caput pulvinari sustentatur, quietus jacet infans, sed hebes. IV. 124.
in junioribus perpetuum ejulatum junctum habet. IV. 125.
curatur frictionibus capitis. Exempl. infaustum. IV. 125.
levissimo emplastro, cum vesicatorio mixto, capiti imposito. IV. 125.
sacculis aromaticis et levi compressione. IV. 125.
purgantibus frequentibus. IV. 126.
punctura minime fert. IV. 126.
internus, medicamentis non obediens, fato suo relinquendus, cur? IV. 126.

Hydrophobia quid? III. videatur et Rabies canina.
est signum pathognomicum rabiei. III. 553.
cur oriatur non constat, nec explicari potest. III. 554.
nullum impedimentum in via, per quam potus transire debet, pro causa agnoscit, dum bolos solidos qui drachmam ponderant omni hora deglutire possunt absque difficultate. III. 554. 562.
non semper febrim comitem habet. Exempla. III. 555.
quandoque in acutis sponte nascitur. III. 537. haec lenior et sanabilis magis. III. 537.
oritur fere semper à morsu aliorum animalium prius rabiosorum. III. 536.
frequentissime circa 40 diem à veneno suscepto oritur. III. 546.
laborantes raro penitus delirant, sed plerique mentis compotes manent ad mortem usque. III. 557.
tam sub summis caloribus aestivis, quam intensissimo sub frigore oritur. III. 539.

Hydro-

Hydrophobia ſub finem primi gradus rabiei accedit. III. 553.
demortuorum cadavera quid docuerint. III. 561. inflammatio organorum deglutitionis eſt potius effectus morbi jam facti, quam cauſa. III. 562.
non communicatur per ſectionem cadaverum rabie defunctorum, licet non negandum, quod aliquid maligni in talibus cadaveribus adſit. Ultimum Exemplis probatur. III. 561.
ſive impoſſibilis deglutitio liquidorum videtur referri debere ad convulſionem muſculorum, qui deglutitioni ſerviunt: Forſan et oeſophagus convellitur. III. 567.
absque morſu aut contagio nata lenior et magis curabilis eſſe ſolet. III. 537.
ubi à rabie, rariſſime curatur. III. 559.
in Sene per longam ſubmerſionem in aquam curata. Exempl. III. 524. 560. 571.
in pueris à rabido cane morſis, ſponte curata. Exempl. III. 560.
ſedem mali circa ſtomachum et vicina habet. III. 567.
poſt morſum proprii digiti in fratriſſimo homine. Exempl. III. 536.
poſt febrem peſtilentem et dyſenteriam curatam, absque ſignis delirii octavo die lethalis. Exempl. III. 537.
ventriculi inflammationi interdum accedit cum convulſionibus. III. 147. 537. 575. undecies venaeſectione intra quatriduum, pedibus exiſtentibus frigidis, inſtituta, curabatur aeger. III. 147. 575.
à morſu galli, acerbe dimicantis, lethalis. Exempl. III. 538.
gallinacei, prima a morſu die orta, lethalis. Exempl. III. 538. 546.
felis ſub finem Decembris. Exempl. III. 539.
laborans et à propria ſaliva deglutita peſſime afficiebatur. Exempl. NB. hic varia bibendi conamina fecit absque effectu ſemper. III. 554.
à morſu rabioſi animalis raro quartum diem ſuperare ſolet. III. 537.
absque morſu orta diutius protrahitur. III. 537.
quomodo curatur prophylactice. III. 568.
jam praeſens. III. 574.
tractanda ut morbus ſumme inflammatorius quomodo? III. 575.
curatur immerſione aut larga profuſione aquae frigidae, cur? et quomodo? III. 576. Exempl.
Hydrops quid? IV. 115.
ſiccus eſt tympanites in cavo abdominis haerens. IV. 273.
aquae ſero ſanguinis miſtae ſunt, majori vel minori quantitate. Exempl. IV. 116.
à vitio lymphaticarum venarum, non vero arteriarum oritur. IV. 116.
quomodo generari poſſit, ſive hydropis idea. IV. 117
Anaſarca, vide Anaſarca.
Aſcites vide Aſcites.
Aſperae arteriae.
Capitis, vide Hydrocephalus.
Glandularum.
Scroti, vide Hydrocele.

Hydrops Ovarii, vide Ovarii hydrops.
thoracis, vide Thoracis hydrops.
pericardii, vide Pericardii hydrops.
pulmonum, vide Pulmonum hydrops.
uteri, vide Uteri hydrops.
probabiliter ex hydatidibus vaſorum lymphaticorum provenit. IV. 169.
ſaccatus quibus noſcitur. IV. 169.
magna circumſpectione dignoſcendus. Exempl. IV. 170. 196.
à ruptura ſacci fit aſciticus. IV. 170.
unde fiat? I. 58. 123. II. 47. 522. IV. 186.
ab impedito fluxu lymphae in vaſa majora. Exempl. IV. 186. 187.
procerae ſtaturae hominibus magis accidere ſolet, cur? IV. 187.
à dilaceratione vaſorum lymphaticorum. IV. 188. I. 745.
à pluribus negatur. IV. 188.
fieri poſſe demonſtratur. IV. 188. 188.
ab aucta aquae in ſanguine quantitate oritur. Illuſtratur Exemplo. III. 333. 634. IV. 190. 191.
à debilitate vaſorum frequenter fit. III. 634. IV. 189. 269.
oritur ubi alius morbus curatur per ſerum lactis, lac ebutyratum, aquas medicatas &c. et Vires aegrorum vitales adeo debiles ſunt, ut non moveri poſſint haec ingeſta per vaſa ſanguinea. III. 634.
quales habet cauſas procatarcticas. IV. 191. 192.
à diſpoſitione gentilitia. IV. 192.
à potu nimio frigidae frequenter et cito fit. III. 333. IV. 192. 193.
ſubitus unde. IV. 191. 193. 216. 217.
à potu aquae ſtagnantis et paluſtris, ut ut non ingurgitata fuerit affatim. IV. 194.
poſt morbos acutos, unde? IV. 194. 215. 216.
venaeſectionem interdum poſcit. IV. 216.
à dyſenteria lienoſa. IV. 195.
poſt febres intermittentes, cur? II. 522.
quartanis ſe jungit, cur? I. 10.
à ſcirrhis viſcerum frequentiſſime. IV. 195.
ſcorbutum diuturnum ſequi poteſt. III. 615.
ſaccatus, aquis per paracentheſin eductis, tactui durum interdum tumorem offert, à corrugatione ſacci ortum, qui ſacco, aqua recreſcente, diſtento diſparet. Durus hic tumor neutiquam pro ſcirrho habendus. IV. 196.
à Vitio hepatis ortus raro curatur. III. 142.
ab Ictero diuturno: et eſt immedicabilis, cur? IV. 196.
ſolvitur à lienteria, ſi ſuccedit hydropi. IV. 196.
à diarrhoea, imo à Coeliaca, ſi ſuccedunt hydropi. IV. 197.
non ſolvitur à diarrhoea, lienteria, aut dyſenteria, ſed pejor evadit, ſi praegreſſas ſequatur. IV. 197.
ab Empyemate aut phthiſi funeſtus, cur? IV. 197.

Hy-

Hydrops à dolore podagrico unde? IV. 197.
ab haemorrhagiis quibuscunque, cur? IV. 198.
à defectu partis rubrae in sanguine, sive sensim fiat, sive subito, certo fiet. IV. 198.
à sanguine nimis tenui, quomodo. III. 652.
quomodo incipiat, et quomodo augeatur. IV. 199.
sedem in renibus habere ab Helmontio gloriatur sese primum detexisse: sed Veteres Graeci jam urinae paucitatem pro causa et signo hydropis habuerunt. IV. 204. seq.
qualem habet prognosin, secundum Hippocratem. IV. 210.
si gangraena jungitur, lethale erit. I. 770.
absque febri, curatur si febris excitatur. II. 48.
incipiens à febre alienus est morbus: hydropem vero diuturnum lenta febris comitatur frequenter, cur? II. 43. III. 613.
medetur amaris, lixiviosis et aromatibus acerrimis: ubi vero stagnans lympha jam jam putrescere incipit, pessime haec nocebunt. II. 116.
quomodo curandus, seu Indicationes curatoriae. IV. 210. seq.
ab Hippocrate curatus fuit. IV. 215.
à febre continua, à scarlatinae cujusdam specie, ab exanthematibus miliaribus, à petechiis &c. multum metuere facit, praesertim cum hydrops nascens cum fine talis morbi coincidit. IV. 215. 216. venaesectionem interdum poscit. IV. 216.
Anasarca, febres acutas sequens, venaesectionem secundum Veteres requirit. IV. 216.
à nimia vasorum plenitudine venaesectionem requirit. Exempl. IV. 217.
quando venaesectionem requirit. IV. 216. 217.
sitim junctam habens, unde sitis? et quomodo tractanda sitis? II. 208. IV. 216. 217. IV. 202. 268.
Curatur interdum frictione. IV. 217. quando et quibus cautelis. IV. 218. Exempl. IV. 219.
oleo frictione inuncto in cutim, tam à Veteribus, quam à recentioribus. Exempl. IV. 218.
à motu corporis, quomodo? IV. 219. Exempl. IV. 271.
navigatione in mari, cur? IV. 220.
calore sicco exterius adhibito, cur? IV. 220. 265. 267.
à melancholia superveniente. Exempl. III. 473.
ab aquis mineralibus, quando? Exempl. ubi hydrops ab Ictero. IV. 221. 257.
Ascites curatus ab esu seminum sinapi, desuper poto decocto summitatum viridium genistae. Exempl. IV. 224.
curatur à Cerevisia medicata ex Cineribus genistae, semine sinapi et limatura ferri. Exempl. IV. 225.
per salivationem. Exempl. IV. 225.
per praecipiolum Paracelsi quomodo. IV. 226.
mercurii dulcis paucis granis. Exempl. IV. 227.
per emetica cum opio conjuncta. Exempl. IV. 227.

Hydrops Aſcites curatur per Cuprum in ſpiritu volatili alcalino ſolutum. IV. 227.
per valida remedia curandus expoſcit parcas ejus doſes, ne corpus ullo modo turbetur. IV. 227. 258.
curatur ab helleboro. Oxymel helleboratum Geſneri. IV. 227.
quando paracentheſin ferat. IV. 230.
aquae ſint parum mucilaginoſae: ſi aquae fluviatili ſimiles, funeſtum erit ſignum. IV. 223. 250.
citiſſime putreſcunt, ſi aëri liber conceditur acceſſus. Exempl. IV. 241. 242. vide Aquae hydropicorum.
per medicamenta evacuandus quomodo. IV. 228.
quando? IV. 229.
tractatus longa opus habet patientia. IV. 229.
à ruptura circa umbilicum ſponte curatus. Exempla. IV. 230. 242.
per paracentheſin ſimul et ſemel evacuatus funeſtus evadit. I. 509. 713. IV. 239.
non funeſtus, cur? IV. 240. ſeq.
per diuretica tractandus. IV. 256.
aſcites qualia diuretica poſcat. IV. 257. Salia lixivioſa vino infuſa (unciae ſalis affundantur binae vini libræ) baccas junſperi (roob luniperi uncias quatuor, aquae deſtill. luniper. libras duas ſpirit. luniper. uncias duas, ſpirit. Nitri dulc. ſemunciam M.) ſemen fraxini. IV. 258.
per purgantia valida, audaci etiam doſi tractatus, levatus eſt per urinam et non per alvum. IV. 258. Exempl. tractatum per Polygalam Virginianam. IV. 265.
per purgantia valida tractatur. IV. 262. per purgans lunare Boylei ſaepe aquae eductae ſunt. III. 380. quando purgantia haec proficua eſſe poſſunt. IV. 263. Exempl. fauſtum IV. 264. quid de purgantium doſi in hydrope tenendum. IV. 264. 227. 258. porrigantur forma liquida, cur? IV. 265.
tutius tractatur per paracentheſin aut ſcarifationem cutis, quam per valida purgantia aut emetica. IV. 262. 264.
per vomitoria ſubinde curatur, quomodo? IV. 260. 261.
per diaphoreſin non curatur, niſi aqua ſtagnans reſorberi incipiat. IV. 267.
per exſiccationem tentatus. IV. 265. 266.
abſtinentia plenaria à potu curatus Exempl. IV. 268.
qualia poſcit roborantia. IV. 269.
Hyoſciami radix comeſa cerebri functiones omnes turbat. III. 86.
Hypercatharſin excitat vitellum ovi putrefactum ad pauca grana datum. I. 122.
convulſio ſequens unde? I. 377. III. 194.
à purgantibus excitatam domat laudanum liquidum. IV. 265.
excitant purgantia exterius illita, quomodo compeſcenda. IV. 723.
perpeſſi quomodo refocillandi. II. 279. ſeq.
Hypercatharſis quid? III. 194.
Hyperoſtoſes venereae quid? V. 473.
Hypochondria quid ſint. II. 324. vide et Praecordia.
in morbis ſemper explorentur, cur? II. 439. III. 90.
et nares magnum habent commercium. II. 462.

Hypochondria tenſa quando narium haemorrhagiam criticam nunciant. II. 461.
et inflata, ſimul dolentia, in ſynocho putri peſſima, cur? II. 439.
doloris expertia, digito preſſo cedentia, nil mali portendunt. II. 440.
concurſu plurimorum ſignorum lethalium, peſſima, II. 440.
dextri dolor in praegnantibus malus. IV. 477.
leviter inflammata in peripneumonia quid indicent. II. 756.
Hypochondriaci flatibus moleſtis obnoxii cur? II. 249.
et hyſtericae facile in ſcorbutum dilabuntur, cur? III. 599.
ſine materie, ſanguinem e vena ductum inſtar aquae rubellae diffluentem habent. II. 196.
Corticem Peruvianum optime ferunt. II. 527.
Hypochondriacus morbus eſt vel ſine, vel cum materie. II. 249.
ſine materie à ſola irritabilitate nimia quaſi totius generis nervoſi et inordinato ſpirituum motu oritur, et ſecundum Sydenhamum nullo ſigno certius detegitur, et ab aliis morbis diſtinguitur, quam copioſo tenuis et limpidiſſimae urinae profluvio. II. 197. III. 92.
ſine materie melancholiae favet, cur? III. 504.
cum materie quid? III. 481.
quomodo curandus. III. 485. ſeq.
qualem diaetam expoſcit. III. 487. 490.
Hypochondriorum et cordis aeſtus in febribus malus, cur? II. 315.
Hypochondrium apud Hippocratem ſimpliciter ſcriptum, ſemper ſignificat hypochondrium dextrum. III. 100.
Hyſterica paſſio quid? II. 250. III. 416.
ſaepius in Epilepſiam mutatur. III. 417.
toties excipitur ab atrabile, cur? I. 639.
à calculo renum diſtinguenda, quibus. V. 272.
Colica quid? et quomodo ſe habeat. III. 130. ſeq.
Hyſtericae in paroxyſmo magnam urinae limpidae quantitatem excernunt absque detrimento ſanitatis; an hae aquam ex aëre hauriunt? IV. 249.
flatibus et ructubus moleſtis obnoxiae, cur? II 250.
ſanguinem habent inſtar aquae rubellae diffluentem. II. 196.
globum in oeſophago moleſtum ſentiunt, unde? et quid? II. 236. 625. 705.
ſaepius delirant, dum illos Vapores, uterinos dictos, patiuntur, unde? III. 529.
validiſſimis animi affectionibus obnoxiae ſunt, et quidem ob cauſas leviſſimas. III. 503.
facillime melancholicae evadunt, cur? III. 503.
mania corripiuntur, cur? III. 529.
rarius inflammationibus laborant, ob ſanguinem nimis tenuem, et ſi natae ſunt, facile reſolvuntur, modo ſpaſmus ceſſet. III. 228.
Corticem Peruvianum optime ferunt. II. 527.
Hyſtericis ſymptomatibus ſaepe notabilis quaedam externarum partium refrigeratio viam quaſi ſternit, quae non niſi paroxyſmo ſoluto diſpellitur. Refrigeratio haec par comperitur iſti, qua rigent Cadavera. III. 272.

I.

Iactatio corporis morbis inflammatoriis accedens, mortem nunciat, quando et cur. II. 199.
febri acuta decumbentium mala, cur? I. 650. II. 432.
ab anxietate in febribus quomodo ab Hippocrate tractata fuit. II. 205.
Ialappae radix qualis eligenda. IV. 738.
pulverisata cum dimidia parte sacchari diu terenda, ut frangatur tenacitas resinae. IV. 738.
resina magis nocens est quam pulvis radicis. IV. 738. vide Resina jalappae.
Ichor quid? I. 328. IV. 211. hujus generatio. I. 329. quomodo tollitur? I. 353. 354.
Icterus quid? III. 95.
quomodo fiat. II. 192.
semper supponit vel impeditam secretionem bilis à sanguine venae portarum, vel impedimentum tollens liberum bilis secretae exitum in intestinum duodenum. III. 95. 127. 132.
intermittentibus autumnalibus epidemicis superveniens. II. 523. III. 96. 98.
ab Hepatitide levi. III. 94. 95.
quomodo tractandus. III. 98.
graviori. III. 104.
quomodo tractandus. IV. 105. vide Hepatitis.
ab Hepate contuso. I. 543. 544.
consumto. III. 110.
nullam medelam capit, vix palliationem, quomodo. III. 111.
à Vomica hepatis rupta et in cavum abdominis effusa. III. 112. incurabilis. III. 112.
à pure hepatis per venam cavam in cruorem delato. III. 113. brevi exitialis. ib.
post morsum viperarum, felis domestici, canis etc. Exempl. III. 86.
in infantibus recens natis frequenter observatur, unde? III. 95. 128. curatur sapone et rhabarbaro. ib. et IV. 654.
ubera ducentibus unde? III. 128. curatur ut praecedens.
à pituitosa colluvie in primis viis haerente et inadultis oritur. III. 128. quibus curatur. III. 128.
in graviditate unde? IV. 459. III. 95. 96.
ut plurimum facilis est. IV. 459.
à bile in vesicula fellea diu haerente, inspissata et viscida reddita, ut in sedentariis. III. 128. 132.
haereditarius ab hepate scirrhoso. Exempl. I. 855.
à natatione in aqua frigida, corpore existente aestuante. III. 90.
pertinacissimus à ductu cystico tophis obturato. Exempl. III. 129.
omnino concreto. Exempl. III. 129.
à degenerata hepatis fabrica. Exempl. III. 129.
biliosa sua Cacochymia omnes partes internas et externas bile tingit, ne quidem ossibus et cartilaginibus exceptis: quin imò et fluidissima quae per oculum fluunt, ita tingit, ut omnia objecta flava appareant aegro. Exempl. III. 141.
diuturnus à calculosis concretionibus et ab atrabilario sanguine tenacissimo in hepar sensim aggesto, intra biennium curatus quomodo. III. 130.

Icte-

Icterus perpetuus semper à scirrho provenit. III. 117. 118. mitissime tractandus, sanatur vix unquam. III. 119.
periodicus, levis, cum anxietate et Cardialgia invadens, per longa intervalla redeuns, à Sydenhamo sub nomine Colicae hypochondriacae aut hystericae descriptus quid sit? et quomodo se habeat. III. 130.
in juniore aetate rarius accedit, sed adultos in senium jam vergentes frequentius corripit, praecipue illos, qui diuturno moerore afflicti, vel et memores iras diu noctuque sub pectore versant, sedentarios maxime, ut et lautius viventes, post pastum sedentes. III. 131.
vix memoratus qualia habeat symptomata ante invasionem et sub illa. III. 131.
aliquando saltem per 24 horas durat, aliquando gravior cum febre intensa et inflammatione hepatis subito jugulante existit. Prior morbi decursus est frequentior. III. 131. 132.
saepius recurrens in Icterum perpetuum mutatur. III. 132.
à Calculis felleis. III. 134. vide Calculus vesicae felleae.
perpetuus appetitum saepe non tollit, procedit digestio, ut et alvi evacuatio, cur? his vero non obstantibus aegri emaciantur plus minusve. III. 132.
in acutis ante septimum diem semper suspectus est, cur? III. 138. Exempl. faustum. III. 138. Exempl. sinistrum. III. 139. Curatur dysenteria larga cito desinente. III. 139.
post septimum diem inexpugnabilia mala saepe fecit, Vomicam, scirrhum etc. nisi citò dysenteria larga, cito desinente, exeat è corpore materia haec. III. 139.
cum Vomitu et secessu nigro morbus est fere endemius incolis Regni Castellani. III. 498.
Ictericae lactantes habent lac album et dulce. III. 141.
mortuae sectio, singularem vesicae felleae tumorem exhibens. III. 107.
Idea quid? II. 319.
Ideae in hominibus excitari possunt ab interna sensorii communis mutatione, absque ulla ope causarum. II. 329.
Ideam fastidiosi purgantis remedii renovatam purgantis ipsius pharmaci vices supplere Exempl. III. 415.
Idiopathica quid? III. 14.
Iejunium strictissimum quid efficiat in corpore. IV. 335.
omnium minime ferunt infantes, cur? II. 106.
Ileum est vel nothum seu ab obstructionibus, vel verum seu ab acri irritante ortum. II. 259. III. 159.
ab acrimonia quomodo oriatur? I. 122.
ab inflammatione intestinorum quid. III. 164.
et Volvulus tot infantes necant post diros abdominis dolores à lacte acido. III. 160.
vide Volvulus.
in phrenitidem mutatum, lethale cur? II. 603.
etiam per totum crassi intestini tractum fieri potest. Exempla. III. 170.
raro vel nunquam curatur, ubi stercus evomuerint aegri. III. 168.
saevissimum, ab acrimonia natum, per oleum lini ad libram unam potatum, sublatum fuit toties. II. 147.

Imaginatio quid? II. 319. seq. III. 414.
gravidarum naevos maternos efficit. Modus quo fiat, non cognitus. Hanc vero ob causam veritas facti non ridenda; multa enim fiunt in generationis opere, quae explicari et demonstrari nequeunt, licet vera sint. Exempla. III. 406. 407.
Imaginatrix vis ingens epilepsiam producere valet. III. 414.
Immersio in aquam hydrophobis profuit. III. 560. 571. quomodo instituitur? III. 571.
Immortalitas homini parari nequit, cur? I. 74.
Impetigo manuum retropressa quae mala fecit. Exempl. II. 409.
Impotentia Virilis et ab equitatione perpetua oritur. III. 372.
post gonorrhoeam curatam. Exempl. V. 429.
Impraegnatio qualia juncta habet symptomata. IV. 450.
in torpidis et fluore albo laborantibus quandoque fit. IV. 450.
quibus profuerit? I. 877.
Incrementum hominis cur fiat. I. 72.
corporis unde fiat, non certo determinari potest. Crescunt enim subinde in morbis, magis vero post morbos. Exempla bina. IV. 402.
junioris post febres acutas majus. II. 76. 107.
in puellis augetur ubi menstrua perpessae fuerunt. IV. 401.
foetus in utero materno cito fit, cur? I. 73.
non adeo regulariter procedit, ac quidem creditur. IV. 401.
non cessat, quia partes amplius cedere nequeunt, sed quia virium distentium efficacia deficit, vel plurimum minuitur, IV. 403.
Incubatus experimenta et observata. I. 137.
Incubus quid? et quid praesagiat. III. 294.
Indicatio et Indicata quid sint. I. 28.
in morbis quae prima? III. 32.
Indusia ex lana parata praeferenda lineis in rachitide, cur? V. 619.
à transpiratione insensibili pondus non augent. V. 650.
Inedia stricta quid efficiat in corpore. IV. 335.
epilepsiae causa. III. 419. plethoram tuto non tollit. I. 68. triduana in morbis damnatur, cur? II. 416.
Infans recens natus cur flectu in lucem prodeat. IV. 647.
non prius à placenta liberandus, nisi respiraverit, cur? IV. 647.
facie tumida, livida, non respirans, illicò à chorda resecandus est, etiam absque ligatura, cur? IV. 648. et quando tali liganda est chorda. ib.
abstergendus cur et quomodo? IV. 648.
absterstus rubescit, sive sit Europaeus, sive Aethiops. IV. 648.
in balneo haerens quomodo tractandus. IV. 648.
si à partu tumorem in occipite habet, raro diu supervivit, sed convulsus moritur. Si vero tumor, in aliis capitis locis, est, nullum metuendum periculum. IV. 649.
si Ossa habeat luxata aut fracta, reponenda. IV. 649.
circa anum et urethram lustrandus, cur? IV. 649. vide Anus.
et in Urethra vitia habere potest. IV. 651. vide Urethra.

Infans recens natus et superflua membra habere potest. IV. 651.
ligatura tolluntur. IV. 651.
quando? nondum constat. IV. 652. statim à nativitate. IV. 652.
gluben in ore, stomacho, oesophago, intestinis &c. habet. IV. 652.
à glutine in ventriculo et intestinis liberandus, cur? IV. 654.
quomodo. IV. 655.
et debilis à glutine etiam liberatur ab epithematibus abdomini impositis, qualibus? IV. 657.
lac in mammis habere potest. IV. 653.
semper dormit, si sanus. Si vero vigil maneat, vel ex somno territus subsilit, tunc dolores habet, secundum gradus acrimoniae convulsiones creantes. IV. 659.
dormiens et quasi subridens convulsus erit brevi. III. 75.
non pulticulis, sed lacte materno nutriri debet, cur? I. 75. IV. 656.
oleis pressis ne nimis obruatur, cur? IV. 662.
absorbentia fert, cur? I. 83. IV. 662. 663.
Opiata non nisi cum damno fert, cur? IV. 662. 663.
à volatilibus assumtis laeditur. IV. 663.
lucem vividam et sonum validum, et calorem magnum tolerare nequit. IV. 664. à prioribus Epilepsiae subjectus evadet. III. 418.
molliter tractandus nec fasciis arctius stringendus. IV. 664. 665.
in capite ne valide prematur. IV. 665.
Cunis imponendus cur? IV. 666. vide Cunae.
non lacte alieno, sed lacte matris optime nutritur, cur? IV. 666. 679. vide Lac. Lactatio.
à Nutrice nutriendus. IV. 670. vide Nutrices.
froenulum linguae nimis protractum habere potest. IV. 674. vide Froenulum linguae.
suffocatur simulac linguam propriam deglutit, quomodo hoc fieri possit. Exempla. IV. 676. 677.
sugere nequit ob froenum linguae, ob ligamenta in latere linguae, et ob linguam palato adhaerentem. IV. 674. 678.
à Meconio laborat. IV. 658. vide Meconium.
ad quemvis ejulatum non uberibus complacandus cur? IV. 680.
non valido motu Cunarum movendus. Exempl. in puero octenni. IV. 681.
morbis generis nervosi, et illis ex humorum copia aut acrimonia oriundis obnoxius est. I. 74.
acido laborat cur? I. 93.
laborans cito curandus, cur? IV. 681.
quibus noscitur. IV. 682.
quomodo curandus. I. 76. IV. 683.
convulsus erit, quibus noscitur. III. 147. IV. 683.

Infans recens natus acido et coagulo lactis laborans praeservandus quomodo. IV. 685.
non fert ol. tartari per deliq. cur? IV. 683.
optime tractatur absorbentibus, bile, vitello ovi et sapone, cur? II. 202. IV. 683.
ileo et volvulo saepe perit. III. 160.
epilepsia tentatur. III. 147. IV. 685.
tentatus, licet evaserit, qualibus malis postea adfligitur. III. 353. IV. 685. 686.
tentatus quibus curatur IV. 686.
primis à nativitate septimanis raro ab apthis immunis est: quibus succurritur. III. 201.
paucum cibum requirit, cur? IV. 686.
qui farinaceus esse potest. Quomodo farina comparata fuerit. IV. 687. ex Malta praeparetur. IV. 687. aut ex pane similagineo. IV. 687.
ablactatus etiam pulticulis ex pane biscocto paratis nutriri poterit. IV. 687.
secundum alios à lacte abstinere debet simulac aliis alimentis frui incipit; nec vitellus ovi lacti miscendus. Sed experientia contrarium suppeditat. IV. 687.
post sextum mensem panatellas cum jusculo sumat, cur? IV. 687.
quando ablactandus. IV. 688. 689.
interdum maturius ablactandus, quando nutrici deficit lac, quomodo tunc nutriendus. IV. 688.
post ablactationem quali cautela nutriendus. IV. 689.
semper nitidus servandus, cur? IV. 689.
aqua egelida lavandus, ut facilius ferat frigidam lavationem. cur? IV. 689.
Inflammatio quid? I. 625. 626.
quomodo fiat. I. 144. 145. 645. II. 145.
cur in vicinis partibus augeatur. I. 164.
à sanguine putri. I. 124.
vulnerum quae bona, quaeve mala, et quibus succurrendum. I. 382.
cutis ab applicatis emplastris pinguibus aut oleis. I. 637.
interna à comesu pinguium. I. 638.
valida in suppurationem aut gangraenam abit, cur? I. 184. 691.
levis resolvi potest. I. 691.
cur non semper resolvi possit, licet optima diluentia et resolventia adhibita fuerint. I. 197.
levissima scorbuticorum et cacochymicorum resolvi nequit, cur? I. 653.
interna, cui per duodecim horas validissima febris juncta, resolvi nequit, cur? I. 654.
valida quatuor dies durans gangraenosa fiet, cur? I. 184.
varios habet gradus ratione vasorum et loci, quales sint. I. 186. seq.
quales occupat locos. I. 630. seq.
nusquam frequentius et tenacius quam in adipe haeret, cur? III. 632. seq.
unde oriatur, sive quales habeat causas. I. 653.
duritiem et renixum acquirit unde? I. 647.

In-

Inflammatio qualia habeat phoenomena et effectus. I. 645. seq.
quando retropelli possit. I. 689.
resolvitur quando? I. 652.
resolvenda requirit motum minutum, suppuranda vero auctum. I. 698.
Inflammationis resolutio quomodo impetranda. I. 656. 670.
exitus in suppurationem quibus noscitur. I. 659. 656. 660. 929.
suppuratio quomodo fiat. I. 657. 658.
exitus in gangraenam quibus scitur. I. 669.
in scirrhum quando? I. 666.
Prognosis generalis. I. 668.
Curatio generalis dari nequit, cur? I. 670.
specialis quomodo instruenda. I. 671. seq.
perfecta sanatio est resolutio, I. 690.
resolutio est sanatio sine crisi. I. 690.
suppuratio est sanatio cum crisi. I. 690.
Inflammatis partibus frigida actu vel potentia applicata aut motum integre suffocant, aut colorem augent. I. 664.
Inflammatoria sanguinis visciditas quomodo resolvenda. II. 204.
Inflammatorii febriles morbi quomodo à Sydenhamo curati. I. 673.
morbi acuti in foeminis et in junioribus facillime et saepissime curantur resolutione benigna; in adultis vero, et duro labore fractis corporibus raro? Cur? I. 655. 661.
Inflammatoriis morbis si accedit inquies, jactatio, suspiria, anhelatio, pervigilium &c. mortem praenunciant, cur? II. 199.
omnibus venaesectio confert, nisi extrema jam frigida, et pulsus debilis et inordinatus: curque tunc noceat. II. 204. Exceptionem ultimae regulae vide in Ventriculi inflammatione III. 147.
morbis qualis potus conducat. II. 204.
Ingenium perspicax, altum, non modo hystericis malis, sed epilepsiae saepius obnoxium. III. 412.
Inguinum glandularum scirrhi. 849.
dolores apud gravidas unde? et quibus tolluntur? IV. 466. 467.
Insectorum generatio mirabilis est. IV. 692. 693. vide Vermes.
quaedam sunt Vivipara, quaedam Ovipara. IV. 692.
aestate sunt Vivipara, autumno vero Ovipara. IV. 693.
Insensilitas in febre unde. II. 22.
Insitio variolarum an suadenda? V. 142. seq.
Insolatio quomodo nocet. II. 584.
Inspissantia medicamina quae? I. 29. 317.
Intestina debilitata quomodo roborari debeant. II. 392.
incarcerata quomodo per operationem reponuntur. I. 529.
flatubus turgida, acu pertundenda, ita ut flatus exeant. I. 529.
inflammata contrahuntur, et cavitas eorum clauditur, fistulaque loco inflammato altior, extenditur. Exempl III. 163.
saburram in febribus intermittentibus continere, quibus noscitur. II. 545.

Inteſtina tenuia facilius inflammantur craſſis, cur? III. 159.
in viventibus anguſta cavitate praedita ſunt; in mortuis vero ſunt inflata et patulam habent cavitatem. III. 162.
craſſa inflammata facilius curantur quam tenuia inflammata. 172.
vulnere laeſa quomodo tractanda. I. 525. ſeq.
prolapſa optime foventur, ſi vivum et ſanum animal, abdomine diſciſſo, imponitur. I. 528.
Inteſtini coeci inflammatio. III. 170.
Coli inflammatio pro Colica habetur. III. 171.
minus periculoſa et facilius curabilis. III. 172.
non facile corpori magnas infert turbas. III. 172.
cum recto concreti inflammatio, ſphacelus &c. Exempl. III. 171.
ſcirrhus cavitatem claudens. III. 188.
recti inflammatio quibus noſcitur. III. 172.
quomodo ab haemorrhoidibus coecis diſtinguatur. III. 172.
ſcirrhus, relinquens cavitatem ſtraminis latitudinem haud ſuperantem. III. 188.
Inteſtino, ſi pars ablata, quomodo medendum. Exempl. 530.
integre diſciſſo, quomodo pars ejus ſuperior, ventriculo contigua, diſcernenda. I. 531.
anus artificialis quomodo comparatur. Exempl. I. 532.
Inteſtinorum vulnera non omnia lethalia. I. 264.
tenuiorum, ubi pyloro ſatis vicina ſunt, diſciſſio plurimum lethalis. I. 275.
tenuium in loco à ventriculo remotiori vulnera periculoſa ſunt. I. 276.
craſſorum vulnera; ut et illa quae canalem non integre diſcindunt, periculoſa ſemper ſunt. I. 276.
coli diſciſſio transverſalis, lethalis Exempl. I. 264.
vulnera levia naturae relinquenda. Exempl. I. 526.
magna, futura conſuenda. I. 526.
quomodo curanda. I. 533.
prolapſus ex vulnere abdominis quomodo tractandus. I. 527.
inflammatio quibus noſcitur. III. 169.
quoad dolorem fixum augetur per intervalla immaniter à cibo, potu, vel flatubus ad locum inflammatum appulſis. III. 163.
unde? III. 159.
praeſertim craſſorum faciliorem ſanationis ſpem promittit, cur? III. 172.
Curatur quomodo. III. 173. ſeq.
niſi emollientibus calidis adhibitis cedat, ſanatur etiam ab actu frigidis. Exempla. III. 180. 181.
in ſuppurationem vergens quibus noſcitur. III. 182.
quibus tractatur. III. 184.
verſa per dyſenteriam purulentam in ſanitatem reducitur. III. 184.
in gangraenam abeuns, praeter ceſſationem doloris absque cauſa, qualia habet ſigna. III. 186.
verſa vires vitales ilico proſtratas habet. III. 187.

In-

Inteſtinorum inflammatio in ſcirrhum mutatura quibus noſcitur. III. 187.
integrae membranae frequenter per alvum excernuntur, levibus ſaepe de cauſis, iterumque renaſcuntur, unde? III. 183. 184.
Scirrhi. I. 850.
quamdiu benigni manent, non aſſidue dolent, ſed per intervalla tantum. III. 189.
medicamentis tolli nequeunt, Victu ſolo feruntur diu. III. 189.
caveantur, ne in cancrum mutentur, quibus? III. 190.
in cancrum abeuntes quibus cognoſcuntur. III. 189.
mutati palliative tractandi, quomodo? III. 190.
Ipecacoanhae doſes etiam minores vomitum excitant. V. 625.
Ira compeſcitur metu ſive terrore. 147.
ſuppreſſa mox Aſthma, poſtea vero hydropem creare poteſt. Exempl. II. 719.
repletionem vaſorum capitis auget, et reſpirationem turbat. III. 271. pejus in debilibus. III. 272.
ſcirrhis nocet quam maxime. I. 877. 878.
memor, dum noctes et dies eandem ideam menti praeſentem ſiſtit, bilem atram efficere poteſt. III. 466.
ſcirrhos et cancrum efficere poteſt. I. 877.
dum frequenter recurrit in hominibus iracundis, tandem ſtabilem furoris Characterem in ſenſorio communi relinquit, ſicque Maniam producit. Exempl. puerperarum III. 528.
haemorrhagiam uterinam cum abortu et convulſionibus lethalibus fecit. Exempl. IV. 497.
ſubitanea paralyſin poplitum ſanavit. Exempl. III. 383.
Irae effectus in corpore. I. 148.
noxas, ſi emetico corrigi audent, mortem brevi conciliabunt. Exempl. III. 149.
Iſchiadicum malum à dyſenteria intempeſtive ſuppreſſa. V. 684.
etiam eſt nervoſum, et quitem duplex, anticum et poſticum. Sedem habet in nervo iſchiadico. Veſicatoria pedibus adplicata interdum juvant. V. 688.
Iſchuria duplex eſt, una ubi nihil urinae in veſicam venit, altera ubi veſica urinam continens nihil demittit. Prior quibus cognoſcenda? III. 249.
non ſemper à cauſa venerea, ſed a multiplici alia. V. 462.
pro cauſa agnoſcit vitium aut renum, aut ureterum, aut circa veſicam urinariam haerens, quibus noſcuntur? V. 255.
gravidarum unde? IV. 477. 478.
hyſterica peculiaris, in qua aegra per 40. dies urinam evomuit. III. 228.
ab inflammatione arteriae emulgentis quomodo tractanda? I. 191.
in Puerpera, lochiis rite fluentibus, a calculo reni uni infixo, lethalis. Exempl. III. 229.
pertinaciſſima ex renum vitio, balneis moliſſimis curata ſaepius. II. 143.
ex menſibus, ob os uteri praeter naturam clauſum, ſuppreſſis. Exempl. IV. 431.
à Calculo in Vretere. III. 228. Exempla. V. 255. 257.
in Vrethra haerente minuitur punctura perinaei, quomodo? V. 354. 355.
à Caruncula urethrae. V. 449.

Ischuria ex tumore prostatae, corporis cavernosi urethrae, à muco vesicae derasо. V. 449. 450.
interdum ex polypo vesicae urinariae oritur. II. 629.
quandoque herniam vesicae fecit. IV. 478.
à sola strictura urethrae pendens. V. 450. 451.
frequenter occurrit post gonorrhoeas. V. 451.
quomodo tollatur? V. 468.
ab equitatione nimia, non vero à Gonorrhoea ante 20. annos sanata. Exempl. V. 461. 464.
à cicatricibus urethrae post gonorrhoeam curatam. V. 464. quibus Urethra dilatatur. V. 468. vide *Vrethra.*
ab ulcere in prostatis. V. 467.
quibus noscitur? V. 467.
quibus medetur. V. 467. Exempl. V. 465.
perfecta citius lethalis esse solet, quam alvi suppressio. III. 355.
qui pereunt, fere omnes soporosi et convulsi moriuntur, cur? I. 124. 773. III. 355. 421.
Iudicium quid? II. 321. unde pendeat et quotuplex. ib.
Iuscula carnium quomodo et ex quibus optime parantur. I. 31. IV. 108.
bona esse quibus noscitur. I. 32.
quando conducunt, et quando nocent. III. 655.
maxime prosunt in magna sanguinis jactura. I. 382.
ex animalibus volatilibus parata, ad spissitudinem sanguinis tollendam apta, cur? I. 105.
si contra indicationem porrigenda, additur succus citri, vel aurantiorum, aut cum hordeo, avena, oryza decoquuntur, ut minuatur facilis horum in putredinem degeneratio. III. 655.
absque sale ultra quinque dies ferre nequit vivens. I. 115.
Consummata dicta, qualia corpori humano inferant mala. I. 132. 315.
Iuvenum morbi. I. 75.

K.

Kermes mineralis praeparatio et virtus quae? II. 797.

L.

Labiorum Cancer unde? I. 878.
gangraena cancrosos fungos post se trahit. I. 767.
quomodo cognoscenda. 767.
et genarum parte interna aliquando macula albicans apparet in scorbuticis, quae nisi citò spiritu vitrioli tangatur, ilico nigrescit, foetet, et depascitur omnia vicina. III. 607. 629.
Vulvae inflatio aut inflammatio. Vide Gravidarum labiorum: et Pudendorum, muliebrium &c.
Labium leporinum quid? et quomodo curandum. I. 340.
plerumque et palati fornicem fissum sibi jungit. IV. 678.

La-

Labor corpus firmat. I. 25. ejus variatio incredibile solamen affert. III. 466.
Lac quale optimum. I. 29. IV. 671.
est humanum ex uberibus ductum. I. 29. IV. 109.
differt a chylo. I. 29.
coagulatur à Coagulo lactis, ab acidis, ab aëre calido, ab alcali fixo. IV. 637.
coagulari impeditur, si ante ejus usum deglutiantur saponis grana quinque aut pulvis absorbens. IV. 111.
acescit, sed Caseus putrescit. IV. 682.
per artem imitari nequit, cur? I. 138.
purum nocet in acutis malignis, cur? aqua multa vero dilutum prodest, Cur? I. 126.
optimum est nutriens. IV. 370.
ictericarum semper album et dulce invenitur. III. 141.
ab Helmontio damnatum, Cur? IV. 667.
non delet latentem illam in podagricis causam prœgumenam. IV. 370.
quibus cum cautelis podagricis suaderi possit. IV. 371.
humanum ex uberibus debilissimae foeminae suctum nunquam acidum inventum est. I. 84. 87.
quo tempore citius acescere possit. I. 87.
in uberibus jam putrescat. I. 116.
et in mammis intactarum virginum imò virorum repertum est. IV. 609.
recens natorum reperitur. IV. 653.
cum damno de corpore exit in Diabete. IV. 609. 610.
per diarrhoeam copiose exivit. IV. 610.
in Vasis uteri inventum. IV. 606.
videtur ad Uterum derivari ultimis graviditatis mensibus, cur? IV. 607.
in puerperis facile separatur. IV. 610. incepit enim separari ultimo jam graviditatis tempore. ib.
ad mammas fluit Cur? IV. 607.
in mammis non degeneratum, si sanguini rursus admiscetur, nullum creabit damnum. IV. 609.
retropulsum per varias vias de Corpore exit, per lochia, urinam, alvum, sudorem &c. IV. 609.
si impeditur in mammas derivari, vel collectum ibi non educitur per papillas, per metastasin ad alia loca defertur. IV. 610. vel in mammis ipsis mali quid metuendum est. ib.
per metastasin caput aut pectus petit, funesto omine, nisi mammae turgent. IV. 610. 612.
et in Pelvi colligitur quindecim diebus, postquam flaccescere inceperunt mammae. IV. 610. quibus signis id noscitur. IV. 611.
facit Oedema à reliquo diversum. Curatur facile quomodo IV. 611. 612.
ad femora delatum curatu facile est. IV. 612.
et in aliis corporis locis colligitur non dissipandum. Exempl. in abdomine. IV. 611. I. 109.

Lac per metaſtaſin et varia occupat viſcera. Exempl. epidemice in puerperis Gallicis 1746. obſervatum. IV. 611.
ſtagnans extra vaſa quid efficiat. IV. 636. 637. 679.
in Mammis quid efficiat. IV. 637. vid. Mammarum à lacte tumor.
in mammis frequentius denſatur à febre et calore, quam ab acido coagulante. IV. 638.
abundans nimis et tenue, nutricem emacians, quomodo moderatur. Exempl. IV. 645.
deficiens quomodo tentatur reſarciri. IV. 645.
quandoque ex cauſis non medicabilibus, quibus? IV. 645.
humanum pro nutriendis infantibus damnatur à Vandermonde et Brouzet, cur? IV. 668. 669.
non habet in mores imperium. Exemplo ſint Gemelli Nutrices ebrioſae etc. IV. 668.
et ſtupidae Nutricis praefertur lacti ſtupidae Vaccae, hebetis aſinae et ſalacis caprae. IV. 669.
humanarum Nutricum quale bonum? IV. 671.

Lac in infantum ventriculis naturaliter coagulatur, ſed coagulum tunc eſt molle. IV. 679.
ſi nimis citò et fortiter coagulatur, dicitur coagulum morboſum. IV. 680. Cauſae quales? IV. 680. Cura. IV. 683. II. 202.

Lactantes febri acuta laborantes multum potare oportet, cur? I. 116.

Lactatio proprii infantis puerperas à malis vindicat, quae à lacte retropulſo oriri ſolent. IV. 612.
commendatur. IV. 667.
taxatur à Brouzet. cur? IV. 668. 669.
defenditur à Swietenio contra Brouzet. Exempla. IV. 668. 669.
per Nutricem. IV. 670. vide Nutrices.

Lactis caſeoſa materia putreſcit, et chemice tractata ſimilia fere exhibet ac partes animalium. I. 115. IV. 682.
mammarum tumores, inflammationes etc. facit. I. 109. IV. 637.
tumorem in abdomine fecit libras ſeptem cum dimidia pendentem. I. 109.
cum chylo differentia. I. 115.
cremor phthiſicis optime confert, quibus cautelis. IV. 110.
Emulcti differentia, prout vario poſt paſtum tempore emulgetur. I. 116.
Serum, in primis illud, quod à lacte ebutyrato per filtrum ſeparatur, in morbis malignis et acutis maxime proficuum. I. 126. II. 312.
à gramine in vere comeſo, virideſcens, agit ſolvente graminis vi, et meritò numeratur inter efficacia diuretica. III. 631.
ſi adhibetur ad morbos curandos, requirit tale adhuc virium vitalium robur in aegris, ut moveri poſſit ingeſtum cum ſanguine per vaſa. III. 634.
vide Serum lactis.

Lacrymae involuntarie emiſſae in morbis peſſimum ſignum. II. 438.
futurae criſeos per haemorrhagiam narium dant ſignum, ceteris paribus, et quando. II. 438. 461.

Languor poſt ſudorem quid denotet? II. 520.

Laqueo ſuffocati apoplexia perire videntur. III. 273.

La-

Lequco ſuffocatae per dimidium horae, et ad vitam poſtea redeuntis foeminae hiſtoria. III. 273. quibus medicamentis tractata fuit, ut ad vitam rediret. III. 286.
Lardum comeſum in quibusdam febrim excitat. I. 638.
majori quantitate à debili pranſum, veſpertino tempore in pingue et acre oleum converſum eſt. I. 316.
Laryngis abſciſſio, cum ſubductione fiſtulae ſciſſae, lethalis. I. 268.
Larynx quid? II. 658.
Laſſitudo poſt ſomnum, à perſpiratione minuta. II. 39. III. 601.
in febribus quid? et unde? II. 63. 451.
ſpontanea morbos acutos praecedens unde? II. 148. III. 601.
ſpontanea in febrium initiis immeabilitatem ſanguinis denotat. II. 432. 452. III. 601. videatur debilitas.
totius corporis, et torpor inſolitus, ſcorbutum incipientem comitari ſolet. III. 601.
ſumma quid? II. 451. ſi in initio ardentium quid notet. II. 452.
Laudanum liquidum, absque aromatibus, aeque tuto adhiberi poteſt, quam ſyrupus e meconio. V. 111.
Lecti noxae in calore febrili nimio. II. 314.
in ſudore nimio. II. 368.
abſtinentia nephriticis bona. III. 235. aliquot horarum per diem in morbis bona. II. 155.
Lenientia quae? I. 70. 688.
Lentor humorum quid? II. 148. eſt duplex. II. 277.
à vitio vaſorum. II. 144.
in humoribus ipſis contractus. II. 148.
à fibris ſpaſmo conſtrictis. II. 146.
à valido febris impetu contrahitur diſſipando fluida. II. 148.
febrilis quomodo tollitur, II. 165. ſeq.
Lentore praeſente totum eſt, ut temperetur febris, ne torpeat nimis, neque nimis valida ſit. II. 148.
Lepra nunc integre deleta, cur? V. 19. rheumatiſmum ſanavit. V. 645.
Lethalia vulnera quae? I. 249.
Lethargus quid? I. 451. II. 598. III. 323. 326.
ex cachochymia pituitoſa oritur. III. 324. 326.
ex hiſtoria apoplexiae cognoſcendus et curandus. III. 326.
phrenitidem ſaepe ſequitur. II. 598.
an morbus acutus. III. 327.
Leucophlegmatia quid? et unde? III. 643. IV. 157. 190.
primum ſe manifeſtat in laxiſſimis illis ſub oculis partibus, ὑπώπια ſeu ὑποφθάλμια dictis. III. 645.
quomodo differt ab hydrope et Anaſarca. I. 102. IV. 157. 158.
poſt febres intermittentes unde. II. 523.
Lieberkuhnii Elogium. IV. 66.
Lien in ſcorbuticis interdum obſervatur mole auctus. Exempl. III. 591.
petrefactus. Exempl. I. 861.

Lien enormiter longus, absque detrimento sanitatis. Exempl. V. 597.
Lienis dolor aut palpitatio interdum haemorrhagiae narium futurae signum. II. 463.
levis quandoque observatur vel ubi hepatitis solvi incipit ante signa suppurationis, vel ubi hepar in scirrhum indurescit. III. 100. in priori casu quid faciendum III. 103.
inflatio saepius est collectio foecum induratarum in colo. III. 152. 153.
inflammatio contingit quidem, sed minus frequenter quam aliorum viscerum. III. 153.
quibus noscitur. III. 153.
quandoque sub nomine pleuritidis habetur. Exempl. memorabile. III. 153. 154.
in suppurationem abit. III. 154. 155.
Morbi à Veteribus descripti non semper Lieni, sed partibus affectis vicinis adscribendi. III. 152.
scirrhus. I. 850.
cito sublatus non nisi foeces vel flatulentia in Colo fuerunt. III. 153.
frequenter occurrit. III. 155.
duritie sua et tumore vicinas partes miro modo laedere potest et distrahere, et vehementissimos dolores facere. III. 155.
mole augetur et in pelvim descendit. Exempla III. 155.
et raro casu sursum ascendit. Exempl. III. 155.
mole si minuitur, credibile est, hoc malum facilius tolerari. Exempl. III. 155.
in cancrum si degenerat, qualia mala efficiat. Exempl. III. 155.
Vulnera, ob vasa quae habet majora, absolute lethalia. I. 262.
Lienteria quid? II. 371. 376. 378.
et à Vermibus oriri potest. Exempl. IV. 715.
ab aphthosa ventriculi crusta creatur, cur? III. 218.
saepe dysenteriam sequitur, ubi nempe intestina ulcerata sunt. IV. 715.
à paralysi ventriculi in hellionibus, ut et à paralysi intestinorum in illis, qui potubus tepidis abutuntur, orta fuit. III. 367.
interdum hydropem solvit, si nempe hydropi succedit. IV. 197.
Lienteriis ructus acidus superveniens, qui ante non erat, bonus, Cur? I. 129.
Ligatura vasorum levis quomodo debilibus prosit. I. 35.
artuum in haemorrhagiis omnibus quid efficiat? II. 307. III. 296.
venarum quomodo calorem febrilem mitigat, et quomodo instituenda. II. 307.
artuum menstrua provocavit. IV. 439.
Lingua interiorum corporis conditionem designat. I. 120. II. 449.
à Medico semper inspiciatur. Cur? I. 120.
arida et aspera ab Hippocrate inter signa phrenitidis numerata. II. 151. 329. 588.
humida fieri incipiens in febribus ardentibus sanationis spem praebet. II. 449.
nigra quid designet. II. 588. 449.
tumens, praesertim circa radicem, anginam efficit. Exempl. II. 626.
extra os pendula, deglutitione, loquela, gustu integerrimis. Exempl. I. 72.
ab infantibus recens natis sugendo invertitur, ita ut suffocationem efficiat. Exempla. IV. 676. 677.

Linguae paralyſis apoplexiam lethalem praecedere ſolet. III. 368.
cancer I. 878. curatus. Exempl. I. 894.
flavedo, nigredo, exuſtio, aſperitas in febribus unde? II. 449.
ſiccitas in febribus unde? II. 448.
ſordes quid indicent. I. 120. III. 199.

Linimentum Haverſianum quid? I. 950.

Lipothymia puerperarum unde. IV. 581.
vide Animi deliquia.

Literati podagrici quomodo diaetam inſtruere debent. IV. 375.

Lithontripticum, praeſertim illud Stephens, quale? V. 319. ſeq.
diu adhibitum ſcorbutum creaſſe dicitur. Exempl. V. 320.
in homine robuſto et ſano nil mali creare poſſe videtur. V. 322.
ut ut nauſeoſum, ſanguini nullam labem inducit. V. 322.
molliores ſolvit calculos, duriores intactos relinquit. V. 323. 324.
prius tentandum, antequam ad ſectionem calculi progrediatur. V. 323.
non conducit, ubi ulcus in veſica. Exempl. V. 323.
levamen adfert, ut ut calculum non ſolvat. Exempla. V. 324.
lamellas calculoſas quidem per urinam educit, ſed nonne hae ſunt producta calcariae materiei remedii? V. 325.
reputatur etiam aqua Calcis ex oſtreis facta. V. 327. 334.
in veſicam injectum, non ſemper ſecurum, cur? V. 332. 333.
ex aqua Calcis, in veſicam injiciendum; coquatur prius aqua cum amylo, ad libram dimidiam aquae, drachma unica amyli; aut admiſceatur aquae librae ſemis vitelli ovi pauxillum. V. 333.
per catheterem, aut per inſtrumentum Butteri absque cathetere, in veſicam injiciatur. V. 333.
creditur eſſe ſuccus betulae. V. 336.
lixivium ſaponariorum, ſed acerrimum eſt. V. 338.
ex lixivio ſaponariorum, ſi per os porrigitur, ſit drachma ejus unica cum centupla doſi lactis, aut juris carnis vitulini, adſcendendo in doſi lixivii ad drachmas duodecim. V. 340.

Lithotomia alti adparatus, qualis? V. 363.
lateralis, qualis? V. 360. dicitur et Raviana.
magni adparatus, qualis? V. 358.
parvi adparatus, qualis? V. 356.
ab aegro ipſo ſuſcepta, Exempl. V. 357.
vere et autumno utplurimum inſtitui coepit, cur? V. 363.

Lithotomia ſemper ancipitis eſt eventus. V. 364.
ſanitatem non reſtituit ubi veſica carnoſa, calloſa. V. 364.
calculi accreti, aut in cyſtide incluſi. V. 365.
calculus veſicam integram magnitudine ſua implet. Et quid tunc faciendum? V. 366.
peracta quid faciendum? I. 535. V. 367. 368.
ſi ſingultus accedit, aeger occumbit. V. 367.
vulnus veſicae prius glutinetur, quam illud externum, cur? Exempl. V. 366.
in foeminis rariſſime neceſſaria. V. 369.
Lixivium ſaponariorum calculum extra corpus diſſolvit, ſed non eſt lithontripticum, cur? V. 338.
Lochia quoad quantitatem difficulter determinari queunt. IV. 590.
variant in variis puerperis quoad quantitatem; Variant et in eadem foemina in diverſis puerperiis. IV. 590.
largiora quando exſpectanda. IV. 590.
quibus parciora et quibus largiora. IV. 590.
protracta ſive longius fluentia minus periculoſa, quam nimia, Cur? IV. 592.
quamdiu durare debent determinari nequit. IV. 592. 593.
poſt febrem lacteam in quibusdam redeunt ſincera, cur? IV. 593. 608. 609.
naturaliter fluentia quomodo ſe habeant. IV. 603.
qualem eliminant ſanguinem. II. 140.
non ſemper ſunt rubra, cur? IV. 603.
alba quid? ſunt quaſi purulenta. IV. 603. 604.
forſan et à lacte ad uterum delato. IV. 606. 607. vide Lac per metaſtaſin etc.
purulenta non timenda, cur? IV. 605. 609.
retenta peſſimos morbos facere poſſunt. IV. 605.
foetentia unde? I. 151. IV. 605.
nimia quibus fluere ſueſcunt. IV. 591.
quae mala pariunt. IV. 592.
unde? IV. 591. et ab uteri flacciditate. IV. 591. 601. 602.
peculiari encheireſi minuuntur, quali? IV. 601. leni manuum compreſſione uterus adcontrahendumſe diſponendus.
ſunt mox à partu, mox ſucceſſu temporis. IV. 591.
frequentiſſime à retentis in utero oriuntur. IV. 591.
interdum et veniunt à craſſioribus foecibus in inteſtino recto. Exempl. IV. 602.
à Mauriceau ſopita quomodo? IV. 602.
lenia adſtringentia ferunt. IV. 602.
cardiaca ferunt, qualia et quomodo. IV. 602.
Opiata poſcunt. IV. 505. 591. 602.
mox poſt puerperium finitum opiata poſcunt. IV. 591.
retenta plenarie peſſima. IV. 603.
ſuppreſſa ſaepe ut cauſa ſubſequentium malorum accuſantur, quae verius à metaſtaſi lactis, in mammis degenerati, orta fuerunt. IV. 609. ſeq.

Lochia suppressa excepit Oedema pedum, quod forsan à lacte degenerato per metastasin ad pelvim pulso, ortum erat. Curabatur facile. Oedema hoc quomodo à reliquo Oedemate differat. IV. 611.
sequuntur inflammationem uteri, quae orta est à laesione uteri in partu. IV. 612.
ob putredinem resorptam pessimas febres efficiunt. IV. 613. 617.
qualem corruptionem fecerunt descripsit Hippocrates. Exempl. IV. 613. 618.
quomodo tractavit Sydenhamus. IV. 614.
frequenter ab utero inflammato. IV. 614
pessima. IV. 615. 616. 617.
à concretione pudendorum. IV. 614.
ab obliquo uteri situ. IV. 615.
sive retenta in utero mora acriora reddita et resorpta periculosissimos morbos faciunt. II. 140. III. 421. Exempl. IV. 617.
ad alia viscera delata qualia mala pariant. IV. 618.
ad alia viscera delata, illis multum laesis, licet redeant, sanitatem non integram producunt. IV. 623.
ad alia viscera delata, si debite redeant, quando sanitas sperari possit. IV. 624.
requirunt mentis et corporis absolutam quietem. IV. 624.
quibus revocantur. IV. 624. 630. Aristolochicis duplicis generis.
in hystericis et revocantur Opio et clysmatibus. Si vero semel his adhibitis lochia non sequantur, statim à binis abstinendum. IV. 631. et naturae relinquendum. Exempl. ultimi. IV. 631.
ab utero inflammato requirunt venaesectionem bracchii IV. 631.
à venaesectione pedis non semper revocantur. Exempl. IV. 631.
et sponte prodierunt sudore profuso manante. Exempl. IV. 631.
non reputanda, si minuuntur, et leves circa uterum dolores febris lacteae tempore simul adsunt. IV. 633.
ab Utero, rudiori vi inflammato, non semper revocantur Venaesectione; sed potius mors acceleratur. Exempl. IV. 633.
et ob unicam venaesectionem in pede, hystericae mortem creaverunt. Exempl. IV. 633 634.
vide Uteri inflammatio.
Longaevitas extraordinaria medicamentis non obtinetur. cur? I. 193.
Loquela toties impedita manet post apoplexiam sanatam, quare? III. 371.
Lue venerea laborantium ossa fracta vix curantur, cur? I. 572.
Lues venerea novus est morbus, et ab anno circiter 1493. cognitus. V. 373. 374.
ex America in Hispaniam translata. V. 375. seq.
non est morbus epidemius in Europa natus. V. 377.
propagatur per contagium. V. 378.
et Obstetrices, parturientes adjuvantes, inficere potest. V. 379. 390.
foetum sanum inficere potest, quando longiori tempore in vagina infecta illum haerere oportet. V. 379.

Lues

Lues venerea per lactationem communicatur. Exempl. V. 380.
per salivam propagatur. V. 381.
per vestes alios inficit. Exempl. V. 382.
per aciem phlebotomi, ut et per cucurbitulas aliis inseritur. Exempl. V. 382.
per pocula communia aliis communicatur. Exempl. V. 383.
in toto corpore volitare potest, absque eo, quod pars, per quam virus admissum fuit, primum adfecta sit. V. 385. 386. 393.
plerumque in illa parte se se manifestat, qua virus contractum fuit: sed id non sit semper. V. 384. seq.
primum, ea laborantem, non infecit contagio. V. 388. Probabilis haec est sententia de prima infectione. V. 389.
minime in Elephantiasin degenerat. Exempl. quod contrarium probare videtur. V. 389.
in Europa non nascitur *sponte*, sed per contagium propagatur, *semper*. V. 390.
quibus in initio se se manifestat? V. 390.
exasperatur à vino, aromatibus, spirituosis etc. ut et à fervore venereo. V. 392.
difficilius extricatur in obesis et pinguibus, cur? V. 392.
successu temporis se manifestat, quibus? V. 394. seq.
sedem habet secundum Boerhaave in membrana cellulosa et in pinguedine. V. 396. 397.
Astruc in humoribus, in simul priorem sententiam, sed frustra, enervare studet. V. 396. seq.
loquelam turbat. cur? V. 403.
surditatem fecit. V. 400.
Asthma immedicabile produxit in asperam arteriam prorepens. V. 403.
et costas veras occupavit. V. 403.
ossa ipsa destruit. V. 406.
phthisin relinquit. V. 403.
Cerebrum turbare, et praeter dolores capitis, Coecitatem producere potest. Exempl. V. 404.
per pudenda contracta inficit glandulas inguinales. V. 439. vide *Bubo venereus*.
ab infante Nutrici communicata, in glandulis colli primariam sedem fixit. V. 439.
artus occupans qualia mala facit? V. 470.
pessimos ossium morbos facit, praecipue inflammationes periostei interni. I. 938.
dolores osteocopos creat, qui tanto atrociores, si malum in medulla ossium haeret. V. 472.
nocturnos producit, unde? et quibus leniuntur? I. 368.
quibus ab illis scorbuticorum distinguendi? III. 611.
tophos ossium facit. V. 473.
declarata signa habet, qualia? V. 509.
à primis morbi temporibus tractata fuit, quomodo? V. 510.
curatur per suffimigium Cinnabaris, corpore in cysta in cluso. V. 512. *vide Cinnabaris*.

Lues Venerea curatur per suffimigium Cinnabaris, ore et naribus hausum. Exemplum mirum. V. 513.
aromaticum. V. 515. Curatio insufficiens, derelicta. V. 516.
per mercurium exterius aut interius adhibitum, cur? V. 517.
per salivationem. V. 517. vide *Salivatio mercurialis.*
absque salivatione, quomodo? V. 544. Mercurium sueto illiniendo, et mox, post signa salivationis imminentis purgans adhibendo. Vel parum mercurii, et dum salivatio imminet, abstinendo. Haec ultima methodus infantibus proficua. Exempl. V. 545.
per mercurium sublimatum, absque salivatione: quomodo et quibus cautelis? V. 550. seq. Experimenta in Nosocomio Viennensi centies capta. V. 551. 552.
per mercurium sublimatum curanda non poscit, ut aegri in conclavibus inclusi maneant: laboribus suis vacare possunt, hyemali saltim tempore contra frigus probe muniti. V. 553.
non poscit praeparationem per purgantia: rarissime venaesectiones adhibitae fuerunt. V. 554.
et per validos labores, ut et per diaetam simplicissimam curari potest. Exempl. V. 559. 560.
curatur etiam per decoctum Guajaci. V. 561. quomodo parandum? I. 922. V. 562. quomodo adhibendum? V. 561. quali diaeta utendum? V. 561. 564. Vsum ejus excipiat sudor, quando, et quomodo? V. 562. 563. quibus haecce Curatio nocet? V. 565.
per decoctum radicis Sarsaeparillae curari tentata. V. 567. vide *Sarsaparilla.*
Chinae curari tentata. V. 571. vide: *China.*
et à decocto radicis Lobeliae curari adfirmatur: decoctum fiat leniter et lente. Largior Dosis vomitum, parcior alvum, minutior sudores provocat. V. 576.
curatur et per decoctum Guajaci *dilutius.* Operatur per urinam. V. 565. 566.
inveterata, seu antiqua, non semper opus habet salivatione. V. 546.
ab usu mercurii sublimati non emendatur, ubi ossa majora jam cariosa. V. 553.
post salivationem repetitam redire poterit. V. 557.
inveterata et rebellis Cicutae cessit. V. 574.
per extractum Aconiti sanata. Exempl. V. 575.
Lumborum, ubi mesenterium affigitur, dolor, ut et dolores valdi diversorum abdominis locorum observantur, dum male affectum hepar. III. 141.
dolorem pertinacem, praesertim circa ultimam eorum vertebram, secuta est paralysis femorum et crurum insanabilis. Exempl. III. 354.
dolorem rheumaticum quandoque sequitur levior paralysis artuum inferiorum frictionibus sensim superabilis. Exempl. III. 354.
Lumbrici lati. vide Vermes, Taenia, Solitarius.
intestinorum. vide Vermes.
teretes vide Vermes.
terrestres quibus differunt à lumbricis intestinorum. IV. 700. 701.
Luxatio quid? I. 597.

Luxatio eſt vel completa vel incompleta. I. 597.
peſſima, quae epiphyſi à corpore oſſis ſoluta accidit. I. 598.
fit à cauſa externa. I. 599.
interna. I. 600.
et ab inflammatione, ſuppuratione et accumulatione puris circa articulos. I. 601. immedicabilis. I. 602.
à contuſione, quomodo. I. 601.
fit à contuſione, et difficilis eſt cognitu. I. 601.
et eſt incurabilis. I. 602.
quid efficiat. I. 602.
quibus dignoſcitur. I. 603. 610. Exempl. I. 611.
quali prognoſi proſpicienda. I. 612.
quomodo curatur. I. 618. ſeq.
à nimia laxitate ligamentorum quomodo curanda. I. 623.
à ligamentis deſtructis curata. Exempl. I. 618. 619.
Luxationes ſubſequitur torpor ſubjacentium, paralyſis &c. Cur? I. 605.
dolor ſequitur, unde? I. 605. 606.
oedema et anchyloſis ſequuntur, cur? I. 607.
convulſio ſaepe comitatur. unde? I. 607.
marcor partis ſubjacentis ſequitur, Cur? I. 608. Exempl. I. 609.
mors partis vel totius ſequitur. unde? Exempl. I. 609.
Lycanthropia eſt ſpecies maniae. III. 520.
Lympha, à capitis contuſione extra vaſata cerebrum premere, imò mortem inferre poteſt. Exempla bina. I. 447.
Lymphae, in abdomine collectae reſorptio pendet et ab Omento. IV. 196.
fluxus nimius eodem modo ſiſtitur ac haemorrhagia. Exempl. I. 353.
Lymphatica vaſa optime in conſpectum veniunt, ſi cadaver humanum, incepta jam putredine tumens, aperiatur. IV. 116.
diſciſſa magnam lymphae quantitatem plorant. Exempl. IV. 189.
venoſa cauſam hydropis progignunt. IV. 116.

M.

Macilenti, licet comedant duplo plus quam obeſi, non pingueſcunt, Cur? I. 65.
magis calent, et externum frigus melius ferunt, quam Obeſi, cur? II. 299.
Maculae albicantes in labiorum et genarum parte interna aliquando in ſcorbuticis apparent; quae, niſi ſtatim ſpiritu vitrioli tangantur, cito nigreſcunt, foetent et omnia vicina depaſcuntur. III. 607.
coeruleae ad tactum leviſſimum, v. gr. pulſus &c. ſequentes in ſcorbuticis III. 604. poſcunt adſtringentia auſtera. III. 634.
nigrae in ſcorbuticis certa ſunt necroſis, adeoque et mortis indicia. III. 617.
rubrae cutis, ſive à cauſa interna, ſive ab externa. I. 731. II. 77. 398.
per pectus diſperſae in valida peripneumonia quid denotant? II. 770.
ſcorbuticae unde? I. 123. 288.
magnam affinitatem habent cum mutatione coloris in cute, quae contuſionem praegreſſam ſequitur. III. 604. 612.

Ma-

Magisteria inutilia sunt medicamenta. I. 93.
Malacia gravidarum. Exempla. IV. 464.
Maligni morbi per obstructionem errore loci oriri possunt. I. 210.
Malignitas in morbis apud imperitos quae censeatur? II. 386.
Mamma una scirrhosa alteram etiam afficit. I. 875.
Mammae fabrica facta est ut extendi possit. IV. 636.
à Ruyschio non habentur pro glandulis. I. 848. 849.
ductus lactei congesti substantiam glandulosam constituunt. I. 848. IV. 636.
Mammarum cum Utero magnus consensus. I. 853. IV. 607. 635.
dolor in gravidis unde? IV. 467.
tumor à lacte unde? I. 87. IV. 608 635. seq.
secundo, tertio aut quarto die accedit. IV. 635.
interdum subito intra paucas à puerperio horas fit. IV. 635. 636.
stagnante comitatur febre inflammatoria. IV. 637. 638.
quibus noscitur et Curatur. IV. 638. 639.
tumor in gravida, qui partu absoluto sponte evanescebat. Exempl. mirum. IV. 641.
à lacte stagnante inflammatus quibus noscitur. IV. 638.
quomodo curatur. IV. 638.
recens resolvitur Posca applicata, cavendo, in inflammatione vehementiori, ne magna sumatur aceti quantitas. IV. 639.
à Mauriceau Catapl. ex brassica capitata rubra. IV. 639.
à Levreto quibus. IV. 639.
à Swietenio sapone in lacte et aqua cocto. IV. 639.
à lacte stagnante haeret vel in tunica cellulosa, vel in parte glandulari vel omnium frequentissime in utrisque partibus. IV. 640.
in tunica cellulosa si haeret quibus noscitur. IV. 640. suppuratio satis promte succedit. ib. Lac non minuitur. IV. 641.
in parte glandulari sola quibus noscitur. IV. 640. suppuratio lente procedit: quae tunc prosunt. IV. 640. 641. Lac minuitur. IV. 641.
in utrisque partibus haerens simul, quibus noscitur. IV. 641. quae tunc prosunt. IV. 641.
in Pus conversus, et nisi sponte aperiatur, arte aperiendus est quando? IV. 641.
et scalpello apertus non statim pus effluere sivit. Exempl. I. 712.
et apertus quomodo tractandus. IV. 641.
nec apertus interiora thoracis gravare potest. Exempl. IV. 642.
durities post suppurationem remanens quibus tractanda. IV. 642.
Scirrhi post inflammationem quomodo fiant. I. 667. 706.
cur fiant. I. 667. 848.
unde fiant. I. 848.

Mammarum Scirrhi post terrorem. I. 190.
et Cancri utplurimum à contusione. Exempl. I. 547.
menstruo tempore augentur, cur? I. 853.
à menstruis cessantibus aut retentis etiam oriuntur. I. 853. 854.
et glandulas subaxillares indurescere faciunt. Exempl. I. 866.
pessime tractati in Cancrum abeunt. Exempl. I. 881.
in Corporibus euchymis saepe per plures annos manent innoxii, nec mole augentur. A febre vero irritati augentur subitò, et in cancrum degenerant. III 120.
sequuntur scirrhos uteri ob consensum. I. 853. 875.
amputationes sequuntur interdum Vomicae hepatis, unde? III. 85.
papillae unde in juvenculis deprimuntur, et quomodo educendae. IV. 643.
ex quibus constant. IV. 643.
inflammatio unde? IV. 643.
fissurae unde. IV. 643.
inflammatio aut fissura quomodo à Swietenio curantur. IV. 644.

Mania est furor sine febre. III. 519.
gradu à melancholia differt. III. 519.
laboravit daemoniacus in Sacra Scriptura. Marci cap. V. Lucae cap. VIII. III. 521.
demortuorum cadavera dissecta quale habuerunt Cerebrum. III. 522.
qualia habet symptomata. Exempl. III. 520. 521.
melancholiam diuturnam sequens. III. 519.
quomodo curanda. III. 523.
fert drastica, moschum, camphoram, larga dosi. III. 524.
sub mersionem in aquam frigidam, diuturnam optime fert. Exempla. III. 524.
sponte à natura sanatur per Varices. Exempl. per haemorrhoides. III. 525.
per diuturniorem dysenteriam. III. 526.
per hydropem supervenientem, quomodo. III. 526.
per haemorrhagiam narium magnam. III. 527.
per febres tertianas, quartanasve supervenientes. III. 527.
aliquando sanatur salivatione mercuriali, per turbith minerale &c. Exempl. III. 526.
absque melancholia praegressa, et ab aliis causis ex turbato sensorio communi oriri potest. III. 527.
post phrenitidem quomodo fiat. II. 595. III. 527.
curatur per analeptica. III. 530.
saepe est incurabilis II. 596.
post transfusionem sanguinis, seculo elapso suetam. III. 528.
ab ira frequenter recurrente, difficillime saepe curatu. Exempla. III. 528
curatur analepticis, roborantibus diu continuatis. III. 530.
ab hysterica passione III. 529.
quibus curatur. III. 530.

Mania innumera deliriorum varietate ludit, prout haec illave ſenſorii communis pars afficitur, cur? III. 530. Exempl. Carmina in paroxyſmo recitantis. ib.
etiam à levioribus cauſis oritur. III. 529.
qui ſemel laboravit, facillime recidivam patitur. III. 528. 529.
frequens poſt febres intermittentes, diuturnas nempe, et maxime quartanas. III. 530. Curatio. III. 531. analepticis et theriaca.
à plethora orta facile diſtinguitur à reliquis ſpeciebus per ſigna plethorae. III. 531. Curatio. III. 532. 533.
poſt haemorrhoides ſuppreſſas. III. 531. Curatio ib.
menſtrua ſuppreſſa. III. 531. Curatio ib.
lochia ſuppreſſa. II. 597. III. 531. Curatio III. 532.
fervidiſſima aeſtate, et poſt uſum nimium vini generoſi orta, quomodo curatur. III. 533. Exempl. III. 532.
quando venaeſectionem ut et arteriotomen ferat. III. 532.
venaeſectionibus repetitis ſic tractata ut fatuitas immedicabilis ſucceſſerit. II. 273. III. 530.
quando frigidiſſima capiti applicata, ut et balnea frigida ferat. Exempl. III. 524. 533.
quando Opium ferat? et qua doſi porrigi queat? III. 533.
Manus lotricura albae et quaſi emortuae, fiunt à maceratione in ſaponis lixivio. I. 709.
Maraſmus ſenilis quid? I. 43. 44. 193.
unde? IV. 190. non de ſenili, ſed de omni maraſmo hic loquitur.
ſeu marcor membri cujusdam. unde? I. 608. III. 649.
Martialia frigidam et lentam pituitam Cachecticorum permutant in bonum ſanguinem, ſed adſit adhuc integritas viſcerum. III. 660.
in forma ſolida porrecta, ut et forma liquida quando nocent. III. 660.
quando ſoluta et quando in ſubſtantia adhibenda. III. 662.
in acidis vegetabilibus ſoluta optimum praebent roborans. I. 36. 195.
efficax et mite praebent anthelminticum. IV. 733.
ſi adhibentur, cavendum a ſalibus alcalinis et ſaponibus ex ſale alcalino et oleo unitis, cur? III. 660.
requirunt victum ex ſua natura in acidum vergentem. III. 660.
ut motus corporis cum illis ſocietur. III. 660.
Martis limatura ad drachmam pro doſi porrecta anthelmintica eſſe poteſt, Cur? IV. 726.
infundi poteſt cum hydromelite et Cortice Cinamomi, et haec ſolutio porrigatur rachiticis. V. 627.
vitriolum ſecurum eſt anthelminticum, qua doſi, et quomodo porrigendum. IV. 733.
Marum eſt emmenagogum. IV. 443.
Materiei motae ſigna ſunt pulſus inaequalis, debilisque, nauſea, teneſmusve, anxietas, febricula etc. III. 487.
Maturatio quomodo fiat. I. 693.
promovenda. I. 696.
Meconium quid? IV. 657.

Meconium unde? IV. 657.
ab aëris acceſſu et mora in inteſtinis acre fit, cur? IV. 658.
retentum qualia parit mala. IV. 658.
tormina facit, cur? IV. 659. oriuntur et à bile poſt expulſum meconium. IV. 658.
retentum mortem infantibus inducit, cur? IV. 659.
quibus noſcitur arte indigere ut expellatur, et quibus tunc utendum. IV. 660.
expulſum eſſe de corpore infantis. IV. 660.
ſi induratum factum, eluitur ſero lactis cum melle, tam per os porrecta, quam per clyſma applicato. IV. 661.
acre redditum uſum olei poſcit. IV. 661.
Mediaſtini inflammati ſigna cum pleuritide fere conveniunt, ſi dolorem lateris exceperis. III. 78.
praecipua quae? III. 79.
inflammatio frequentius accidit, quam creditur. III. 79.
magis habet periculum, quam pleuritis. III. 79.
curatur ut pleuritis. III. 33. ſeq. 79.
ſuppuratio ſi facta, quomodo puri exitus conciliandus. III. 80. 681.
à puris acrimonia, facta corroſio, paracentheſin, Empyemati alias utilem, minime fert, cur? IV. 685.
Medicamenta flatulenta quae? II. 249.
Medicinae optima fundamenta quae ſint. I. 6.
Medicus verus quis? I. 14. 189.
aeque magnus, qui incurabilem morbum diſtinguere poteſt, quam qui ſanabilem tollere valet. I. 189. II. 396.
amicus cur extraneo utilior? II. 110.
Meditatio ſumma gravat caput, et moleſtam in capite tenſionem producit. III. 267.
in unum objectum Catalepticis facit ſimiles Eruditos. Exempla. III. 316.
profunda, diuque protracta, Catalepſin veram efficere poteſt. Exempl. III. 316.
profunda ad podagram diſponit. IV. 242.
fecit Epilepſiam. III. 413.
Medulla oſſium adeo blanda, dum corrumpitur, acerrima fit. I. 130.
boum comeſa in ventriculis debilibus in rancidam corruptelam abit. I. 114. 130.
eſt oleum, magnum habens uſum, qualem? I. 909.
quomodo oſſa intrat. I. 914.
ad oſſium cohaeſionem confert. I. 913. 914.
habet arterias, venas, vaſa lymphatica et nervos. I. 540. 915. 916.
corrupta peſſimos morbos creat. I. 917.
à contuſione, integro manente oſſe, eadem experitur mala ac Cerebrum. I. 540.
valida, ut et à fractura laeditur. I. 919.
putreſcens facit mala vix ſanabilia, quae? I. 540.
corrupta per operationem ex oſſibus eliminatur, quomodo? Exempl. I. 925.
Medullae ſpinalis vulnerum prognoſis. I. 253.
Mel levi ſtimulo alvum ſolvit, ſimulque primas vias lubricat. II. 778.

Mel saponacea virtute omnem lentorem dividit. II. 808.
inter anthelmintica numeratur, cur? IV. 724. improprie est factum.
combustum, in carbone suo ferrum habet. III. 379.

Melancholia quid? III. 459.
à causa physica et morali oritur. III. 460. 501. vide Bilis atra.
frequenter autumno contingit post aestates fervidissimas. III. 468.
primi gradus est ubi universalis humor per vasa circumductus depravatur Cacochymia atrabilaria. III. 471.
ex quibus noscitur. III. 471.
unde veniat. III. 476.
qualem habet prognosin. III. 477.
quomodo curatur. III.
pulsum lentum habet, et frigus majus, quam in reliquis gradibus. III. 613.
itinera maxima proficua. III. 478. 512.
verno tempore felicius curatur, cur? III. 479.
à largo usu Cucumerum levatur. III. 480.
secundi gradus est, ubi illud crassamentum atrabilarium sanguinis ad viscera abdominalia jam depositum haeret. III. 471. 481.
quibus cognoscitur, et quomodo fiant symptomata. III. 483.
qualem habet prognosin. III. 485.
quibus curatur. III. 487.
quibus cautelis curatur. III. 485.
purgantia fortiora non fert, cur? III. 486. 511.
Cura fausta futura erit, si foeces nigricantes excernantur, symptomata leventur, vires constent vel augeantur. III. 488.
tertii gradus est, ubi materies atrabilaria, quae diu visceribus impacta haeserat, à quacumque demum causa solvi incipit, et circulantibus humoribus denuo permisceri. III. 471. 488.
si nondum humoribus admixta, attamen acris facta, quomodo eliminanda. III. 490.
si humoribus à quacunque causa admixta deprehenditur materies atrabilaria, quid efficiat. III. 493.
et cum sit aut acerrime acida, aut summe alcalina, quomodo tractanda. III. 499. 332. I. 89. 125.
functiones abdominalium viscerum integre delet; alvus est strictissima. Exempl. III. 489.
efficit febres immanes, brevi omnia putrefacientes. III. 613.
id cum scorbuto commune habet, quod vasa erodat, sicque ecchymoses faciat, imò et saepe validas haemorrhagias. III. 473.
inveterata laborantes solum adhuc circuitum humorum per vasa majora habent, cum pulsu tardo, frigore totius fere corporis: Vix comedunt, Vix bibunt, sed stupidi jacent; nullis amplius turbantur curis, cum antea moesti et anxii sinistra quaevis metuebant. Exempl. III. 264.

Me-

Melancholia quandoque alios morbos praeexistentes tollit, vel minuit. Exempl. hydropis à melancholia superveniente curati. III. 473.
Melancholiae causae evidentes quales. III. 502.
diu durantis effectus maxime mirabiles quales. III. 506.
profuit Scabies foeda superveniens, aliquando Elephantiasin aemulans, cur? III. 508.
venaesectio non semper conducit, cur? III. 510.
purgantia, vomitoria, exaestuantia etc. non conducunt. III. 486. 511.
in genere curantur, si bilis atra curatur. III. 518.
Melancholiae curandae.
prima indicatio est liquida cerebri et nervorum augere, excitare, et in ordinem redigere, quod fit:
1) avertendo mentem ab objecto consueto, ad alia priori contraria, per itinera. III. 478. 512.
2) inducendo caute alium animi affectum, priori oppositum. Exempl. III. 513.
3) inserviendo falsae imaginationi. Exempla. III. 513.
4) aut saepe magna vi ei repugnando. III. 514.
secunda indicatio est, obstructiones vel causam, vel effectum falsae imaginationis referando, emolliendo, incidendo etc. III. 515.
tertia indicatio est, symptomata leniendo, furores per venaesectionem; molestos flatus per carminantia aquosa; anxietates et pervigilium per Emulsa papaverina aut per Opium. III. 516.
quarta indicatio est, exhibendo exhilarantia et roborantia. III. 517.
Meliceris unde? I. III. 845. Exempl. I. 846.
Membranas corporis humani tensas laesas quae sequuntur mala. I. 242.
Memoria quid? II. 286.
Memoria deperdita a magno aëris calore. I. 10.
vacillans in literatis, ingruente senio, certum fere semper apoplexiae secuturae praesagium. III. 292. Exempl. III. 293.
laesa post lapsum in apoplectico curata fuit setaceo. Exempl. III. 296.
Mens quid? I. 4. ejus actio in cerebrum nos latet. II. 262.
Menstrua quando primitus apparere solent. IV. 395.
cessare solent. IV. 395.
deficientia steriles foeminas facere solent. IV. 395. 410.
bis in mense, aut tertia septimana contingentia foecunditatem non minuunt, modo constans maneat haec periodus. IV. 395.
aestate solum comparentia. IV. 395.
semel in anno comparentia. IV. 395.
} semper pedes habent oedematosos.
octiduo post nativitatem fluentia. Exempl. IV. 395. Virgo haec nupta fuit decimo aetatis anno, et varias proles in lucem edidit.
in India Orientali ante nonum aetatis annum contingere fuescunt: Nono enim anno jam ibi pariunt mulieres. IV. 395.
octogesimo, ut et centesimo sexto anno fluentia. Exempla. IV. 396.
deficientia. Exempla. IV. 398. 399.

Men-

Menstrua octogesimo, ut et centesimo sexto anno fluentia. Exempla. IV. 396.
deficientia. Exempla. IV. 398. 399.
ex cavo uteri, et praecipue ex fundo ejus naturaliter fluunt. Exempla IV. 396. 397.
quandoque ex vagina uteri fluunt, ut in gravidis. IV. 397. Vena tunc secanda, cur? IV. 494
in Lapponibus parce fluunt. IV. 395. 399.
fluere creduntur ob plethorum universalem. IV. 398. seq.
periodice redeuntia quomodo explicata fuerunt. IV. 400. 401.
non à plethora universali fluunt secundum Simson. Insigniter enim subinde crescunt puellae menstrua habentes: A venaesectione fluxus deberet retardari. IV. 401. 402.
secundum Simson et fluunt ideo, quia uterus incrementi sui apicem attigit, et crescere desinit. IV. 403.
Simson à plethora uteri particulari oriuntur. IV. 404. sed ex hoc praesupposito non elucescit periodica menstrui fluxus causa. IV. 404.
Astruc à plethora uteri particulari, et quidem ex uteri venis, per quasdam appendices venosas, quas coecales vocavit, fluunt. IV. 404. sed Anatomiae repugnant hae appendices.
Swietenium nondum à priori explicari possunt, quia multa adhuc nos latent, quae circa generationem fiunt. Ex effectu ideo dijudicanda. IV. 405. Exemplis ex animalibus illustratur haec opinio. IV. 406.
non à plethora universali, nec à plethora particulari explicari possunt. IV. 410.
non ab Oestro venereo excitantur, et periodice fluunt. IV. 405. 406. 407. Dubia vide IV. 406. 407.
sunt foecunditatis signum, quomodo? IV. 406.
inserviunt faciliori conceptioni. IV. 406. 410.
an quantitate determinari possint IV. 408. Veterum opinio. ib. Recentiorum sententia. IV. 409. secundum de Haen ad tres aut decem uncias taxatur, quibus adminiculis. IV. 409.
non nisi foeminis fluunt, et certae simiarum speciei. IV. 410.
non habentes fere semper steriles fuerunt. IV. 410.
interdum foecundae fuerunt. Cur et unde? IV. 410. 411.
ut lactantes quomodo foecundae fieri possunt. IV. 411.
proditura quibus signis noscitur. I. 361. IV. 411. 421.
comitatur uteri oris et uteri ipsius major contractio. IV. 420. 421.
antecedunt capitis concussiones et aurium sonitus. III. 285.
capitis dolor, tensiones in nucha, vertigines etc. statim cessantes dum menses rite fluunt. III. 316.
expulsu dignosci possunt, qualis sit. IV. 419. Exempl. IV. 420.
praecedebat, biduo ante, tumor in occipite, ovi gallinacei magnitudine, evanescens simulac fluerent. Exempl. III. 316. IV. 420.
comitantur ardor juxta spinam dorsi, quid sibi velit. III. 285.
horrores, lassitudines, gravitates capitis. III. 285.
intra tres quatuorve dies absolvuntur. IV. 411.
interrupta eadem habent symptomata ac proditura. IV. 411. 412.
sanguinem sanum fundunt in sanis. Superstitiosae nugae oblivioni tradantur. IV. 412.

Menſtrua retenta quae ſequantur mala, et cur? IV. 413. ſeq.
ab orificio uteri praeter naturam occluſo. Exempl. IV. 414.
à terrore. Exempl. mirum. IV. 418.
per Oculos prodeuntia. Exempl. IV. 421.
per Oculos et aures exeuntia. Exempl. IV. 422.
per nares exeuntia frequenter occurrunt. IV. 422.
per gingivas. Exempl. IV. 422.
per pulmones periculoſius. IV. 422.
per oeſophagum exeuntia. Exempla. IV. 422. 423.
ex vaſis meſentericis per alvum. IV. 423.
ex vaſis haemorrhoidalibus. IV. 423.
per veſicam. IV. 423. NB. ſanguis excernitur profunde fuſcus (inſtar Coffee)
ex mammis prodeuntia. IV. 424.
ex digito et pollice pedis prodeuntia. Exempl. IV. 424.
ex ulcere pedis manantia. Exempl. IV. 425.
e variis corporis locis. Exempl. IV. 425.
ex omnibus corporis partibus profluentia. Exempl. IV. 426. 427.
prima vice erumpenda promoventur melius à natura, quam à Medico. IV. 429. 437. Exempla IV. 437.
juncta eſſe poſſunt cum alio morbo. Exempl. ubi latentes variolae paria ſymptomata fecerunt. IV. 429.
quibus ſignis dignoſcuntur. IV. 429.
ab Electricitate copioſiora fluunt. IV. 445.
poſt puerperium copioſiora unde? IV. 445.
ſuppreſſa ſecuta fuit mira Catalepſis. III. 312. 316.
interdum epilepſia ſequi ſolet. III. 421.
imò et parcius fluentia, ſi Vertigo jungitur, ſequi poteſt Paralyſis. III. 355.
accuſata, et facies eſt bene colorata, ſemper ſuſpicionem movent. IV. 500.
capitis vaſa turgere faciunt. III. 285.
recenter, quomodo curentur. III. 321.
ſecundum cauſas revocanda, quae variae eſſe poſſunt. IV. 430.
a mucoſa lenta ſanguinis cacochymia, quibus noſcuntur, et curantur. III. 447.
à nimia rigiditate orificiorum vaſculorum uteri extremorum, qualia juncta habeant ſymptomata, et Cur per balnea, vapores &c. praecipue vero per conjugium curanda. I. 877. III. 447. IV. 445. 446.
à plethora ſola curantur venaeſectione. III. 447.
ab orificio uteri clauſo. Exempl. IV. 431. quid faciendum. IV. 432.
ab oris uteri perverſo ſitu. IV. 433.
à concretione pudendorum. IV. 434.
à membrana vaginae cavum in duas partes dividente. Exempl IV. 435
ab hymene in denſam membranam degenerato. IV. 434. Exempl. IV. 435.
à membrana in loco altiori vaginae reperta. Exempl. IV. 434.

Men-

Menſtrua ſuppreſſa à vagina praeter naturam coarctata. Exempl. Chirurgi ope curatum. IV. 435. 436. Exemplum per graviditatem ſponte curatum. IV. 436.
morboſe non ſtatim Emmenagogis revocanda, Cur? IV. 436. 437. Exempl. ibid.
Emmenagoga ſupponunt ſanguinem copioſiorem. In Chloroſi vero deficit ſanguis, hinc in Chloroſi non de emmenagogis cogitandum. IV. 437.
à ſanguine ſtagnante in vaſis uteri, aut à vaſorum reſiſtentia, aut à binis cauſis ſimul, quomodo tractanda. III. 321. IV. 437. ſeq.
fotu et frictione reſerantur, cur? IV. 437.
balneo et frictione pedum revocantur, cur? IV. 438.
fotu vaginae et ligatura arteriae cruralis renovata. Exempl. IV. 438.
levantur hirudinibus ano admotis. IV. 423.
quando venaeſectionem requirant. IV. 439. Cur et quomodo haec proſit. III. 447. IV. 441. in pede inſtituenda cur? IV. 440. 441.
ſi ob anguſtiam venarum, per venaeſectionem revocari nequeunt: ſcarificationibus revocanda. IV. 440.
per purgantia revocantur quando, et per qualia? IV. 441. 442.
per Emmenagoga revocantur, quando? et per qualia. (colocynthidem) IV. 443. 444. quali cautela. IV. 445.
revocantur per matrimonium ubi? I. 877. III. 447. IV. 445.
emolliendo vaſa uterina nimis ſtricta. III. 447. IV. 446.
per roborantia, chalybeata, qua cum cautela. IV. 447.
quando martialia ferunt. et quando nocent. IV. 445. 446.
in morbis acutis quibus revocanda. II. 333.
ceſſantia ad ſcirrhos aut augendos aut producendos occaſionem praebent. I. 854.

Mercurialia in ſcorbuto quando proſunt nocentve. III. 632.
corporibus obeſis optime proſunt. IV. 378.
ad curandam luem veneream adhibita, in corporibus ſcorbuticis, leviſſima doſi porrecta, ingentes turbas excitare ſolent. III. 633.

Mercurii vivi hiſtoria. I. 206.
uſus à Graecis proſcriptus fuit. V. 512. 521. 522.
ab Arabibus primum inductus eſt. V. 512. 522.
pedetentim ad luem veneream curandam invaluit. V. 512.
ob Agyrtarum imprudentiam iterum derelictus. V. 512. 522.
externus in Lue à Nicolao Maſſa reſtitutus. V. 512. 522.
internus à Mathiolo tentatus. V. 522. cum mercurio praecipitato rubro.
per vapores, aut per ſuffimigia tentatus, per Cinnabarin igni injectam. V. 512. vide *Cinnabaris*. Ore et naribus exceptus qualia mala paravit? III. 334.
repetitus ſalivationem minime procreavit, Luem vero curavit. V. 518.
actio mirabilis adſcribitur ſummae ejus diviſibilitati, ejusque pondere. V. 519. quod in dubium vocatur, quibus? V. 520. ſeq.
modus operandi in corpus humanum. I. 206. 207. 208. IV. 378. V. 517.
vis conſiſtit in eo, quod omnes corporis humores ſolvat, eosque ſpecie aquae putridae per ſalivationis vias ejiciat. I. 639.

Mercurii vis ab aqua *pura* nullo modo ſolvitur. IV. 731.

in aqua *pura* decocta vermes minime necat, nec corpori nocet. IV. 731.

in aqua decocta varia mala fecit. Exempl. IV. 731. NB. aqua non erat pura, ſed alienis imbuta partibus.

in ulcera ante ſalivationem. V. 519.

praeparata Chemica ob Agyrtas, qui eis abutebantur, odioſa facta. V. 523.

ab Aſtruc proſcribuntur, ob ſpicula, quae poſſident, ſalina. V. 523. in Turbith minerali nulla reperiuntur ſpicula ſalina. V. 524. quod naribus attractum omnes argenti vivi effectus edidit, ſed Coecitatem curavit, viſumque acutiorem reddidit quam fuerat ante. Exempl. I. 208.

ab Aſtruc repudiantur, tanquam parum efficacia. V. 524. quod refutatur. ib.

tutius ſalivationem efficiunt, et ſecurius agunt, quam inunctio. V. 525. 528.

ſublimati, exterius adplicati, vis noxia. Exempl. V. 498.

minima admodum diluta copia pulcherrima praeſtat in morbis curandis. III. 380.

in aqua ſoluti uſus in ulcere annoſo primum à Swietenio ſuaſus, quali doſi? et quo cum effectu? Exempl. V. 549.

in aqua ſoluti uſus etiam primariò à Swietenio ſuaſus in lue venerea. V. 549. porrigebat granum dimidium intra nycthaemeron.

in ſpiritu frumenti ſoluti uſus, referente Dn. Sanchez, extendebatur ad doſin grani unius, intra nycthaemeron. V. 549.

in ſpiritu frumenti ſoluti uſus in lue inveterata à Swietenio tantum ſuadebatur, ut intra nycthaemeron mercurii granum unum conſumeretur, in lue vero recenti granum dimidium quotidie porrectum curationem utplurimum abſoluit. V. 553.

granum unum ſolvatur in ſpiritus frumenti unciis duabus, hujus uncia dimidia quotidie bis porrecta, Swietenius ſuſtulit Luem absque ſalivatione. V. 555.

grana ſedecim in unciis quatuordecim ſpiritus frumenti ſoluta, et ad unciam dimidiam bis de die porrecta, ſalivationem excitarunt. V. 555.

uſum internum quales ferre nequeunt? V. 556.

ſecundare oportet regimen, quale? V. 551. 552.

vivi uſus per in unctionem praevaluit prae ſublimigiis mercurialibus etc. V. 512.

internus ad volvulum ſuſceptus, quomodo ſecure fit? Exempl. III. 179. 180.

internus ante aliquot annos in Anglia et Scotia, panaceae ad inſtar quotidie per tres ſeptimanas continuas moris erat, ſed mercurius nocuit ſenſim. III. 180.

internus per pilulas Barbaroſſae, quales? V. 522. conveniunt cum his pilulae Belloſte. V. 523.

Mer-

Mercurii vivi inunctione, dosis mercurii, corpus revera ingressi, determinari ideo nequit, quia et aër, aegros ambiens, particulis mercurialibus repletus esse potest, quae solae, absque inunctione, salivationem producere possunt. Exempl. V. 526. 527.
inunctio, per ministros facta, anceps est, cur? V. 526. 527.
inunctione tractandi ne plures in uno eodemque conclavi jaceant, cur? V. 526. nec alios aegros in eodem conclavi adesse oportet, cur? Exempl. V. 527.
inuncta magna quantitas semper nocuit. V. 528. 529
ab humoribus corporis iterum separatur, ad alia corporis loca deponitur, et novas facit molestias. Exempl. III. 409. V. 529.
inunctio à Swietenio nunquam adhibita. V. 530. vide *Salivatio mercurialis*.
Mesenterii nervi, vulnere discissi, gravissima symptomata, imò mortem producunt. I. 518.
scirrhi. Exempl. I. 849.
vulnera intra tres dies lethalia (ob nervos laesos) I. 263. 521.
Metastasis in peripneumonia quando bona. II. 754. 758.
futura. II. 755.
versus crura. II. 756.
versus aures. II. 757.
versus hepar. II. 758.
Metus effectus. I. 190. 665. II. 146. III. 271.
pejor in debilibus. III. 272.
epilepsiae causa frequens. III. 414. 415.
subitaneus morbos hepatis efficere potest, cur? III. 91.
per iram discutitur. I. 148.
Mezeraei baccarum noxia facultas unde? I. 638.
Miasma febrile epidemicum bifariam distinguendum, quatenus liquida corporum vel incrassat vel dissolvit. II. 422.
Mictio noctu copiosa alvum parcam indicat. II. 35.
Mictus cruentus à Vectione nimia aut rudiori. I. 145. 213. III. 226.
ab equitatione diuturna, cum vitae periculo. Exempl. III. 227.
à Contusione lumborum. I. 544.
resuscitatur à vestibus arctius constrictis. I. 169.
inter alia pessima symptomata, cum ardore intolerabili ab inspirato halitu arsenici ortus. Exempl. III. 228.
in febribus ardentibus lethalis, cur? II. 483.
excernit sanguinem profunde fuscum (instar Coffée) IV. 424.
in variolis periculosissimus, cur? II. 73. 422. 483. V. 92.
tentandus per lac ebutyratum, aut oleum vitrioli magna quantitate datum. Exempl. V. 135.
calculum renulem praesentem indicat, quali cum conditione? V. 274. grumosus sit sanguis.

Mictus cruentus ex sola plethora quibus noscitur? V. 275.
periodice recurrens minus salutaris. V. 275.
à rudi vel rectione vel equitatione ortus, sanguinem neutiquam grumosum subsidentem ostendit, unde? V. 275. 276. Curatio ibidem.
à ruptura vasorum in renibus cum dolore junctus. Exempl. V. 276.
quomodo tractandus? V. 276.
instar fili majoris ductilis, longitudine 825. ulnarum, ex urethra exprimebatur, unde? Exempl. V. 276. 277.

Miliaris febris vide Purpura.

Moeror phrenitidem facere potest. II. 585.
atram bilem, imo et scirrhos producere valet. I. 855. II. 585.

Mola quid sit, fabulae. IV. 594. 599.
revera. IV. 594. 596. Exemplum Denys. IV. 596. 597.
unde oriatur secundum Veteres. IV. 594.
quibus noscitur secundum Hippocratem. IV. 594.
varios in utero ipso aut ejus substantia natos tumores pro molis habuerunt. IV. 595.
adesse et dicitur, ubi abortus factus, Cur? IV. 595.
non nascitur ex corrupto semine. IV. 595.
distinguitur à falso seu spurio conceptu, secundum Mauriceau, quomodo. IV. 596.
quid sit secundum Noortwyk. IV. 596. est Conceptus naturalis compressus.
cur non semper in illa inveniatur Embryo. IV. 597.
cum suis signis diagnosticis cum vera impraegnatione coincidit. IV. 597.
et est Sarcoma uteri IV. 598. sed minus proprie. IV. 600.
et ex relicta placenta post abortum oriri potest. IV. 598.
ex sanguinis grumo, in utero retento, comprimi potest. IV. 584. 599.
minime est monstrum etc. IV. 594. 599.
qualis ex concubitu, qualis absque eo nasci poterit. IV. 600.
et Virgines, et Viduae et maritatae molas gerere possunt. IV. 600.
et à Vetula excerni potest. IV. 600.
generatur et ubi menstrua cessare incipiunt. IV. 600.
minus proprie vocatur, dum uteri aut vicinarum partium mira degeneratio tumores magnos produxerat. Exempl. IV. 600.
dum Sarcoma inventum fuit. Exempl. IV. 600.
dum uterus scirrhosus. IV. 600.

Momma Brunsvicensis acido temperando omnibus palmam praeripit. I. 90. III. 656.
glutinosum solvit, et viscera roborat. I. 105.
datur in paralysi. III. 380. in rachitide. V. 618.

Morbi aetatum. I. 74.
externi cum internis maximam similitudinem habent. Probatur Exemplo. I. 954.
historias scribendi ordo qualis. I. 16. seq.
motuum nimiorum. I. 134. ad 150.
fibrae solidae simplicis. I. 19.
debilis et laxae. I. 22. seq.
rigidae et elasticae. I. 42. seq.

Morbi vaſorum minimorum et majorum. I. 48.
viſcerum debilium et laxorum. I. 52.
fortium et rigidorum. I. 63.
ſpontanei ex acido humore. I. 80.
à glutinoſo. I. 95.
ex alcalino. I. 113.
ex defectu circulationis et plethora. I. 151.
compoſiti ſimpliciſſimi. I. 160.
Morbilli quid? I. 731. II. 405.
quando et quomodo erumpunt. II. 79. 405.
quando evaneſcunt, et quid illo tempore contingat. II. 406.
qualem exitum habent. II. 79.
ad eryſipelas proxime accedunt. I. 731.
liveſcentes, imo nigreſcentes quibus ilicò tractandi. II. 402.
Morbillorum contagium frequenter epilepſiam efficit. III. 419.
Morbilloſa febris ante eruptionem diſtinguitur à varioloſa, quod adſit tuſſicula, capitis major gravedo, ſomnolentia, atque oculi lacrymentur. II. 405. 79.
Mors naturalis cur et quomodo accidat. I. 74. 193. II. 198.
futura quibus noſcitur. II. 55.
vera à ſyncope diſtinguenda quomodo? IV. 549. 550.
interdum dubia. In Regno Siculo ſtatutum eſt, cadavera ne feliantur antequam horae 48 poſt mortem elapſae fuerunt. IV. 550.
à plethora quomodo contingere poſſit. I. 157.
ſubita, ſine ullis ſignis praegreſſis, neque poſt mortem in cadavere inventis, à paralyſi cordis orta fuit, praeſertim cum animi adfectus validiſſimi praeceſſerint. Exempl. III. 365. 371.
Mortem in febribus acutis die ſexto, ſeptimo aut undecimo eveniri quibus noſcitur. II. 476.
Mortis cauſa frequentiſſima in acutis eſt obſtructio errore loci. I. 178.
Moſchi audax et repetita doſis ad ſcrupulum dimidium in puella octenni epilepſiam idiopathicam ſuſtulit. III. 437.
uſus in morbis malignis. III. 581. in hydrophobia. III. 581.
doſis ad gr. xvi. vel ſcrupulum unum profuit quandoque in Mania. Exempl. III. 524.
Moſchia non eſt antiquus Moſchion, ſed junior hoc ultimo. Collectionem gynaeciorum ſcripſit, quam primus edidit Caspar Wolffius, dein Caspar Bauhinus, et ultimo auctiorem Iſraël Spacchius. 1597. IV. 398.
Motus corporis per equitationem, vectionem in navi, curru, ambulationem, curſum, exercitia corporis quomodo et quando proſint debilibus. I. 34.
quid efficiat in corpore humano. IV. 372.
quibus cautelis in cachecticis inſtituendus. III. 660. IV. 219.
nimius acutas et lethales febres excitare poteſt. II. 40. 117.
podagrae paroxyſmum accelerat. IV. 306.
in aëris ſummo aeſtu factus, febres omnium peſſimas facit. II. 41.
quibus hae febres curentur. II. 117. 121.
validus gravidis nocet. IV. 468. 499.

Motus morborum deficientes. I. 151. seq.
nimii. I. 134. seq.
peristalticus quid? et quomodo fiat. II. 377
Moxa quid? et quomodo operetur. I. 370. IV. 383. 384. III. 450. V. 673. 674.
in rheumatismo non sufficit. V. 674.
Mucus quid? II. 372. hujus sedes et usus. II. 220. 372.
narium ex limpidissimo humore stagnando nascitur. I. 176.
Mumma Brunsvicensis ter de die ad unciam unam porrigi poterit infantibus rachiticis. V. 618.
Musculi non moventur ab influxu sanguinis arteriosi, sed tantum per illum sic disponuntur, ut accedente liquidi nervei influxu per nervos moveri possint. II. 268. probatur. III. 350. 351.
omnes, qui in nobis diu quieverunt, si subito moventur, convelluntur, probatur exemplo per terrorem expergefactorum dormientium. III. 373.
Musculari motui nocere possunt adstringentia, licet cohaesionem partium augeant. Exempl. III. 360.
Mutatio in morbis subita periculosa. I. 59.
Myrrha potentissime resistit putredini. IV. 93.
Mytulorum venenatorum comesus praeter anxietatem etiam exanthemata cutis efficit, quibusque omnia haec mala tolluntur. II. 398.

N.

Naevi materni. Exempl. III. 406. 407.
Narcotica quid? I. 323. alvum adstringunt. II. 399. V. 112.
in inflammationibus exhibita quomodo gangraenam faciunt. I. 666.
quando conveniant in diarrhoea et dysenteria. II. 399.
ante amputationem adhibita magni sunt usus. I. 818.
in quali Epilepsiae causa primario indicentur. III. 445.
Nares inter et hypochondria magnum est commercium II. 462.
Narium in febribus siccitas notat sanguinem liquidis orbatum esse. II. 151. 448.
pruritus, in ardentibus haemorrhagiam criticam nunciat, quando? Exempl. II. 462.
à vermibus quomodo? IV. 713.
non semper à vermibus, licet multa vermium signa juncta fuerint. Exempl. IV. 721.
pinnae compressae incipientem paralysin illorum musculorum facici indicant, à quibus narium pinnae diducuntur. Exempl. III. 293.
Cancer minimus oleo vitrioli simul et semel erosus et curatus. Exempl. I. 884.
Nasus mordicus ablatus et iterum curatus. Exempl. I. 306.
Natatio est verum balneum, quibus conveniat? III. 387.
Natatione, dum quis à laboribus fudans, in aqua frigida utitur, et corpus immergit, hepatitidem et Icterum pertinacem exin acquirere potest. III. 90.
Natura quid? I. 3. Helmontio quomodo vocata? II. 26.
Nausea quid? II. 218.
unde? II. 219. IV. 711. 712. III. 418.

Nauſea matutina crapulae deditorum unde? I. 99.
gravidarum quid? non ſemper à plethora. IV. 463.
cum ſapore amaricante putrido, unde? I. 121.
quid efficiat. II. 223.
quibus ſiſtitur. II. 223.
quae incurabilis. II. 230.
interdum ilicò ſequitur famem acerrimam, à Vermibus motis. IV. 716.
febri ardenti ab initio jungitur, cur? II. 451.
Nephritis calculoſa omnia fere ſymptomata paria habet cum inflammatoria. III. 230.
vomitum, morbi ſymptoma, optime fert, imò aquae tepidae mellitae repetita ingeſtione promovetur. III. 236.
ſaepius comitatur ſtupore cruris vicini quam inflammatoria. III. 223.
iisdem curatur remediis ac inflammatoria. III. 237. 247. 248.
diuretica acriora non fert, cur? III. 237.
inflammatoria incipiens noſcitur ex dolore ardente inflammatorio loci, ubi renes ſiti ſunt, et urinae difficultate. III. 224.
aucta quibus noſcitur. III. 224. 229.
unde? III. 224.
infinitas cauſas habere poteſt, Vermes, pilos etc. Exempl. omnium tamen eſt ferme eadem curatio. III. 247.
ſumma quae pariat mala. III. 229.
diſtinguenda ab aliis malis magna cautela opus habet, cur? III. 230. 231.
ſanatur bonitate naturae et morbi, quomodo? III. 231.
reſolutione. III. 232. 32.
urinae craſſae, fuſcae, potum Coffée dilutiorem referentis excretione, licet non ſubſidat etc. III. 232. 233.
haemorrhoidibus initio morbi large fluentibus. III. 233.
gravior quomodo ſanatur. III. 234.
ſummopere caveatur à ſuppuratione. Cur? III. 234.
frequenter contingit in rene ſiniſtro, cur? III. 235. clyſmataproficua. ibid.
lecti calorem minime fert, cur? III. 235.
ſi dolores aut convulſiones urgent, praemiſſa venaeſectione, optime et tuto opiatis medetur. III. 236.
Vomitum, morbi ſymptoma, non fert absque damno. III. 236.
in ſuppurationem abeuns quibus noſcitur. III. 237. vide Renes.
in ſcirrhum abit, efficiens paralyſin vel claudicationem cruris ſuppoſiti. Malum immedicabile etc. III. 244.
in Calculum renum terminatur, ſi materies inflammatoria non reſolvitur. Exempl. III. 245.
Nephrotomia minime tentanda, niſi abſceſſus natus monſtraverit viam. V. 309. 310.
Nervi quid? I. 236. 297. 298.
non videntur conici, ad inſtar arteriarum, ſed aequabilis ubique ſunt craſſitiei. III. 358.

Nervi ramificationes suas edunt, quomodo? I. 236. IV. 332.
et in sua origine ex medulla cerebri sunt exilissimi. III. 358.
contractilitatem unde hauriant. I. 298.
pervii sunt. Hoc quidem ad sensus demonstrari nequit, ab effectu vero concludi licet. I. 298. IV. 332.
in dextra parte cerebri orti, eidem lateri prospiciunt. I. 459.
varium habent usum qualem. I. 237.
majores, cum tantum sint minorum fasciculi, obstrui non possunt, cur? III. 358.
fluidum omnem fere imaginationem tenuitate sua superat: hinc vix videtur aptum esse, ut in nervos jam delatos crassescere posset ita, ut illorum cavum obstrueret. III. 358.
eorumque origo undique copiosis vasis sanguiferis cinguntur, cur? III. 360.
singuli et tunica cinguntur, vasis sanguiferis copiosis referta: haec ultimae obstrui possunt et inflammari. III. 359.
in origine fibrillae medullosae ex cortice, per errorem loci, à crassiori liquido quidem obstrui possunt, sed tunc causa paralyseos haeret circa nervorum primam originem in capite, nervis perviis et integris &c. III. 358.
in origine sua distinctissimi sunt II. 323. III. 349. unde id sciamus? II. 601.
minores ex majoribus non exeunt, ut rami ex truncis. II. 353.
moventes silere possunt in sua actione, sentientibus illibatis, et vicissim. III. 349. 350.
optici substantiam medullarem vas sanguineum perreptat. III. 261.
non se decussant I. 459.
majores exhibent tunicam cellulosam interpositam singulis fibris, majorem nervum constituentibus: haec non solum inflammari, sed et extravasata lympha turgere potest. III. 359.
tunica, quae illum cingit, ut et cellulosa interposita, sedes plurimorum morborum videtur esse; qualium? et an curabiles? III. 359.
ab adstringentibus proxime adplicatis in actione turbantur. Probatur exemplis in lingua, oculis &c. III. 360.
contusionem quae sequantur. Exempla. I. 542.
dissectionem quae sequantur symptomata. I. 235.
majoris dissectionem gangraena partis infra sitae sequitur, cur? I. 237.
puncturas quae succedunt phoenomena. I. 297.
punctura quomodo optime curantur. I. 242.
puncturas vel dimidiato dissectiones quae excipiunt symptomata. I. 238. 299.
cur sequatur dolor vehemens. I. 299.
vicinorum nervorum irritatio. I. 300.

Nitri usus in quo consistat. II. 165.
in malignis et acutis quibus cautelis fieri debeat. I. 127.

Nitrum Veterum differt ab hodierno, et in quo? I. 202. IV. 380.
fuit sal ammoniacus vel Soda Aegyptiorum. I. 203.
hodiernum quid sit. I. 203.
purum levissime in aqua solvitur. I. 203.
inflammatoriam densitatem optime resolvit. I. 203. II. 499.
quali dosi in decoctis propinandum? II. 499. (ad libram unam sumatur a drachma dimidia
antimoniatum et sal polychrestus sunt salia subalcalica. I 899.

Nixus validus qualia in corpore humano producere possit mala. II. 717. III. 225.
in parturiente Calculum asperum substantiae renum valide impegit, unde spasmus, inflammatio, ischuria, mors etc. et toto hoc tempore lochia debite fluebant, et nulla aderat febris. Exempl. III. 229.
ultimus in parturientibus, et ille in hominibus, qui onera, vires exsuperantia tollere, vel et obstacula removere conantur, Apoplexiam inducere potest, cur? III. 270. IV. 23.
Nephritidem, haemoptysin, narium haemorrhagiam etc. creare poterit, cur? II. 717. III. 225. IV. 22. 23.
in ultimis puerperii actionibus convulsiones lethales fecit. Exempl. III. 393.

Nodus quid? I. 940.

Nutrices quales optimae. IV. 656. 670.
quomodo comparatae esse debent. IV. 670. 671.
non sint in iram pronae, nec epilepticae. IV. 671.
quale iac habere debent. IV. 671.
in victu à quibus abstinere debent. IV. 672.
apud Generosiores insuetis alcalescentibus non nutriendae, cur? I. 116.
quali diaeta uti debent, dum lactantes acido laborant. I. 89. 93.
à potu crevisiae meracioris, non spirituosae, copiosum lac accipiunt. IV. 673.
menstruatae, si lac ceteroquin bonum, nec sanitas turbata est, non mutentur. IV. 673.
à moderato usu Veneris licitae nullam noxam habent. IV. 673. 674.
à concubitu licito impraegnatae, lacti nullum damnum inferunt. IV. 674. Exempl. ibid.

Nutrimentorum facultas determinari nequit. I. 60.

Nutritio non pendet ab alimentis solis, sed à corpore in quod ingeruntur. I. 60.
insanis fit ope velocitatis circulationis. I. 25.
post evacuationes quascunque nimias plerumque difficilis. I. 23. 24.
in morbis, in quibus vitalis humorum circuitus languet, cur non fiat. I. 25.
in debilibus quibus suffulcienda. I. 29.

Nutrire quid dicatur? III. 637.
Nutritionis conditiones. III. 648.
Nutritio quomodo fiat? I. 23. 24. 25.

O.

Obesa animalia minus sanguinis habent. II. 311
Obesi frigus externum minus ferunt, quam macilenti. II. 299.
cur hebetes, olivosi, somno lenti et tandem apoplectici? III. 257. 468.
lecto diu affixi nephritide calculosa facile obnoxii, cur? III. 225.
Obesitas nimia unde? III. 256.
inter causas sterilitatis foeminarum ab Hippocrate numeratur. III. 257.
per sanguinis missiones repetitas efficitur. III. 338.
ad apoplexiam praedisponit, cur? III. 256. 269. 337.

Obesitas nimia febres acutas pejores reddit, quomodo? II. 311.
in febribus soluta quibus emendatur. II. 311.
successive tollitur, quibus. II. 48. III. 337. IV. 362.
quando venaesectionem requirit. III. 338.
Observationes medicae quomodo instituendae. I. 12.
Obstructio quid? I. 160.
ex quibus causis oriatur. I. 161. seq.
triplicem habet causam proximam. I. 161. 170. seq.
non secundum regulas generales referanda, sed secundum causas. I. 188.
à visciditate quomodo referatur. Illustratur exemplo per microscopium facto. I. 196.
fit etiam errore loci. I. 178.
qualibus in vasis locum habeat. I. 181.
quid efficiat. I. 182.
à compressione vasorum non nisi ablatione causae prementis curanda. I. 189.
ab aucta fibrarum contractione quibus noscenda et curanda. I. 189. 190. II. 142.
à Callo curatur raro, si unquam. I. 192.
à mutata figura molecularum sanguinis quomodo tractanda. I. 194.
à mole sanguinis concreta quomodo in genere tollatur. I. 196. seq. II. 142.
Errore loci quibus factam scitur. I. 211.
est causa multorum morborum malignorum. I. 210.
quomodo curatur. I. 212.
Oculi à Medicis examinandi, cur? III. 472. II. 437.
si crebro moventur, aegros insanire metus est, cur? III. 529.
in acutis si pervertuntur, vel alter alteri sit minor, pessimum est signum cur? III. 368.
Topicum interdum est malum, non affecto cerebro et sanatur. III. 368.
humores in sebaceam materiam conversi. Exempl. I. 110.
Oculis adstringentia applicata immedicabilem quandoque coecitatem fecerunt. III. 360.
Oculorum canthis insidens materia vocatur Concretum lemosum. Copiosum istud concretum signum praebet sanguinis glutinosi. I. 109.
colores varii quid designant in morbis. II. 437.
color praesentem et abeuntem icterum designat cito, cur? III. 140.
nitor et splendor deperditus in morbis quid indicet. II. 437.
in morbis constitutio praeternaturalis qualis pessima. II. 438.
pulverulentorum origo. II. 437. 600.
rubor, post capitis contusiones, quid indicet. I. 453.
scirrhi unde? Exempla. I. 847.
siccitas in febribus notat sanguinem esse liquido orbatum. II. 151. 586.
Oculus ictericius, caliginosus in pleuritide quid designet. III. 6.
Odontalgia à carie dentium, cur? I. 300.
Oedema calidum quid? I. 643.
quomodo ab erysipelate differat. I. 643.
vocatur et Erysipelatosum. I. 644.
prognosis qualis. I. 644.
tractatur ut inflammatio. I. 644.

Oedema frigidum quid. I. 165. 607.
qualem habet ſedem. I. 165. 607.
à fibra debili et laxa oritur. I. 26.
quomodo fiat. I. 55. IV. 157.
pulmonum. Exempl. IV. 144. Pulmonum hydrops.
pedum quomodo fiat. III. 603. 646. IV. 78. 157.
oritur et in diu quieſcentibus. III. 603. 646.
in lecto recedit, et extra lectum redit, cur? III. 603. IV. 157.
unius lateris, an partem ejusdem lateris laeſam certò indicet. IV. 78. negatur.
non ſemper hydropis incipientis ſignum. IV. 200.
in gravidis unde? IV. 480. 481.
ſcorbuticorum quibus differt ab illo hydropicorum. IV. 200. 201.
in febribus intermittentibus unde? II. 522.
à catharticis exaſperatur. II. 522.
quomodo tractandum. II. 522. IV. 196. 200.
à febre aut à frictione ſubito evaneſcens ſuffocationem fecit. IV. 219.
poſt morbos diuturnos quomodo curatur. IV. 200.
fere ſemper comitari ſolet thoracis hydropem. IV. 132.
non ſemper eſt ſignum hydropis aſcitis. IV. 199.
et manus unius lateris, an vitium lateris tumentis certò indicat? negatur. IV. 78.
et femorum poſt febres rheumaticas autumnales. IV. 286.
ſubitò ortum miro modo levavit ſomnolentos, hebetes, oblivioſos, ut et aſthmaticos. III. 373. IV. 132.
in puerperis ſubinde à lacte oritur, quomodo ab oedemate gravidarum, et reliquis oedematibus diſtinguendum? et curandum. IV. 611. 612.
faſciis tractatur, quibus cautelis. IV. 286.
et crurum in phthiſicis cur funeſtum. IV. 197. 78.
Cruris unius pro ſigno pathognomico hydropis Ovarii habetur. IV. 149.
Oeſophagi abruptio per vomitum lethalis. Exempl. I. 274.
abſciſſio lethalis, cur? I. 274.
inflammatio quibus noſcitur. II. 662.
paralyſis. Exempl. II. 702.
ſcirrhus quibus noſcitur. II. 646.
unde veniat. II. 647.
incurabilis. Exempla. II. 648. ſeq.
tumor in hyſtericis male pro uteri adſcenſu habetur. II. 230.
Olea majori quantitate ſanguini mixta quae pariant mala? quibusque haec mala citiſſime emendanda. II. 311.
medulloſa quomodo oſſa intrant. I. 914.
cujus ſint uſus. I. 909. 913.
deſtillata Cornu cervi, ligni guajaci &c. cuti applicata, ſubinde inflammationes, imò gangraenam ipſam produxerunt. 638. 742.

Olea preſſa blandiſſima, ſi corrumpuntur, acerrima fiunt. I. 130. II. 31.
amygdalarum dulcium rancida facta, fauces inflammant. I. 638.
rigiditatem fibrarum tollunt. I. 46.
ad obſtructiones tollendas proſunt, quando. I. 191.
cuti applicata toties erysipelas fecerunt, cur? I. 637.
dolores acerbiſſimos leniunt. I. 365.
Oleum animale Dippelii eſt obtundens et involvens omnem acrimoniam, et ſimul anodynum. III. 446.
Cerae, repetitis deſtillationibus limpidum et fragrans factum, optimum praedicatur remedium ad mammarum papillas fiſſas. IV. 644.
Coelilaban quid? IV. 385. 386. quae in ejus locum ſubſtitui poſſunt. IV. 386.
Vitrioli imprudenter copia deglutitum horrenda mala fecit, et in plurimis cutis locis cinereas cruſtas excitavit, foedaque ulcera. Exempl. III. 509.
Olfactus cancro laborantibus perit, cur? I. 888
Omenti nimia pinguedo inter cauſas ſterilitatis foeminarum ab Hippocrate numeratur, cur? I. 857. III. 257.
à quacunque cauſa liquefacta peſſima mala inducit. III. 85.
mortem ſubitam facit. e. gr. in armentis pinguibus. III. 122.
morbi in diagnoſi difficultatem habent. III. 157. IV. 460.
oſſeſcentia tumorem abdominis fecit. Exempl. III. 157.
ſcirrhus, ſi parvus, minus nocet: ſi magnus, premendo vicinas partes, plurima mala producit. III. 157.
quandoque mulieres poſt puerperium feliciter peractum affligit, tumore duro et oblongo in abdomine ſeſe manifeſtans. Exempl. III. 157. 158. IV. 460. 461.
ſuppuratio poſt inflammationes pus in cavum abdominis effundit, et peſſima mala producit. III. 76. 157.
Omentum per vulnus abdominis propendens quomodo tractandum. I. 532.
ſi corruptum, quomodo tollendum. I. 533.
ad reſorptionem lymphae aptiſſimum. IV. 196.
Ophthalmia. I. 62.
ſaepe epidemica, cur? I. 180.
qualis per reſolutionem curari poteſt, qualis non? 655.
ab applicato in nucham liene recens mactati vituli curatur, Cur? I. 124.
difficillima, vix ullis remediis cedens, ſolis cucurbitulis nuchae appoſitis ſanatur ſaepius. I. 675.
ſaepius ſubito curatur dato forti purgante. I. 678.
Ophthalmia venerea quid? V. 430. 431.
diagnoſis. V. 432.
prognoſis. V. 432.
quomodo tractanda? V. 432.
per vas quoddam arterioſum viſcidos humores in conneam mittit, ibidemque maculam, et ſucceſſu temporis coecitatem parit: an hoc vas, ſemper conſpicuum diſcindi debeat? negatur. V. 433.

Ophthalmia venerea excreſcentias in cornea facit, quae cito reſecandae, cur? V. 430.
Opiſthotonos quid? I. 375. III. 458. ſubinde ſub paroxyſmo epileptico contingit. III. 426.
Opium quales poſſidet virtutes. I. 149. 324. 325. 370. ſeq.
quomodo tuto porrigitur. I. 325. IV. 587. 588.
in phthiſi neceſſarium cur? IV. 105.
alvum adſtringit. I. 325. III. 517. IV. 662.
flatus tollit quando? II. 242.
retardat motum ſanguinis circulatorium. Exempla in ranis facta. IV. 505. 506.
ad frigus febrile praecavendum quali doſi porrigendum. II. 551.
virtutes ſuas exſerit applicatum ſuperficiei ventriculi: Nervis enim in ventriculo diſperſis mutationem quandam inducit, quae Cerebri vim ſentientem obtundere valet. I. 371. ſit vero hoc opio non ſoluto, ſed integro et ſolo attactu.
adhibeatur ſimplex et purum, non vero compoſitis immixtum. IV. 588.
prudenter adhibitum innoxium. I. 371.
et in febribus acutis uſurpari poteſt. Exempl. II. 159.
imprudenter adhibitum quales noxas inferat. Exempl. I. 149. 372.
in doſi augeri debet, ſolita enim doſis aſſuetos non afficit amplius. III. 517.
in morbis inflammatoriis quando et cur noceat. I. 372. 373.
in inflammationibus inteſtinorum, praemiſſa venaeſectione, clyſmatibns etc. fomentis etc. ubi vires robuſtae et dolor urgens et magnus adeſt, tuto adhibetur, imò majori doſi. III. 175.
in Mania à plethora orta prodeſt, quando? III. 532. 533.
Optici nervi ſubſtantiam medullarem perreptat vas ſanguineum. III. 261.
Orbitae inferioris vulnera ob adynamiam artis lethalia. I. 252. III. 283. Exempl. I. 252.
Oris amarities unde? II. 220.
quibus tollitur. II. 224.
foetor ſcorbuticis contingit. III. 604.
intolerabilis ſcorbuto increſcente ſociatur. III. 607.
inflammatio et gangraena quibus noſcitur. I. 766.
quibus tollitur. I. 767.
interni inſpectio in morbis neceſſaria, cur? II. 151. III. 472.
ſiccitas in febribus notat ſanguinem liquidis orbatum. II. 151. 448.
in acutis deliria et phrenitidem praenunciat, cur? III. 356.
maculae albicantes in ſcorbuticis, cum peſſimo foetore et copioſo ſalivae tenuis effluxu quomodo tractandae. III. 607. 629. 630.
ſcirrhi. I. 848.
ſordes quid indicent. I. 120.
Orthopnoea unde? I. 502. II. 761.
Os internum copioſis venis reſorbentibus obſeſſum eſt. Probatur ab experientia. III. 213.
de Corde cervi quid? I. 173.
in cordis humani parte muſculoſa inventum. Exempl. I. 173.
in dura matre, ut et in cerebello inventum. Exempl. III. 269. 408.
in Omento tumorem abdominis fecit. Exempl III. 157.
ileum in comparanda longitudine pedis fracti, cum altero, ob flexibilitatem lumborum facile deſcendit, ſicque Chirurgus decipitur. Exempl. I. 584.

Os uteri clauſum graviditatem indicat, ſi ſimul eſt molle. IV. 455.
aliquo modo apertum reperitur in gravidis, quae jam peperierunt. IV. 455.
clauſum, tumorem, inflammationem aut ſcirrhum indicare poteſt. IV. 455.
quomodo ſe habeat toto graviditatis tempore. IV. 525.
apertum fallax eſt ſignum inſtantis partus, cur? IV. 518.
et aperitur quando infans ſeſe ſubvertit, et tunc nondum adſunt partus veri dolores. Exempl. IV. 518.
obſeditur poris glutine plenis et globulis pellucidis. IV. 526. hi morboſi facti impediunt partum. Exempl. IV. 526. imò plane abolentur, unde partus laborioſi. IV. 526.
durum quibus et quomodo emollitur. IV. 527.
quandoque praeter ſpem ſubitò dilatatur, cum ante nimis anguſtum eſſet. Exempl. IV. 527.
quandoque ad extremum usque clauſum manet in primiparis, robuſtis et aetate provectis. IV. 533.
à ſpuriis ad partum doloribus contrahitur et ſiccum eſt. IV. 533.
à veris ad partum doloribus dilatatur et madeſcit. IV. 533.
concreſcere poteſt. IV. 431. 432. 532. Exempl. IV. 533.
quando? IV. 533.
concretum non prius dividendum, quam ubi dolores ad partum adſunt. Si diviſio extra hoc tempus tentatur, metus eſt abortus. IV. 534.
oblique poſitum unde? IV. 569.
partum facit difficilem. IV. 569.
menſtrua difficilia, imò ſupreſſa facere poteſt. IV. 435.
à Veteribus cognitum fuit, ut ut illud inter cauſas partus difficilis non numerarent. IV. 569.
praecipue oritur à loco, ubi placenta adhaeret. IV. 570.
in gravida detegitur viſu ut tactu abdominis. IV. 570.
aeque facile dilatari poteſt aliquot horis poſt partum, quam antea. IV. 577.
in puerperis ſaepe ſatis valide ſtringitur, Opio reſerandum. IV. 587.
Oſſa combuſta ferrum continent. III. 379.
in mollem carnium ſubſtantiam mutata. Exempl. I. 906. 939.
praeter naturam in corpore vivente emolliri poſſunt. I. 939. IV. 326. 329.
flexibilia fiunt maceratione in acido facta. IV. 326.
quomodo formantur. IV. 325.
ex terra cartilaginibus inſerta oriuntur. IV. 326.
à rubia tinctorum colore ſtipantur rubro, cur? IV. 326. 327.
à bile in Ictero tinguntur. Exempl. III. 141.
quibus differunt à cartilaginibus. IV. 326.
quamvis emollita fuerint, Cartilagines naturalem ſuam retinuerunt duritiem. IV. 329. 330. quomodo id fiat. IV. 326.
non ſemper omnia ſimul, ſed ſubinde quaedam ſaltem emolliuntur. Exempl. IV. 330.
dum emolliebantur, praeceſſerunt dolores circa illa, et ſecuta eſt urina lactea. Exempl. IV. 330.
in vita emollita, in ſcelero iterum firmiora ſeu duriora facta ſunt. IV. 330.

Ossa in corpore vivo perpetuo deteruntur, et detritum restituitur. Exempl. à rubia tinctorum cum cibo alternatim sumta factum. V. 599.

Ossa pelvis quae? IV. 535. vide Pelvis.

partium mollium morbos patiuntur. I. 907.

praesertim versus juncturas, cur? I. 908.

per morbos sic mutari possunt, ut levissima de causa frangantur. Exempl. I. 567. 572.

licet comminuta sint, et partes circumjacentes plurimum dilaceratae, curantur interdum, quomodo id fiat. Exempl. rarissimum. I. 582.

discissa facilius curantur quam fracta, cur? I. 571.

fracta in gravidis difficulter sanantur. Exempl. I. 572. Exempl. contrarium. I. 573.

Cranii reperiuntur, in quorum diploë globuli argenti vivi manifeste apparent, ab imprudenti inunctione mercurii in cura luis Venereae. III. 409.

fracta quo tempore iterum inter se concrescant. I. 591.

fracta male reposita vel non reposita quomodo tractari debeant, etiamsi Callus jam factus fuerit. Rursus fragenda. Exempl. I. 593.

interdum sine arte tractata novam inter sese fecerunt juncturam. Exempl. I. 594.

non interpositione glutinis cujusdam, sed vera unione substantiae coalescunt. Exempl. I. 563.

quando mortem creant. I. 565.

non nisi sublata inflammatione aut tumescentia reponenda, cur? I. 580.

ut ut optime curata saepe summae molestiae et dolores sequuntur. Exempl. I. 596.

Ossium abscessus quid? I. 942.

callus, si deficit, quibus impetrandus. I. 595.

an debitam firmitatem habeat examinandus quomodo? 593.

bis terve fractus. Exempl. I. 594.

callum exsuperantem quae tollunt. I. 595.

Caries quid? I. 942. vide Caries ossium.

cohaesio et unctuositas ab oleo medullari. I. 913. 914.

corruptorum separatio spontanea externa rara. Exempl. 924.

interna rara. Exempl. I. 934.

dolor in lecto auctus quid indicet. I. 920.

epiphysis fracta. I. 599.

soluta frequentius reperitur. I. 599.

ad luxationes refertur. I. 599.

in femoris luxationibus observatur. I. 599.

solvitur facilius in junioribus, quando et cur? I. 599.

fissura quomodo noscatur. 568.

fractura quid? I. 556.

quotuplex? simplex, completa seu composita, complicata &c. I. 556. 557.

quid efficiat? I. 558. seq.

quomodo noscitur. I. 566.

qualem habet prognosin. I. 569.

Ossium fractura curatur quomodo? I. 573.
symptomatibus stipata quomodo tractanda. I. 590.
simplex et completa quomodo curatur? I. 573.
extendenda, quomodo? I. 577.
restituenda quomodo. I. 583.
retinenda quibus. I. 585.
à fragmentis purganda, quibus cautelis. I. 581.
complicata quomodo tractanda. I. 590.
vide Ossa fracta.
femoris fractura, si prope coxam fuerit, absque claudicatione curari nequit cur? I. 561. 571.
caput, ex cavo suo versus posteriora elapsum, quomodo noscitur. I. 605.
epiphysis frangitur aut solvitur frequenter. I. 599.
humeri luxatio interdum cognitu difficilis, cur? I. 611.
facilius redit, quando et cur? I. 361.
Luxatio. I. 597. vide Luxatio.
mala venerea quomodo curanda. I. 201. 937. seq.
morbi quales. I. 905. seq.
in latiori parte, circa juncturas. I. 908. ob systema vasorum.
ob vesiculas medullosas. I. 909. 917.
à periosteo externo. I. 910. 927.
interno. I. 911. 926.
in densiori parte à vesiculis medullosis. I. 913. 917.
ex medulloso oleo interno. Vide spinaventosa. I. 917.
ab inflammatione internarum arteriarum, venarum et lymphaticorum vasorum circa juncturas, horum diagnosis, prognosis, curatio. I. 926.
periostei externi, quibus noscuntur, praevidentur et curantur. I. 927. vide Periostei externi
abeunt in gangraenam, unde scitur. I. 931.
quid praesagiendum. I. 932. *Caries* oritur. quomodo tractatur. I. 932.
interni paria exsurgunt mala. I. 933. ad 937.
tibiae tumores. Exempl. I. 918.
tumores ob varios emollitionis gradus varia sortiuntur nomina. I. 939. 940.
Osteocollae lapis nihil ad callum ossium generandum tribuit. I. 574. seq.
Ostracodermata rachitidem curant. V. 630.
Ova in putredinem quam maxime sunt prona. I. 316.
albumen crudum ad nutriendos debiles aptissimum, quomodo praeparandum. I. 31.
vitellus est optimum nutrimentum, requirit autem viscera firmiora. I. 31.
optime prodest infantibus acido laborantibus, cur? IV. 684.
Ovarii hydrops frequenter contingit. IV. 147.
et foecundas et in ipso aetatis flore existentes occupat. IV. 147. Exempl. in puerpera. IV. 147.

Ova-

Ovariorum ſedes. IV. 147.
Ovarii hydrops quinquaginta et octo annos toleratus. Exempl. IV. 148.
ſerum frequenter fuſcum continet. IV. 148.
gelatinoſum liquorem continet. Exempl. IV. 149.
magnus non adeo facile ab aſcite poteſt diſtingui. IV. 148.
incipiens facile cognoſcitur ex quibus. IV. 148.
pathognomicon ſignum habere creditur, ſi crus ejusdem lateris tumeat, et per cutis poros aquae ſaepius exeant. IV. 149.
non facile ab illo hydrope, Tubam Fallopianam occupante, diſtinguitur. Exempl. IV. 149.
fluctuationem difficiliorem habet quam Aſcites. IV. 149.
raro in Aſciten mutatur. IV. 149.
difficulter curari poſſe praevidetur, cur? IV. 149.
aliquando ſcirrhos junctos habet. Exempl. IV. 149.
per ſectionem curatur. Exempl. IV. 150.
per exſtirpationem curari poſſe fertur. IV. 150.
per paracentheſin tuto levatur. Exempl. IV. 150.
Ovum humanum in utero pari modo fovetur, ac ovum gallinae ſub incubatu. IV. 458.
per totum ſuum ambitum utero adnexum eſt. Exempl. anatomicum. IV. 491. 492.
Oxymel calide potum tuſſim movet. II. 784.
ſcilliticum in viſciditate humorum ſcopo ſolvendi porrigitur. III. 658.
inſtar diuretici adhibetur. III. 659.

P.

Paedarthrocace quid? I. 919.
neminem adfligit, qui vigeſimum quintum annum ſuperavit. I. 919.
Palati excreſcentiae quomodo tractandae? Exempl. II. 645.
inflammatio erodens quae? et quomodo tractanda. II. 683.
Pallor faciei eſt praeſagium acidi in corpore futuri. I. 86.
gingivarum, linguae, oris interni, in angulis oculorum &c. unde? I. 101.
cum colore livido in febribus unde? II. 21.
Palpebra cum cornea et adnata concreta. Exempl. I. 333.
Palpebrarum Anaſarca. IV. 159.
Palpitatio cordis. vide Cordis palpitatio.
Paludoſa loca incolentes ad ſcorbutum proni. III. 233. 505. 545. ad melancholiam. III. 505.
Panaritium vide Paronychia.
Pancreas ſcirrhoſum adeo intumuit, ut extrinſecus tumor percipi potuerit. Exempl. I. 849. III. 156.
licet mole et pondere hepar aequabat, foris non in conſpectum prodibat. Exempl. III. 156.
ulceratum, cancroſum, calculoſum &c. vide Graaf de ſucco pancreatico cap. VII. pag. 108. &c.

Pancreatis ductu ligato, vel destructo, insigni etiam parte pancreatis abscisso, supervixerunt canes, absque notabili sanitatis detrimento. III. 156.
situs. III. 156.
morbi non facile detegendi. III. 156.
vulnera, si vasa sanguifera laesa fuerunt, absolute lethalia. I. 263.
Panis biscoctus quid? V. 616.
confert in morbis à viscido. I. 105.
est optimus rachiticorum cibus. V. 616.
decocta debilibus proficua. I. 32.
Papaveris semen, vide Semen papaveris.
succi effectus, I. 149.
Paracenthesis quando in Ascite locum habet. IV. 230. 234.
à multis damnatur. IV. 230. Cur? IV. 232. 242.
necessaria, cur? IV. 231. 250.
secure instituitur. IV. 231.
contra objectiones tuetur. IV. 232.
quando tutissime instituitur. IV. 232.
instituenda, quando multa ex bonis signis adfuerint, licet non omnia. IV. 234.
integre hydropem sustulit. Exempl. IV. 234.
non semper absque ricidiva instituitur, cur? IV. 234.
mortem accelerat quando? IV. 250.
rarissime. IV. 250.
prodest, licet non tollat morbi causam saepe immedicabilem. IV. 234.
saepius repeti potest, et in causa immedicabili. Exempl. IV. 235.
quoties instituenda definiri nequit. Exempl. sexagesies sexies illam perpessum. IV. 235.
in omni casu praeferenda validis emeticis purgantibusque. IV. 236.
quater instituta, ubi aquae jam foetebant. Exempl. IV. 237.
ter instituta in gravida. Exempl. IV. 237.
quando instituenda. IV. 237.
quibus cautelis instituenda. IV. 237. seq.
quo loco? IV. 238. 241.
quo situ. IV. 238.
prima vice instituta educit serum limpidum; repetita vice instituta serum cruentum, unde? IV. 240.
quo cum instrumento fit. IV. 243.
ope omne serum simul et semel evacuetur, quali cum cautela. IV. 241. 242. Exempl. ibid. Partitis vicibus si educitur, putrescunt aquae relictae. Exempl. IV. 207. 241. 242.
Impedimenta. Gelatina effluere recusat. IV. 244. quid faciendum. IV. 245.
Omentum, intestina etc. cannulam obturant. IV. 246. quid faciendum. ibid.
membranae cannulam obturant. Exmepl. IV. 247.
qualem habet prognosin. IV. 249.

Para-

Paracentheſis in ſcroto quomodo fieri debeat. IV. 281.
ſubinde et ab haemorrhagia excipitur. Exempl. IV. 282.
thoracis an inſtitui debeat? Dubia contra. I. 505. Exempl. ib.
quando et quomodo inſtituenda. I. 507. III. 680. IV. 135. ſeq.
quo loco inſtituenda. I. 507. 508.
ex ignorantia anatomiae male inſtituta. I. 496.
non inſtituenda in Empyemate niſi 4 aut 5 diebus elapſis poſtquam conſtiterit Vomicam ruptam pus in cavum thoracis effudiſſe. III. 680. ſeq.
in empyemate veteri mortem accelerat, cur? III. 685.
et locum habet in hydrope thoracis. vide Thoracis hydrops.
etiam utilis in Uteri hydrope. vide Uteri hydrops.
et adhibetur in hydrope Ovarii. vide Ovarii hydrops.
et ſuadetur in hydrope pericardii. quomodo? IV. 139.

Paralyſis quid? III. 349.
frequenter ſenſum partis, licet hebetiorem relinquit, cum moleſta quadam perceptione, et levi punctorio dolore, aut formicationis ſenſu. III. 350.
ſine ſenſu, motu vero ſuperſtite. Exempla. III. 350.
aliquando, licet rarius, una cum motu omnem ſenſum abolitum habet. Exemplum paralyſeos partium inferiorum, ſenſu omni abolito. I. 237. III. 350. 369.
rara hominis, cujus unum bracchium omnino paralyticum ſuperſtite ſenſu acutiſſimo; alterum vero bracchium omni carebat ſenſu, ſed motu naturali gaudebat. III. 350.
Cauſa proxima qualis. III. 350.
ab atonia muſculorum. III. 353.
faciei muſculorum in alterutro latere praecedit ſaepe apoplexiam. III. 352.
ſequitur apoplexiam graviorem. III. 352.
Cauſae remotae quales. III. 351. ſeq.
particularis ſaepe fit à cauſa in capite haerente. Exempla rara. III. 352.
à glandula ſubaxillari ſcirrhoſa. Exempl. I. 856. III. 352.
ſuppurante. Exempl. III. 356.
à luxatione quomodo fiat. I. 605.
muſculi poſt contuſionem unde? I. 541.
qualis curari poterit, qualis vero non? I. 237.
ab Apoplexia, Epilepſia, Convulſione &c. III. 353.
à dolore ingente et diuturno. Exempla. III. 353.
à ſolitis excretionibus retentis: inducuntur enim capitis morbi &c. III. 354.
à metaſtaſi cujuscunque materiae morboſae in acutis vel chronicis. III. 356.
pedum à caſu ab alto. I. 238.
poſt convulſiones validas incurabilis. I. 378.
à Colica Pictonum. In curatione medicamenta abdomini, non vero parti paralyticae applicanda. III. 358. 390. vide Colica Pictonum.
ex capitis vulnere quid denotet? I. 436.
à nervorum laeſionibus, quocunque modo fiant. III. 358.

Paralyſis ab adſtringentibus, nervis applicatis. III. 359.
à frigore ſummo. III. 360.
à calore maximo, praeſertim ab inſolatione. III. 361.
à potuum calidorum uſu nimio, aſſiduo. III. 362.
à vapore arſenici, antimonii &c. III. 362.
cum folium belladonnae recens imponeretur cancro labiorum. Exempl. III. 363.
dextri lateris à vitio haemiſphaerii cerebri ſiniſtri venit, et vice verſa. I. 457. 459.
Exempla pauca in contrariam ſententiam. I. 458.
Prognoſis. I. 237. III. 364.
quo altiori in loco corporis haeret, eo eſt periculoſior, cur? III. 368.
capitis vulnera inſequens ſemper mali ominis eſt, cur? I. 436.
à Colica Pictonum frequentiſſime atrophicam partis paralyticae conſumtionem junctam habet. III. 370.
Cordis ſubitam mortem facit. Exempl. III. 365. 371.
ſanatur à natura per febrim. III. 373.
quomodo? II. 65.
per plures annos jam exiſtens, rariſſime curatur, cur? III. 375.
ſanatur per artem, ſi producuntur illa, quibus natura hunc morbum ſaepe ſanavit, quomodo id fiat? III. 374. ſeq.
curatur herbis cephalicis, uterinis, nervinis omni forma praeparatis. III. 376.
ſalibus fixis et volatilibus. III. 377.
oleis expreſſione, coctione, infuſione, deſtillatione productis. III. 378.
ſaponaceis ex praecedentibus productis. III. 378.
curatur viroſis animalium partibus &c. Caſtoreo, moſcho, millepedis, Cochinella, granis Kermes &c. III. 378.
ſalibus metallicis, cryſtallis metallicis, et illis, quae ex his maxime compoſita ſunt. III. 379
etiam, dum per aliquot dies ſcopo purgandi adhibentur pilulae ex aloë ſagapeno, myrrha, galbano &c. et poſtea omni mane datur, ſalis cornu cervi drachma una, in aqua lavendulae aut meliſſae unciis duabus ſoluta, ſuperbibendo infuſum ligni ſaſſafras, rutae, rorismarini unaque eodem tempore perfricatur pars affecta. NB. repetendus ſaepius hujus remedii uſus, cur? III. 380.
Curatio juvatur ab aeſtate fervida, vel peregrinatione ad regiones ſiccas, calidas, et montanas. III. 380.
optime fert carnes aſſatas, inprimis ferinas et avium montanarum; Condimenta acria ex ſinapi, allio, origano, ſatureja, cepis &c. vinum molle, ſed generoſum, cereviſiam meracam non acrem, uti momma Brunſvicenſis &c. Cur? III. 380.
curatur validis ſtimulantibus &c. ut ſternutatoriis et vomitoriis, cur? III. 381. et quando haec applicanda. III. 382.
per vim electricam. III. 382. Exempl. boni ſucceſſus. ib.
fulmine curata. Exempl. III. 383.
per iram ſanata. Exempl. III. 383.
terrore ſanata. Exempl. III. 383.
purgantibus fortibus repetitis, ubi vires adhuc ſatis conſtant, et nulla labes tabefactorum viſcerum adſit. III. 384.

Para-

Paralysis curatur per balnea Vaporis, quomodo? III. 384. ubi prosunt aut nocent. III. 386.
per frictiones ad ruborem usque, quando à et quibus locis applicandae? III. 385.
Paralysi curandae medicamenta topica applicentur illi loco, ubi nervi, ad partem affectam spectantes, ex medulla spinali egrediuntur: Ubi vero vitium in Cerebro haeret, tunc topicis non est locus. III. 389.
Paralytica pars, si frigida, quid notet. I. 237. 369.
si insensilis simul sit, unde veniat. III. 369.
si atrophica sit, quid notet. III. 370.
nulla supereſt spes curationis. III. 370.
quid faciendum. III. 385. 388.
urticationes, fustigationes, sinapismos, ut et alumen plumbeum parti laesae affricatum optima fert, cur? III. 388.
Paralyticae partis sensus punctionis bonus, cur? III. 375.
tremor convulsivus bonus, ut causa, et ut signum, cur? III. 373.
Paraphymosis quid? V. 442. 491.
oritur et sine contagio venereo. ib. et V. 443.
à cancris venereis qualem habet prognosin? V. 443. 444.
circumcisos non facile adfligit. V. 491.
Paraphrenitis quid? III. 9. 72.
respirationem habet longe difficiliorem quam pleuritis. III. 74.
quibus cognoscitur. III. 73.
quomodo curatur. III. 76.
eundem habet exitum ac pleuritis, sed omnia fiunt velociora, funestiora, et post suppurationem Ascites purulentus oritur. III. 75.
delirium perpetuum junctum habet, cur? III. 74.
Paraplegia quid? III. 288. 369. Veteribus quid? III. 289.
quando contingat. III. 369. unde? III. 369.
ab aëre tepido et humido diu durante epidemica observata est. III. 362.
Parapoplexia quid? III. 323. 280.
est causa apoplexiae. III. 282. 283.
Paresis quid? III. 349.
Paronychia seu panaritium quomodo fiat, et unde? I. 7. 239. 926.
acutissima saepe cito lethalis, cur? I. 7. 239. 926.
sectionem citissimam requirit, cur? I. 240. 929.
saepissime tendines dilacerat. I. 359.
in gangraenam abit. I. 364. 926.
Parotides in benignam suppurationem abeuntes, arteriarum, sanguinem ad glandulam, adferentium, obstructionem pro causa habent. I. 846.
Parotis quid? I. 728. II. 757. cum hypochondriorum dolore maligna, cur? II. 757.
in febre ardente non suppurans exitialis, cur? II. 485.
suppurans non semper valetudinem promittit. II. 486.
indurata quomodo resolvenda. I. 199.
scirrhosa exsecta. I. 866.
Parturientes facile apoplexia moriuntur, cur? III. 269. 270.

Partus tempore aqua sanguinolenta profluens unde? IV. 492.
citra dolorem periculosus, cur? IV. 513.
acceleratur quomodo? IV. 509.
in primiparis judicatur difficilis. IV. 513.
praeceps saepius est matri infestus, quandoque funestus, cur. IV. 514. 582.
secundum Mauriceau dividitur in naturalem, contra naturam, et laboriosum. IV. 514.
undecimestres. Exempl. IV. 514. 515.
trigesimo quinto mense factus. Exempl. IV. 515.
à quibusdam semper fit septimo mense. Exempl. IV. 515.
fit, secundum Mauriceau, quando uterus majorem extensionem non patitur. IV. 515.
septimestris à Mauriceau parum vitalis habetur. IV. 516.
vivere et senescere potest. Exempl. IV. 512. 516.
quinquemestris abortivus vitam retinuit. Exempl. IV. 516.
praematuri vivunt vitam foetus toto illo tempore, quod deest justae maturitati. IV. 516.
octimestris secundum Hippocratem debilior septimestri, quibus cautelis id accipiendum. IV. 516.
brevi futurus quibus noscitur. IV. 517.
non à Versione foetus dijudicandus, cur? IV. 517.
dolores quomodo comparati esse debeant, si veri, et si spurii. IV. 517.
unde oriantur. III. 231.
veri non ex sola oris uterini apertura dijudicandi, quia signum fallax. IV. 518.
si adsunt, quaerendus est foetus et uteri situs. IV. 519.
quomodo excitantur aut augentur. IV. 509.
silentes resuscitantur acriori clysmate injecto. IV. 562.
spurii opiatis tolli debent. IV. 562.
feliciter peragendi signa. IV. 519.
cum limitatione accipienda, cur? IV. 519.
foetus auxilio minime acceleratur. Argumenta pro et contra. IV. 520.
foetus proprio nisu minime fit, licet in mortuis gravidis partus exitum quaerat. Exempl. IV. 521.
causa est nixus maternus, et vis uteri contractilis. IV. 521.
difficilis praevidetur quibus. IV. 519.
ex virium defectu in matre, rarius contingit. IV. 522.
quibus juvandus. IV. 522.
cardiaca raro fert, cur? et si propinanda, dentur mitiora. IV. 523.
interdum antihysterica requirit, quae? IV. 523.
acceleratur sternutatione. Exempl. IV. 524. quandoque sternutationem venaesectio larga praecedere debet, et quando? IV. 524.
subita imminutione plerumque lethalis, cur? IV. 524.
à siccitate oris uteri, quibus medetur. Exempl. IV. 527.
ab arctatione nimia vaginæ subito factus est facilis. Vagina enim sponte dilatabatur. Exempl. IV. 527.

Par-

Partus difficilis fit à repletione nimia inteſtini recti et veſicae: quid faciendum? IV. 528.
ob orificium uteri non reſpondens vaginae, Uterius in tumorem elevatur. Exempl. IV. 529.
à prolapſu Vaginae. IV. 529.
à tumentibus partibus vicinis. IV. 528. 529.
à tumore in uteri orificio, vel circa illud, vel et in Vagina. I. 858. IV. 530.
à concretò ore uteri, vel et à concretione vaginae aut labiorum. IV. 532. Exempla I. 265.
à mala conformatione oſſium pelvis. IV. 535. 537. 538.
ſemper in puerperis metuendus, quae rachitide laborarunt, cur? V. 608. IV. 537. 538.
à nimia pelvis anguſtia toties foetus occidit, cur? IV. 539.
quibus medetur. IV. 544. ſeq. vide Pelvis.
inſtrumentis promovendus, quando et quibus. IV. 545.
uteri rupturam toties cauſavit. Exempl. IV. 541.
in abdominis cavum expellere poteſt humores in utero contentos, imo ſanguinem ex uteri ſubſtantia in cavum abdominis transſudare. Exempl. IV. 541.
et ipſum abdomen disrupit magno cum fragore. Exempl. IV. 542.
ab arctiori pelvi promovendus vel verſione vel inſtrumentis. IV. 545. ſeq.
ſi caput foetus jam inclavatum, quomodo promovendus. IV. 545. 562. Unci reformidantur, cum de vita foetus non ſemper certo conſtet. Exempl. uncis lacerati et vivi extracti. IV. 545. 546.
ab arctiori pelvi inſtrumentis promovendus, quando et quibus. IV. 545.
ab exoſtoſi, vel peſſima conformatione oſſium pelvis non aliter promovendus quam per ſectionem Caeſaream. IV. 548.
à capite foetus nimis craſſo, ut in hydrocephalo, requirit ſectionem Caeſaream. IV. 548. 554.
ex vitio infantis. IV. 555.
ex malo ſitu foetus. IV. 555
ex foetu mortuo. IV. 562.
et doloribus ceſſantibus quomodo promovetur. IV. 562.
cui caput abruptum eſt, quomodo juvandus. IV. 563.
à membranis, aquas continentibus, nimis craſſis et tenacibus. IV. 567. a)
ab ore uteri oblique poſito. IV. 570.
à ſitu foetus praeternaturali. Faciendus naturalis per verſionem. IV. 571.
gangraenam genitalium efficere poteſt. Exempl. curatum. I. 769.
Pectoris partis alicujus dolor, accedente ſimul reſpiratione difficili, poſt ſanatam aliquam febrim, ſuſpectus habendus, ſtatimque medela adhibenda, cur? III. 667.
Pedra del porco efficaciam ſuam bili debet. I. 107.
Pedum plantae dolor à callo quomodo tractari debeat. I. 192.
refrigerium quid efficiat in abdomine. IV. 438.
tumor ſubortus quandoque hydropem pectoris levat. III. 527. et contra.
Pelvis quid? IV. 535.

Pelvis nimis lata in partu nocere poteſt, cur? IV. 536. 537.
introitus quid? IV. 536.
exitus quid? IV. 536.
introitus amplior plerumque exitum habet anguſtiorem et contra. IV. 536.
in toto ſuo tractu nimis ampla eſſe poteſt. IV. 537.
nimis anguſta partum quandoque impoſſibilem facit. IV. 537.
quibus noſcitur. IV. 537.
tentanda emollientibus. IV. 538.
oſſa omnes morbos pati poſſunt, quibus reliqua oſſa obnoxia ſunt. IV. 537.
exoſtoſes contrahere poſſunt, quae pelvim anguſtant. IV. 537.
à rachitide mutantur. IV. 537. hinc metuendus partus difficilis. IV. 537. 538.
an partus tempore à ſe mutuo decedant, negat Mauriceau. IV. 538. affirmant plurimi. IV. 539.
Penis ex quibus conſtet? V. 415.
contagio venereo omnium maxime expoſitus eſt, cur? V. 419. 420.
inflammatio unde? Exempl. rarum. V. 441.
brevi in gangraenam abit. V. 442. Exempl. V. 444.
quomodo tractanda. V. 490.
anaſarca. Exempl. IV. 159.
cancer. Exempl. I. 878.
Pericardium in vita hominis ſani absque liquore. IV. 132.
vaporem ſemper exhalat, qui reſorbetur. IV. 132.
non niſi poſt mortem in ſanorum frigefactis cadaveribus reperitur. IV. 133. Veſalii tentamina hac in re. IV. 133.
inflammatum, praeter ſigna inflammati mediaſtini, animi deliquia juncta habet. III. 78.
frequenter obſervatur, quam creditur. III. 79.
maximum periculum habet, ob cordis viciniam. III. 79.
omnes inflammationis exitus habet. III. 79.
per curationem pleuritidi adaptatam ſubito reſolvendum, alias mors ſubita. III. 79.
hydrope laborans unde? IV. 133.
non facile dignoſcitur. IV. 134.
ex quibus vero ſimiliter judicatur adeſſe. IV. 134.
et per paracentheſin tentetur quomodo. IV. 139.
undique, ut et pro parte cordi accretum. Exempl. III. 79. 80.
ſcirrhoſum. III. 79. et cordi accretum. Exempl. ibid. et 80.
ſuppuratum. III. 79. pro parte, ſcirrhoſum. Exempl. III. 80.
Pericranii vaſa externam cranii tabulam penetrantia communicantur in diploë, et uniuntur ſimilibus vaſis à dura matre emiſſis. I. 410.
Pericranium quid? et ex quibus conſtet. I. 405.
læſum quæ ſequuntur mala. I. 406. ſeq.
quomodo juvatur ut renaſcatur. Exempl. I. 409. 410.
ſi os deturpatum quomodo tractandum. I. 408.

Perinaei punctura quomodo instituenda? V. 354.
Periosteum quid? I. 562.
externum quid? I. 910.
internum quid? I. 911. 912.
Periostei externi inflammatio quomodo noscitur I. 927.
distinguitur ab inflammatione interni. I. 927.
vesicularum medullosarum. I. 927.
qualem habet prognosin. I. 928.
quomodo resolutione curatur. I. 928. 929.
in suppurationem vergens quibus noscitur. I. 929.
jam versa quibus noscitur. I. 930.
Exempl. I. 928.
quomodo tractanda I. 930
in gangraenam vergens quibus dignoscitur. I. 931.
jam versa quibus dignoscitur I. 932.
quomodo tractanda. I. 932.
ab inflammatione aut gangraena defectus resarcitur terebratione ossis. Exempl. I. 412.
interni inflammatio. I. 934.
quibus cognoscitur. I. 935.
resolutione curatur. I. 936.
unde? I. 937.
in suppurationem aut gangraenam abeuns quibus detegitur, et quomodo tractatur. I. 936.
Peripneumonia notha quid? II. 799.
quibus familiaris. II. 803.
à lenta et inerti pituita oritur. II. 805.
fallaci lenitatis specie decipit minus peritos. II. 805.
quibus dignoscitur. II. 805.
non fert venaesectionem largam, nec repetitam, cur? II. 801.
attenuantia, neque calida? cur? II. 803.
quomodo decurrit et qualem habet eventum. II. 805.
quibus parcit? quibus facile aut minus curabilis. II. 809.
in mortis articulo utplurimum omnibus morbis sociatur. II. 809. 810.
vera quid? II. 710.
duplex est, una ad fines arteriae pulmonalis, altera in bronchialibus haeret. II. 712.
quae periculosior. II. 712.
unde oriatur. II. 713.
causas habet multiplices, quales. II. 713.
quid efficiat in pulmonibus, et toto corpore. II. 720.
defunctorum pulmones quomodo comparati. Exempl. II. 722.
ex effectu dignoscenda II. 722. seq.
prognosis formanda. II. 726. 766. 765.

Peripneumonia vera ex febre ardente periculosa, cur? II. 448. 487.
laborantium sanguis e vena missus, si dilutus est, et non concrescit, malum, cur? I. 183.
binos lobos pulmonum afficiens valide, lethalis erit, cur? II. 726.
parvum in uno pulmone locum infestans probabiliter curari potest. II. 728.
Curatur secundum eventus inflammationis, quomodo. II. 730.
sanatur resolutione. I. 671. II. 731.
quomodo? II. 206. 775. seq.
ad summum incrementum si pervenerit, quomodo tractanda. I. 694.
abit in abscessum. II. 741.
quibus noscitur. II. 743. 745. 746.
qualem exitum habet. II. 749.
quomodo tractanda. II. 782. seq. IV. 84.
per metastasin puris abit in alium morbum. II. 753.
ex quibus noscitur. II. 755.
quomodo tractari debeat. II. 790.
abit in abscessus cruris, quibus noscitur. II. 756.
quibus tractatur. II. 791.
circa aures, quibus noscitur. II. 757. 791.
per metastasin abit in abscessus in hepate, quibus noscitur. II. 758.
quomodo tractatur. II. 792.
salutariter factos quibus noscitur. II. 758.
abit in tumorem callosum, scirrhosum. II. 760. raro medelam capit. quid interim faciendum II. 793.
abit in gangraenam, quibus noscitur. II. 763. lethalis. II. 793.
per sputa purgari incepta, si sputa supprimuntur, quid faciendum. II. 794.
Persica arbor inter anthelmintica numeratur, cur? IV. 729.
flores et tenera folia infusa blandam vim purgantem habent. IV. 729.
Perspiratio aucta debilitat. II. 37. seq.
libera hilaritatis causa. III. 461.
per gradus minuta sanitatem confirmat. II. 37. 38.
minor, robustos quidem facit: si vero à morbis validis ejusmodi homines prehendantur, aegrius convalescunt. II. 38.
imminuta effectus tristes facit. II. 38. III. 451.
à refrigerio imminuta noxia, cur? I. 180.
minuitur carne suilla, boletis, melonibus, uvis et ficubus recentibus. II. 38.
aëre nebuloso pingui. II. 39.
et augetur per animi adfectus. II. 38.
cohibita quales noxas creat. II. 36.
ilico gravitatem corporis, torporem &c. sibi jungit. II. 140.
Pervigilium quid? II. 344.
unde. II. 344. 345.

Pervigilium quid efficiat. II. 138. 345.
quibus curatur. II. 139. 345.

Peſtis ſubito jugulat, cur? I. 124.
et quandoque absque febre. II. 177.
raro pluribus animalium ſpeciebus ſimul accidit. I. 141.
mox in ſolos homines, mox in bruta ſaeviens, an explicari poſſit? II. 414.
ſaepe ſub larva aliorum morborum latet. Exempl. V. 152. 153.
tempore omnes reliqui morbi conſueti ſilent. V. 157.
venti ſilent. V. 163.
aves atmoſphaeram inquinatam fugiunt. V. 160.
contagium in ventriculo radices quaſi figit, niſi per ſudores difflatur de corpore, antequam hic inflammationem produxerit. Exempl. III. 146.
venenum, in aëre dilutum, minus nocet, quam confertum et copioſum. V. 158.
ad inſtar nebulae coeruleae infectos ambit. V. 160.
niſi ventis diffletur, et loco cuidam incumbit diutius, periculoſiſſimum eſt. V. 162.
optime diluitur et difflatur per Ventos. V. 162. non ita per ignes. V. 164.
et in lectis aegrorum infectorum haeret, qui non comburantur, ſed ſepeliantur, cur? V. 167.
partem quandam corporis prehendens, illam ſubito deſtruit. I. 748.
ſaepius corpora ad ſubitam putredinem diſponit: ſaepius hyeme ſaeviit, et in aeſtate ſiluit. V. 170.
integre deleta eſt à turre incenſa, quae ſervando pulvere pyrio deſtinata erat, unde? V. 169. ob exploſionem aëris violentam.
evitatur per fugam, aut omni commercio cum aliis ſublato. V. 157. ſeq.
à terrae motu oritur, et à terrae motu fugatur. V. 173.
à muſto fermentante fugata. V. 173.
loca promptuariis aromaticis vicina intacta reliquit. V. 174.
aërem vapore picis repletum non ingreditur. V. 174.
à ſaponis nigri foetore intenſior. V. 174.
antidotum laudatur fumus herbae nicotianae. V. 175.
tempore aedes infectae non claudantur. V. 182.
venenum ob tenuitatem cum fragrantia moſchi certo modo comparari poteſt. V. 182. 183.
ante adparitionem tumorum quorumcunque venaeſectionem largam fert. Exempl. V. 196.
ſanguinem oſtendit mox concretum, mox diſſolutum. V. 197.
praemiſſa venaeſectione moderata curatur etiam per ſudores viginti quatuor horas durantes. V. 198.

Petechiae quales et unde? II. 401. ſeq.
vocantur et purpura, praeſertim in Gallia. II. 405.
rubrae plerumque boni moris ſunt. II. 402.
purpureae, lividae et nigrae pejoris ſunt ominis. Exempl. II. 402.
nigrae, à gangraena ortae et ſeparatae, rarius forte apparent. II. 404. Exempl. II. 405.
febrim peculiaris indolis, et epidemicam comitari ſolent. II. 402.

Petechiae et aliis morbis periculosis quandoque junguntur. II. 402. Exempla. ibid.
febri petechiali epidemicae critice junguntur, quarto, septimo, imò in remissiori febre, decimo quarto die. II. 403.
erumpentes quando salutem nunciant. II. 404.
mortem nunciant. II. 403.
eruptuae saepe epilepsia stipantur. III. 419.
disparentes subito pessimis excipiebantur symptomatibus. Exempl. II. 403.
unde oriantur. II. 403.
diversum habent malignitatis gradum. II. 404.
forte sunt ecchymoses minores. II. 404. Exempl. ibid.
à necrosi cutis orta quid notent. II. 404. Exempl. II. 405.
Petechialis febris quid? II. 403. Exempl. ibid.
historia. II. 403.
vermibus juncta. II. 405.
Pharynx quid? II. 661.
Phlegma apud Veteres duplex. 95. 96.
phlegmonodes quid? I. 95.
in morbis inflammatoriis sanguini innatat. I. 96.
Phlegmone quid? I. 165. 626. 629. 633. 642. 650. II. 79.
quomodo differt ab erysipelate. I. 643.
quibus noscitur, I. 650.
haeret in adipe. I. 632. 642.
vide Inflammatio.
Phlegmonis tumor unde. I. 645. seq.
incrementum quomodo fiat. I. 645.
Phrenitis vera quid? II. 579. 606. I. 149.
symptomatica quid. II. 579. 606.
vera quibus signis antecedentibus dignoscitur. II. 581.
symptomatica quibus signis antecedentibus noscitur. II. 586.
à metastasi materiae inflammatoriae. Exempl. II. 587.
utraque praesens qualia habet symptomata. II. 591.
vera 3. 4. 7moque die necat: raro hunc transgreditur. II. 594.
symptomatica utplurimum diutius protrahitur. II. 594.
vera levis et saeva saepe in Maniam abeunt. II. 595. seq.
vera et saeva quandoque abit in stultitiam immedicabilem. II. 597.
sensim ascendens immanis fit. II. 597.
saepe desinit in lethargum, Coma, Catalepsin. II. 598.
in mortem si tendit, quibus signis noscitur. II. 599.
symptomatica à peripneumonia lethalis, cur? II. 602.
ante eruptionem variolarum spem curationis habet. II. 602. Curatio. Exempl. II. 616.
post eruptionem variolarum periculosa cur? II. 602.
in variolis confluentibus lethalis, cur? II. 602.
ab ileo lethalis. II. 603.

Phrenitis post levem anginam, absque bonis signis evanescentem, lethalis, cur? II. 603.
ubi aegri necessaria respuunt, cur pessima. II. 603.
post mortem in cadaveribus exhibuit meninges et corticem cerebri inflammata. Exempl. II. 604.
exhibuit suppurationem, gangraenam, sphacelum. II. 604.
membranas cerebri crassas, quasi subscirrhosas. Exempl. II. 604.
utraque qualem habet causam proximam. II. 604. 605.
quibus signis noscitur. II. 606.
post dolorem cruris in febre continua subito evanescentem lethalis. I. 766.
ubi omnes illae partes tument et rubent, quibus Carotis externa sanguinem adfert, impactum in vasis cerebri habet sanguinem inflammatorium. III. 261. I. 453.
in dies pejor evadit, cur? I. 183.
in curatione attentionem requirit ad quae? II. 606.
citissime resolvenda. cur? II. 611.
vera quomodo curanda. II. 611. seq. I. 200.
levatur si pili abradantur, cur? II. 143. 613.
à fotibus exteriori capiti applicatis. cur? I. 463. 675. II. 283. 613.
minuitur per attrahentia pedibus applicata. cur? I. 676.
in acuta continua orta, post duodecimum diem ab Opio felicissime cessat. Citius vero exhibitum profuit nunquam. II. 159.
symptomatica quomodo curanda. II. 615.
Phthisis quid? I. 57. IV. 2.
in Anglia frequens, quare? IV. 10. 11.
signa praenuncia. IV. 12.
ab acri sanguinis indole quibus levatam fuisse observata testantur. IV. 19.
levatur à fonticulis, setaceis, ulceribus arte factis. Exempl. IV. 19.
à pituita, Catarrho. IV. 56. 57.
ab aphthis. IV. 57.
à calculis pulmonum. IV. 59.
à Strumis IV. 60. Exempla. IV. 60. 61.
tubercularis. Exempla. IV. 60. 61.
pulmones non semper consumit. Exempl. IV. 67.
subinde longo tempore superstites aegros patitur, unde? Exempl. IV. 69. 70.
vide Pus phthisicorum.
vide Sputum.
contagio afficit ob foetorem sputi. Exempla. IV. 72.
tussis opiatis leniri debet. cur? IV. 87.
haereditaria etiam est. I. 855.
quibus noscitur. IV. 9. seq.
qualem habet prognosin. IV. 80.
deleta. Exempla. IV. 80. 81.
incipiens saepe curatur à sudoribus prudenter prolectis. IV. 90. 91.

Phthiſis incipiens ſaepe curatur à ſudoribus prudenter prolectis. IV. 90. 91.
interdum curatur medicamentis leniter purgantibus. Cautelas vide IV. 91. 92.
curatur ſubinde uſu Corticis Peruviani. Exempla. IV. 93. 94.
ſalium volatilium et ſaccharo. Exempl. IV. 94.
uſu fragorum. Exempl. IV. 94.
ab eſu Oſtrearum crudarum curata. Exempl. IV. 95.
per urinas expurgata mediante lacte aſinino cocto. Exempl. IV. 96.
in melius vertitur equitatione, quomodo? IV. 99.
ruſticatione. IV. 100.
per balneum terrae, quidſit? IV. 101.
ſubinde curatur per decoctum ligni guajaci. Exempl. IV. 91. 101.
à multis tractatur ut ulcus externum. IV. 101. 102.
à Meadio ſuadetur venaeſectionibus repetitis tractari. IV. 103. aſſentit Pringle. ibid.
à Pringlio ſetaceis, loco affecto impoſitis, curatur. IV. 103.
a Swietenio nondum venaeſectione tractata. VI. 104.
opium optime fert, cur? et quando? IV. 104. 105.
qualem requirit diaetam. IV. 105.
melius fert lac, quam decocta panis fermentati, cur? I. 32.
juſcula conſummata minime fert, cur? I. 572.
Phthiſicis conducit ptiſana, aut Cereviſia alba. IV. 106. 107.
juſcula illorum carnium, qui vegetabilibus veſcuntur. IV. 108.
ex carnibus teſtudinum et ranarum. IV. 108.
lac humanum ex uberibus ductum. Exempl. IV. 109.
aſininum, caprillum &c. et quibus cautelis porrigendum. IV. 109.
valida febre laborantibus lac non confert, cur? I. 680. IV. 109.
conducit etiam ſerum lactis. IV. 110.
Cremor lactis, qui omnibus indicationibus ſatis facit, quomodo. IV. 110.
omnibus Swietenius lac praeſcripſit. IV. 111.
poſt cibum aſſumtum calor febrilis augetur, cur? II. 299.
febricula hectica ſubinde ingraveſcit, ſubinde mitior fit, cur? I. 697.
ſi ſputa minuuntur, mors proxime eſt, cur? I. 696.
aphthae in fine contingunt, cur? III. 200.
gangraena mortis nuncia. I. 770.
Phyma quid? I. 830.
Phymoſis quid? V. 442. 491.
oritur et absque contagio venereo. V. 442. 491. Exempl. V. 493.
puerorum unde? V. 443. 493.
quomodo curanda? V. 443.
à malo venereo ſive à Cancris periculoſa. V. 443. 491.
qualem habet prognoſin? V. 443.
quomodo tractanda? V. 443. 492.

Phy-

Phymosis à malo venereo sive à Cancris facile in gangraenam abit. Exempl. V. 444.
circumcisos non adfligit. V. 491.
nequaquam scalpello tractanda, cur? V. 493.
Piae matris anasarca. Exempl. IV. 159.
Pica gravidarum unde? Exempla. IV. 464.
Pili per urinam excreti quolibet 14 die, cum insigni urinae difficultate, et perturbati corporis inquietudine summa. Exempl. III. 247.
Pilulae balsamicae Hofmanni laudantur, cur? IV. 628.
Pingue iners quomodo tollitur. II. 311. III. 336. 337.
Pinguedo quomodo in corpore animali paretur? III. 256. usus. II. 297. III. 256.
corporis humani sanguini rursus admisceri potest. I. 243.
an collecta haereat in ampullulis, aut an propriis vasis vehatur. I. 243.
nimia, si per calorem subitum, motum corporis validum, vel febrim natam soluta, attenuata venas ingreditur, ac sanguini miscetur, acrimoniam pinguis inertis efficit. II. 297. 311. III. 337. et brevi lethalis sequetur apoplexia. II. 297. III. 257. Quibus soluta pinguedo emendatur. II. 311. III. 337.
Pinguia alimenta debilitant. I. 39.
cur tantam sitim faciant. II. 209.
difficilis sunt digestionis, in ventriculo diu retinentur, tuncque rancida fiunt. III. 639.
nisi in duodeno bili copiosae et acriori occurrant, rancida fiunt. III. 639.
inflammatis partibus illita noxia, cur? I. 666.
Piper acerrimum aroma, magna copia assumtum, calidissimam et periculosam admodum febrim excitare potest. II. 31.
majori dosi assumtum febres tertianas mites mutare potest in ardentes febres. I. 141.
etiam coctione longissima acrimoniam suam servat. II. 131.
acrimoniam suam non habet in oleo ex illo destillato. II. 131.
Pisces sibi relicti, sine debitis condimentis, ob naturam alcalinam diu ferri nequeunt. I. 115.
praesertim marini cititissime putrescunt. I. 315.
marini pauci sunt, qui humanis usibus serviunt; et vasta balaenarum cadavera, exsecto adipe et flexilibus bronchiorum cartilaginibus, in mari relinquuntur. III. 595.
sale et fumo indurati, vel in aëre siccati, difficilius in chylum bonum rediguntur. I. 316.
pingues, ut anguilla, salmo &c. cititissime rancescunt. I. 316.
valide saliti magnam acrimoniam habent. II. 31.
Piscium hepata comesa cititissime rancescunt. I. 316. III. 145.
Pituita non semper est morbosa. I. 95. 111. 112. ejus usus. I. 98.
vitrea unde? I. 100.
differt à pituita naturali accumulata. I. 100.
per anum excreta acerbos abdominis dolores comites habet I. 100.
vide Glutinosum.
Placenta uteri in margine separata haemorrhagiam uteri facit. IV. 489.

Placenta uteri et in sua medietate ab utero separari poterit, marginis circumferentia cum utero juncta manente. Exempl. IV. 493.
pro parte separata non iterum accrescit, secundum Puzos. IV. 510.
firmiter iterum accrescit secundum Noortwyk. Exempl. IV. 510.
omni cavo uteri accrescere potest, utplurimum vero fundo. IV. 570.
post partum statim ab utero extrahenda, secundum Mauriceau et alios, cur? IV. 571.
non festinanter educenda, cur? et ex quibus signis colligitur festinatio aut retardatio. IV. 572. 581.
quando statim extrahenda? IV. 573. 578.
propellitur ab ipsa contractione uteri. IV. 573.
difficilius separatur, nisi in fundo, sed alii loco accreta est. IV. 573. cur? IV. 579.
educenda nunquam vi tentetur. IV. 573. 578.
sponte non secedens tentatur injecto decocto emolliente, et clysmate acri adplicato secundum Mauriceau. IV. 574. 577.
nunquam violenter educenda, à Ruyschio enim per septimanas, imò menses in utero relicta est absque noxa. IV. 577.
relicta, et puerperae mala creans, non à placenta relicta oriuntur haec mala, sed à rudiori obstetricum tentamine placentam extrahendi. IV. 577.
plerumque sponte procedit 10. 15. 20. minutis post partum. IV. 577.
post partum relicta non sternutatoriis ad exitum tentetur, cur? IV. 578.
post abortum difficilius educitur, praecipue si abortus paucorum mensium fuerit. IV. 578.
frustulatim relicta prudenti elotione uteri facile eluitur. IV. 579. 586.
fundo non accreta, sed alii uteri loco, implevit interdum peculiare uteri cavum quod efficit, quo minus educi possit. Cavum hoc plerumque in dextro uteri latere inventum est. IV. 579. Exempl. à Dionis. IV. 579.
retenta quomodo nocere potest. IV. 585. 586.
eluitur aqua calida, siphonis adminiculo, injecta. IV. 586.
ab abortu retenta degenerat in molam aut in hydatides. IV. 598. 599.
in hydatides mutata. IV. 167. 152. est causa hydropis uteri.
tartaro obducta. I. 110.
Placentarum omnia genera comesa dyspnoeam faciunt, cur? I. 98.
Plethora quid? I. 152.
ad vasa et ad vires quid? I. 152.
unde? I. 153.
quid efficiat in corpore. I. 155.
quomodo effectus suos edat. II. 144.
quibus cognoscitur. I. 157. II. 297.
per inediam minime tollitur cur? I. 68. 158.
oleosa quomodo et à quibus oriatur? I. 128. II. 310. 311. hujus effectus. II. 311. Cura. I. 128. II. 312.
si summa, ob nimiam molem movendorum, suffocato fere omni motu, et color et aucta pulsus velocitas vix observatur. II. 297.
Capitis vasorum particularis, unde? III. 269.

Ple-

Plethora Capitis vaſorum particularis, cauſae triplices ſunt. III. 269.

Plethorici debilitatibus prae ceteris obnoxii, cur? II. 269.
in morbos epidemicos putridos proni, cur? I. 118.
poſt venaeſectionem febrim auctiorem habent. cur? Exempla. II. 145.
ſi ſomnolenti fiunt, torpidi, vertiginoſi, niſi venaeſectio inſtituatur, periculum apoplexiae incurrunt. cur? III. 257.
medias inter epulas, vel et ira excandeſcentes, vel intemperanter viventes, ſaepius apoplectici ceciderunt, cur? III. 258. 266.
caveant ſibi à ſpiritibus apoplecticis, a pulveribus auratis, à balſamis acribus et calidis. III. 266.
febricitantes à vena ſecta habent pulſum auctiorem, cur? II. 145.

Pleuritis quid? III. 1.
humida et ſicca quid? III. 5. diſtinctio haec multum ad prognoſin facit. ib.
quales occupat partes. III. 5. 7.
pleuram, contiguam ipſi pinguedinoſam tunicam, et muſculos incumbentes prehendit. Pulmones ob impeditam reſpirationem affici quidem et inflammari poſſunt, interim tamen pulmonis inflammatio à pleuritide omnino diſtincta eſt. III. 8. 7.
diſtinguenda ab inflammatione lienis. Exempl. memorabile. III. 153. 154.
non latera ſolum occupat, ſed et omnem thoracis ambitum. III. 9. 10.
vera et ſpuria quid? quibusque diſtinguendae? III. 10. 11.
ſpuria non ſemper febrem pulſu explorandam comitem habet. I. 628. III. 10.
idiopathica quos infeſtat, et quando? III. 11.
ſymptomatica quid? III. 14.
qualia habet phoenomena, cauſas antecedentes et ſigna. III. 17. 18.
idiopathica quales habet cauſas antecedentes. III. 14.
frequenter fit, dum ſudantes à laboribus Agricolae ſe frigori incautius exponunt. I. 636. III. 13.
epidemica obſervatur. unde? III. 13.
dolorem acerbum junctum habet, unde oriatur, quibusque minuatur. I. 366. quid efficiat. III. 19.
qualem habet prognoſin. III. 20.
Exit in ſanationem, alios morbos, vel in mortem. III. 21.
ubi per 3 vel 4 dies jam duravit, antequam artis auxilia applicata fuerunt, raro vel nunquam benigna reſolutione curatur. III. 22.
ubi per 12 horas validiſſima febris juncta fuit, reſolvi nequit, cur? I. 654.
reſolvitur benigne quando. III. 22. quibus noſcitur. III. 23.
coctione et excretione ſanatur quando? III. 23. quibus juvandum. III. 31.
Sanatur haemorrhagia narium copioſa, intra primum et quintum diem orta: ſi ſerius contingat, levatur quidem, ſed non cum perfecta ſolutione. III. 24.
Sanatur et urina ſubrubra, copioſa, cum albo et laevi ſedimento &c. ſi in initio excernatur. III. 25. ſi vero ſerius fiat, rariſſime per ſolas urinas ſanatur. Exempl. II. 56. 739. III. 25.

Pleuritis in initio quandoque comitatur fluxu alvi ſymptomatico, noxio et ſaepe periculoſo, pleuritidis ſymptomata minime levante. III. 25. in progreſſu ſaepe ſalutaris.

ſi metaſtaſis ad aures, crura etc. ante ſextum diem fit, ſanatur ut Peripneumonia. III. 25.

interdum fauſto eventu mutat locum: interdum vero metaſtaſis haec absque bono eventu fit, imò mors accidit. Exempla binarum harum metaſtaſium. III. 26.

ubi humerum, ſcapulas, dorſum dolor occupet, cum levamine doloris pleuritici manifeſto, curatur fere ſemper. III. 26.

lethalis erit, ſi cum his remaneat anxietas ſumma. III. 64.

per ſputa ſolvitur quomodo? III. 27. et qualia debeant eſſe. III. 29. 30.

quomodo materia pleuritica in pulmones venire, et per ſputa excerni poſſit. III. 28. 52.

graviditatis tempore nata ſemper eſt periculoſa, non vero, uti voluit Hippocrates, abſolute lethalis. Exemplum 4 die curatae. III. 30. 71.

ſecundum Galenum mitiſſima eſt, in qua ſanguinolentum ſpuitur. III. 30.

ſputa biliosa quid? 31. venaeſectionem non ferunt. ibid.

leviſſima anodyna, ex papaveris erratici floribus facta, optime fert, quando? III. 32.

arte ſananda, quomodo? I. 671. III. 33.

venaeſectionem tutiſſime fert in tenella aetate, ſenio conſtitutis, ut et gravidis: quantitas vero ſecundum aetatem et vires moderanda. III. 35.

in menſtruatis, ſi reſpiratio multum impedita eſt, venaeſectione opus habet. III. 35.

puerperarum venaeſectionem brachii expoſcit, licet lochia, et quidem larga, prodeant. III. 35. utplurimum moriuntur, cur? III. 70. Exempl.

etiam adultior, ſi in initio neglecta fuerit, à venaeſectione levamen habet. III. 36.

durante venaeſectione tuſſi opus habet, cur? I. 215. III. 37. tuſſis quibus excitanda. III. 37.

neceſſe habet, ut venaeſectio tamdiu continuetur, donec liberius inſpirare poſſint, dolore multum imminuto. Imò, in peſſima pleuritide venaeſectio ad prima animi deliquii ſigna protrahenda: neutiquam vero ad animi deliquium usque, cur? III. 37. 38.

venaeſectionem toties fert, quoties urgens dolor et reſpiratio impedita ſubitum et efficax levamen poſcunt. Exempla. III. 38.

licet magnam debilitatem junctam habeat, ſi omnia ejus ſymptomata atrociter, recruduerint, repetitam venaeſectionem poſtulat. Exempl. III. 39.

epidemica non ſemper ceſſat ad ſolitam methodum medendi: neque venaeſectiones repetitas fert, ſed copia decoctorum emollientium, et largis oleoſis ceſſat. V. 125. 190.

in ſanguine pelliculam inflammatoriam habet, unde? I. 651. an haec proſequendae venaeſectionis ſignum praebeat. III. 39

ab Helmontio absque venaeſectione curabatur, quali eventu. III. 39. 51.

ſymptomatica, praeſertim febribus epidemicis ſociata, non ſemper fert venaeſectionem. III. 40. ſi vero neceſſaria judicetur, neutiquam in brachio, ſed in pede inſtituatur. III. 42.

an venaeſectionem in brachio lateris affecti, an vero in oppoſito melius ferat, diſputatum fuit, et pro venaeſectione brachii lateris affecti deciſum ſtabilitum eſt, quod per exempla ulterius probatur. III. 41. 42.

Pleuri-

Pleuritis primam venaesectionnem brachii largissimam exposcit. III. 42.
nimiis venaesectionibus ne tractetur, cur? et quales noxas creent. II. 153. III. 48.
non curatur, si lecto jugiter incumbunt aegri cur? II. 155. III. 46.
post venaesectionem quibus tractanda. III. 43. 44.
carnes et iuscula tenuissima minime tolerat, sola hordeacea, avenacea, panatella etc. conducunt. III. 45.
ab omni exaestuatione pejor fit. Exempla funesta probantia. III. 46.
quando vesicatoria fert, et quando non? III. 46. 47.
ubi jam cessavit, cavendum ne nimis cito impleantur convalescentes aegri, cur? III. 49.
in fine, et ubi vires restauratae, leve catharticum optime fert, cur? III. 49.
abit in alios morbos, quales? III. 49. et quibus noscitur. ibid.
in suppurationem quibus noscitur. III. 49. 50.
in suppurationem jam versa quibus discernitur. III. 51. 52.
suppurationem jam versa praecipue noscitur, si post dolorem acutum inertis ponderis sensus in loco affecto percipiatur. I. 704.
suppurata, dum abscessus pure plenus turget, et sensim distrahuntur membranae pus coërcentes, denuo erat molestissimum dolorem, et quidem eo acriorem, quo rupturae propior sit vomica talis purulenta. III. 55. I. 694.
evacuat pus suum vel per sputa, urinam, alvum, vel in cava pectoris delabitur. Exempl. exitus ultimi funestum. III. 54.
suppurascens et abcessus ejus rumpens per signa diagnostica praecedentia et comitantia, ab Hippocrate descripta, noscitur. III. 55.
suppurans magnam puris quantitatem suppeditat. Exempl. III. 54.
quomodo et quibus tractanda. III. 55. seq.
quibus invitanda, ut ad externas partes vergat. I. 694. III. 56.
per setaceum suppuranti loco applicatum, brevi integre sanata. Exempl. III. 57.
in thoracem pus evacuans, in locis intercostalibus sibi ipsi viam fecit satis miram versus exteriora. Exempl. faustum. III. 57.
Empyema si fecerit, quomodo tractanda. III. 58.
abit in tumorem callosum, scirrhosum, pulmone pleurae adnato. III. 58. raro medelam capit: quid interim faciendum. III. 59. II. 793.
in gangraenam: illam futuram esse, et jam inchoari, quibus detegitur. III. 59. seq. jam versa quibus noscitur. III. 68.
sicca qualis? et cur non facile sananda? sed utplurimum in gangraenam abeat? III. 65. 4. 5. 34.
ab exaestuatione interna per spirituosa. Exempl. III. 65. 66.
unde? quibus noscitur? et quid efficiat? III. 65. 66.
summis remediis statim uno impetu tractanda, cur? et quae sint. III. 66. 67.
humida qualis. III. 4. 5. 34.
dorsalis quid? III. 9. 10.
citissime etiam abit in peripneumoniam funestam, et mortem, quando? III. 69.
senibus plerumque lethalis, cur? III. 70.

Pleuritis puerperis ſuperveniens utplurimum lethalis, cur? III. 70. 71.
gravidis non ſemper funeſta. Exempla. III. 30. 71.
ſymptomatica epidemicis morbis ſe jungens. V. 193.
Pleuriticus dolor minuitur, dum thorax faſcia conſtringitur, cur? III. 71.
morbum omnino negligens, octavo die ingentem puris quantitatem cum tuſſi mediocri exſpuebat, felici eventu. Exempl. III. 53.
Pleuritidis facie interdum ſcorbutus ſaevit, quibus dignoſcendus. III. 606. 40.
Plumbum in veſica urinaria haerens ſolvitur cum uncia una mercurii vivi, quae ope drachmae dimidiae Bismuthi in amalgama redacta, et in veſicam injecta eſt. V. 469.
Pluviam in terram ſiccam delapſam ſequitur Odor fragrans, reficiens, unde? IV. 100. 101. 201.
Pleuroperipneumonia quid? II. 729. an detur? III. 8.
Podagra et arthritis diſtincti ſunt morbi, quibus diſtinguuntur. IV. 288.
unde? IV. 289.
pueris non familiaris ante Veneris uſum. IV. 290.
foeminae laborant etiam, ut ut rarius. IV. 290.
frequentius ex haereditate. IV. 290.
et Eunuchi laborant. Hippocrates defenditur. IV. 291.
Podagra Cauſae remotae. IV. 292. ſeq.
à lucubrationibus nocturnis, et ſtudiorum intemperantia. IV. 292. Exempl. IV. 305.
à victu opiparo IV. 293. Exempl. veterani podagrici Vi à podagra liberati. IV. 293.
ab abuſu vinorum acidulorum alborum. IV. 293. 294.
non ſemper ab acido provenit. IV. 294. 367.
ab acido orta mirum exemplum. IV. 294. 305.
ab abuſu potuum generoſorum, maxime noctu. IV. 295.
non à mucilaginoſa humorum degeneratione ſola, uti vult Liger. IV. 295.
non adficit Cereviſiae potatores, prae illis vina bibentibus. Refellitur Exemplo Batavorum. IV. 295.
à Venere praematura. Exempla. IV. 296.
obſidet Obeſos et macilentos utrumque, ut ut ultimos rarius. IV. 297.
abuſu nimio acidorum. Exempl. ab acido minerali nimio. IV. 297.
adficit et inferioris ſortis homines et pauperes, cur? IV. 297.
ex refrigerio pedum ſudantium. IV. 297. 334.
ex haereditate. I. 855. IV. 298. Dn. Coſte ſuo exemplo probavit et hanc curari poſſe. IV. 298.
ex Contagio. IV. 298. 319.
quae praecedere ſoleant. IV. 301.
diu latere poteſt. IV. 301. 322. 331. 337. probatur Exemplis ex ſeminibus vegetabilium, et ex corpore humano ipſo deſumtis. IV. 338. 339.
donec cauſa acceſſerit, quae illam germinare facit. IV. 301. 318. 319. 322. 331. 337. ſeq. Exemplum per quod acceſſus futurus ex annulo digitis geſto praeſentitus fuit. IV. 321.
quibus acceleratur acceſſus. IV. 304.

Poda-

Podagra raro junctam habet famem caninam. Exempl. IV. 305.
ab esu Asparagorum, lardi etc. IV. 305.
à purgantibus renovatur: sed lenientia, seu lenitiva fert. IV. 307. 348.
ab aëre humido et frigido efficitur. Aër tepidus est acceptus. Exempl. podagrae ex usu aëris tepidi solo sublatae. IV. 308.
cum catarrhis quandam habet vicissitudinem. IV. 308. 316. 317. 321.
qualem locum primò et regulariter adgrediatur. IV. 309. 335. Cur? IV. 310.
distorsionem pedis insequens. Exempl. IV. 310.
in ligamentis haerere ex Sydenhamo et Coste contra Hallerum evincitur. IV. 311.
crescens, aut perversa medela tractatum et alios occupat locos. IV. 311.
qualia symptomata habeat invadens, crescens et evanescens. IV. 313. seq.
saevissima habetur, quae intra nycthaemeron non mutat colorem cutis etc. hinc Veterum orta est distinctio in Calidam et frigidam. IV. 314. 315. 332.
Calida quid? IV. 315.
frigida quid? IV. 315.
et Coryza sive Catarrhus, sedem si exceperis, eandem originem et similitudinem habere videntur. IV. 308. 317. 321.
in Vegetibus, et illa rarius laborantibus, intra 14 dies finitur. IV. 319.
in Senioribus, et quos saepius adflixit, intra duos menses, imò et non nisi adultiore aestate finitur. IV. 320.
inveterata totum fere annum adfligit. IV. 320.
in Senibus debilibus non adeo dolens est, sed accedunt dolores ventris, lassitudo spontanea, et propensio in diarrhoeam. IV. 320.
quomodo solvitur. IV. 320.
sudorem in manibus et pedibus exprimit olidum, imò argentum purum colore fusco vel nigricante inficientem. IV. 321.
virus habet aeque septicum ac illud luis venereae. IV. 321.
plane impeditur, si morbosum illud praeexistens difflari poterit de corpore. IV. 322.
à febre saepius sanatur, quomodo. II. 65.
inveterata, si aegritudines solum fecerit, non vero validos dolores, requirit corporis motum, ne tophi generentur. IV. 322. 323.
nondum finito paroxysmo, dum corpus moveretur, pedes ab omni topho et ab omni anchylosi immunes reddebat. Exempl. IV. 323.
Causa proxima haeret in Cerebro et nervis. Exempla. IV. 331. 332.
antequam erupit Vertiginem caducam, imo Epilepsiam praecursores habuit. Exempl. IV. 331.
à validis et subitis animi adfectibus, terrore nempe et gaudio, perfecte sanatur. Exempl. IV. 307. 331.
partim ab humorum acrimonia ad mentem Sydenhamii IV. 333.
cum visciditate conjuncta, ad mentem Coste, IV. 333.
lac enim lenit. IV. 341.
cum paroxysmo suo citius transit, si urinae flavae vel rubrae, hypostasi multa ditatae, praecesserint. Secus fiet si urinae pallidae subturbidae praecesserint. IV. 333.
illustratur Exemplo. IV. 333.

Poda-

Podagra partim ab humorum viſciditate. IV. 334.
à partium ſolidarum rigiditate. IV. 334.
Cauſa occaſionalis eſt labefactata digeſtio. IV. 336. ſeq. divites enim et ſedentarios adfligit.
à diaeta lactea lenitur quidem, ſed non curatur. IV. 341. 391.
haereditaria deleri poteſt, ut ut difficillime. IV. 343. Exempl. Coſte. IV. 343. 344. Exempl. Cornaro. IV. 344. ſed in plurimis aegris nullum eſt obſequium. IV. 390.
curatu difficillima ſecundum Aurelianum, cur? IV. 341. 342. Empyrici quidem ſe ſe jactant curationem praeſtare poſſe, ſed Lucianus illos jam refellit. IV. 342. 343.
ſecundum Sydenhamum, cur? IV. 361. 390.
tophacea curatu omnium difficillima. IV. 344.
inſigne levamen habuit ſemper à methodo deſcripta. IV. 360. ad 379.
non curatur venaeſectione, ut ut quandoque conducat. IV. 345. Sydenhamii regula practica venaeſectionem concernens. IV. 345.
quando venaeſectionem ferat. IV. 345.
non ferat. IV. 345.
vehementer dolens, rubensque à Veteribus venaeſectione in loco affecto mitigabatur. IV. 346.
prophylactice à ſcarificatione pedis praecavetur. IV. 346.
venaeſectione mitior redditur. IV. 346.
non curatur validis emeticis aut purgantibus. IV. 307. 347. Cur? IV. 348. 349.
nullum vomitum fert niſi ſpontaneum. IV. 348.
leniora evacuantia per alvum optime fert, paroxyſmus enim fit mitior. IV. 307. 348.
ſecundum Sydenhamum purgantia non fert neque in, neque extra paroxyſmum. IV. 349.
leniora evacuantia attamen fert, quia diarrhoeam morbum ſolvere obſervavit. Circa veſperam vero exhibet opiatum. IV. 308. 378.
à ſudoribus, diluentibus prolectis, levatur. Nocent vero calida ſudorifera. IV. 350. 376.
quo magis doluerit, eo tardius iterum invadet paroxyſmus. IV. 352.
intus retenta aut retropulſa quid efficiat. IV. 353.
retropulſa apoplexiam efficere poteſt. III. 276. Exempl. IV. 353.
quibus praevidetur. III. 277.
faciens quibus curari tentatur. III. 307. 308.
Aſthma ſuffocativum minitans, tractatur ut Peripneumonia. IV. 353.
peripneumoniam, pleuritidem effecit. Exempl. IV. 353. 354. 357.
ad viſcera abdominalia magna creavit mala. Exempl. IV. 354.
ventriculi inflammationes facit. III. 146.
in inteſtinis ſaepe horrendos ſpaſmos excitat. III. 162.
retrogrediens quibus ſignis ſtipatur. IV. 354.
retenta quibus excipitur, et quid tunc faciendum. IV. 354. 387. 388.
et ad artus demum revocata ſaevos paroxyſmos facit. IV. 355.

Podagra antequam primum efficit paroxysmum latet jam in corpore, et varias turbat functiones ejus. Exempl. IV. 355.
narcotica topica adplicata non fert. IV. 355. 356. retroprimit enim materiem podagricam. ib.
à frigida aqua, aut à perfrictione cum nive interdum levatur, cur? Exempl. IV. 356.
retroprimi potest materies podagrica, pessima producens symptomata. Exempl. IV. 357.
ab applicato Emplastro sub initium paroxysmi Pleuritidem fecit. Exempl. IV. 357.
quomodo se habeat in vigore aetatis, in senio, et ubi fractae vires. IV. 357.
in debilibus non vegete procedit, vires ergo suffulciantur diaeta, quali? IV. 358.
retrograda petit evacuantia quaevis generis, quae podagrae rite constitutae nocerent. IV. 358.
à Cataplasmatibus aut aliis emollientibus non emendatur. IV. 358.
ob Senium retardatur, aliaque loca quaerit, cur? IV. 312. 358.
quibus mortem infert, et cur? IV. 359.
tandem in mortem terminatur, qualibus symptomatibus. IV. 359.
renum calculos sibi jungit, cur? III. 225.
instans pruritum in Venerem majorem facit. IV. 305.
quomodo curanda. IV. 360. 362. 376.
ab usu pulveris Ducis Portlandiae funesta. Exempl. IV. 365.
curatur per amara et aromatica. IV. 362. per pulverem Ducis Portlandiae. IV. 363. Non omnibus conveniunt haec. Exempl. funestum. IV. 364. 365. adhibenda dum paroxysmus deferbuit. IV. 366. Senibus tutius adhibentur quam junioribus. IV. 366.
per salia lixiviosa IV. 367.
per diaetam qualem IV. 368.
Sydenhamo praescribente, quomodo? IV. 369.
per curam lacteam, qualibus cautelis. IV. 370. 371.
per thermas Carolinas, quali cum cautela. IV. 378.
per exercitia corporis, qualia et quomodo? IV. 373. 374.
per victum vegetabilem solum tractata recruduit. IV. 368.
requirit ut maxima pars nutrimenti ex vegetabilibus petatur. IV. 369.
qualem requirat potum. IV. 371.
extra paroxysmum minuitur regimine diaphoretico, quomodo? IV. 376.
purgantibus hydragogis mercurio dulci nuptis. IV. 377. 378.
purgantia optime fert, si corpus obesum: macilenti pejus exin habent. IV. 378. quali cautela adhibenda. IV. 308. 348. 378.
minuitur ab usu fontium salubrium, nisi aeger annum quinquagesimum transgressus sit, cur? IV. 378.
in paroxysmo à mercuriali medicamento porrecto per sudorem pedum copiosissimum brevi curabatur. Exempl. IV. 378.
vehementissime dolens, quibus lenitur. IV. 381. seq.
opiata interna fert, sed maxima prudentia porrigantur. IV. 383.

Podagra in paroxysmo à Moxa interdum lenitur. IV. 383. Exempl. IV. 384.
et ab acribus illitis lenitur. IV. 385. à balsamo sulphuris therebinthinato. ibid. ab alio remedio oleo Culilaban mixto. IV. 385. qualem cautelam requirant. IV. 386.
externa lenientia magna prudentia adplicentur, cur? IV. 386.
quibus optime praecavetur. IV. 376. 387. vitando IV. 290. seq. et 304. seq.
tophacea sive nodosa per in- et externa remedia multum emendatur, quae sint? IV. 379. sunt acida, frequentius vero alcalina externa. IV. 379. 380.
per saponacea quidem mitigatur, sed praestat remedium ex tartaro et calce viva paratum descriptum. IV. 381.
{ retenta / retrogressa } quibus tractanda. Exempl. IV. 354. 355. 387. seq.
retenta quibus resuscitatur. IV. 388.
in Veteranis podagricis Vino rhenano resuscitatur. Exempl. IV. 388.
Vino Hispanico cum oleo macis, vel Cinamomi foras protruditur. IV. 389.
retrogressa mortem minitans laudano liquido compesci tentatur, quibus cautelis. IV. 389. Exempl. IV. 354.
Podagrici, si diu à paroxysmo fuerunt liberi, in omnibus suis levissimis morbis metuant, ne quid sinistri lateat. IV. 388.
quando anomalisymptomatibus vexantur, semper de podagra solliciti sint. IV. 388.
Podagricorum Creta, s. Calx quid sit secundum Sydenhamum et Hofmannum. IV. 324.
examinatur ab Hales et à Whytt. IV. 325.
non ad classem calculorum pertinet. IV. 325.
affinitatem cum calculis habet. V. 340.
quibus solvitur. V. 340. et §. 1277.
friabilis est, et per longum tempus friabilis manet. IV. 325.
quid vere sit? IV. 327. est materia ossa constituens.
una cum liquidis ad ossa defertur per vasa. Exempl. IV. 328.
ex auricula, palpebris, pulmonibus, cum sputo, sudores interdum secernitur. IV. 328.
per urinam copiose excreta. Exempl. IV. 329.
sub forma liquida etiam colligitur circa articulos. Exempl. IV. 329.
anchylosis unde? IV. 327.
rigiditas et deformatio articulorum unde? IV. 327.
Polenta Galeni quid? IV. 106.
Pollutionum noxae. II. 46.
Polypus quomodo in sanguine oriatur. I. 66.
unde? III. 339.
post haemorrhagias nimias / abortum / syncopen } circa vasa majora concrescit. I. 66. III. 259. quomodo in syncope. III. 340.
cordis dignoscitur ex palpitatione cordis perpetua, et pulsu omni modo inaequali, et saepius intermittente, praecipue si omnia haec symptomata increscunt motu aucto. III. 260.

Poly-

Polypus cordis apoplexiam efficere poteſt, ſi claudat omnes capitis arterias. Exempl 259.
raro efficit, cur? III. 259.
poteſt partum difficilem, imo impoſſibilem reddere. IV. 530. 531.
ſubinde hydropem lethalem efficit, cur? IV. 187.
cordi quandoque accreſcit, et ramoſus fit. III. 259.
ex anxietate febrili quomodo naſcatur. II. 194.
ſingularis concretus in arteria magna et vena cava. Exempl. III. 259.
narium quid? II. 628. unde et ubi haeret? II. 628. 176.
quando et quomodo tollendus. II. 630.
mole auctus reſpirationem et deglutitionem impedire et mortem creare poteſt. Exempl. II. 630.
veſicae urinariae interdum eſt cauſa pertinacis iſchuriae. II. 629.
uteri vide Sarcoma.
inſectum quid? IV. 692.
quomodo multiplicetur. IV. 692. 709.

Poſca eſt acetum aqua mixtum. I. 83. IV. 639. II. 121. Uſus. II. 121. IV. 50.

Potatores ſtrenui aromatibus delectantur, cur? II. 131.

Potus aquae non omnibus convenit, quibus conveniat. IV. 371.
antiphlogiſticus qualis. I. 680.
in ipſo actu fermentationis ſuppreſſus, et aſſumtus, choleras peſſimas, aliaquae dira facit mala II. 135.
fermentati effectus et noxae. II. 136. III. 160.
ſpirituoſi effectus et noxae. II. 136.
noxae quomodo tollendae. II. 137.
flatulentus qualis. II. 248.
quicunque, ſive aquoſi ſive ſpirituoſi, nimia quantitate hauſti, tremores faciunt cur? II. 186.
in febribus qualis melior, an frigidus an calidus? 214. 215.
calidus nunquam nocebit. II. 495.
parca doſi ſumi debet, cur? II. 215.
qualis in calore exhibendus. II. 308.
calidus aquoſus toties chloroſin, ſummum languorem, fluorem album, uteri haemorrhagias in mulieribus facit. III. 333.
nimium aſſumtus, tremores facit, cur? II. 186.
calidus aquoſus quotidie ſumtus facit fibras debiles. I. 39.
frequentior Cachexiae cauſa exiſtit. III. 652.
apoplexiae et paralyſeos cauſa exiſtit. III. 362.
frigidus calente corpore ſumtus inflammationes, imò mortem ſubitam facere poteſt. I. 180.
hydropem thoracis efficere valet. IV. 130.
in febribus quomodo nocet? et quibus cautelis concedendus. II. 214. 422. 494.
gelidus affatim hauſtus, ut et potus glacie frigidiſſimus factus, aeſtuanti corpori ingurgitatus hepatitidem et icterum pertinacem, ut et hydrodem thoracis inducere poſſunt. III. 90. IV. 130.
inflammationem ventriculi creare poteſt. III. 145.

Praecordia quit ſint? II. 324. vide Hypochondria.

Praecordiis inhaerentes ſordes cerebri actiones omnes turbare poſſunt, et hinc deliria, furores et alia peſſima mala producunt. II. 325.

Praecordiorum anguſtiae poſt motum corporis in obeſis, unde? I. 55.
poſt paſtum ſubito fiens et à Vermibus oriuntur. IV. 712.
ardor in febribus ardentibus unde? I. 132. 146.
contentio ſine doloris ſenſu, ceteris paribus, haemorrhagiam narium in ardentibus denotat. II. 461.
ponderis gravantis perceptio quid denotet? III. 483.

Praxis medica quid? I. 5. hujus exercendae cauſa quae ſcitu neceſſaria. I. 8. 9. 678.

Priapiſmus quid? et unde nomen habeat. III. 556.

Primiparae lentiori partu opus habent cur? IV. 545.

Prognoſis quid? I. 27. II. 95. haec in morbis putridis unde pendeat? II. 431.

Pruritus cutis ab infixis pilis minimis ex erucarum exuviis relictis, quibus tollendus, Exempl. II. 398.

Ptiſana quomodo à Veteribus conficiebatur. IV. 106.
tota quid? IV. 106.
cremor quid? IV. 106.

Ptiſanae ſuccus quid? IV. 106.
uſus in morbis. III. 491.
in phthiſi. IV. 105. ſeq.

Ptyaliſmus omnis nimius, corpus exhaurit. II. 275.
ſpontaneus ab aphthis diciduis. III. 209.
epidemice contingit, ubi variolae graſſantur, absque eruptione variolarum, et vocatur talis morbus: febris varioloſa absque variolis. V. 55. 97.
et tumor manuum pedumque in variolis ſalutaria ſunt naturae conamina. V. 97.
moderatus in variolis confluentibus bonus. II. 87.
ſuppreſſus, ſubitam ſaepe mortem efficit in variolis. II. 88.

Pubertatis tempore plura in corpore mutantur, ſed cur mutantur, ignoramus. IV. 14. 405. vide Epilepſia.

Pubertas difficillimos quandoque curat morbos. II. 46.

Pudendorum muliebrium ulcuſcula, aphthis ſimillima, absque ſuſpicione contagii III. 196.
quomodo curavit Hippocrates. III. 196.
labia concreta poſt ulcus. Exempl. I. 334.
in puerperio quomodo fovenda. IV. 589.

Puerpera ex iſchuria à calculo uni reni infixo moriebatur. Exempl. III. 229.

Puerperae primiparae lentiore opus habent partu, cur? IV. 545.
pleuriticae factae utplurimum moriuntur, cur? III. 70. Exempl. III. 71.
languentes reficiendi quibus. IV. 588. 602.
à convulſionibus affliguntur interdum, unde? et quomodo medendum. I. 377. 381.
poſt partum ſomno optime reficiuntur. IV. 589.

Puerperae à quibusdam à somno impediuntur tribus post partum horis, cur? IV. 589. Metus ille quibus auferendus. IV. 589.
lipothymia instans quomodo arcetur. IV. 589.
labia pudendorum quibus fovere conveniat. IV. 589.
sanae, et in puerperio futurae sanae signum desumitur ex sanguine citò concrescente. IV. 591.
ab adfectibus animi, et à curis demesticis sint liberae, cur? IV. 601. 624.
si primis puerperii diebus valide ira excandescunt, aut maxime memores fovent iras, maniacae evadunt, et partim sanantur, partim incurabiles manent. III. 528.
si lochiis parce fluentibus mammae non turgent, funesta metuenda habent. cur? IV. 610.
pulsus celeritas sedari debet prima post partum hora: nisi id fiat, morbus metuendus acutus. IV. 616.
lactantes minus periclitantur, quam illae, quae natis ubera negant, cur? IV. 610. 612.
diarrhoea non semper timenda. Ubi timenda? IV. 613. 628. Exempl. faustum. IV. 627.
urinae incontinentia post partum unde? III. 372.
sint quietes mente et corpore. IV. 601. 624.
ne nimis citò è lecto surgant. IV. 625.
abdomen molliter fascia fulciendum. Exempl. periculosum fasciae nimis strictae. IV. 625. 585.
urinam ne nimis diu retineant, cur? IV. 625.
lintea citius mutent, cur? IV. 625. 626.
aëre puro utantur. IV. 625. Noxae aëris putridi in Nosocomio Parisiensi. IV. 625.
nisi lintea mutent, foetore pessime inquinabuntur. Exempl. IV. 625.
regimen quale sit. IV. 626.
diaeta qualis. IV. 626. 627. II. 102. 103.
medicamenta sint antacida, cur? IV. 627.
ne alvum strictam habeant, cur? et quibus ducenda. IV. 627. 628.
potus semper sit subtepidus, frigidus nunquam. IV. 627.
diarrhoea, vide Diarrhoea puerperarum.
pilulis balsamicis optime utuntur, cur? IV. 628.
Levretus, simulac febris lactaria finita erat, porrigebat arcanum duplicatum, quotidie et parca dosi, cur? IV. 628.
sudor ne sit violenter expressus, cur? IV. 629.
lenis omni tempore laudatur, imò à Sydenhamo. IV. 629. 630.
ex refrigerio diarrhoeam cum periculosis symptomatibus contrahere possunt. IV. 629.
non facile venaesectionem ferunt, nisi urgens necessitas hanc indicet, quae non nisi morbus inflammatorius esse potest. IV. 633. 634. Exempla ibid. et IV. 625.
inflammatorio morbo vexatae non semper lochiorum suppressionem patiuntur. Exempl. IV. 634.

Puerperae plures, secundum Levret, perierunt, quibus multum sanguinis ex venis eductum erat; imò ne unica evasit, dum venaesectio tentata fuit ad avertendam vel curandam uteri suppurationem, vel metastasin lacteam. IV. 634.
symptomata varia, morbos acutos saepe referentia, non semper indigent cura inflammatoria. Cur? Exempla. IV. 635.
à magna sanguinis jactura hydropicae eveniunt, cur? IV. 198.
hydrope Ovarii laborare possunt. Exempl. IV. 147.
Puerperium bonum aut pravum praedici potest, ex quibus? IV. 619.
Pulmo pleurae accrescit quando et cur? I. 492. II. 762.
accretus frequentissima invenitur in illis, qui validam pleuritidem passi sunt. III. 52
quando asthmata producere valeat. II. 762.
ad medietatem undique accretus. Exempl. I. 510.
ad chyli mutationem multum conducit. III. 652. 653.
vulnere laesus et pleurae accretus quomodo dignosci possit. I. 493.
Pulmonis unius integre corrosi, imò deficientis Exemplum. IV. 65.
phlegmone cur tam subito ad vicina loca pergat. III. 721.
Pulmonum abscessus per 19 annos toleratus. Exempl. II. 751
hydrops. IV. 140
ab Hippocrate descriptus. IV. 141.
quibus noscitur IV. 142.
sedem habet in tunica pulmonum cellulosa. IV. 140. Exempl. IV. 143. 144.
seu Oedema. Exempl. IV. 144.
seu Emphysema. Exempl. IV. 144.
acervus vesicularum pellucidarum ab aëre expansarum à Ruyschio inventus. Exempl. III. 366. IV. 142.
sive Oedema sive hydatis triplicem exitum habere potest, qualem. IV. 144.
si per tussin evacuari poterit, et serum nondum magnam acrimoniam acquisiverit, major curationis spes est. IV. 144. Exempl. infaustum ibid. Exempl. faustum. IV. 145
inflammationi maxime conducit vapor aquae calidae inspirando in pulmonem attractus. II. 205.
scirrhus quibus noscitur. I. 860.
Vomica quibus signis differat à scirrho. I. 860.
vide Peripneumonia, vide Vomica pulmonum.
Vulnera ut plurimum absolute lethalia. I. 260.
frustum abscissum et vulnus curatum. Exempl. I. 279.
Puls hordeacea quid? IV. 106.
Pulsus in homine sano, spatio binorum minutorum secundorum tres facit ictus. II. 7.
est vel naturalis, vel non naturalis, vel praeter naturam, quales. II. 428.
exploratio curiosa crises futuras indicat, quomodo et quando. II. 59.
in utraque manu explorari debet, cur? II. 428.
celer quid? II. 295.

Pulsus celer post pastum unde? I. 680.
celerior et inaequalis, tam in robore quam in velocitate, est signum synochae putridae, cur? II. 424.
celer et durus unde? I. 146.
et magnus demonstrat auctam sanguinis velocitatem. II. 295.
ubi venae inflatae et quasi turgentes, praecipuum dant signum nimiae molis movendorum. II. 297.
debilis quid indicet in morbis. II. 428.
et languidus cachecticorum est, cur? III. 647.
durus quid? II. 294. quibus in morbis observetur? II. 593. III. 3.
robustorum et exercitatorum naturaliter est. II. 294.
in morbis inflammatoriis indicat sanguinem densum. II. 294.
fortis in febribus quid? II. 428
aequalis, neque nimium celer, est signum synochae simplicis. II. 424.
frequens, inaequalis, debilis, intermittens in febribus quid indicet, II. 429. III. 564.
interruptus unde? 65.
lentus in melancholia unde? III. 473.
magnus quid? II. 295.
mollis debilium est. II. 294.
parvus, celer, inaequalis in febribus unde veniat. II. 152.
debilis et inaequalis, pro signo scorbuti diagnostico ab Eugaleno habetur. III. 625.
plenus esse potest, licet non sit magnus. II. 295.
resiliens sive dicrotus qualis. II. 429.
haemorrhagiam narium indicat quomodo? II. 463.
tardus et aequalis naturalis est. II. 429.
uterinus qualis? IV. 419. 420.
undosus qualis. II. 744.
et mollis in febribus quid indicet? II. 87. quid talis et durus? ib.
Pulsuum mutationes sunt naturales, non naturales et praeternaturales, quid haec nomina velint. II. 428.
exploratio non semper inflammationes intestinorum, ventriculi aut pleuritidem spuriam detegit. I. 628. III. 10.
Pulvis Carthusianorum ex quibus paratur, et quibus morbis medetur. II. 797.
ducis Portlandiae ad podagram ab Aureliano et Aëtio jam descriptus qualis. IV. 363.
Punctorius dolor in inflammationibus unde? I. 647.
post venaesectionem largam levatur, cur? I. 647.
Purgantia non tantum evacuant illa, quae praeexstiterunt talia in corpore qualia excernuntur, sed et solvunt humores sanos, et solutos per alvum ducunt. I. 320. 550. II. 549. 550. Exempl. IV. 377
dum humores corporis sani solvunt, vasa deplent, et ad resorptionem extravasati humoris adaptant. I. 550.
antiphlogistica sunt, quae absque augmento motus humorum satis valide alvum movent, et simul densitatem sanguinis inflammatoriam solvunt, quae sint? III. 306.

Pur-

Purgantia acriora, ut scammoneum, jalappa &c. solvunt humores sanos sine magnis turbis, et solutos in putridum liquamen vertunt, et per alvum educunt. Exempl. I. 550. III. 623.
acriora flatus et tormina excitant, cur? II. 249.
negligenter servata vim purgantem amittunt. II. 547.
clysmatibus quali dosi admisceri debeant. II. 391.
ad revellendas inflammationes adhibentur. I. 673. 678.
in febribus acutis adhibenda antecedere debet venaesectio, cur? II. 32.
in febribus intermittentibus quo tempore propinanda. II. 545.
ad febres intermittentes data, vesperi semper anodynis comitari debent. cur? II. 546.
febres intermittentes non tollunt, sed saepius oblata febres pertinaciores reddunt. II. 536. 549.
non semper scopo purgandi, sed ad febriles paroxysmos turbandos porriguntur, et quando tali modo propinanda. II. 548. IV. 377.
post curationem febrium autumnalium necessaria, imò repetenda, Cur? et quibus signis noscitur? II. 558 559.
crebrius sumta Chronicos morbos et cachexiam inducere possunt. II. 334. 641.
podagram renovant secundum Sydenhamum, sed lenia alvum ducentia paroxysmum leviorem faciunt secundum Hofmannum. IV. 307. 348.
hydragoga vel serosa quomodo operantur. IV. 377.
uterina quae sint. IV. 442.
Veterum fuerunt drastica. Exempl. IV. 736.
requirunt praegressam corporis praeparationem. IV. 737.
Externa qualia. IV. 723.
umbilico illita dubiae sunt operationis. Hypercatharsin produxerunt. IV. 723. quid in ultima faciendum. IV. 723.
Purgantium actuositas aut vis operans in quo consistat. II. 547. 548.
Purpura, praesertim alba, ante eruptionem spargit odorem fracidum sub acidulum instar vappidi aceti. III. 50.
eruptura saepe praeceditur epilepsia. III. 419.
rubra in phthisicis unde? IV. 77.
praesertim in Gallia, petechias significat. II. 405.
Purpurae et aphtharum magna intercedit similitudo. III. 200.
forsan etiam Cortex Peruvianus conducet, cum aliquoties feliciter cesserit haec tentatio. III. 215.
Purulenta materia nasci potest in sanguinis sero degenerante, licet nulla inflammatio praegressa fuit. IV. 243.
Pus non fit in vasis, sed extra vasa. I. 230.
in vulneribus optimum, quale? I. 230. 232.
deficiens quid indicat. I. 231.
nimium, corpus marcescere facit. I. 281.
coctum quale. I. 695.
loco clauso diutius retentum nocet, cur? Exempl. I. 695.
in mammis collectum, nec foras emissum, interiora thoracis gravare potest. Exempl. IV. 642.

Pus coctum per venulas resorberi potest. Exempla. I. 695. 706. 707.
resorptum purulentam efficit cacochymiam. I. 695.
licet bonum, si subito sanguini misceatur, haerebit in pulmonibus, et subitam suffocationem producet. III. 114.
si sanguini sensim misceatur, è sanguine iterum eluendum analepticis, putredini resistentibus, humidis, largiter utiurpatis. III. 114.
quomodo in thoracis cavo resorbetur, ac per sputa ejicitur. I. 492. id fieri posse à pulmone integro dubitatur. III. 679.
per pulmones copiose excretum non semper pulmones consumit, cur? IV. 69. III. 28. 52.
in pleuritide interdum tumorem sub scapula, ex post longum tempus tumorem in sterno fecit. Exempla bina curata. III. 57.
per loca intercostalia sibi viam paraverat. III. 58.
vide Pleuritis. vide Sputa.
ex magno abscessu simul et semel evacuatum animi deliquia imò mortem post se trahit, cur? I. 713. ideoque in paracenthesi thoracis pus sensim emittatur. III. 680.
phthisicorum in aqua subsidet, interdum natat, unde? IV. 70. 71.
optime exploratur post somnum. IV. 71.
sapore dulce. unde? IV. 71.
pessimum, est ponderosius reliquis. IV. 72.
foetidum non semper mortem instare monstrat. Exempl. IV. 72. 83. 84.
carbonibus ignitis injectum, et combustum monstrat esse pus. IV. 73.
à bono sanguine, ad tabem usque, augetur, salvis pulmonibus. IV. 69. 73. 74.
augetur à Chylo. IV. 74.
Pustulae infantum et adultorum in capite, facie et reliquo corpore efflorescentes, et in crustas satis densas exsiccantes, retropressae, Epilepsiam faciunt, aliaque capitis mala, cur? III. 421. 422.
quid? II. 397. unde oriantur? II. 78.
Puteorum vappidus et corruptus aër emendatur injecto pyrobolo (Hand-Granate) accenso. V. 158.
Putredini velociori aër libere accedens ansam praebet. I. 132.
externae omni adversatur fomentum descriptum. I. 555. Exempl.
internae obsunt, et simul blanda adstringendi vi nimiam humorum tenuitatem emendant serum lactis cum radice et foliis acetosae coctum, jusculà carnium cum succo citri, aurantiorum etc. Vinum rhenanum decoctolpanis, oryzae, avenae etc. dilutum. Acetum aqua temperatum, spiritus salis cum triplo spiritus vini intime junctus etc. II. 202. 230. III. 114. 341. 630.
internae resistentia quae sint. IV. 93. Myrrha, sales volatiles alcalini, sales alcalini fixi, saccharum, Cortex Peruvianus. IV. 93. Alumen IV. 95.
Putredo quid? I. 116, 117. Causae. I. 118. 119. Effectus. I. 120. ad 124. signa. I. 125. Cura. I. 125.
est caloris effectus, non vera causa. II. 316.
oleosa pessima. I. 540. 917. 130.

Putredo incipiens noſcitur ex urina aliquid obſcuri et ſubfuſci in colore habente. III. 64.
Putrefactio et acidos ſales in alcalinos mutare poteſt. Exemplo ſit Acetoſa. I. 117.
Putris morbus qualis? I. 130.
Putridum in ventriculo adpetitum tollit. II. 219.
quibus cavetur aut emendetur? II. 224.

Q.

Quartana ſecuriſſima eſt, et ab aliis magnis morbis vindicat. II. 3.
dum epidemice graſſatur, ſaniſſimos etiam homines infeſtat. III. 330.
epilepſiae idiopathicae ſuperveniens illam ſanat. Exempl. III. 437.
Quies muſculorum ſanguinis motum nimium compeſcit. cur? I. 149.
plethoram gignere poteſt. I. 154.
Quieſcens corpus leviſſimo poteſt ſuſtineri alimento. I. 552.

R.

Rabies canina quid? III. 535. videatur Hydrophobia.
inter morbos chronicos numeratur, cur? III. 535.
à canibus, felibus, lupis, vulpibus, equis, aſinis, mulis, bobus, ſuibus, ſimiis, gallis gallinaceis, hominibus, prius rabioſis, in alios propagatur. III. 538.
incipiens quibus ſignis ſe prodat in canibus. III. 540.
in hominibus. III. 550.
multiplici modo communicatur. III. 542.
utplurimum cruento vulneri communicatur, ſedet absque vulnere per cutim integram tranſiviſſe illud venenum obſervatur. III. 542.
per oſculum communicata. Exempl. III. 543.
rabido cani datum communicatur. Exempl. III. 544.
per ſalivam ſpumeſcentem, calidam, corpori adſperſam communicatur. III. 543.
per ſalivam, dudum jam exſiccatam, in veſtibus haerentem, lambendo communicata. Exempla bina. III. 544.
ab attactu faucium canis rabioſi communicata. Exempl. III. 549.
à contactu gladii, quo dudum animal rabioſum occiſum fuit. Exempl. III. 544.
ab eſu carnis animalis rabioſi. Exempl. III. 544.
communicabatur cani, qui lambebat ſanguinem hominis hydrophobi. III. 545.
juveni communicabatur, cui felis rabidus pollicem leviter ſcalpendo laeſerat. Exempl. III. 545.
per coitum communicatur. Exempla. III. 545.
Venenum diu latere poteſt in corpore humano. III. 546.
frequentiſſime circa 40 diem à veneno ſuſcepto extricatur. III. 546.
per plures menſes, imò per annum ſiluit. Exempl. III. 546.
per ſeptem annos latuit. Exempl. III. 547.
difficulter tollitur de corpore in initio neglectum. III. 548.
neque à variolis feliciter decurrentibus extricabatur, niſi illis ſanatis. Exempl. III. 648.

Rabies canina Venenum saepius in illis hyemali aut autumnali tempore demorsis, per totam hyemem silet, verno vero tempore extricatur. Exempl. III. 548.

actu diversum à vario gradu morbi in animali mordente. III. 548.

à temperie hominis demorsi. Exempl. III. 548. 549.

in biliosis, robustis, in Viris pejorem exserit effectum quam in pituitosis, debilibus et foeminis. III. 549.

actuosum redditum primum se manifestat in vulnere aut cicatrice. Exempla. III. 551.

in principio ob viscositatem solidis partibus adhaeret, donec mora, aliisque causis accidentibus in actum deducatur, attenuetur, fluidis misceatur, et omnia inficiat. III. 551. probatur exemplo variolarum insitarum. III. 552.

miras habet proprietates, explicatu difficillimas. III. 552.

ab homine rabioso communicatum alteri homini, minus virulentum est, quam illud quod per morsum canis aut lupi communicatur. III. 559.

è corpore expulsum esse, nullis signis certis constat. III. 558. 565.

forte quandoque minorem efficaciam habet: tunc enim aliqualem aquae metum producit, sed non omnino incurabilem. Exempl. rarum. III. 560.

sanguinem viscidum inflammatorium facit. III. 561.

attenuatum, fluidum ac putridum efficit. Exempl. III. 564.

in primo morbi stadio nondum hydrophobiam creat. III. 550. 553.

in secundo morbi stadio quomodo se habeat. III. 553. seq.

in tertio morbi stadio miserrimam aegrorum conditionem facit. III. 557.

à fine primi stadii raro vel nunquam quartum diem excedit. III. 558.

ubi hydrophobia jam juncta rarissime curatur. Exemplum quoddam contrarium. III. 559.

Cadavera dissecta exhibuerunt partim anginam, partim non: Gluten biliosum in ventriculo, pericardium siccum, pulmones sanguine infarctos &c. Exempl. III. 562.

qualem habet prognosin. III. 540. 548. 558.

Curatio omnis, paucissimas si exceperis, hactenus incerta, cur? III. 565.

per specifica curari nequit, nullum enim est notum. III. 566. 582. seq.

ab initio apparet in systemate nervoso. III. 566.

circa stomachum et vicina sedem habet. III. 667.

quomodo prophylactice curatur. III. 568. Exempl. III. 569. 570.

per immersionem in aquam curanda quales requirat cautelas. III. 571. cur? et quando profuerit. III. 571. Exempl. III. 576.

praesens quomodo tractanda? III. 574. 575.

tractatur sudorifero certissimo, aceto et sale. III. 572.

venaesectiones animosas poscit: clysmata omni bihorio applicanda: aegri in aquam demittendi &c. III. 575. Vomitorio utendum. III. 577.

Rabies canina praesens per mercurium tentanda foret, cum vitium in saliva rabidi animalis haereat. Exempl. ubi inunctio profuit. III. 580.
quomodo apud Sinenses tractatur. III. 581.
ubi primum gradum nondum excessit, mercurio cedit, sive salivam moveat sive non. III. 581.
licet per mercurium tractetur, poscit adhuc, ut vulnus debite pertractetur, aliàs mercurius nil juvabit. Exempl. III. 582.
in juvene per turbith minerale sanata. Exempl. tres saltem doses sumsit, singulam ad gr. v. III. 582.
exorta salivatione spontanea curata. Exempl. III. 582.
in canibas per turbith minerale curata fuit. Prima die porrigebantur gr. xij. secunda die gr. XXIV. tertia die gr. XLVIIJ. quarta die salivatio sequebatur, et curatus fuit canis. III. 581.
non per specifica sanatur. III. 566. 582. ut sunt pili rabiosi animalis; jecur hujus canis comestum. Exempl. frustraneum. III. 589. Cineres cancrorum. III. 584. Palmarii pulvis jactatus. III. 586. remedium Majerne. III. 587. radix rosae sylvestris. Lichen cinereum terrestre. Pulvis antilyssus Londinensis. III. 587. (quomodo hic ultimus adhibendus) Exempl. contrarium. III. 588. pimpinella. III. 588.
Rabiosi canis morsus quomodo a non rabiosi morsu distinguatur. III. 541.
Rachitidem perpessae foeminae partum metuendum habent difficilem, cur? IV. 537. 538.
Rachitis ante medium seculum 17 non cognita, contra Zeviani. V. 580.
contra Navier. V. 583.
est vel perfecta vel imperfecta. V. 579.
noscitur adesse, quibus? V. 592.
habet causas occasionales, quales? V. 586. seq.
infantum à matre scrophulasa natorum. Exempl. V. 592.
forsan per contagium ex uno in alterum transire potest. V. 592.
demortui cadaveris sectio. V. 593.
caput tumidum facit: id quod distinguitur ab hydrocephalo per praematurum ingenii acumen. V. 594. 602.
hepar ut plurimum justo majus habere solet. V. 595. 696.
abdomen tumere facit: differt hic tumor ab aliis ejusmodi tumefactionibus. Cadaverum sectio. V. 594. 595. 596.
ossa solvit, et solutam terram ad alias corporis partes deponit. Exempl. V. 599. 600.
quibus modis ossa pelvis mutare solcat? IV. 538.
ossa mollescit, ob acidum in primis viis haerens. V. 605.
causa proxima, quae? V. 613.
non est miasma venereum. V. 613. 614.
quibus curatur? V. 615. seq.
à Dno Haën ostracodermatibus ter per diem ad scrupulum unum porrectis. V. 630.
extracto Cicutae. Exempl. V. 630.
à Levreto cum rubia tinctorum. V. 630.

Rachitis si remediis superata est, et musculorum robur iterum redit, tunc ossa directionem suam naturalem sponte adsumunt. Exempl. V. 631.
non facile curatur per immersionem in aquam frigidam. V. 632. seq.
Raninarum venarum annuli varicosi, unde? III. 607.
Ranula quid? II. 626. 627.
Raucedo phthisicorum unde? IV. 58. 78.
aut tabe laborantium ab aphthis. IV. 58. 78.
quibus tractanda. IV. 88.
Recidiva quibus in febribus exspectanda? II. 92.
morborum, post crises factas, quibus praevidentur, Veteribus jam notum fuit. II. 55. Exempl. II. 56.
Refocillantia post haemorrhagias, à vulnerata arteria ortas, quæ optima, et quæ noxia? quomodoque hæc ultima noceant. I. 221.
Refrigerantia medicamenta interna quomodo operantur, et quæ sint. I. 680.
externa, quando inflammationibus prosint. I. 681. 682.
noceant. I. 664.
Refrigeratio subita quæ mala pariat. Exempl. II. 119.
constringit vasa capillaria extrema, quomodo reseranda? II. 146.
Regionum mutatio quandoque epilepsiam sanat. III. 436.
Relaxantia in calore febrili quae sint. II. 309.
Rene uno inutili reddito vita supperesse potest. III. 246.
Renes habent folliculos minimos urinae secretioni inservientes. III. 245.
vulneratos comitatur dolor ad inguina et testiculos descendens. I. 521
Renum substantia. V. 248.
absessus fiens quibus noscitur? III. 237.
in pus mutandus quibus? — III. 239.
pus maturum continens, quibus noscitur? III. 239.
quomodo rumpendus? III. 239.
interdum duplicem focum habet, unum in renum substantia, alterum, in pinguedine ambiente. V. 310.
ruptus ex pure cum urina prodeunte judicandus. III. 239.
mundandus et postea consolidandus, quibus? III. 240.
quandoque versus exteriora protuberat. III. 241. V. 308.
in pinguedine renes ambiente orti. Exempl. V. 311.
partim per urinam pus emisit, partim tumorem in dorso fecit. Exempla bina. III. 241.
intestino colo praeter naturaliter uniri potest, pure tunc per alvum excreto. III. 242.
calculus. vide *Calculus renum.*
iisdem remediis abigitur ac Nephritis inflammatoria. III. 236.
alterutrorum dolor atrocissimus quandoque in hystericis observatur, per signa hysterici morbi distinguendus et curandus. III. 248.
inflammatio. vide *Nephritis inflammatoria.* III. 222. seq.
scirrhus paralysin vel claudicationem cruris suppositi efficit. III. 244.

Renum ſubſtantia integra, absque haemorrhagia, exedi poteſt, remanente ſacco nulli uſui ſerviente. III. 242.
aut veſicae morbos quandoque ſequitur Ileus, et quidem lethalis. III. 230.
ulcera non quidem ſunt lethalia, ſed inſanabilia, cur? Exempla. V. 310.
vulnera, ſi vaſa ſanguifera laeſa, abſolute lethalia. I. 262.

Renunciatio vulnerum quomodo fieri debeat. I. 284.

Repellentia inflammatis partibus applicata cur noxia. I. 665.

Repletionis ſenſus cur in hypochondriacis? III. 483.

Res non naturales unde nomen ſortitae. I. 281. II. 116.

Reſina jalappae dolores abdominis moleſtos et hypercatharſes periculoſas fecit, niſi prius diu cum ſaccharo trita, vel vitello ovi ſubacta ſuam tenacitatem depoſuerit. I. 8. III. 161.
ſolvit humores ſanos, et ſolutos in putridum liquamen per alvum educit. III. 623.

Reſolventia quae? I. 70. 201. 551. 687.
in morbis inflammatoriis interna quae? I. 687. 166. II. 309.
externa quae? I. 687.
potentia et ſanguinis impetum non ſubito et vehementer augentia quae? III. 300.

Reſorptio lymphae, in abdomine collectae, pendet etiam ab Omento. IV. 196.

Reſpiratio quae optima. II. 429.
denſa, anheloſa, cita, in febribus unde? II. 448.
difficilis quid indicet. II. 430.
ad motum minimum, unde? IV. 13. I. 55.
ab aſcenſu ſcalarum ſive acclivium quomodo contingat. III. 602.
et laborioſa in omnibus morbis acutis mala, cur? I. 650.
ſcorbuticorum diſtinguitur ab alio malo, ab aliis cauſis nato, quibus. III. 603.
dolens quid notet. II. 431.
erecta quid indicet. II. 723.
fervida quid notet. II. 432. 724.
frigida quid deſignet. II. 432.
inordinata quid, et quid velit? II. 431.
laborioſa et difficilis in omnibus acutis mala, cur? I. 650.
et velox unde? I. 146.
ſublimis Hippocratis quid? II. 656.
velox et laborioſa unde? I. 146.

Revellentia quomodo juvant. I. 675. quae dicantur? II. 360.

Revulſio poſſibilis eſt. I. 675.
quomodo fiat. I. 674.
quibus facienda. I. 675. ſeq.
in haemorrhagiis raro juvat et quando? I. 352.

Rhabarbarum coctum diu, et fragrantiam et vires amittit. I. 8.

Rheumaticam lumbaginem quandoque ſequitur paralyſis artuum inferiorum, frictionibus ſenſim ſuperabilis. Exempl. III. 354.

Rheumatiſmus quid? V. 635. 638.
à Veteribus cognitus, et ſub nomine Arthritidis deſcriptus. V. 638. 640.
et arthritis vaga pro ſynonimis habentur. V. 639.
etiam eſt ſcorbuticus, qualis? Exempl. V. 643. 659.
à longo et repetito uſu Corticis Peruviani. V. 643.
cauſas remotas, ſive antecedentes habet, quales? V. 644.
à varia ſanguinis acrimonia oritur. V. 644. ſeq.
à viſcido cui acrimonia intertexta. V. 645. Exempl. V. 646.
à frigore calenti corpori ſubito admiſſo. Exempl. I. 119. V. 647.
à perſpiratione cohibita. V. 650.
à diatheſi ſanguinis inflammatoria. V. 651.
quomodo incipiat? V. 653.
quandoque ſubitò oritur absque febre. Exempl. V. 653.
mira mobilitate ſtipatus eſt. Exempl. rheumatiſmi univerſalis. V. 654.
non tantum articulos obſidet, ſed et expanſiones aponeuroticas. V. 654.
quandoque jungitur febri intermittenti. Exempl. V. 656.
ſemper mitior eſt, quando partes affectae tument. I. 187.
non ſemper tumore et rubore loci ſtipatus eſt. Exempl. V. 656.
diu durans anchyloſin inſanabilem efficit. V. 658.
cauſas proximas habet quales? V. 660.
ab inflammatione arteriarum lymphaticarum in membranis. I. 300. 631. 642. V. 660.
longus et dolentiſſimus accidit illis, qui temperiem ſanguineam, labe acri infectam habent. III. 336.
raro in ſuppurationem abit. Exempl. V. 666.
curatur quibus? V. 662.
venaeſectione larga, imò quater repetita. V. 663.
tamdiu, donec febris mitigata ſit. V. 666.
levior, absque febre forti, curatur diluentibus copioſe hauſtis. V. 666.
optime curatur ſi ſero lactis unice vivitur, absque alio cibo vel potu. I. 552.
poſcit purgantia antiphlogiſtica. V. 667.
veſperi fert anodyna, minime vero narcotica. V. 668.
levatur à fotu tepido, ex ſaponis uncia dimidia et hydrogalae libris duabus. V. 669.
à vapore thymi ad partem adfectam directo. V. 671.
interdum balnea frigida fert, quando? et quibus cautelis? V. 670.
veſicatoria et ſinapismos poſcit. Exempl. ultimi. V. 671. 672.
levatur ab impoſitis foliis ranunculi pratenſis contuſis: ſed ulcus ab his factum difficilius ſanatur, quam id à veſicatoriis ortum. V. 672.
inveteratus audaci uſu Extracti Cicutae ſanatur. Exempl. V. 675.
etiam à pulvere Aconiti, et ab extracto ejusdem mitigatur. V. 677.
curatur potu copioſo infuſi ligni ſaſſafras (ad ligni unciam mediam, aquae libras duas) aut infuſo radicis leviſtici et glyzirrhizae. V. 679.

Rheu-

Rheumatiſmus inveteratus mitigatur et ab infuſo vitri antimonii in vino albo facto. V. 681.
ſi ſtatus adeſt inflammatorius curatur poſt venaeſectionem etiam copioſo potu decocti avenae, in cujus libra una ſoluta eſt Nitri drachma una. V. 678.
ſcorbuticus poſcit antiſcorbutica. V. 681.
Rigiditas fibrarum quomodo per interna emolliatur. I. 44. ſeq.
articuli cubiti per vaporem aquae calidæ ſublata. Exempl. I. 190.
Rigor febrilis unde? II. 22. 176. 488.
febri ardenti ſuperveniens eam ſolvit, cur? II. 488.
qualis bonus. II. 489.
ſolvit quidem febrim, ſed raro vel nunquam eam ſolus ſanat. II. 489.
Riſus inextinguibilis ab Aretæo inter cauſas apoplexiæ merito numeratur. III. 270
Sardonius à diaphragmatis læſione; ab acri quodam in ventriculo hærente, ab acerrimis venenis, à ranunculo palluſtri apii folio etc. oritur. III. 75.
eſt paraphrenitidis peculiare ſymptoma. III. 75.
Roborans ſenum optimum eſt vinum novum, petulcum. I. 76.
egregium eſt viſcus quernus. III. 449.
infuſio vinoſa frigida herbarum fragrantium. III. 517.
gratum eſt vinum auſterum, cydonia mala, granatorum ſuccus, cortex Peruvianus, Cinamomum etc. III. 517. IV. 476.
Robur ventriculo quibus blande conciliatur. III. 656. 658.
Robuſti durum habent pulſum. II. 294.
Roonhuyſenia Vectis optimum eſt inſtrumentum ad foetus inclavatos educendos. IV 547. 548.
Rubedo inflammationum ſplendens unde? I. 648.
Rubia tinctorum in rachitide utilis inventa. V. 630.
Ructus quid? II. 232. 236.
à ſpaſmis inteſtinorum producuntur. II. 235. 236. IV. 717.
ab aëre elaſtico veniunt. II. 233.
ſi ab acri irritante comitantur, ſtrictura partium anxietates intolerabiles creant. IV. 659.
acidi. I. 84. 129.
amari utplurimum ab oleoſis nimium ingeſtis oriuntur. II. 209.
nidoroſi unde? I 120.
nidoroſos acidi ſequentes boni, Cur? I. 129.
Ruta ſylveſtris, quae longe odoratior eſt et acrior ruta hortenſi, contuſa, tanquam anthyſtericum remedium epilepſiam interdum fugavit. III. 445.

S.

Saccharum habet vim antiſepticam validam. IV. 93.
ſolvit. I. 71.
ſanitati non adverſum, niſi ob nimiam copiam ingeſtum, qua vim ſolventem nimiam exſerit. Exempl. V. 587.
Sabina quales virtutes habeat. IV. 443. 444.

Sabulum nephriticum in linteis fanorum infantum jam inventum eſt ſatis durum. V. 203.
in omni urina praeſens nominari poteſt calculus nativus, qui natura ſua non excreſcit in molem notabilem. V. 204
ſuperficiei veſicae internae accreſcere poteſt. Exempl. V. 204.
venarum emulgentium ſuperficiei internae accretum. Exempl. V. 205.
in placenta uterina repertum. Exempl. V. 205.
ſolum, absque alia concurrente cauſa, calculum efficere nequit. V. 205.
concurrente corpore peregrino baſin calculi praebet. Exempla. V. 205. ſeq.
calculo minori ex renibus in veſicam pulſo, et non excreto, adhaeret, et magnum efficit calculum. V. 209.
Sal alcalinus, et ſapones ex alcali et oleo confecti, magnam efficaciam habent in ſolvendis tenaciqus et viſcidis humoribus. Chalybe vero utentibus obſtant, cur? III. 660. vide alcalia ſalia.
fixus putredinem arcet. IV. 93.
volatilis putredinem potentius impedit quam ſal marinus. IV. 93.
fixus vino infuſus fit ſapo. IV. 224.
lixivioſus putredinem non ſic auget, ac quidem creditur. Pringle, IV. 368.
ut cineres geniſtae, vino rhenano infuſae tutiſſime porriguntur, cur? IV. 368.
Tackeniana methodo quomodo parandus, et quibus differat ab illo vivo igne combuſto. IV. 367. 368.
ſubalcalicus qualis. I. 899.
ammoniacus ad obſtructiones internas reſerandas prodeſt in chronicis morbis. I. 202. in acutis nocet. I. 203.
quomodo operatur. I. 202.
ex ſpiritu ſalis ammniaci volatili alcalino et aceto deſtillato perfecta ſaturatione emergens, eſt mitiſſimus, et in morbis acutis et chronicis tuto adhibetur, ut potentiſſimum reſolvens. IV. 224.
gemmae et marinus non mutantur in corpore, ſed majorem motum excitant. I. 127. 202.
quomodo operantur. I. 202.
copioſe ſumtus, nocet, cur? I. 202.
parce ſumtus putredinem accelerat. IV. 95.
ſolutus in aqua et gangraenae applicatus exterius, omnem arcet putredinem. I. 127.
Nitri, vide Nitrum.
Cornu Cervi, Eboris etc. ſunt ſalia volatilia alcalina. III. 378.
Salia metallorum patiuntur ſeſe in aqua dilui, hinc efficaciſſimum remedium. III. 379.
in pauca aqua ſoluta vomitum et alvum cient. III. 379.
in multa aqua ſoluta obſtructiones pertinaciſſimas reſerant. III. 379.
Saliva ex quibus conſtet. I. 639. proprietates. ib.
in ſtatu ſano, non parca quantitate ſecernitur. Exempl. III. 355.
ſecerni ſolita, ſi ſupprimitur, locum meretur inter cauſas paralyſeos, cur? III. 355. 356.
in Ictero recenti neutiquam cum bile miſcetur: in Ictero vero inveterato hoc quandoque contingit. III. 141.

Salivatio mercurialis non excernit ſalivam proprie dictam, ſed omnes corporis humores per vim mercurii ſoluti putridae aquae ſpecie, et in ſaniſſime corpore, exſpuuntur. I. 639. V. 518.

quomodo à Swietenio excitata fuit? V. 530.

ab uſu mercurii interno melius moderari poteſt, quam ab externo. V. 525.

quibus conducit? quibus non? V. 531.

praeparationem requirit, qualem? V. 531.

in mulieribus finito fluore menſtruo tentanda. V. 532.

per mercurium praecipitatum album, vel per mercurium dulcem, minime vero per Calomelam, ſemper excitata eſt, quomodo? V. 532. Formulas vide ibidem.

quibus comitatur ſymptomatibus? V. 533.

quomodo comparata eſſe debeat? V. 533. (Librae tres vel quatuor exſpuantur intra nycthaemeron.)

ad longaevitatem laudata fuit. V. 534.

moderanda vel augenda quibus et quomodo? V. 535.

nimia moderatur purgantibus mitioribus. V. 536.

aqua benedicta Rulandi, ab Aſtruc una cum uſu tartari emetici laudatis, ne moderetur, ob fauces jam peſſime laeſas. V. 536.

poſt exhibitum purgans compeſcitur etiam à Diaſcordii Fracaſtorii drachma una, aut à diaſcordii Sylvii granis viginti quatuor. V. 537.

interdum non impetranda, ſed tota mercurii vis ruit ad alvum, quid tum faciendum? Exempl. V. 538.

per inunctionem producta, ob partes oris inflammatas, ſubinde ſuffocationis metum efficit, quid faciendum? V. 539. Eventus talis ſubinde etiam aegris ipſis adſcribendus. Exempl. V. 540.

quam diu protrahi debeat? V. 540.

debite finita nondum permittit diaetam liberam, ſed requirit ſubinde adhuc parvas mercurii doſes per alios 36 dies, cur? et quando? V. 542. Exempl. V. 543.

periculum vitae raro inducit, quibus ſub conditionibus? V. 543.

moleſtiſſimum curandi genus eſt. V. 544.

inſtans noſcitur ex fundo ulcerum venereorum qui fit humidus, ſordes vacillant &c. V. 547.

ſpontanea. vide *Ptyaliſmus*.

Salſa cur tantum ſitim excitent. II. 208. 209.

Sanatio quid. I. 7.

Sanguis quid ſit. I. 7.

ex quibus conſtat. I. 134. 135.

fere totus in ſerum abit. I. 135.

Sanguis in vasis quomodo comparatus esse debeat. I. 53. 123.
unde rubedinem, serum unde flavedinem et concretionem facillimam acquirat. I. 136.
fit ex materia non sanguinea in corpore non habente adhuc sanguinem. I. 138.
in glaciem à frigore densatus, simulac è vena fluxit, non sinit separari serum. I. 176.
serum majus requirit frigus, ut concrescat in glaciem, quam aqua. I. 176.
sua sponte concretus sola trituratione in mortario vitreo fluidus redditur. I. 196. 549.
à Calore febrili concretus vix resolvi potest. I. 136.
ab admixtione acidorum fortissimorum coagulatur ilico, neque iterum ab alcalicis postea affusis fluidus reddi poterit. I. 197.
ab admixtione spirituosorum fermentatorum coagulatus itidem resolvi nequit. I. 197.
naturaliter aërem elasticum non continet, et dum adest, subitæ mortis instat periculum. II. 234.
acer unde? I. 56. III. 653.
quid efficiat in corpore. I. 57. 124.
spissus quibus differat ab inflammatoria sanguinis diathesi. I. 101.
à pressione vasorum oritur. I. 61.
à nimia cohaesione fluidorum fit. I. 163.
nimis fluidus quales noxas afferat sanitati. I. 53. III. 622. 652.
à debilitate vasorum oritur. I. 62.
ad nutriendum ineptus, cur? I. 123. III. 643.
ab abusu diluentium, maxime tepidorum. III. 654. Curatio. III. 654.
fit, si pulmones, ob debilitatem, chylum non condensant, tuncque simul acer fit sanguis. III. 653.
putredinis signum praebet, ob admixtum solvens in acutis et chronicis morbis; in febribus malignis, Variolis confluentibus: in Ictero diuturno, Vomica purulenta, Scorbuto putrido &c. I. 123. III. 652. 653.
putridus periculosior et citius lethalior, quam inflammatorius. III 564.
è vena missus instar aquae rubellae diffluens hypochondriacis et histericis solemnis. II. 196.
à leviissimo animi adfectu turbatur. II. 196.
solutus, vix cohaerens, fit per febres intermittentes. II. 521.
interdum existit tenuissimus, fluxilis, in febribus malignis et petechialibus. II. 421. quae tunc profint vide II. 422.
in peste lividus, foetidus, non concrescens. I. 123. II. 421.
per Os, nares et aures effluens, quid indicet. I. 452.
in corporis cava delapsus ocyus educendus cur et quomodo? I. 383.
extravasatus quomodo iterum resorbeatur. I. 461. 548.
in cranio extravasatus quibus noscitur. I. 450. seq.
quomodo tractatur. I. 460. seq.
statim à vulnere thoracis exscreatus pulmonem laesum notat. I. 501.

Sanguis ſpumoſus è vulnere thoracis exeuns certo pulmonem laeſum indicat. I. 498.
in thoracis cavo effuſus quibus noſcitur. I. 502. ſeq.
in abdominis cavo effuſus, modo aër ſecludatur, reſorberi poteſt ſic, ut nihil inde mali poſtea ſequatur. Exemplo probatur. I. 525.
ſub Cute extravaſatus primò nigreſcit, et ſi reſolutio obtinet, color dilutior fit ita, ut virideſcat, flaveſcat et ultimo integre diſpareat, cur? I. 545.
rutilus ordinario è pulmonibus exſpuitur. IV. 26.
nigricans et grumoſus etiam ex pulmonibus exſpuitur, cur? IV. 28. 29. 30.
vaſis aut ſubſtantia carnoſa refertus per haemoptyſin ejectus quid notet, IV. 30. 31. quomodo contingat. Exempl. IV. 31.
ſpumoſus, vomitu rejectus, ſecundum Hippocratem unde veniat. IV. 27.

Sanguinis globulorum figura ſphaerica unde et Cur? I. 175.
motus ſive circulus quomodo fiat. I. 142. ſeq.
non omnis ex hydraulicis explicari poteſt, cur? IV. 404.
ex mathematicis explicatur, cur? IV. 404.
nimius quid efficiat in corpore. I. 143.
quibus cognoſcitur. I. 145.
quomodo ſopiatur. I. 147. ſeq.
deficiens quid efficiat, et quomodo emendetur. I. 151.
per venam portae quomodo fiat. I. 524.
ſerum albumini ovorum ſimillimum. I. 136.
difficilius congelaſcit quam aqua, cur? I. 176.
ſpiſſitudo. vide Glutinoſum.
pendet à nimia cohaeſione fluidorum. I. 163.
duplex eſt, mucoſa una, inflammatoria altera. I. 95.
mucoſa frigida amaris et aromaticis tollitur. III. 633.
atrabilaria ſolvitur mellitis, ſaponaceis &c. III. 633.
oleoſa in corporibus obeſis tollitur ſuccis horæis, ſyrupis et ſapis ex his confectis &c. III. 633.
inflammatoria quid? I. 96. 110. 651. 652.
unde? I. 144. 177.
enervatur ſuccis horæis, ſyrupis et ſapis ex his confectis. III. 633.
interdum in morbis ſine inflammatione, ut et in ſaniſſimis verno tempore, adeſt: E contrario vero in validiſſimis morbis inflammatoriis deeſt. I. 652.
guttæ tres pluresve è naribus febre acuta decumbentium tertio morbi die exſtillantes pernicioſae, cur? I. 650. II. 458.
fluxum ſiſtentia remedia externa quae? I. 344. ſeq.

Sapo Venetus ad glutinoſum, et ad pingue ſolvendum, ut et ad acidum domandum magnum habet uſum I. 108. III. 335. IV. 684.
in ſcirrho ventriculi. III. 152. in melancholia. III. 487.

Sapo Venetus non adhibeatur, ubi limatura martis assumitur, Cur? III. 660.
Sapones artificiales alcalinae sunt indolis, quales sint. I. 204. 205. III. 378.
quibus cautelis conficiendi. I. 205. IV. 684.
in morbis acutis putridisque non adhibendi, cur? I. 205. III. 488.
fuliginosi quales. I. 205.
ubi prosunt. I. 205.
nativi qui sint? I. 128. 204. II. 165. III. 488.
non adhibendi ubi acidum, sed ubi putridum aut oleosum. I. 205. III. 488.
Sapo Starckeanus quid? III. 378.
Sapor amaricans putridus, unde? I. 121. II. 210.
salsus in acutissimis et malignis, dum convalescunt, unde? I. 129.
Sarcoma uteri frequentius occurrit, quam olim credebatur. IV. 598. 600.
non est mola. IV. 600. vide Polypus.
interdum sponte separatur. Exempl. IV. 598.
Sarsæparillæ radix, quid? V. 567. 568. est Smilax aspera. Hispanis vocatur Sparsa-parilla, i. e. humilis morus.
decoctum saturatum, quomodo parandum? V. 570.
quomodo adhibendum? V. 570.
quibus potissimum conducit? V. 570.
et à Stoerckio laudatur in lue venerea. Exempl. V. 571.
Scabies foeda, aliquando Elephantiasin aemulans, si melancholiae supervenit, cur bonum sit signum. III. 508.
rheumatismum sanavit. V. 645.
à fructibus immaturis copiosius ingestis. III. 335.
quibus tollitur. 335.
ab oleo vitrioli copiosius deglutito post alia mala horrenda. III. 509.
per decoctum arsenici curatur quidem, sed pessima mala facit. Exempl. V. 498.
Scalarum adscensio saepius palpitationem cordis et respirationem molestam facit unde? III. 602.
Scammoneum humores corporis humani in putridam aquam dissolvit. I. 8.
per sulphur iners redditur. I. 8.
per additam duplam partem antimonii diaphoretici in virtute augetur. IV. 377.
Scarificatio quando usum habeat. I. 158.
ad Podagram fugandam non erat in usu, nec adhuc dum conducit. IV. 346. 347.
in gangraena usum quidem habet, sed non est simpliciter necessaria. I. 788.
quomodo instituenda. I. 789.
Scarlatina exanthemata quae? II. 401.
febris quid? II. 401.
Scelotyrbe quid? III. 592.
Schnürbrüste morbos chronicos, ut et paralysin musculorum dorsi efficiunt, praesertim si diu noctuque thoraces isti rigidi corpori applicati fuerunt: tunc enim mulieres ipsis amplius carere nequeunt. III. 330. Exempl. III. 354. vide Thoraces.
Scillae laudes. IV. 258.
bulbi recentes, succulenti à Swietenio adhibentur prae aridis. IV. 259. 260.
Scirrhi quid et unde? I. 111. 666. 843.

Scirrhi locus et sedes. I. 843. 844.
causæ praecipuæ I. 850. 859. 877.
et in locis non glandulosis oriuntur ex inflammationibus quando. 851. Exempla ibid.
à contusione quomodo oriantur. I. 539.
effectus quales. I. 164. 855. 860.
diagnosis. I. 859.
recentes quales. I. 862.
benigni qui? I. 863.
prognosis. I. 860.
ex propria natura innocentes, aucta vero circulationis velocitate maligni fieri poterunt. I. 861. praesertim ab ira. I. 877. 878.
in glandulis magis compositis haerentes curatu difficiliores, cur? I. 845.
metuendi quomodo tractandi. I. 697.
benigni quomodo curandi. I. 864. seq. 862.
recentes mercurium quidem ferunt, duriores vero minime, cur. I. 865.
exterius tractentur vapore aceti; interius vero adhibeatur acetum cum sale alcalino puro saturatum, aut vini rhenani libra una salis Card. bened. uncia dimidia. Exempl. I. 864. 865.
inguinales, maxime duri, resolvuntur stillicidio aut thermarum Baregianarum, aut lixivii cinerum ligni novi, aut thermis artificialibus, ex limatura ferri et sulphure simul tritis, et aqua adfusa confectis. V. 499.
exstirpatio quando locum habeat. I. 866.
licet collum angustinus habeant, ligatura minime tollendi, cur? I. 867. Exempla I. 879.
ferro ocyus tollendi quomodo? I. 868.
in cancrum transitus quomodo praecaveri possit. I. 878.
pruritus, cancri incipientis signum, unde? I. 880.
in cancrum abeuntis signa. I. 869. seq. 880.
tractatio. I. 870. 871.
pulmonum, licet in initio duri fuerint, et gypsea quasi materia repleti, successu tamen temporis suppurari possunt. IV. 61.
Scirrhoides quid? I. 844.
Scorbutus Hippocrati non omnino incognitus, licet ab illo non ita accurate descriptus fuerit. III. 591.
verè et primario oritur ab abstinentia diuturniore cujuscunque generis recentium vegetabilium. Exempla à Nautis, ab Obsessis, à militibus hibernantibus depromta. III. 594.
adgreditur et eos, qui in aëre putridis effluviis inquinato vivere coguntur, qui stagna et loca paludosa accolunt. III. 505. 595.
et quidem sedentarios primario infestat. III. 596.
quos et adhuc affligat, praeter jam dictos. III. 594. seq.
incedit phoenomenis quibus. III. 600. est primus gradus.
augetur phoenomenis quibus. III. 602. est secundus gradus.
augetur phoenomenis quibus. III. 606. est tertius gradus.

Scor-

Scorbutus maturatur phoenomenis quibus. III. 612. est summus gradus.
in binis aegris raro vel nunquam eadem symptomata habet, et si fuerint simillima, mutato tamen ordine in diversis aegris decurrunt frequenter. III. 604.
circa gingivas et dentes se satis citò manifestat. III. 604.
tertii gradus intolerabilem ex ore foetorem junctum habet. Exempl. III. 600.
praeter varia exanthemata quandoque junctam habet Elephantiasin levem. Exempla. III. 609. 610.
ob dolores osteocopos nocturnos à lue venerea distinguitur quomodo. III. 611.
ossibus maxime infestus est: hinc ossa fracta in scorbuticis non consolidantur: Consolidata ante longum tempus denuo solvuntur. Caries ossibus inducitur. I. 572. 938. III. 611.
vulnera levia in sanatione impedit: imò firma cicatrice ante 50 annos obducta recrudescere facit. III. 611. inflammationes resolvi nequeunt. I. 653. gangraena accedens certam mortem facit. I. 770.
acrimonia sua rarius afficit cerebrum. III. 276. 612.
appetentiam ad finem usque vitae plerumque retinet. III. 612.
incipiens raro à febri comitatur: succedit tantum febris morbo jam inveterato. III. 613.
urinam habet rubram cum sedimento gravi, copioso, lateri rubro contrito, aut bolo rubrae simili etc. III. 614.
tertii gradus saepe per haemorrhagiam internam subitam mortem infert. III. 608.
quarti gradus saepe per lipothymias, anxietates etc. subito lethales, finem attingit. III. 614.
diuturnus ab hydrope frequenter excipitur. III. 615.
non est contagiosus, licet nemini suadendum sit, ut eodem uteretur poculo cum illis, quibus putrido tabo diffluunt gingivae. III. 618.
à Poupartio contagiosus habetur. III. 618.
in ultimo gradu constitutus caute tractandus: licet enim contagium non metuendum adeo foret, nocere tamen poterit putridissimis exhalationibus. III. 618.
qualem habet causam antecedentem. III. 594. seq.
proximam. III. 619. spissitudo in una, et acrimonia in altera sanguinis parte. III. 610. 619.
acrimonia est vel muriatica, quae diutius toleratur, licet molestissimos dolores faciat: in Nautis frequens. Superatur victu insulso, potuque copioso. III. 619.
vel alcalica putrida, à carnibus non bene conditis, et aqua putri. Pessimus est scorbutus, et copora brevi destruit. III. 620.
vel acida. Rarius contingit, et non nisi in vilioris sortis hominibus, ob diaetam viscidam, acidam et vitam sedentariam. Diu tolerari, et facile sanari potest. IV. 620.
ex causa jam dicta proxima omnia sua phoenomena, ut ut mira, deducit, quomodo. III. 620.
in genere curatur, si crassum redditur tenue, stagnans mobile, cohaerens fluidum. III. 621.
si nimis tenue cogitur, acre lenitur, in genere et specie. III. 622.
si in correctione unius semper respicitur ad naturam alterius. III. 622.

Scor-

Scorbutus ab evacuantibus acribus exasperatur, et saepe incurabilis fit. III. 623.
valida purgationes et largam sanguinis missionem aegre fert. III. 623.
primi gradus quomodo curatur. III. 624.
ubi crassities humorum iners, mucosa, frigida, quid faciendum. III. 633. 625. Exempl. III. 625.
ubi crassities humorum inflammatoria quid faciendum. III. 633.
oleosa eadem facienda, quae mox dicta sunt. III. 633.
atrabiliaria, quid faciendum. III. 633.
quando mercurialia ferre possit. III. 632.
secundi gradus quomodo curatur. III. 626. 628.
venaesectiones largas aut repetitas aegre fert, quae non admittendae, nisi ubi plena sunt vasa sanguifera. III. 628.
ubi nondum constet, an ab acido aut ab alcali ortus fuerit, quomodo tractandus. III. 629. 630. 635.
tertii gradus quomodo curatur. III. 630.
magna cautela opus habet. III. 630.
quando fontes soterios lacte nuptos, ut et thermas Carolinas ferre possit. III. 631. 634.
quarti gradus quibus tractandus. III. 631.
rara medela. III. 631
sero lactis, copia adhibita, curatur quando? III. 634.
per adstringentia austera curatur, quando? III. 634.
per acerrima antiscorbutica tractatur non nisi admixto sero lactis, cur? III. 635.
non curatur specificis sic dictis antiscorbuticis, sed secundum causas. III. 635

Scorbuticorum vitia oris quomodo tractanda. III. 629. vide Gingivae scorbuticae.

Scotomia quid? III. 292.

Scrobiculi cordis contusio cur mortem inferat? Exempl. I. 543.

Scrophulae phthisin creare possunt. Exempla. IV. 60.
vertiginem et denique apoplexiam efficere possunt, cur? III. 273.
vide Struma.

Secreta et excreta à sanguine semper sanguine tenuiora sunt. III. 473.

Secundinae vide Placenta uterina.

Sedentarii frequenter renum morbos patiuntur, cur? III. 225.
primario à scorbuto infestantur. III. 596.

Sellae perforatae apud infantes nimius usus corpus illorum turbat, et rachitidi ansam praebet, quomodo? V. 591.

Semen papaveris magna quantitate tuto adhiberi potest, nulla enim virtute narcotica praeditum est. II. 347. V. 110.

Senes apoplexia correpti rarius emergunt, cur? III. 281.
podagrae paroxysmis ordinatis impares sunt, cur? IV. 358.

Senibus febribus acutis laborantibus, si aphthae superveniunt, utplurimum funestum est, cur? III. 217.
rarius contingit pleuritis: verum si illa corripiantur, fere semper succumbunt huic morbo, cur? III. 70.

Seni-

Senibus qualis diæta. I. 75.
vires augentur dum adolescens vegetus cum illis in uno lecto decumbit. II. 163.
optimum roborans, quale? I. 76.

Senium praematurum unde? I. 42. 50.
à laboribus multis. I. 193.
decrepitum quid? IV. 358.

Senſibilitas magna, ſtupenda, ſublata. Exempl. I. 35.

Senſus perfectiſſime ſopiri poſſunt, motu corporis et loquela manentibus. Exempl. III. 456.
et in vigilantibus et ſanis ſic ſopiri poſſunt, ut vix videant vel audiant. Exemplo ſit animi attentio in Eruditis. III. 456.

Senſuum et motuum origines in ſenſorio communi ſic diſpoſitae ſunt, ut una poſſit ceſſare ab omni actione, dum altera pergit agere. III. 456. e. gr. in Apoplexia, Catalepſi, Somnambulis, Epilepticis &c. III. 457.
actionumque animae hebetudo à Cranio intropreſſo. Exempl. I. 433. 450.

Serum lactis ebutyrati magna copia potatum in febribus à pinguedine ſoluta auctis maximos habet uſus. II. 312.
tollit rigiditatem fibrarum. I. 45.
eluit acrimoniam ſcorbuticam. quando? III. 643.
nutrit quidem, ſed nutritio eſt pauca. IV. 110.
Anglorum ſit ex lactis libris quatuor, quibus bullientibus additur vini libra ſemis, quo facto colentur. V. 133.
vide Lactis ſerum.
hydropicorum vide Aquae hydropicorum.
parturientium. vide Aquae parturientium.
Sanguinis albumini ovorum ſimillimum. I. 136.
difficilius congelaſcit quam aqua, cur? I. 176.

Setaceum quid? et quomodo operatur. I. 677.
in capitis morbis curandis pulchrum habet effectum. Exempla. III. 296.
in phthiſi laudatur à Pringle. IV. 19. 20. 103. III. 56. 57. Exempl. III. 57.

Siccitas humorum quid? II. 317. 207.
unde? II. 303.
quibus cognoſcitur. II. 317.
quomodo emendatur. II. 318.
tollitur et per externa, ſi in lac calidum, dupla aquæ copia dilutum nunc pedes, nunc manus immergunt ægri: ut et ſi crebro per clyſmata injiciatur. III. 212.

Siccitate pereunt illi, qui ex febre ardente intereunt. II. 448.

Sinapi ſeminum contritorum et ſpiritu juniperi dilutorum magnam copiam ſumſit tribus horis ante paroxyſmum quartanæ, in Vere miteſcentis, æger robuſtiſſimus; exin nata eſt febris ardentiſſima lethalis. II. 31. 32.

Sinapismi quomodo operentur. I. 200. 676.

Singultus quid? II. 265.
unde? II. 265. 266.
hyſtericarum unde? II. 266.

Singultus in hepatitide acuta peſſimum ſignum, unde? et cur? III. 84. 123. II. 266.
in recens natis à glutine circa oeſophagi orificium haerente oritur. IV. 653.
et ab effuſo copioſo ſanguine oriri poteſt. III. 123.
et Cardialgia à quovis cibo vel potu deglutito, poſt aphthas deciduas, orificium ventriculi ſuperius excoriatum denotat. III. 210.
aphthas in ore apparituras ſaepe praecedit, unde? III. 205.
in aphtharum vel initio vel fine contingit, prior pejoris eſt ominis, cur? III. 217.
ſolvitur à ſternutatione ſuperveniente. II. 266. IV. 524.
ſenum poſt diarrhoeas aut vomitiones poſcit anodyna et analeptica. II. 266.
curatur Diaſcordio à Sydenhamo. II. 266.
à nimia repletione poſcit evacuantia. II. 266.
lithotomiam excipiens, lethalis. V. 367.

Sinus quid? I. 716. Exempla bina. I. 717. 718.
clauſus et apertus quomodo dignoſcantur. I. 720.
curatur quomodo? I. 721.
frontales penetrans ulcus vix unquam ad Cicatricem perduci poteſt. I. 467.

Sitis unde? I. 120.
cauſae. II. 207. IV. 77. 202. 216. 217.
hydropicorum à putredine humorum extravaſatorum. II. 208. IV. 216. 217.
à ſanguine minus meabili. IV. 202. 285.
ab excrementis aut bile putridis orta quibus cognoſcatur. II. 209. 210.
à venenis. II. 210.
Cauſae ſi adſunt, neque tamen bibunt aegri, peſſimum, cur? II. 211. 590.
quid indicet. II. 211.
ſemper mitiganda cur? II. 212. in hydrope vide contrarium. Exempl. IV. 268.
mitigatur quibus. II. 213
in frigore febrili quando quibus ſedanda. II. 178.
aliquando ſecundum aegrorum deſideria, non vero ſecundum artis regulas mitiganda, cur? II. 215.
magna cum debilitate conjuncta requirit vinoſa, cur? II. 217.
hydropicorum fallitur collutorio ex aqua frigida ſpiritu vitrioli acidula facta: manducatione limonum: rad. glyzirrh. pane biscocto cum pauco ſalis. IV. 268.
per annum toleratus et hydrops exin curabatur. Exempl. IV. 268.

Situs articulorum naturalis eſt flexus, minime tenſus, probatur ſomno. I. 334.
corporis continuo mutatus ab aegris febre acuta laborantibus, pernicioſum praebet ſignum, cur? I. 650.
frequenter erectus in morbis quantae ſit utilitatis. II. 493.
in lecto erectus ſanguinis majorem impetum verſus caput avertit, hinc phreneticis commendandus. I. 650. et apoplecticis. III. 306.
Empyemate laborantibus conducit. III. 672.
corporis antrorſum in curvus qualia mala pariat. III. 482.
foetus qualis naturalis. IV. 555.
praeter naturalis quibus citò noſcitur. IV. 567. a)
quomodo in naturalem mutandus. IV. 567. b) 568. b)

Soli-

Situs foetus obliquus fere semper in latere sinistro reperitur. IV. 568. 571.

Solidae corporis partes per ipsas vitae actiones detrimentum patiuntur, quod per nutritionem reparari debet. III. 642.

Solis calor maximus paralysin efficere potest, praesertim si nudo capiti applicatus fuerit. III. 361.

Solitarius et lumbrici lati sunt synonima. IV. 702.

qualis ab Hippocrate credebatur. IV. 696. 703.

non semper unicus, quandoque adsunt plures. IV. 703. Exempl. 704. 739.

et alias vermium species comites quandoque habet. Exempl. IV. 704.

duarum specierum ab Andry describitur. IV. 704. 705.

et tertiae speciei repertus est à Dionis. IV. 705. qui facile pro verme terete habetur, sacculo enim inclusus est. Dissecuit Winslow. IV. 705.

in ultimo sui apice extremum angustum habet, globulo munitum, quod credunt esse caput et collum. Exempl. IV. 706. 736.

cum extremo suo angusto intestinis firmiter infigitur, cui usui. IV. 707.

non per caput nutritur, sed per papillas in singulis articulis reperiundas. IV. 707. 708. Exempl. IV. 708.

capite stipatus depingitur à Bonneto, qui omnia Solitarium concernentia collegit, et exacto ratiocinio ponderata habet. IV. 707.

an extra corpus humanum inveniatur? asseritur. Exempla IV. 707.

reperitur in Agnis, in Bobus, frequentissime in piscitur. IV. 708.

in piscibus coctis deprehensus est vivus. Exempl. IV. 708.

ex cucurbitinis compositus esse videtur, qui necti aut concreti creduntur. IV. 705. 706. 709.

cum polypo infecto convenit fere in eo, quod partes ultimi abscissae novum priori simile animal oculis offerant. IV. 706.

difficulter ex pellitur, et raro sponte sua prodit integer. IV. 723.

à melle et oleo, ut ut copiose ingestis, non adficitur. IV. 725.

quibus noscitur praesens. IV. 740.

autumno utplurimum molestus esse solet. IV. 720.

ab Hippocrate per purgantia expulsus fuit. IV. 736.

integer expulsus in glomerem collectus adparet. IV. 736.

si frustum tantum excernitur Vermis denuo refarcitur. IV. 736.

à Swietenio turbith minerali, scammonea et resina jalappae aliquoties expulsus fuit. Porrigebat medicamentum bis in mense. IV. 737.

et ab hydragogo argenteo Boylei vel Angeli Sala expulsus est: Sed maxima circumspectio adhibenda in porrigendo hoc remedio. Roob juniperi vitia ex illo producta sanat. IV. 737.

et à drachma semis pulveris jalappae ex pulsus. Exempl. IV. 738.

interdum ab Asa foetida per aliquot dies assumta necatur, et à purgante acri postea porrecto expellitur. IV. 738.

ab Herrenschwand quomodo expellitur. IV. 738. 739. 740.

Sollicitudo quando ad melancholiam disponat. III. 466.

Solventia medicamenta quae? I. 201. seq.

omnambuli sunt homines in quibus sensus dormiunt, non autem silet motus. III. 456.
oculos apertos habent, pupillam admodum dilatatam, nec admota propius candela contrahitur pupilla, nec nictitant palpebrae: At ubi excitantur mox claudunt oculos, et molestiam à lumine nimis propinquo percipiunt. III. 456.

Somnolentia ab intropresso cranio, cur? I. 433.
post febres inflammatorias unde? II. 284.

Somnus quid? II. 338. III. 323. quibus cum phoenomenis obrepat? II. 346.
cur tumefaciat omnia animalia. I. 45.
multus plethoram facit, cur? I. 153. seq.
assimilationem perficit cur? IV. 374.
naturalis ideam praebet, quomodo in apoplecticis, sensibus et motibus voluntariis silentibus, pulsus et respiratio augeri possunt. III. 281.
ante mediam noctem plus emolumenti praebet, quam post mediam noctem. IV. 375.
in febribus quibus conciliatur. II. 345.
et conciliatur, secundum Sydenhamum, si linteum aqua rosarum madidum et frigidum sincipiti et temporibus applicatur. II. 349.
difficilis vel male cedens in febri synocha putri pessimum signum, cur? II. 439.
profundus ab Apoplexia distinguendus, quibus? III. 252. Exempla somni profundi. ibidem.
per plures septimanas, imò et menses quandoque durans, ad lethargum referri posse videtur. Exempla bina memorabilia. III. 327.
à terrore post iracundia per binos menses duravit. Exempl. III. 327.

Sopor ab intropresso cranio, Cur? I. 433.
an ubique malus? III. 325.

Soporosi affectus quid sint? et quomodo à se invicem distinguantur. III. 323. vide Carus. Coma. Lethargus &c.

Spasmus quid? I. 374.
venaesectionibus non tollendus, cur? II. 243.
vide Convulsio.
intestinorum à venaesectione larga exasperatur, nisi inflammatio jam praesens sit. II. 243.
singularis tractandus uti Epilepsia. III. 457.
summa vi productus diutius haeret quam creditur. Exempl. IV. 587.

Specifica antapoplectica quanta cum prudentia vel adhibenda vel omittenda. III. 303. 306.
antepileptica nulla. III. 452. seq.
antipleuritica, ut sanguis hirci, rasura priapi cervini, dentes apri, mandibula lucii piscis, flores papaveris rhoeados, infusum stercoris equini &c. concedi quidem possunt, modo non negligantur efficaciora auxilia. III. 49.
antiscorbutica fallacia. Causa morbi potius indaganda, et remedia causae morbi contraria eligenda. III. 635.
contra rabiem caninam hactenus nulla certa reperiuntur, et pro talibus jactata ideo obsunt, quia his confisi aegri negligunt alia efficaciora remedia. III. 565. 566.

Spha-

Sphacelus quid? I. 666. 736. 738.
absque gangræna prægressa etiam oritur, quando? I. 737.
ex quibus noscitur. I. 755. 554.
saepe motum partis affectæ non tollit. Exempl. I. 756.
à contusione Exempla. I. 554.
à causa interna natus citissime proserpens. Exempl. I. 758.
in decrepita senectute saepe satis diu toleratur. Exempl. I. 757.
artuum à natura sponte separatus: Cecidit pes sponte. Exempl. I. 757. 762.
qualem habet prognosin. I. 758. seq.
extremorum, tendinosorum, lethalis in senio, cur? I. 769.
extrema corporis occupans, si cerebrum turbat, pessimus cur? I. 770.
separandus à vivo, quomodo? I. 786. seq. 800. 802. 805. Exempl. I. 802.
quoties deligandus in die?
quam ocyssime auferendus quando? I. 800.
si non progreditur amplius, tunc sine periculo licet exspectare per aliquot dies salutaria naturæ vincentis molimina, modo interim antisepticis remediis partes condiantur, et ab omni putredine præserventur. I. 800.
non ad fundum penetrans, et qui exstirpari nequit, quomodo tractandus. I. 801.
butyro antimonii optime circumscribitur, cur? I. 803.
quando exstirpandus. I. 806.
digitorum, metacarpi, vel metatarsi quomodo exstirpandus. I. 806.
quomodo in reliquis artubus exstirpandus vide Amputatio.

Spina bifida quid? IV. 127. hydropis est species.
in dorso aut lumbis apparere solet, rarius in nucha, rarissime in infima ossis sacri parte. IV. 127.
quibus tumor sponte aperitur, vel arte pertunditur pereunt omnes. IV. 127.
Curatio saltem est palliativa. IV. 127.
forte à lympha cerebri, ventriculi quarti, oritur. Exempl. ubi hydrocephalus secutus erat. IV. 128.
per adstringentia et roborantia externa tractanda. IV. 127.

ventosa quid et unde? I. 919. 920. 943.
post vigesimum quintum ætatis annum non adfligit. I. 919.
quibus noscitur. I. 920.
qualem habet prognosin. I. 921. Exempl. ibid.
quomodo curatur. I. 201. 921.
non facile per exstirpationem curanda, cur? I. 948.

Spiritus nostri qua arte è natura reparentur? I. 322.
fermentati ardentes quomodo operantur. I. 36.
ferum sanguinis coagulant admixti. I. 197.
exterius applicati sanguinis fluxum sistunt, quomodo? I. 346.
majorem noxam corporibus inferunt, quam liquida fermentata. II. 136.
copiose assumti ventriculum destruunt. I. 99.

Spiritus fermentati ardentes aromatisati nocentiores sunt simplicibus, cur? II. 136.
eundem in corpore humano effectum habent, uti Austerum, et quid in noxis à binis his productis suadendum, quibusque damna inducta tollenda. II. 136. seq. III. 335.
frumenti Vermibus nocet. IV. 734.
Nitri dulcis non semper flatus discutit, cur? II. 241.
volatiles alcalini, cum Calce viva parati, cum acidis non effervescunt, cur? V. 318.
aëre fixo saturati effervescunt. V. 318. 319.
salis marini, nitri, vitrioli efficacissime resistunt omni putredini. I. 127. 167.
Sporadicus morbus quid? V. 4. 187.
Sputa crassa in febribus ardentibus sola crisin raro efficiunt, cur? II. 481.
gangraenosa quali colore praedita esse soleant. I. 765. II. 764.
aliquando observata sunt aegro superstite. I. 764.
peripneumonicorum qua ratione inflammationem solvunt. II. 732.
quomodo comparata esse debeant. II. 733. 772.
flava quid indicent. II. 759.
periculum involventia qualia. II. 767.
sanguinea unde? II. 734.
quomodo supprimantur. II. 794.
suppressa quomodo revocanda? II. 796.
pleuriticorum quomodo per pulmones excreari possunt. III. 28. 52. I. 492. Exempl.
bona quomodo comparata esse debeant. III. 30.
mala quomodo comparata esse soleant. III. 60.
suppressa, manente dyspnoea, mala, cur? III. 63.
et peripneumonia laborantium cruditatem et coctionem simili ratione designant, ut urinarum sedimenta. II. 732. III. 61.
sanguinolenta interdum in mitissimo morbo adsunt, et venaesectionem non exposcunt. III. 30.
phthisicorum suppressa diarrhoeam futuram indicant. IV. 79.
quibus cautelis revocantur. IV. 79.
gangraenosa qualia. I. 764.
sanguinea in ardentibus lethalia, cur? II. 483.
Stannum rasum contra vermes laudatur, à drachma dimidia ad unciam unam. IV. 726.
non alcoholisandum quare? IV. 726.
quomodo offertur. IV. 726.
agere videtur. IV. 726.
Steatomata quid? I. 111.
sunt scirrhi. I. 845.
unde oriantur. I. 111. 165. 845. III. 340.
pugni magnitudine inter cerebrum et cerebellum. Exempl. I. 111.
sex librarum in cavo pectoris. Exempl. I. 111.
in hepate. Exempl. III. 88.
Steriles circa tempus mensium emanentium uteri diathesi cancrosa afficiuntur. I. 857.

Sterilitas secundum Hippocratem ab omento obesiori oritur. I. 857. III. 257. Exemplum probans. I. 857. Exempl. contrarium. I. 858.
in utroque sexu adesse potest. I. 857.
quomodo ab Hippocrate explorata fuit. IV. 416.
in sexu foeminino frequentior, cur? I. 857.
frequentissime à scirrho venit. Exempl. I. 857. 877.
absoluta non semper à scirrho vaginae aut uteri. I. 858.
Sterni vulnerationes quae mala pariant. Exempl. I. 493.
terebratio tentanda, si signa docuerint, sub hoc osse latere Empyema. III. 80. Exempl. III. 682.
Sternutatio quomodo in corpore humano contingat. I. 443. 444.
repetita quae mala facit. I. 444.
singultui superveniens ultimum solvit. II. 266. IV. 524.
Sternutatoria paralyticis prosunt cur? et quando? III. 381. 382.
validissima quibus enervantur. III. 381.
quando in partu laudentur. IV. 524.
Stertor post capitis contusiones quid denotat. I. 451.
cum sopore post capitis contusiones pessimus. cur? I. 451.
in pleuriticis quid indicet? III. 61.
moribundorum unde? II. 198. 708.
Stillicidium sanguinis parcum in febre ardente, tertio vel quarto die pernicioſum cur? II. 457.
narium in senibus unde? III. 262.
sanguinis in febribus ardentibus parcum non suppletur per venaesectionem, sed per arteriotomen aut scarifationem, ut ut incomplete, cur? II. 457.
Stimulantia qualia et quid operentur in corpore. I. 106. 199.
quod operantur videmus, modum vero, quo agant, non facile intelligimus. I. 106.
quibus evacuationibus prosint aut obsint? II. 280. 281.
Stomachica medicamenta quae. II. 223.
non semper acida esse oportet. I. 84.
Strangulati qua ratione apoplectici pereant. III. 273.
Stranguria quid? et unde? I. 111. III. 613. V. 448.
non semper a causa venerea, sed à multiplici alia. V. 462.
ab aestu aëris oritur, quomodo? III. 227.
ab equitatione nimia, non vero à gonorrhoea ante viginti annos sanata. Exempl. V. 461. 464.
quae boni ominis? III. 613. 614.
vehemens abortum creare potest. IV. 500.
Ilei interdum causa. III. 230. 231.
curatur decocto radicis et foliorum altheae cum aqua et lacte. III. 632.
à calculo vesicae. Exempl. V. 266.
à prostatis tumentibus. Exempl. V. 449.
à cicatricibus urethrae post gonorrhoeam curatam. V. 464.
quomodo tollitur? V. 468.
Stricti et laxi doctrina necessaria, licet omnes morbos exinde deduci nequeant. I. 77.

Stricti et laxi ſigna in corpore humano. I. 77.
Strumae in glandula thyroidea ſedem habent. II. 632. vide Scrophulae.
minores copioſae latentes ſub majoribus. Exempl. I. 894.
interdum reſolvuntur, quomodo? I. 199.
tabem et phthiſin efficere poſſunt. Exempl. IV. 60.
puerperarum unde? et quibus tractari debent. IV. 145. 146.
Studia cujuscunque rei acriora quae pariunt damna. II. 45.
Stultitia perpetua ab imprudenti compreſſione capitis recens natorum, vel et juniorum. III. 330.
poſt convulſiones incurabilis. I. 378.
poſt febres acutas unde? I. 199.
Stupiditas ab impreſſo cranio. Exempl. I. 433.
Stupor quid deſignat. III. 292.
in parte contuſa quid denotet? I. 545.
poſt febres inflammatorias unde? II. 284.
apoplexiam ſaepe praecedit. III. 292.
poſt apoplexiam ſetaceo curatus. Exempl. III. 296.
Submerſi in aqua poſt plures horas demum revixerunt. III. 525.
dum putreſcere incipiunt, ſurſum emergunt, cur? IV. 116. 178.
Suctionis ex parte foetus impedimenta, horumque cura. IV. 674. ſeq.
Sudor flavedinem à pinguedine habet. II. 303.
acidus quid indicat in acutis et chronicis morbis. I. 130.
aequabilis per totum corpus, calidus, et vaporis forma de cute ſurgens, deſignat vires vitales robuſtas, materiem ſolutam mobilem, et vaſa pervia. III. 282.
amarus ut et croceus obſervatur in Ictero. III. 101.
Anglicus quid? et quomodo tractandus. II. 367.
vocatur et Ephemera peſtilentialis. II. 412.
coeruleus in dextro hypochondrio melancholici. Exempl. III. 492.
Criticus quando contingat. II. 86. 480.
quibus praevidetur. II. 86.
quomodo tractandus. II. 87.
Croceus obſervatur in Ictero. III. 101.
febrilis quid? II. 363. 364.
unde? II. 364.
in acutarum initiis malus, cur? I. 177. 639. 655. 656.
in Peſtis et febris peſtilentis initio bonus, cur? II. 202. 263. 367.
frigidus peſſimus. II. 86. Cur? III. 282. I. 523.
circa caput tantum, et faciem et cervicem quid indicet? II. 86.
remittente paroxyſmo intermittentis utilis ubique: per artem vero non ſemper augendus, cur? II. 555.
febrilis intermittentium nimius obſtructiones viſcerum abdominalium cauſatur. II. 61.
qualem habet prognoſin. II. 365.
quomodo moderatur. II. 368.
in puerperis violenter expreſſus nocet. IV. 629.

Sudor frigidus certum indicium resolutarum virium. I. 523. II. 86. Cur? III. 282.
nocturnus fere semper pulmonis abscessum comitatur. II. 748. circa frontem et jugulum praecipue exoriens.
post febres longas, vel etiam in fine diuturnatum febrium quomodo tollitur. II. 370.
phthisicorum unde? I. 123. 639. II. 748. IV. 77.
in illis qui ad phthisin dispositi sunt, unde? IV. 13. II. 748.
parcus, in guttulas collectus haerens in cute, fere semper frigidus, et subviscidus, designat instante jam morte resolvi cutaneorum vasculorum extrema, vires jam fractas &c. I. 211. III. 282.
podagricorum argentum purum tingit, ut solet sulphur. IV. 321.
in variolarum initiis malus, cur? I. 177. 639.
viscidus moribundorum unde? I. 211. III. 282.
vapore spiritus vini accensi quomodo tuto prolicitur. I. 923.
Sudore diffluentes omnium difficillime à febribus intermittentibus liberantur. II. 520.
Sydenhamus febres autumnales omnino sustulit. II. 548. 551. 552.
Sudorifera quotuplicia sint. II. 642. 202.
diarrhoeam curant, cur? II. 374.
in pestis et febris pestilentis initio quae optima. II. 202.
quae et qualia ad frigus febrile debellandum necessaria, quomodoque propinanda. II. 551.
in febrium acutarum initiis nocent, cur? II. 365.
in febribus intermittentibus nocent, quando? II. 552.
febres intermittentes quandoque tollunt, quomodo? II. 550. 551.
Sudoriferum certissimum et efficacissimum in rabie demorsis est acetum cum sale, cur? III. 572.
Suffocati laqueo videntur perire apoplexia. III. 273.
Sugillatio quid? I. 539.
quibus ab ecchymosi differat. I. 539.
quomodo colorem mutet. I. 545.
in externis corporis partibus facta, quomodo tollenda. I. 202.
Sulphur ad Vermes pellendos commendatur. IV. 728.
pessima venena domat. II. 126.
in primis viis solutum facit foeces olidissimas. IV. 728.
Sulphuris spiritus per campanam quid sit, et quando indicatur. II. 241.
Suppositoria gradu differentia quae? et quomodo operantur. IV. 660.
Suppurans medicamentum universale nullum, cur? I. 699.
juvenilibus calidis corporibus proficuum quale. I. 699.
senibus, melancholicis aut frigidis proficuum quale. I. 699.
Suppuratio quid et unde? I. 213. 657.
medium quasi obtinet inter benignam resolutionem et gangraenam. I. 659.
in inflammationibus quibus fieri noscitur. I. 660.
quomodo promovetur. I. 692. seq.
gangraena affectarum partium quibus acceleranda. I. 789.
in vulneribus adesse quibus noscitur. I. 332.

Suppuratoriis morbis, si accedunt inquies, jactatio, suspiria, anhelatio, pervigilium, mors ante fores est. Cur? II. 199.
Surditas à compressis per inflammationem tubis Eustachianis, II. 667.
post febres acutas unde? I. 184.
interdum insanabilis, Cur? III. 365. 356.
à lue venerea quomodo fiat. II. 667.
Suspiria morbis inflammatoriis accedentia mortem nunciant, quando et cur? II. 199. 193.
Sutura cruenta quid? I. 335.
ubi conducit, et ubi nocet. I. 338. 339.
quomodo fit, et quales cautelae observandae. I. 338.
labio leporino accommodata quomodo facienda. I. 340.
ficca quid? I. 335.
Suturarum cranii usus. I. 393. harum vulnera sunt periculosa. I. 393.
Symptomata febris acutae quae sint. II. 168.
an et quando tollenda. II. 168.
critica à morbosis distinguuntur, quomodo? II. 169.
qualia tollenda. II. 170.
si leniuntur, tunc causae febris ratio habenda. II. 171.
Syncope quid? I. 140. 176.
mortem saepe mentitur. IV. 549. 550.
quid efficiat. I. 212.
puerperarum unde? IV. 581.
etiam oritur dum externa cordis superficies ab insolitis rebus tangitur, ubi vulnere vel ulcere pericardium penetrante, nudum cor patebat. III. 365. Vermis in pericardio haerens. IV. 712.
à subita et copiosa evacuatione per alvum. Exempl. IV. 549. 550.
à polypis per frigus febrile natis. II. 175.
parturientium, ubi foetus mortuus, unde? IV. 562.
quomodo tractanda, ut reviviscant aegri. III. 365.
lethalis verminosorum unde? IV. 713.
Synovia unde? I. 243. 239. 746.
fere semper in gangraenam abit. I. 747.

T.

Tabaci fumo abutentes atrabilarii vomitione et diarrhoea sanguinea, interdum lethali, corripiuntur. Exempl. lethale. III. 126.
fumus à Contagio praeservat, qua ratione? V. 42.
olei venenatus effectus. I. 224.
Tabes dorsalis, quos corripiat? II. 46.
qualia habet symptomata? II 46.
Taenia. IV. 694. et *Solitarius* sunt synonyma, quem vide.
ab Hippocrate creditur homini coaeva. IV. 696. 703.
Talpae quid? I. 165.

Tegumenta qualia requiruntur in febribus ardentibus? II. 492.
Temperiei biliosae signa. III. 338.
melancholicae signa. III. 505.
phlegmaticae signa. II. 803.
siccae signa. II. 299.
Tempestas austrina, calida, humida, sine ventis, quid efficiat? I. 180.
ex calida in frigidam subito mutata, quae mala producat? II. 119.
Temporum ossium vulnera lethalia cur? I. 252.
Temulentiae curatio. II. 136. 137.
Tendo involucro suo tectus non adeo sensibilis, involucro vero suo nudatus sensibilissimus. I. 241. Exempl. ultimi. ibid.
Tendinum vulnera quae sequantur mala. I. 240.
disruptionem nulla fere saeviora sequuntur symptomata. Exempl. I. 241.
puncturae quomodo optime curantur. I. 242.
Tentigo venerea unde? V. 441.
à cancro in pene, quibus levatur? 441.
in tuberculo glanduloso urethrae foeminarum, quibus levatur? V. 508.
Terebinthina urinam alias odore violaceo imbuens, in annoso podagrico hoc non fecit, ut ut drachmas duas per longum tempus quotidie assumsisset, è contra salivam odore violaceo impraegnavit. IV. 333.
Terra foliata tartari et tartarus regeneratus unum idemque est. IV. 224.
Terrae medicatae qua vi agant. II. 389.
Terror quid efficiat in corpore. I. 148. 190. 665. II. 190. 298. III. 271. 272. IV. 26.
subitus in homine omnes motus voluntarios et sensus sustulit per bimestre spatium. Exempl. III. 271.
post iracundiam excipiebatur somno per binos menses durante. Exempl. III. 327.
paralysin partium corporis infra umbilicum sitarum, et quidem sine sensu effecit. Exempl. III. 327.
paralysin curavit. Exempl. III. 383.
mortem subitam ob cordis paralysin fecit. Exempl. III. 365.
in sensibilibus epilepsiam insanabilem creavit. III. 402.
summus subitusque Catalepsin efficere potest. Exempl. III. 316. vide Catalepsis.
sensorio communi novam ideam saepius tam fortiter imprimit, ut nullo modo postea deleri possit. Exempl. III. 503.
ejusque effectus mitigantur potu aquae calidae copiosae. II. 147.
Testes tumidi fiunt à quacunque causa vas deferens premente. Exempl. V. 445.
venerei, quid? V. 444.
ut plurimum vesiculas seminales adfectas esse testantur. V. 445.
duplicem habent causam, qualem? V. 446. aut à gonorrhoea cohibita. Exempl. V. 446. aut à veneno venereo ad testes delato. Prius frequentius.
à gonorrhoea cohibita per adstringentia. Exempl. V. 447.
quando malum circa prostatas haeret. V. 447.
illa restituta resolvuntur citò. V. 500.

Teſtes venerei ſemper reſolvendi. V. 500.
inflammati quibus noſcuntur, et quomodo tractandi? V. 499. 500.
ne ſcirrheſcant fricandi unguento Neapolitano, ad lenem usque ſalivationem, aut emplaſtro de ranis cum mercurio tegendi. V. 500.
ſcirrheſcentes extracto Cicutae tractentur. V. 500. Exempl.
Teſtis revulſus, dolens, inguinis dolor et ſtupor cruris frequentius nephritidem calculoſam comitatur quam inflammatoriam. III. 223.
Teſtium ſcirrhus unde et quomodo contingat. I. 844. 845.
poſt inflammationem quomodo fiat. I. 667.
à contuſione etiam oritur. I. 544.
rariſſime reſolvitur. I. 847.
indurationes unde, et quomodo tollantur. I. 75. 847. V. 500.
Tetanus quid? I. 374. 375. III. 457. Exempl. II. 357.
univerſalis diſtinguitur à Catalepſi, quomodo? III. 312.
diſtinguitur ab Epilepſia. III. 458.
tractandus uti Epilepſia. III. 457. II. 359. 203.
Theae potus abuſus ſanitati nocet. V. 587.
Thoracici ductus via et ſitus. I. 277. ejus vulnera, horumque effectus. I. 276.
Thoracum ſive loricarum noxae. III. 330. IV. 10.
abuſus paralyſin muſculorum dorſi facere poteſt. Exempl. III. 354.
haemoptyſin creare poteſt. IV. 10.
Thoracis partes internae continuò exhalant vaporem humidum, qui iterum reſorbetur IV. 128. 129.
et aquam in illis collectam iterum reſorbent. Exempl. IV. 129.
quomodo injectas aquas per ſputa, urinam aut alvum excerni poſſint. I. 492.
hydrops ab omni cauſa, quae impedire valet promtam reſorptionem exhalantis per venas liquidi. IV. 130.
frequenter à potu gelido aeſtuanti corpori ſubitò ingeſto, vel ſi quieſcente corpore in aëre frigido quis maneat diu. quomodo. IV. 130.
et ab aſthmate ſpasmodico diu tolerato, quomodo? IV. 130. 132.
quintuplici loco in thorace haerere poteſt. IV. 131. in tribus ſaltem reperitur veriſſime. quibus? IV. 135.
non adeo facilis cognitu. IV. 131.
quoad ſigna multum cum Empyemate convenit. IV. 131.
ſerum purum, aqueum, ut ut copioſius, reſpirationem non adeo difficilem facit. IV. 131.
ex cauſarum antecedentium obſervatione ab Empyemate dignoſcitur. IV. 131.
ex oedemate partium externarum, cum difficili reſpiratione juſte ſuſpicatur. IV. 132.
curatur eductione ſeri per alvum, veſicam, ſudores &c. IV. 135.
unde veniat, ſecundum Hippocratem. IV. 136.
curatur paracentheſi ſecundum Hippocratem quomodo? IV. 136. 137.
ſecundum recentiores optime, licet morbus parum ſpei prae ſe ferat. Exempla du Verney, Senac, Morand &c. IV. 138.

Tho-

Thoracis hydrops curatur paracentheſi et quidem omnis aqua ſimul ac ſemel emittenda et emiſſa, Cur? I. 509. IV. 138.
à variis et degeneribus humoribus oritur. Exempl. IV. 139.
vulnus quid? I. 490.
turundas, emplaſtra tenacia, non fert absque damno, cur? I. 494. 495. 511. quando requirat. I. 511.
cavum non penetrans quibus dignoſcitur. I. 490. 491.
oblique deſcendens qualia mala creare poteſt. I. 493.
quomodo tractandum. I. 495.
cavum penetrans quibus noſcitur. I. 496.
et per abdomen inflictum non niſi poſt mortem detegi ut plurimum poteſt. I. 497. 273.
quid efficiat. I. 499. Exempl. I. 500. 501.
ſanguinem effuſum continere quibus noſcitur. I. 502.
ſanguis effuſus ilico educendus quomodo. I. 504. Exempla. I. 505. 506.
ab aëre ingreſſo liberetur, quomodo? I. 511.
grave ſpatio quinque dierum curatum. Exempl. I. 512.

Timor ſubitaneus quid efficiat. I. 170.
ſcorbuticis nocet. III. 599.

Tinctura hellebori nigri eſt emmenagoga. IV. 445.
veneris Helvetii eſt vitriolum Cyprinum in ſpiritu vini ſolutum. V. 625.
vitrioli martis aurea paratur ex vitriolo calcinato cum ſpiritu ſalis marini dulci per menſem digeſto. Doſis guttae paucae ex vino Hiſpanico pro infantibus rachiticis. V. 629.

Tinea quid? V. 591.
ſuppreſſa rachitidem fecit. V. 591.
capitis retropulſa Epilepſiam facit. Exempl. III. 421. 422.
revocatur, quomodo? III. 434. 448.
purgantia fert. III. 448.

Tinnitus aurium unde? I. 434.
ubi encephalo affecto producitur, habetur pro ſigno compreſſionis encephali &c. I. 434. III. 293.
inter ſigna, quae aquae in cerebro collectionem fieri docent ab Hippocrate numeratur. III. 293.

Titillatio convulſiones imò mortem efficere poteſt. I. 297.
in pedibus facta epilepſiam fecit. III. 402.

Tonſillarum uſus. II. 627.
ſedes. II. 663.
inflammatio II. 627. 663. ſeq.
qualem habet prognoſin. II. 665.
qualia ſymptomata. II. 666.
curatur quomodo? II. 682.
erodens, qualis? et quomodo curanda? II. 683.

Tonsillarum scirrhi. Exempl. I. 848.
induratio quomodo tractanda. II. 646.
Tophus quid? I. 166. 940.
et nodus non nisi firmitate à Gummi differunt. I. 940.
venereus: quid? V. 473.
tibiae. Exempl. V. 473.
ossium temporum. Exempl. V. 474.
curatur quibus? V. 555.
per lotionem cum soluto mercurio sublimato in quadruplo aquae facto. V. 577.
Tormina infantum ab acido, quomodo? I. 85.
à bile post evacuatum meconium. IV. 658. 660.
à Meconio. IV. 659.
Torpor hydropicorum unde? IV. 202.
gravidarum unde? IV. 467.
Torturae damna quae et unde? I. 168.
Torturam passi per aliquot dies paralytici sunt, cur? I. 26.
Transpiratio insensibilis pondus indusiorum minime auget. V. 650.
Tremor ob nisum pondera majora elevandi. II. 181.
non à febre ortus, unde? II. 182.
à terrore totam vitam excrucians. Exempl. II. 182.
à metu ortus et levissima de causa resuscitatus. II. 183.
in animi affectibus majoribus, cur? II. 185.
circa mortem, cur? II. 185.
ab evacuatione omni nimis magna. II. 186.
à nimio motu quocunque. II. 186.
Tremor febrilis quid? II. 180.
unde. II. 22. 277. 512.
duplex est, qualis et unde? II. 180.
qualem habet causam. II. 181.
quid efficiat. II. 183.
secundum causas quomodo dignoscitur. II. 184.
qualem habet prognosin. II. 184.
cum frigore conjunctus, cur? II. 184.
ingens cur adeo malus. II. 184.
in phrenitide cur pessimus. II. 600.
quomodo curatur. II. 187
in initio febris acutae. II. 187.
in febre tertiana ad quartanam versa Cortice Peruviano sublatus est, salva febre. II. 512.
post morbos quibus tollitur. II. 187
Trepanum quibus in locis applicari nequeat. I. 252. 466.
saepius applicatum non nocet. Exempl. I. 471.
applicandum praecedat sectio cutis legitima, quomodo facienda. I. 471.

Trepanum quibus cautelis applicatur. I. 473.
quale optimum. I. 474.
applicandum ultra duodecim horas à contusione facta non differri debet. I. 464.
Trepani applicandi locus. I. 465.
qualis optimus. I. 469.
si determinari nequeat, symptomata vero urgerent, Os bregmatis perterebrandum, cur? I. 470
operationem finitam quae sequantur facienda. I. 477.
qualia interdum sequantur symptomata. I 483.
Tristitia bilem atram, imò et scirrhos producere potest. I. 855. III. 467.
phrenitidem facere potest. II. 585.
diuturna icterum periodicum creare potest. III. 131
gravis et perpetua morbum hypochondriacum et melancholicum efficit. III. 467. 502.
summa in corpore humano qualia facit symptomata. III. 467.
morbos hepatis efficere potest, cur? III. 91.
solitudinis studium, et metus non solum in illis observantur. qui sciunt se à rabido demorsos esse, sed et in illis, qui ignorant se hoc veneno infectos esse. III. 553.
et subita subitam mortem procreavit cur? Exempl. III. 500.
Triticum tenacem possidet materiam, quæ per chemiam tractata largitur spiritum urinosum, oleum et salis volatilis alcalini eandem quantitatem ac ex pari pondere Cornu Cervi elici solet. IV. 107.
messis tempore crudum comestum abdomen tumidum fecit pueris, et bini perierunt hydropici. IV. 108. II. 33.
Tuba Eustachiana quid? II. 666.
compressa aut erosa interdum causa surditatis. Exempl. II. 667.
quibus auxiliis visui exponenda. II. 667.
instrumentis idoneis injectionem patitur, quibus? II. 667.
Tubae Fallopianæ hydrops. Exempl. IV. 149.
Tumor aqua repletus et peculiari membrana inclusus, unde? Exempl. II. 635.
materia lactea et caseosa repletus in abdomine, pendens septem libras cum dimidia Exempl. I. 109.
ruber inflammatorius unde? I. 645.
et rubor augens in inflammatione unde? I. 646.
subitaneus vulnus recens inflictum excipiens unde? I. 246.
Corporis habitus unde? et quomodo fiat. I. 55.
Turbith minerale quomodo fiat? V. 524.
in gonorrhoea difficiliori adhibetur, qua dosi? V. 483.
naribus attractum omnes mercurii effectus edidit, sed coecitatem curavit, visumque acutiorem reddidit, quam fuerat ante. Exempl. I. 208.
Turundarum noxae in abscessibus. I. 714.

Turundarum noxae praecipue in vulneribus pectoris. I. 494.
in vulneribus abdominis. I. 520.
in cavum thoracis prolapsarum et per Os excretarum Exempl. I. 511.
Tussis à frigore levatur, Exempl. IV. 41.
catarrhalis quandoque à Vomica pulmonum excipitur. III. 666.
in podagricis subitò in periculosam peripneumoniam mutata à materia podagrica. IV. 387.
convulsiva sanguinis transitum per pulmones impedit. I. 444.
movetur etiam invitis aegris per cochleare j aut ij aceti aut vini calidi. III. 37.
valida frequenter abortum aut haemorrhagiam uteri causavit. Quid in hac tussi faciendum. IV. 499.
et ab irritatione intestini crassi oriri potest. Exempl. IV. 659.
molesta aliquando à Vermibus excitatur. IV. 714. sive in pulmonibus sive in intestinis hæreant Vermes. IV. 714. 715.
in pueris est symptoma frequentissimum praesentium in intestinis Vermium. IV. 715.
eorum, quibus Vomica rupta, quomodo tractanda. IV. 87. II. 789.
stomachalis unde? II. 220.
in hydrope malum signum, cur? IV. 201.
Tympanites quid? IV. 170.
à Veteribus credebatur in Ascites mutari ob condensationem Vaporum. IV. 171.
pro symptomate Anasarcæ et Ascitis habita. IV. 171.
minime pro Ascite habenda, sed saepius est morbus particularis. IV. 171. Exemplum. IV. 172.
quibus dignoscitur. IV. 172.
praecipue binis signis detegitur, quibus? IV. 172.
non confundenda cum illa uteri, quae rarius contingit. IV. 172.
frequentius à Ventriculo et intestino inflatis oritur. IV. 172. 173. Exemplum frustra institutæ paracentheseos. IV. 173. 178.
inflammatoriis morbis saepe succedit. IV. 173.
quomodo oriri possit demonstratur à Littre. IV. 174.
post morbos longos, et post ileum aliquoties tolerata. IV. 175.
in initio dolore acuto aut molestis torminibus stipatur: successu vero temporis evanescunt omnes dolores. IV. 175.
adulta nullos flatus excernit, nullosque habet borborygmos. IV. 176.
si borborygmos habere incipit, bonum est signum, cur? IV. 176. 274.
mirabilis. Exempl. IV. 176.
quandoque post mortem subsidet, flatibus per alvum exeuntibus. Exempl. IV. 177.
quandoque inventa fuit haesisse in cavo abdominis. Exempl. IV. 177. unde? IV. 178. 273.
in pessimis morbis exsurgens denotat mortem brevi secuturam, Cur? IV. 178.
et in cadaveribus submersorum oritur, hinc post aliquot dies aquae innatant cadavera. IV. 178.
intestinalis longe frequentior observatur quam abdominalis. IV. 178. 273.
quibus discernitur ab abdominali. IV. 178.

Tym-

Tympanites cum Aſcite juncta quibus cognoſci poſſit. IV. 178. 272.
pernicioſa cur? Exempl. IV. 178.
abdominalis unde et cur peſſima? IV. 177. 273.
ab aſcite purulento, unde? III. 497.
à vitio hepatis inſanabilis, cur? III. 111. 112. 143.
ſynocha putri accedens peſſima cur? II. 439. IV. 178.
à bile atra turgente peſſima cur? III. 500. IV. 178. Exempl.
à vulnere veſicae felleae ſubita, lethalis. Exempl. I. 522. IV. 275.
inteſtinalis curatu difficilis. IV. 273.
quomodo curatur. 272. ad 277.
à validis emeticis et catharcticis in hydropica nata, curabatur à Sydenhamo per diacodium. IV. 274. Exempl.
in Aſcite evacuato ſubito orta, et intra paucas horas evaneſcens. Exempl. IV. 274.
ſi borborygmis ſtipatur bonum omen, cur? IV. 176. 274.
à defectu bilis etiam oriri poteſt. I. 522. IV. 275.
vel ab atonia vel à ſpaſmo particulari inteſtinorum oritur. IV. 275.
à ſpiritu ſulphuris per campanam minuitur. Exempl. IV. 277.
et ab Emphyſemate inteſtinorum oritur. IV. 277.
quomodo tractanda. IV. 278.
an per puncturam curanda inquiritur, ſed punctura non niſi in rebus anguſtis facienda. IV. 279.

V.

Vagina uteri recenter prolapſa quomodo adpareat. IV. 529.
rite tractata curatur. IV. 529.
à longo tempore prolapſa aliquando pro uteri prolapſu habita eſt. IV. 529.
medelam reſpuit. IV. 529.
praeter naturam coarctata. Exempl. curatum. IV. 435. 436.
partus tempore ſubito ampliabatur. Exempl. IV. 527.
clauſa ab hymene. IV. 434. Exempla. IV. 435.
à membrana altiori in loco ſita. Exempl. IV. 434.
concreta. I. 265. IV. 434. 534. Exempla.
ante partum ſeparari debet. cur? IV. 534.
partus tempore ſeparata, quae mala ſecuta ſunt. Exempl. IV. 534.
polypo obſideri poteſt. Exempla. IV. 531.
obſita, pro uteri prolapſu habita, ſectione curabatur. Exempl. IV. 531.
ſcirrhoſa. I. 857.
Valeriana ſylveſtris laudatur in epilepſia. III. 413.
Vapor acidus magna copia hauſtus, humores corporis acidos facit. I. 94.
aquae calidae ad obſtructiones reſerandas efficaciſſimus. I. 191.
quomodo operetur. I. 200.

Vapor liquidi fermentantis, aedium calce recens incruſtatarum, ut et carbonum nidor capiti potius, quam pulmonibus nocent, hinc apoplexiam ſubito lethalem efficiunt. III. 277. 278.
à Carbonum nidore ſuffocans quomodo emendatur, Exemplo probatur. III. 310.
Varices quid? I. 166. II. 607.
unde? IV. 302.
phreneticis proſunt, cur? II. 607.
crurum melancholicos levant, ſed ſaepe ex his varicibus pertinaciſſima crurum ulcera oriuntur. III. 510.
Varicoſi annuli ad raninas venas ſcorbuticorum, unde? III. 607.
Variolae quid? I. 731. V. 1.
ante Rhazem non cognitae. V. 3.
etiam octoagenarios prehendunt. V. 8.
et foetum adfligunt poſt matrem. V. 8.
matre manente libera. Exempla. V. 9. 14.
foetum non occupant, dum mater illis laboravit. V. 9.
Spuriae triplices. Die Steinpocken, die Waſſerpocken, die Windpocken. V. 10.
etiam illos infeſtant, qui veris laboraverunt. V. 11.
verae non bis, neque ter in uno aegro obſervantur. V. 10.
bis adfligentes, à Foreſto recenſitae, refutantur. V. 12.
in memorabilibus naturae curioſorum limitantur. V. 12.
à Diemerbroekio allatae examinantur. V. 12. 13.
à Swietenio in praxi ſua tringinta annorum non obſervatae. V. 14.
optime ſe habent à quarto aetatis anno ad pubertatem usque. V. 15.
à ſenibus, ſi vires ſufficiunt, feliciter ſuperantur, cur? V. 16.
in corpore humano naſci poſſunt absque ullo contagio praeexiſtente. V. 18.
in renibus ſuccenturiatis non deliteſcunt, contra Violante. V. 22.
non ſunt ſpecies evolutionis corporis humani, contra Hahnium. V. 23.
per quasnam vias ab homine aegroto in corpus ſanum alterius hominis deriventur? V. 26.
Contagium in aëre volitat. V. 26.
virus etiam cuti adhaerere poteſt ſic, ut morbum producat. Exemplum puſtulae unicae in facie, foedam cicatricem relinquentis, quae prodromus morbi varioloſi mox ſecuturi erat. V. 27.
à brevi mora fili infecti in vulnuſculo oriuntur. Exempl. V. 28.
à majori copia puris corpori ſano adplicati non fiunt difficiliores. V. 28.
materia contagioſa adeo ſubtilis, ut ſenſus fugiat. V. 28.
ad morbum producendum diu apta manet. Exemplum. V. 29.
major vel minor malignitas non a majori vel minori virulentia contagii pendet, ſed a varia diſpoſitione corporis cui adplicatur. V. 30. Exempl. V. 35.
robuſtos ut plurimum necant, debiles vero frequentius non, cur? II. 65.
et Morbilli ſibi ſaepe ſuccedunt, ſed non ab uno eodemque contagio oriuntur. Exempl. V. 32.
non à Veneno venereo producuntur. Exempl. V. 32.
ut ut per Contagium ſuſceptae, et corpus jam turbantes, auferuntur plenarie per validas Evacuationes. Exempl. V. 33.

Vario-

Variolae leviores fiunt, si primis morbi diebus sudor spontaneus erumpit. V. 33.
integre abolentur ab haemorrhagia narium copiosa. Exempl. 34.
contagium in quibusdam eodem die, quo suscipiebatur, morbum produxit. V. 36. sed id semper in corporibus fiebat, qui morbum abhorrebant.
à peculiari, corporis contagium recipientis, idiosyncrasia vel accelerantur vel retardantur. Exempla. V. 37.
per vulnus insitae, qualem effectum mox edant? V. 37. 38.
per contagium ex aëre haustae, qualem effectum mox edant. V. 39. Angina levis. Exempl. in membrana narium interna pessima facit ulcera. V. 39.
contagium ex aëre haustum frequentissime cum saliva deglutitur. V. 41.
si cum vehementi lumbagine incipiunt, utplurimum fiunt confluentes, et lethales. V. 43.
in initio morbi convulsionibus stipatae, saepe pessimae: si vero convulsiones paulo ante eruptionem accedunt, morbus erit levis. III. 419. V. 45.
Contagium in variolis discretis producit sanguinem viscidum, inflammationem et suppurationem: in confluentibus vero, ab eodem contagio natis, putridissima humorum dissolutio brevi sequitur, citò saepe lethalis. III. 564.
sanguinem potius fundunt, quam inspissant. Exempla. V. 46. 47.
virus vires vitales saepe plus dejicit, quam inflammationem causatur. V. 47.
dispescuntur in simplices et malignas. V. 48.
dies criticos accurate servant. II. 469.
quarto die, imò et serius erumpere solent. V. 49.
erumpunt quando? et cur? II. 79.
ob epidemiam quandoque tertio, imò secundo die erumpunt. V. 49. Exempl. V. 50.
confluentes citius erumpere solent, et saevioribus symptomatibus stipatae sunt. V. 50. ob gravia symptomata interdum tardius erumpunt. V. 52.
regimen calidum non ferunt, sed frigidiusculum. V. 51. 78.
optime curantur affluente aëre libero. Exempl. II. 493.
ut morbi inflammatorii decurrere solent. V. 53.
non semper certo prædici possunt, ut ut febris continua praesens sit. Exempl. V. 55.
in primo stadio quomodo tractandae? V. 56. seq.
à capite tuto avertuntur, quomodo? I. 676.
per specifica curantur, sed adhuc dum sunt ignota. V. 58. Mercurius dulcis saepe profuit, imo eruptionem impedivit. Exempl. V. 61. Aethiops mineralis et Cinnabaris itidem profuerunt, sed non semper. Exempl. V. 63.
per methodum antiphlogisticam universalem tractentur. V. 64. quando? V. 69.
in primo stadio an venae sectionem ferant? V. 66. ubi febris fortis, plenitudo, diæta vinosa &c. imò tentanda et est, ubi papulae jam erumpunt. V. 67.
malignae methodum antiphlogisticam non ferunt. V. 69. sed tinctura Croci opus habent. Exempl. V. 70.
à Boerhaavio diverse tractatae. Exempl. V. 71.
Cutis per fotus, vapores, laxa fiat, exin papullae interdum absque suppuratione dissipantur. V. 73. omni quadrihorio lintea madida mutanda. Prosunt et balnea. V. 74. 108.

Variolae alvum semper habeant liberam, vel sua sponte, vel per clysmata. V. 75. seq. Contraria opinio refellitur: ibid. Alvi constipatio noxia semper. V. 112.

aerem calidum et regimen calidum non ferunt, frigus vero facilius. V. 51. 78. Exempl. II. 493.

in secundo stadio quomodo se habeant? V. 81.

discretae non simul et semel prodeunt, uti confluentes. V. 83.

suspectae habentur, si post earum eruptionem anxietas, vomitus, ardor circa praecordia &c. remanent: metus enim est, ne et pustulae varioloſae ipsum ventriculum obsideant, et periculosam inflammationem ibi faciant. III. 146.

in hoc stadio delirium saepe junctum habent, vel ab impetu febris, vel à papulis meninges obsidentibus. . 86.

faciem copiosius occupantes in adultis creant ptyalismum, cur? V. 87. 124.

infantibus diarrhoeam creant, cur? V. 87. 124.

in parte capitis capillata saepe copiosae sunt, et ad illarum exsiccationem usque capitis dolorem efficiunt. Exempl. V. 88.

interdum diarrhoea comitantur, quae nisi à refrigerio, nil mali portendit. NB. in secundo stadio. V. 87.

haemorrhagia narium comitantur, in secundo stadio semper salutari. V. 89.

à menstruorum fluxu, si moderatus est, et justo tempore contingit, minime turbantur. V. 90.

in gravidis utplurimum abortum causantur. Exempl. faustum. V. 91.

malignae, ubi sanguis dissolutus, ab haemorrhagiis copiosis supervenientibus, lethales. V. 92. 94.

quibus mictus cruentus sociatur, poscunt acida mineralia, Corticem Peruvianum, alumen &c. et si deliria adsunt, vesicatoria. V. 93.

confluentes sub initium à morbillis distinguuntur difficulter. V. 95.

quibus ptyalismus et tumor manuum pedumque sociatur, semper bonae. V. 97.

prognosin habent, qualem? V. 98.

paucae discretae, si malis stipantur symptomatibus, valde periculosae. V. 99.

minores, planae et sessiles semper pejoris sunt ominis. V. 101.

in facie copiosae, periculum majus involvunt. V. 101.

nigrae ominosae sunt. V. 102.

à bona puris indole recedentes, semper periculosae. V. 103.

quarum interstitia, in discretis, octavo, in confluentibus, undecimo die pallescunt, funestae. V. 104.

maculis purpureis interspersae, lethales. V. 105. Exempl. II. 402.

confluentes pessimae comitantur bullis vel tumoribus gangraenosis. I. 749.

quibus miliaria interspersa, minus funesta. V. 105. Oriuntur ex alvi obstipatione.

in secundo stadio tractandae, quomodo? V. 106. seq.

opiata ferunt: si quinta hora pomeridiana porriguntur, imò et repetuntur. V. 110. seq.

in tertio stadio quomodo se habeant? V. 113.

febris secundaria, quid? et unde? II. 43. V. 114.

pessima quaevis efficit. cur? II. 43. Exempl. V. 114. 115.

Vario-

Variolae pus bonum resorptum febrim secundariam, et diriſſima mala creat. V. 114. 115.
ichoroſum in confluentibus reſorptum deteriora adhuc mala efficit. Exempl. V. 116. 117.
ſuppurantes, quibus phrenitis ſubito accedit, malae eveniunt, cur? et unde? I. 602. 707. II. 43. 602.
febri ſecundariae quomodo obviam itur? V. 117.
facies, manus, imò pedes foveantur perpetuo. V. 118. Cruſtae emolliuntur Cremore lactis, et decocto emolliente: in pejori ſtatu cruſtae ſcarificentur. Exempl. V. 118. Noctu tegatur facies cum Emplaſtro meliloti. V. 119.
malignae, internis debite adhibitis, in univerſo corpore tegantur Emplaſtro meliloti. Exempla. V. 119.
pure plenae aperiantur, et molli Emplaſtro tegantur. Sententia contraria refellitur: et Swietenius, ex experientia aliorum, pertuſionem ſuadet. V. 122. ſeq.
confluentes ptyaliſmum junctum habent, in initio tenuem, poſt viſcidum, circa undecimum morbi diem ceſſantem; cui mors ſaepe in ſequitur. Hanc avertendam nono aut decimo morbi die imponatur nuchae veſicatorium magnum et acre. III. 356. V. 123.
adultis creant ptyaliſmum, infantibus diarrhoeam. V. 124.
in adultis, finito ptyaliſmo, excipiuntur ſubinde diarrhoea. V. 125.
et confluentes et diſcretae in hoc ipſo ſtadio poſcunt lenia purgantia, imò crebrò repetita. V. 125. ſeq.
poſt ptyaliſmum, aut eo ceſſante, judicantur interdum urinae profluvio, quod per ſerum lactis promovendum. V. 127.
Lintea mutentur cum cautione, quali V. 128. 129.
Aër renovetur ſedulo. V. 128.
praeſertim confluentes, poſcunt remedia putredini reſiſtentia, qualia? I. 127. V. 129. Spiritum vitrioli dilutum, Corticem Peruvianum. V. 130. hic ultimus nocet, quibus? V. 131.
confluentes, ubi febris intenſa, venaeſectionem poſcunt, praeſertim ubi pulſus durus, plenus. Ubi vero debilis et inaequalis, ibi nocet. V. 131. 133.
confluentes, ſi febris intenſa, Clyſmata poſcunt. V. 133.
ubi vires languent, uſum vini meraci poſtulant. V. 133.
quibus circa eruptionem convulſiones accedunt, quomodo tractandae? V. 134.
poſt eruptionem intenſus capitis dolor, vigiliae, vel et deliria, ut ut levia remanent, ſemper ſuſpectae, cur. Exempl. V. 741.
phrenitis accedit, periculoſae, cur? II. 602.
vox rauca, reſpiratio difficilior, et anxietas remanent, metum injiciunt pulmones variolis obſeſſas eſſe. V. 140.
anxietas, vomitus, ardor circa praecordia remanent, metum faciunt, ventriculum variolis obſeſſum eſſe. III. 146.
circa ſuppurationem dolores pedum et manuum, cum convulſionibus accedunt, Laudano tractandae. II. 203. V. 134.

Variolae, quibus tempore suppurationis tumor glandularum inguinalium subito accedit, non aliam, quam tumoribus istis adpropriatam curationem poscunt. V. 134.
interdum sociantur cum aliis morbis. V. 136.
et discretae et confluentes minorem et majorem faciei deformitatem efficiunt, quomodo haec avertenda? V. 137. 138. Crustae emolliantur, separentur, et ulcerosa cutis tegatur Emplastro melilloti. V. 119. 138.
et interiores corporis partes obsident. V. 140.
curantur dum aeger fimo tegitur. Exempl. IV. 267.
naturales et post insitionem accesseruut. Exempl. V. 148.
Variolarum foetor per ignem in Camino accensum aufertur. V. 166.
Insitio. V. 142. seq.
Chinensium methodo fit per crustas varioloſas in pulverem redactas, et per nares attractas. III. 552.
absolute determinari nequit, variolas insititias carere febri secundaria, aliisque malis sequelis. V. 145. Exempla. V. 146. 147.
Graves à Swietenio recensentur rationes, quare insitionem nemini hactenus suadere potuit. V. 143. seq.
Varioloſa febris absque Variolis. III. 508. Exempl. V. 55. 97.
Varix quid? I. 166.
frequentior est aneurismate. I. 166.
unde? IV. 480.
Vas deferens, quid? V. 445. 446.
Vasorum origo. I. 48. seq.
compressio debilibus robur creat cur? et quomodo. I. 35.
angustia unde noscitur. II. 298.
Vectio quomodo prosit. I. 61.
motui musculari saepius anteponenda, cur? I. 61.
Vegeto mineralis aqua quid? V. 496.
Vena portae cum arteria hepatica anastomosibus jungitur. III. 82.
habet sanguinem dilutum et solutum, quamvis venosus sit, cur? III. 125.
qualem habet usum. II. 191.
Venaesectio quid efficiat in corpore. I. 68. 198.
frequens corpus debilitat et plethorae generandae favet. Exempl. I. 150.
et pauca vita superstite fieri potest, imò ad phthisin curandam suadetur. Exempl. IV. 103. 104.
optime instituitur increscente verno calore. I. 157.
in acutis sit larga, cur? I. 214.
si parva, nocet, cur? I. 214.
etiam post quartum diem cum fructu instituitur, quando? II. 157.
in ardenti quando necessaria, et quomodo noceat. II. 496.
omnibus morbis inflammatoriis prodest, nisi extrema frigida et pulsus debilis, curque tunc noceat. II. 204.
ad curandas inflammationes triplicem ob causam adhiberi solet, quales sint? III. 140.

Venaesectio in phrenitidis curatione primum omnium et maximum est remedium. II. 613.
larga quid efficiat. II. 164.
imò repetita ad resorbendum sanguinem sub cranio extravasatum multum confert. Exempl. I. 461. 462.
ad animi deliquium usque instituenda, quomodo dignoscendum tempus, quo vena deligari debeat. I. 214. II. 672.
in febribus intermittentibus nocet per se semper, cur? II 552.
quando prodest. II. 552.
in pede instituta quomodo operatur in foeminis. IV. 631. 632.
in apoplexia pituitosa, ni juvet, occidit: quomodo haec dictio interpretanda? III. 303.
jugularium vasa encephali immediate deplet. In apoplexia vero sanguinea vena in bracchio aut pede prius secanda. III. 305.
Venae vulnus minus periculosum vulnere arteriae. I. 267.
majoris vulneri styptica ne admoveantur, cur? I. 244.
Venena licet mortem non inferunt, pessimas tamen febres creant. II. 32.
quomodo operantur, ignoramus. I. 751. II. 32.
flatulenta quae? II. 248.
plurima et subito fundunt humores, et fusos movent satis fortiter. Mercurius sublimatus, corrosivus, crystalli argenti &c. morsus viperarum, felis domestici, canis &c. Exempla, quod tria ultima secutus sit Icterus. III. 86.
quaedam certas tantum corporis partes afficiunt. Hyosciami radrix, Cantharides &c. III. 86.
variolosum, aut aliud operatione incognitum, quibus oppugnandum. I. 150.
morborum chronicorum causa. III. 334.
Venenatis telis interfecta animalia ab Indis impune manducantur. III. 542.
Saccharo enervatur hoc venenum. III. 579.
Venenatus olei tabaci effectus. I. 224.
Venera ossium mala quomodo curanda. I. 201. 937. seq.
Venus nimium culta quales noxas creat. II. 45. III. 412. 469.
immodica bilem atram efficere potest. III. 469.
Ventriculus ipse non adeo sensilis est, ac orificium ejus superius. Probatur ex acido quiete in ventriculo haerente. IV. 680. 681.
Ventriculi contusionem qualia mala sequantur. I. 544.
dolor molestissimus, quandoque statim à pastu, quandoque post unam alteramve horam ab ingestis eveniens, semper suspicionem praebet de scirrhosis tumoribus ventriculum aut vicina loca obsidentibus. III. 151.
erosio ab aphthis quomodo tractanda. III. 214. 215.
inflammati signum pathognomicum est exacerbatio doloris in ipso momento, quo aliquid in ventriculum ingeritur. III. 144. sequitur enim ilico vomitus dolentissimus. III. 144. II. 256.
inflammmatio quibus noscitur. III. 144.
non semper febrem pulsu explorandam comitem habet. I. 628.
à potu gelido aestuandi corpori affatim infuso frequentius contingit ac creditur. III. 145.
per acria (qualia in cibis assumimus, ut et per venena) nullis demulcentibus obvoluta, oritur. III. 146.

Ventriculi inflammatio ab acri materia vel in corpore genita, vel aliis viis, quam per deglutitionem corpus ingressa, saepius fit. III. 146.
brevi lethalis erit, nisi subito curetur. III. 147.
omnes inflamm[illegible]nis exitus patitur. III. 147.
hoc habet peculiare, quod convulsionibus saevissimis obortis saepe subitam mortem faciat. III. 147.
hydrophobiam effecit, non nisi venaesectione undecies repetita sublatam. Exempl. III. 147.
praesens quomodo curatur. III. 148.
venaesectionem audacter repetitam fert. III. 148.
jusculum pulli dilutum in cujus libra una Nitri gr. x. vel gr. xij. soluta, optime fert, si pauca simul copia porrigitur. III. 148.
non fert stomachica, multo minus emetica. III. 148.
ab ira, emetico tractata, lethalis intra 10 horas. Exempl. III. 149.
si in suppurationem abit, multis malis, mirabilibus saepe, excipitur, maxime nausea, vomitu puris, sanguinis, dolore. Exempl. III. 149.
si in suppurationem abire noscitur, quibus tractanda. III. 150.
suppurans interdum ulcus extrorsum facit, dum peritonaeo accrevit ventriculus. Hoc relinquit fistulam, per quam toto vitæ tempore pars ingestorum exit. Exempl. memorabile. III. 150.
Ventriculi inflatio subita, fructus horaeos copiose ingestos subsequens, cur? II. 235.
nervi magnam vim habent in sensorium commune. I. 371. 435. Exemplo illustratur. I. 371.
paralysis à causa interna pessima, cur? III. 367.
externa, in helluonibus, ab abusu potuum calidorum. III. 367.
repletio nimia quomodo tollenda? II. 134. seq.
repletionis sensus unde? I, 99.
saburra quibus signis noscitur. II. 544. 545.
scirrhus. I. 830. Exempla bina. III. 151.
in cancrum mutari potest. Exempl. III. 151.
quomodo tractari debeat. III. 152.
si recens adhuc est per saponem tractandus, quomodo et quibus cautelis. III. 152.
ulcus vomitum faciens. Exempl. II. 256. vide etiam III. 149. 150.
vulnera non omnia lethalia. I. 264.
magna non semper lethalia. I. 274.
Ver morbis inflammatoriis favet. II. 265.
melancholicae ut et omnibus fere morbis chronicis favet. III. 479.
Verbrechen des Körpers quomodo fiat. et quae mala sequantur. III. 225.
Vermes et in recens natis inventi. Exempl, IV. 690.
et in foetubus inventi. Exempl. IV. 690.
à comesо Caseo albo. IV. 690. Exempl. IV. 690. 709.
non ex putredine nascuntur. IV. 691.
ex Ovis insectorum nascuntur. IV. 691. vide Insecta.

Vermes non solum in intestinis, sed et in aliis corporis locis inveniuntur. III. 89. IV. 693.
in ductu cystico et hepatico inventi forsan ex intestinis irrepserunt. Exempl. III. 89. IV. 693.
per urinam excreti in Nephritide et post febrem tertianam. Exempl. III. 247. IV. 693.
in sinu cerebri longitudinali. Exempl. IV. 694.
in cavitate pericardii. Exempl. IV. 694.
inter tunicas ventriculi. Exempl. IV. 710.
intestinorum. Exempl. IV. 710.
quomodo in corpore humano generentur difficillimum est judicatu. IV. 695.
à quibusdam vocantur vix morbosi. IV. 695.
secundum Buffon à moleculis organicis. IV. 696.
nidum habent in muco intestinorum. IV. 697.
et in adultorum corporibus reperiuntur. IV. 697.
in morbis acutis critice prorepunt, non semper bono eventu. Exempla. IV. 698. 723.
sive insecta à lumbricis et ascaridibus diversa, in ventriculo aut intestinis etiam reperiuntur. Exempla. IV. 699. 700.
corpori humano non sunt absolute inquilini, aut congeniti, sed aliunde in corpus veniunt. IV. 691. 707.
et eorum ova intensum ignis calorem absque destructione ferre possunt. Exempl. IV. 708.
necantur subitò à glacie. IV. 735.
rotundi non sunt analogi lumbricis terrestribus, cur? IV. 700. 701.
non tantum in ventriculo et intestinis, sed et in aliis corporis locis, exsuccis humanis vivere possunt. IV. 701. Exempl. ibid. 715.
non à Muscis, ova in ulcera deponentibus, cur? IV. 701.
rotundi non sunt larvæ seu nymphæ tæniarum. IV. 702. unde hæc Opinio? IV. 705.
in ovis adhuc inclusi etiam extra corpus humanum subsistere possunt. IV. 702.
et vivipari et ovipari esse possunt. IV. 702.
ad tertiam circiter totius longitudinis à capite distantiam rimam habent per quam, calcato Verme, totum vasorum spermaticorum systema elabi potest. IV. 702.
crassitie calamum scriptorium aequant: longitudine pedis mensuram varius superant. IV. 702.
lati dicuntur et Taeniae et Solitarii. IV. 702.
cucurbitini creberrime et copiose excernuntur ubi Solitarius habitat. IV. 705.
à quibusdam pro foetubus taeniae habentur. IV. 705.
pro parte taeniae habentur. IV. 806. Credunt enim taeniam ex cucurbitinis concretam esse.
vide Solitarius.
qualia mala pariant in corpore humano. IV. 711.
quid efficiunt in corpore humano. IV. 715.
febri petechiali juncti. II. 405.

Vermes in pulmonibus reperti Exempl. IV. 714.
in renibus inventi. Exempl. IV. 715.
longus, faturæ hirudinis inſtar, in hepate repertus, Exempl. IV. 715.
inteſtinales non ex ſubſtantia ipſa ventriculi et inteſtinorum hauriunt nutrimentum. IV. 716.
non à ſanguine nutriuntur. Exempl. contrarium explicatum. IV. 716.
nutriuntur chylo. IV. 716.
inteſtina ſæpe et ventriculum perterebrant. Exempl. IV. 714. 717.
perterebrare poſſe negatur. IV. 717.
probatur. IV. 717. Exempla quinque. III. 417. IV. 718. 719.
adeſſe quibus noſcitur. IV. 719. 720. 721.
adſunt in Voracibus cujuslibet ætatis. IV. 720.
oriuntur ab eſu fructuum horæorum immaturorum, a piſcibus et carnibus ſalitis, et ab eſu crudæ carnis. IV. 720.
copioſi quandoque cum morbis Epidemicis obſervantur. Exempl. IV. 720. II. 405.
pauperum infantes utplurimum vexant. IV. 720.
autumno utplurimum ſolent eſſe moleſti. Exemplum Tæniæ. IV. 720.
et aliis ſignis detegendi, quibus. IV. 721.
ex pupilla dilatata dignoſcuntur, cur? IV. 721.
vide Aſcarides.
Curantur nidum deſtruendo, quibus. I. 104. IV. 722.
per externa purgantia, qualia, et quali Cautela. IV. 723.
teretes, aſcarides et cucurbitini, cum mobiles ſatis ſint, facile prodeunt. IV. 723.
Curantur necando, quibus. IV. 723.
teretes ab oleo et melle necantur. Exempl. IV. 725. Contrarium Exempl. IV. 725.
lati et cucurbitini in oleo vivi obſervantur. IV. 725.
Aſcarides oleum et mel ferunt. IV. 725.
à ſalibus, præcipue catharticis, moleſtantur. IV. 725.
Aſcarides à muria exturbantur. IV. 725.
non necat mercurius vivus, ſive in ſubſtantia, ſive in aqua pura decoctus porrigatur. IV. 730. 737.
nullibi frequentiores quam circa fodinas argenti vivi. IV. 730.
vide Anthelmintica.
ab aceto vini moleſtiam pati, teſtatur irrequietus illorum motus, dum aceto irrorantur. IV. 732.
à Vino necantur, ut et à ſpiritu frumenti. IV. 734.
ſecundum Torti citiſſime necantur in ſpiritu vini, dein in aceto, tardius in vino. IV. 735. (vide IV. 732.)
praecipue curantur purgantibus. IV. 736.
in teneris etiam expelluntur Ialappa. IV. 737.
in robuſtioribus et expelluntur Gratiola lacti recenti infuſa. IV. 737.
tentantur evacuari clyſmatibus, ſuppoſitoriis, unguentis externis. IV. 722. 740. ſed priora parum emolumenti creant, et poſteriora multum prudentiæ requirunt. ibid.

Ver-

Verruca in frontis laterali et inferiore parte exsciſſa mortem cauſavit, cur? Exempl. I. 404.
venerea à Caruncula diſtinguitur quibus? V. 453.
curata. Exempl. V. 453.
unde? V. 503.
ſemper caute tractanda. V. 504. ſeq.
praemiſſis purgantibus, et aliis virus venereum enervantibus, lapide infernali tangatur. V. 504.
à tenui filo quaſi pendula ligatura auferenda. V. 504.
ſi inflammetur, aut livida fieret, neque lapide infernali tangenda, neque liganda, ſed fotu emolliente, et intus adhibito Turbith minerali tractanda. V. 505.
interdum ſolo fotu emolliente adhibito evanuit. Exempl. V. 505.
et à lotione, bis per diem inſtituta, cum ſequenti cecidit. (Mercurii ſublimati ſcrupulus unus ſolvatur in ſpiritus vini Gallici libris duabus et Aquæ ſimplicis libris octo.) Exempl. V. 506. Exempl. V. 554.

Vertigo unde? I. 121. 433. 435.
quomodo fiat. I. 433.
omnes capitis morbos initiantes comitatur, et ſi curati ſunt hi morbi, pro ultimo ſymptomate adhuc relinquitur. III. 260. IV. 465.
ſi cum ſignis polypi ingruat, docet per polypoſum obſtaculum impediri liberum motum ſanguinis per arterias verſus encephalon. III. 260.
tandem orta eſt in Cantatrice, ſonos acutos diutiſſime protrahente, quæ niſi ceſſaret à cantu, ſtatim cadebat &c. Exempl. III. 271.
non ceſſans quomodo deſinat. I. 433.
ſimplex quid indicet. I. 434.
gravidarum unde? et quibus lenienda. IV. 465.
tenebricoſa quid indicet. I. 434.
eſt vel idiopathica vel ſympathica. III. 292.
à ſordibus ventriculi et inteſtinorum. II. 222.
à Vermibus. Exempla. IV. 713. 714.
à repleto nimis ventriculo, quomodo? III. 272.
à collari nimis adſtricto. III. 273.
à ſcrophulis, imò à tumore in pectoris cavo nato, in apoplexiam deſinens. Exempl. III. 273.
ceſſans dum ingens copia aquæ limpidæ ex naribus effluxit. Exempla. III. 274.
ubi haemorrhoidibus aut menſtruis ſuppreſſis, vel imminutis in plethoricis jungitur, metus paralyſeos incidit. III. 355.
Caduca, podagrae paroxyſmis ſupervenientibus, ſponte curata. Exempl. IV. 331.

Veſicae felleæ tumores enormes. III. 107. 108. 133. 134.
vulnus, quæ mala pariat. Exempl. I. 522.
per quod bilis in cavum abdominis decidit, lethale eſt. Exempl. I 522. III. 137.

Vesica urinaria post inflammationem pure inter suas membranas scatet, quod exire nequit. Exempl. V. 265.
integre consumta. Exempl. V. 265.
Vesicae urinariae elongatio fit in graviditate, unde hernia vesicae. IV. 529.
gangraena lethalis. I. 765.
hernia pro hydrocele haberi potest, quomodo distinguitur? IV. 183.
à graviditate interdum fit. IV. 529.
ab Ischuria interdum oritur. IV. 478.
hydrops quibus noscitur? IV. 183.
membrana interior integre secedit, et in mulieribus excernitur Exempl. V. 260.
nervi ex intercostalibus, ramis plexus mesenterici inferioris, ut et crurali componuntur. III. 368. V. 264.
pralysis à retentione urinae. I. 26.
repletio durante partu, vesicam disrumpere potest. Exempl. IV. 528.
scirrhus. I. 850.
Vlcus ex urina judicandum. III. 239.
à calculo, curatur sectione calculi. V. 269.
Vulnera, nisi vasa sanguifera majora laesa, non lethalia. I. 265.
fundi, quomodo tractanda? I. 280.
Vesicantia quae. I. 676. II. 643. vide Cantharides.
Vesicatoria quomodo operantur. I. 108. 200. 676. II. 643.
vide Cantharides.
pleuriticis prosunt et nocent, quando? III. 46.
capiti applicata per octo horas saltem relinquantur, molestam alias stranguriam excitabunt. III. 301.
in apoplexia sanguinea minus commendantur, cur? III. 306.
in hydrope duplici modo prosunt. IV. 255.
Versio foetus quid sit? IV. 571.
quomodo fiat, videatur apud Obstetricios, praecipue apud Levret. IV. 571.
Vesparum aculeus guttulam liquidi cujusdam minimam vulnusculo instillat, hinc ilico molesta sequuntur symptomata. III. 552.
Vestes arctius adstrictae hyemali tempore corpus calidum servant, cur? II. 296.
quales noxas inferant. I. 169.
anxietatem creant, cur? II. 296.
Victus debitus talis, ut chylus, serum sanguinis et materia nutritia blande exinde praeparari possit, qualis? I. 310.
durus scirrhos creare potest. I. 855.
humidus qualis. I. 323.
tenuis qualis. IV. 474.
antiphlogisticus qualis. I. 679.
tenuissimus, minime putrescens, qualis? I. 552.
Vigiliae nimiae damna faciunt in corpore, quae? II. 45. 138.
curantur somno. II. 139.

Vigiliae nimiae et bilem atram efficere possunt. III. 467.
febriles quid et unde? II. 344.
quibus curantur. II. 345.
in morbis protractae, aut summae defatigationes, etiamsi à Caro excipiantur, raro aliquid mali portendunt. III. 325.
Vinum acidulum prodest in morbis malignis et acutissimis. I. 126.
austerum, ex uvis maturis, quid efficiat, et quomodo optime adhibendum. I. 33.
ex uvis non satis maturis, pessima mala facit: forsan exin Contracturae in Austria satis frequenter. III. 335. quae prosunt in hoc casu. III. 335. diluentia, salia alcalina, sapo etc.
Campanum (Champagne) quales possideat virtutes. I. 33.
quid efficiat in corpore minus assueto. II. 136.
Hippocraticum dictum, quomodo paratur. V. 618.
subacidulum quomodo in febribus prosit. II. 120.
vermibus inimicum. IV. 734.
Vini spiritus haemorrhagias sistit coagulando sanguinem. II. 719.
vide Spiritus erdentes, vini etc.
Viperae caudisonae dentes habent acutissimum in apicem exeuntes, sed sub hoc apice tota longitudo dentis crenam insculptam habet, satis cavam, per quam venenum vesiculis, quae his dentibus adjacent, contentum deducitur in vulnus inflictum. III. 552.
Viperarum venenum, per morsum communicatum, quid sit? I. 223.
Decocto substitui potest anguillarum decoctum. I. 69.
Vires deficientes vel non deficientes quibus dignoscitur. I. 774.
subito prostratae unde? et in qualibus morbis. II. 441.
ex quibus magnitudo earum colligenda? II. 96.
Virgines utplurimum acido humorum laborant, cur? I. 94.
Virginum morbi. IV. 394.
Virosa quae? III. 378.
Viscera per suppurationem integre exesa haemorrhagiam non patiuntur. III. 243.
Viscerum debilitas quid? I. 52.
et vasorum debilitatem non semper congenitae conditioni adscribere possumus. I. 54.
debilitas quomodo tollenda. I. 59.
rigiditas quid? I. 63.
quomodo tollenda. I. 67. seq.
thoracis et abdominis situs mutatus. I. 247.
vel naturaliter contingit, vel post morbos. I. 247.
Visciditas humorum duplex, qualis. II. 277.
Viscositas humorum quid? I. 163.
Viscus quid? I. 52.
Vita sedentaria corpora humectat et debilia reddit, labor siccat et corpora robusta efficit. I. 25.
dediti morbis chronicis pessimis obnoxii cur? I. 524.
ad acidum humorem disponit, quomodo? I. 93.
producit etiam putredinem. I. 119.
quales morbos efficiat. I. 151. ad 159.

Vita ſedentaria nauſeam creare poteſt, quomodo? II. 220.

ſuſtineri poteſt parca etiam ſanguinis copia. I. 382. Exempl. I. 235.

Ulcera capitis et trunci manantia, ſi retroprimuntur, epilepſiam efficere poſſunt. III. 421. Revocentur itaque ulcera, capiti raſo ſequens applicando emplaſtrum. Rec. Empl melilol. unciam unam veſicatorii drachmam unam M. ibidem.

livida, nigra, arida facta mortem adeſſe nunciant, cur? I. 771.

ſcorbutica quae ſint. III. 609.

variis in locis contingunt, peſſima vero fiunt in cruribus, praeſertim circa malleolos. III. 609.

ſicca, nullum amplius pus fudentia, lethalia, cur? I. 659.

venerea quibus ab allis diſtinguenda? V. 407.

Cancri dicta, quid ſint? V. 409.

quomodo oriantur? V. 409.

an à Contagio recenti, aut ab annoſo et latente veneno venereo oriantur? V. 410. prius adfirmatur cum moderamine.

ſedem ſuam habent in folliculis aut cryptis ſmegmaticis in cute praeſentibus. V. 411.

vide Cancer venereus.

Umbilicus hydropicorum prominens rumpitur ſubinde ſua ſponte, et curatur hydrops. Exempl. IV. 209. 230. 242.

Ungula alcis minime eſt antiepileptica, quia animal ipſum ab epilepſia non vindicat. Rationes adhuc alias vide. III. 354.

Unguentum Saracenicum quid? V. 511. cum ungto Neapolitano fere convenit ſi Staphidem agriae exceperis.

Volvulus quid? I. 858. III. 165. Intro ſuſceptiones inteſtini frequenter obſervatae ſunt in cadaveribus, ubi inteſtinum ſpaſmo contractum, hinc tenue et anguſtum redditum, in contiguam ejusdem inteſtini partem ingreditur ſaepe ad notabilem longitudinem. III. 165.

et Ileum tot infantes necant, poſt diros abdominis dolores à lacte acido. III. 160.

perfectus eſt, quum portio inteſtini, una cum meſenterii parte ſibi adhaerente, ſubierit proximam à morboſa cauſa ampliorem redditam. III. 166.

imperfectus eſt, dum pars à meſenterio averſa proximam partem ingreditur reliqua parte, meſenterio annexa, naturaliter adhuc dum explanata. III. 166.

in eo motus periſtalticus fit inverſus. III. 167.

et hoc habet proprium, quod in eo vires, etiam in robuſtiſſimis hominibus ilico ſolvantur. III. 168.

in infantibus ſubito mortuis quandoque, ſed rarius, invenitur absque ullo inflammationis aut gangraenae natae indicio cur? III. 168.

in adultis ſemper inflammationis ſigna habuit. III. 168.

vel inflammationem ut cauſam agnoſcit, vel illam brevi producet. III. 174.

et à ſcirrhis provenire poteſt. I. 858. Exempl. I. 859. III. 167.

Venaeſectionem in cubito ad animi deliquium usque fert. III. 174.

ſi à mero ſpaſmo ortus, niſi ſubito levetur antiſpaſmodicis aliisque demulcentibus, inflammatio metuenda, adeoque et tunc utilis venaeſectio. III. 174.

Volvulus purgantia non fert, nisi inflammatione per biduum aut triduum remota: ubi autem necessaria videantur, per opiata prius spasmi compesci debent. III. 178.

optime curatur fumi nicotianae nobilioris in anum injectione. III. 179.

per deglutitum mercurium vivum curandus, maximam requirit circumspectionem. Noxam enim haud contemnendam infert mercurius ponderosus. III. 179. Exempl. III. 180.

ex necessitate ultima curatur, si abdomen discinditur, intestina educuntur, Volvuli locus quaeritur, inventus digitis explicatur, dein intestina reponuntur et abdomen consuitur. III. 181. Exempl. ubi cura successit. ibidem.

in sedentariis, crassa diaeta utentibus, accumulata fuit in intestino duodeno materia tenax, cavum occludens. III. 193. Exempl. III. 166.

à deglutitis copiosis ossibus prunorum. Exempl. III. 193.

à nucleis cerasorum deglutitis. Exempl. III. 193.

à muco intestinorum collecto et inspissato. III. 193. Exempla. II. 373.

ex renum aut vesicae morbis plurimum lethalis. Exempl. curati. III. 230.

Vomica quid? III. 665.

clausa et aperta quid? I. 695.

ex peripneumonia futura quibus noscitur. II. 742. seq.

nascens quibus detegitur. II. 745.

nata quibus patescit. II. 746. I. 704.

qualem exitum habet. II. 749.

matura quomodo aperiri debeat. II. 785. 786.

quibus signis differat à scirrho pulmonum. I. 860.

totum pulmonis lobum exedens. Exempl. II. 749.

aperta per 17 annos durans. Exempl. rarissimum. II. 751.

per dysenteriam purulentam curata. Exempl. I. 707.

per urinam sanata. I. 707.

pulmonum, ubi arteriae pulmonalis fines occupat, periculosa. II. 720. III. 666.

ubi circa fines arteriarum bronchialium haeret, minus periculosa. III. 666. Haec species tussim catarrhalem sequi solet. ibid.

pro tussi catarrhali habita. Exempl. III. 667.

diu latere potest, et vix ullo signo cognoscitur. II. 624. III. 667. alia accedens causa suppurationem demum efficit. III. 667.

quibus signis differt à scirrho pulmonum. I. 860.

pro asthmate spasmodico habita rupta demum mortem fecit. Exempl. III. 667.

praesens quomodo cognosci possit. I. 704. II. 745. 746. IV. 52. 54. 55.

ab haemoptysi per externam vim facta qualis prognosis? IV. 81. 82.

clausa quibus aperienda. II. 786. III. 677. IV. 48 seq. 95. 98.

emolliente tepido vapore, per os naresque attracto, emollitur ita, ut tussi valida, vel sponte vel per artem excitata, rumpatur. III. 677. IV. 98.

ex angina male tractata curabatur quibus. Exempl. III. 678.

rupta quomodo tractanda. III. 678. IV. 87. seq.

Vo-

Vomica pulmonum rupta quomodo evacuanda. IV. 96. 97.
evacuat pus per os, et per parvam aperturam facile. III. 679
et per magnam aperturam cum vitae periculo, imò ſuffocationem ſubitam creat. III. 679. Exempl. III. 667.
per urinas. Exempl. I. 707. III. 679. IV. 96.
per foramen inter coſtas ſponte factum. Exempl. III. 680.
per alvum. Exempl. I. 707.
intra 4 aut 5 dies pus per vias ſupra dictas evacuare debet, ſin minus, de paracentheſi cogitandum. III. 680.
ſuffitus optime fert, quomodo? IV. 97. Aër vaporibus ſulphureis refertus optime conducit. Hinc ſuffitus ex auripigmento cum albumine ovi in trochiſcos redacto. IV. 97.
ſedem habet in tunica pulmonum celluloſa. IV. 144.
Vomica pleurae et locorum intercoſtalium. III. 668. rupta Empyema facit.
diaphragmatis rupta vel facit Empyema, vel Aſciten purulentum. III. 669. 76.
pleurae quando fit? III. 49. vide Pleuritis.
mediaſtini et pericardii ipſius rupta aut facit Empyema, aut pus miras ſibi vias alias quaerit. III. 79. 669.
pericardii rupta et in cavum pericardii effuſa noſcitur ex cordis palpitatione perpetua, anxietate magna, loco ubi dolor inflammatorius in initio morbi fuerat. III. 670.
hepatis purulenta, unde? III. 82. ab inflammatione praegreſſa.
poſt Icterum. II. 195.
per metaſtaſin. III. 85.
uteri quid? IV. 621. 620.
Vomitoria commendantur quidem ad obſtructiones in abdomine reſerandas, ſed probe attendendum, an vaſa in hepate pervia ſint, et ſanguis meabilis. Nam cum per vomitum ſanguinis motus in abdomine acceleratur, et ſanguis venoſus majori vi in venam portarum irruit, facillime peſſima mala in hepate oriri poſſunt. III. 91.
in Ictero diuturno hypercatharſin et mortem inferunt. Exempl. II. 260.
plethoricis propinanda praecedat venaeſectio, cur? III. 266.
ilico agentia quae ſunt. II. 134. III. 310. Vitriolum album, infuſum tabaci, aerugo. etc.
febrem intermittentem non tollunt, ſed illam ſaepe pertinaciorem faciunt, cur? II. 536.
in febribus intermittentibus propinanda, quo tempore id fiat. II. 545. 546. imò repetenda quando? II. 547.
citò et tarde operantia quae ſint? II. 134. 547. III. 310.
non ſemper porriguntur, ut vomitum crearent, ſed ut paroxyſmum febrilem turbarent, quomodoque faciendum. II. 548.
quibus cautelis porrigenda. II. 225. 226.
in febribus acutis propinanda praecedat venaeſectio, cur? II. 32. Exempl. infauſtum. II. 226.
praeſertim fortia paralyticis proſunt, cur et quibus cautelis. III. 382.

Vomitoriorum vis operans in quo consistat. II. 547. 548.
Vomitu rejecta materia sedulo consideranda, cur? II. 258.
Vomitus quid? II. 252.
causa proxima quæ? II. 253.
apud Equos nullus. Cur? II. 254.
quomodo curatur. II. 261. seq.
bilis aeruginosae unde? I. 434. 435. 450. IV. 747.
in phrenitide pessimus, cur? II. 599.
non semper pessima præsagit. IV. 435.
bilis post cranium aut cerebrum laesum non semper pessimus. I. 435.
putridæ in febribus autumnalibus epidemicis, unde? I. 121.
Criticus quando nominandus. II. 88. 479.
si evadet, pulsu detegitur, quali. II. 89.
à calculo renum moto salutariter fit, cur? II. 258.
juvandus, quibus. III. 236.
in Nephritide inflammatoria nocet potius, quam prodest. III. 236.
febri ardenti jungitur, cur? II. 451.
in multis febribus acutis sisti nequit, cur? II. 262.
incurabilis qualis. II. 256. III. 123.
quomodo palliandus. II. 258.
ab intestinis inflammatis. II. 258. III. 164.
ab intropressione Cartilaginis Xiphoidis. Exempl. II. 257.
matutinus crapulae deditorum, unde? I. 99.
niger, à bile atra, intra 24. horas lethalis. Exempl. III. 498.
ab obstructione vesicæ felleæ. II. 257.
quomodo tractandus. II. 258.
à calculo vesicæ felleæ. III. 135. vide Calculus vesicæ felleæ.
omnis ingesti, statim ac receptum est, in acutis malus. Cur? II. 265.
periodicus diu admodum tolerari potest. Exempla. II. 259.
quid efficiat in corpore. II. 258. seq.
cruentus et diarrhoea copiosa sanguinea post anxietatem et Cardialgiam lethalis. Exempl. III. 126. 127.
cum febre, pessimus cur? III. 123.
spumosus unde? IV. 27.
variolosorum saepe sistitur facta crisi. II. 264.
à vitio partium ventriculo accumbentium. II. 257.
vomitu curandus, falsa est regula, cur? II. 263. Exemplum infaustum. II. 226.
sudoriferis saepe sistitur, cur? et quomodo sudor eliciendus. II. 263.
venaesectione saepe sistitur, cur? II. 264.
gravidarum circa finem graviditatis unde? IV. 460. 463.
qualis tolli potest. IV. 463.
qualis tolli nequit. IV. 460.
in initio graviditatis sponte cessat. IV. 463.
si à pravis humoribus, rhabarbaro educendi. IV. 463.

Vomitus gravidarum foetu jam verso recrudescens mitigabatur vino hispanico et pane biscocto. IV. 463.
parturientium promovet partum. Exempla. IV. 517.
non absolute praesagit partum felicem. IV. 518.
verminosorum unde? IV. 712.
Vox clangosa in febribus pessimum, imò lethale signum, cur? II. 151.
qualis est. II. 152.
Vreter discissus quomodo consolidandus. I. 280.
Vreteres maxime distensi. Exempl. V. 259.
Vrethrae descriptio. V. 417.
strictura frequens est causa Stranguriae et Ischuriae. V. 450. 451.
minuitur per candelulas adplicatas, per stylos plumbeos &c. V. 452. 468. Exempl. ultimi in vesica relicti, et quali arte iterum educti. V. 468.
Vrethra in infante recens nato non aperta. IV. 651.
pro parte deficiens. IV. 651.
in penis parte inferiore. IV. 651.
deficiente, urina sibi ipsi vias parit, quales. IV. 651.
Vrina sola neutiquam crisin facit. II. 89.
raro crisin facit. II. 480.
aquea, tenuis, copiosa morbum hypochondriacum sine materia denotat. III. 92. 417.
copiosa hypochondriacis et hystericis noxas infert, quales. I. 639.
tenuis in febribus unde? II. 288. 366. 436. 356.
decolor, pallida, tenuis in acutis mala, cur? II. 590.
excernitur in acrimonia acida. III. 664.
rubra unde? II. 288.
in febribus unde? II. 288. 434. III. 64. 337.
chylosa aut lactea interdum in homine sano reperitur, in Diabete vero frequenter. II. 274.
crassa quid designat. II. 435.
rubra, turbida, cruda sine sedimento reperitur in synocha putri. II. 425.
in febribus acutis subitò in aqueam mutata quid notat. 356.
turbida, jumentosa, pinguis unde? II. 520.
fusca, potum Coffée dilutiorem referens, in nephritide inflammatoria bona. III. 233.
acris, fusca, spumescens, foetida excernitur, ubi acrimonia alcalina adest. III. 664.
turbida cur fiat? II. 434.
quomodo pellucida iterum facienda. II. 434.
quid indicat. II. 435.
sedimentum ponens, et non ponens unde? II. 434. 435.
per gradus est pejor, quales sint illi gradus. II. 435.
reddita aut emissa vocatur urina jumentorum. II. 435.
non subsidens vocatur urina cruda. II. 738.

Vrina pariet in febribus ſiccitatem aut ſpiſſitudinem ſanguinis indicat. II. 152.
acutis periculoſa cur? II. 436.
extra febrim hydropis naſcentis cauſa et ſignum. IV. 204.
retenta quae pariat mala. II. 35. V. 266.
ſive ſuppreſſa, licet peſſime, per multos adhuc dies tolerari poteſt. II. 140.
in iſchuria putreſcit, et Catheterem argenteum colore iridis variegato inficit. III. 684.
interdum epilepſiam fecit, praecipue in morbis acutis, cur? III. 421.
in acutis mala, cur? II. 590.
pallida vix olens quibus familiaris, et quid indicat. I. 102.
putrida unde? I. 124. III. 664.
putreſcens craſſas foeces ad fundum deponit. III. 64.
ſpumoſa aut ſpumeſcens unde? II. 140. III. 664.
involuntarie defluens in morbis pro ſigno affecti cerebri, et mali ominis habetur, quia notat cauſam paralyſeos nervorum veſicae in cerebro haerere. I. 436. II. 436. III. 368.
aliquid obſcuri et ſub fuſci in colore habens, putredinis incipientis ſignum. III. 64.
cum ſuſpenſo nigro in febribus acutis quid indicat. II. 590.
viridis in acutis proëmium quaſi eſt nigri coloris. III. 64.
nigra in febribus peſſima, cur? II. 482. Gradus ejus. ibid.
ſi ſimul pauca et tenuis, in febribus abſolute lethalis. II. 482. III. 64.
copioſa puerperam ſuppreſſione lochiorum laborantem levavit. II. 482.
et tenuis in Epidemicis ſervatis interdum notata eſt ab Hippocrate. II. 482.
nigerrima emiſſa morbum hypochondriacum gravem levavit. III. 492.
ſedimentum in febribus habens furfuraceum, damnanda, cur? III. 64.
nigrum habens in acutis, gangraenoſam jam adeſſe diſpoſitionem notat. III. 64.
Icterum praeſentem et abeuntem deſignat, cur? III. 140.
ſi intime cum pure mixta eſt, et pus non niſi ſenſim fundum vitri petit, ex aliis corporis partibus reſorptum fuit pus, et non ex renibus venit. Si vero pus nunquam urinae bene permiſcetur, ſed ilicò in fundo vitri ſeparatum apparet, à renibus ulceratis depluit pus. III. 239.
ſi pus continet tenacius et glutinis inſtar ad fundum vitri ſecedit ilicò, abſceſſum veſicae indicat, pus enim renum tenuius eſt. In veſicae abſceſſu una cum urina ſecernuntur ramenta quaſi foliacea, à renibus vero ſuppuratis cum urina prodeunt craſſiores particulae magis carnoſae. III. 239.
ſcorbuticorum rubra eſt cum ſedimento gravi, copioſo, lateri rubro contrito, aut bolo rubrae ſimili. Sedimentum hoc ſolvitur, ſi urina igni admovetur. III. 614.
decolor, quandoque ſtrangurioſa, craſſa, alba, cum ſedimento craſſo, copioſo, excernitur ubi acrimonia acida. III. 664.
falſa, tarde putreſcens, cum ſedimento ſpiſſo, et pellicula tenui innatante excernitur ubi acrimonia muriatica. III. 664.
acris, craſſa, fuſca ſpumeſcens, foetida excernitur ubi acrimonia alcalica. III. 664.

Vrinae incontinentia post partum, unde? III. 372.
difficultas gravidarum. vide Gravidarum &c.
sedimentum mucosum, in calculo vesicae laborantibus, est massa cohaerens, quae fundum statim petit, et non ut purulentum cum urina mixtum reperitur. V. 287. 288. hinc non est pus. Exempl. V. 289.
calculosorum siccatum in calculum mutatur. Exempl. V. 291.
in podagrico in Cretam aut gypsum mutatum. Exempl. V. 293.
Vteri hydrops quid? IV. 150.
non adeo frequenter observatur. IV. 151.
quo tempore in gravidis evenire possit. IV. 151.
contingit ubi os uteri clausum, sive sint gravidae, sive non. IV. 151.
in Hildani uxore gravida. Exempl. IV. 151.
et à Mauriceau adnotatus. IV. 151. 152.
mentitur à majori liquoris amnii quantitate. Exempl. IV. 152.
post abortum, ex relicta secundina, quae toties in congeriem hydatidum degenerasse observata est. Exempla. IV. 152. Hippocrates jam hanc causam agnovit. IV. 153.
et in utero non gravido oritur. IV. 153.
graviditatem veram mentitur. IV. 153. 154.
quandoque certis periodis solvitur, effluente aqua, denuo iteram renascens. IV. 153.
noscitur secundum Hippocratem quibus. IV. 154.
motum foetus in utero mentitur, unde? Exempl. IV. 154.
quomodo curandus. IV. 155.
ubi Os uteri referari nequit, paracenthesi curandus. IV. 156.
inflammatio est vel causa vel sequela lochiorum suppressorum. IV. 615. 617.
non semper adest, si quarto die lochia supprimuntur, et leves circa uterum dolores percipiuntur. IV. 633.
quibus signis noscitur. IV. 615. 616.
quomodo terminari soleat. IV. 620.
post partum difficilem, aut à vi illata, vix resolvi poterit, sed saepius in suppurationem abit, quandoque et in gangraenam subito lethalem. IV. 615.
nisi valida sit, venaesectionem non requirit. Exempl IV. 633.
gravior citam mortem causare potest. IV. 620.
levis, in gangraenam versa, suppuratione curabitur. IV. 620.
valida, in gangraenam versa, nunquam curabitur. IV. 620.
in suppurationem vergens quibus noscitur. IV. 620.
suppurans pus versus partes exteriores derivavit. Exempl. IV. 621. 622.
pus ex mammis excrevit. Exempl. IV. 622.
pus ex alvo et per sputa ejecit. Exempl. IV. 622.
tractanda ut morbus inflammatorius alius. IV. 630. excepta venaesectione, quae non nisi summa necessitate adhibenda. IV. 633. 634.

Vteri

Vteri inflammatio non semper lochia supprimit. Exempl. IV. 634.
polypus. IV. 531. 598 600.
quomodo tollendus. IV. 532.
interdum sponte separatur. Exempl. IV. 598.
conceptionem non impedit. IV. 532.
prolapsus resectus, non verus erat uterus, sed polypus vaginae. Exempl. IV. 531.
ex nimia pelvis latitudine quomodo praecavetur. IV. 536.
sarcoma sive polypus frequentius occurrit, quam olim credebatur. IV. 598. 600.
scirrhus quid? I. 849.
in tota ejus substantia. Exempl. I. 850.
pugni magnitudinem aequans, feliciter exsectus. Exempl. I. 866.
in ore et cervice sterilitatem utplurimum producere solet. Exempla. I. 857.
aut vagina graviditatem non semper impedit. Exempla. I. 858.
curatur ut reliqui scirrhi. vide Scirrhus.
exstirpari nequit, cur? I. 866.
in cancrum ulceratum mutatus, incurabilis est. I. 895.
tympanites unde? IV. 154. 155. 172.
in puerperis quomodo curatur. IV. 155.
in non gravidis quomodo curatur. IV. 155.
ulcera quibus distinguenda à pure aliunde veniente. IV. 622.
quomodo curanda. IV. 622. Exempl. IV. 623.
in gravidis absolute lethalia, nisi foetus excludatur. I. 265.
extracto mox foetu, non lethalia, teste Sectione Caesarea.
vulnus comitatur dolor in inguinibus, coxis et foeminis. I. 521.
Vterus vasculosus totus est. IV. 400.
male affectus cerebrum turbare potest. II. 326. IV. 416.
humanus non est duplex, uti in animalibus. Contra Veteres. IV. 456. 482. cadunt hinc omnia Veterum praesagia ex utero duplici. ibid.
graviditatis tempore non extenuatur. IV. 455.
secundum Mauriceau extenuatur: ut ut testetur contrarium vidisse in gravidis à partu mortuis. IV. 456.
eandem crassitiem retinet, ac ante graviditatem. Vasa vero sanguifera magis in illo ampliantur. I. 265. IV. 457.
gravidus situm viscerum abdominalium mire mutat. IV. 460. 461.
in unum latus extensus multa mala causatur. Exempl. IV. 461. 476. 477. 595.
consideratus in et extra graviditatem. IV. 525.
collum internum in graviditate sensim disparet. IV. 525.
propria contractione agit ad partum promovendum. Experimenta. IV. 540. III. 321.
valida vi contractrice gaudet. Vbi enim os uteri aperiri nequit, tunc humores, in utero contenti, per tubam Fallopianam in cavum abdominis exprimuntur, imò et uterus transfudando sanguinem in cavum abdominis exprimit. Exempl. IV. 541.
in partu difficili disrumpi potest. Exempla. IV. 541. 542.
unde? IV. 542.

Vterus rumpendus quibus noſcitur. IV. 542.
ruptus quibus noſcitur. IV. 543.
non ſemper foetum in abdomen propellit. IV. 543.
foetum in abdomen pulſiſſe quibus noſcitur. IV. 543.
quibus ſignis diſtinguendus ab hæmorrhagia interna, et à diſruptione funiculi umbilicalis. Exempla. IV. 490. 544.
gravidus in alterutrum latus inclinare poteſt, hinc os uteri non directe reſpondet vaginæ. IV. 569.
puerperii tempore magis irritabilis eſt. IV. 616.
quandoque excernit pus aliunde adveniens. IV. 622.
puerperii tempore, ut vulnus conſideratus, ſuppurationem patitur, quæ fortaſſe cauſa febris lacteæ. IV. 604. 605.
ulcere laborans quomodo et quali cautela tractandus. IV. 622. 623. Exempl. ibid.
Vua Vrſi inter plantas Coriariorum numeratur. V. 335.
et quidem folia pulverata ad unciam dimidiam adhibeantur calculoſis quotidie. V. 335.
adhibita, ſi dolores acerbi, etiam fert Opium. V. 336.
minime eſt lithontriptica. V. 336.
in ulcere viarum urinariarum prodeſt. V. 336.
Vuarum recens expreſſus ſuccus, majori copia hauſtus, fundit omnia et diarrhoeam emaciantem facit. II. 132.
comeſio perſpirationem minuit. II. 38.
Vulnera in corporibus laxis ſtatim coaleſcunt, in rigidis vero difficilius, cur? I. 48.
cæſa magnos hiatus creant. Cur? I. 67.
in corpore ſano robuſtoque inflicta in loco viſibili, non irrigato magna quadam arteria, nec nimis tendinoſo, qualia ſequantur phoenomena? I. 226. ſeq.
quomodo carne iterum implentur. I. 231. 232.
non feſtinanter, ſed cum animi attentione examinanda. I. 244.
abſcondita quomodo dijudicanda. I. 245. ſeq.
ſinuoſa quomodo tractanda. I. 386.
quibus et quomodo amplianda. I. 387.
Capitis quotuplicia. I. 390.
ſola externa penetrantia. I. 391.
non vilipendenda, cur? I. 393.
ſi contuſio ſimul adeſt, ſuſpecta. Exempl. I. 395.
parva, contuſa, magnum diſcrimen inducere poſſunt. Exempl. I. 395. 396.
à contuſione qualia mala parare poſſunt. I. 396. ſeq.
qualem prognoſin habent majora. I. 486.
externa raro deliganda? I. 398. 401.
ſi malum abſconditum habent, detegitur quibus. I. 401.
emollientia humida male ferunt. Cur? I. 401
vivo optime foventur. I. 402.
pinguia male ferunt. Cur? I. 402.
ſimul contuſa, quomodo tractanda. Exempl. I. 403. ſeq.

Vulnera Capitis externa aërem ſiccum, aromaticum optime ferunt. I. 402.
cum læſione pericranii, vide Pericranium et I. 405. 408. 411.
aërem minime ferre poſſunt. I. 411.
cum laeſione Cranii, vide Cranium.
Cerebri, vide Cerebrum.
Thoracis, vide Thoracis vulnera.
Abdominis, vide Abdominis vulnera.
Vulnerati flatibus obnoxii, cur? II. 249
Vulneratorum diaeta. I. 310. ſeq.
Vulneribus capitis ſymptomata mox ab initio praeſentia minus terrere debent, quam illa, quae perſeverant, vel ſuperveniunt. I. 392.
Vulneris puri notæ. I. 333.
Vulnerum prognoſis, quomodo inſtituenda. I. 247. ſeq.
curatio quæ requirat. I. 302. ſeq.
heterogenea educenda quando. 304.
quomodo. I. 305.
fordes unde? I. 329.
Capitis majorum prognoſis. I. 486.
Vulnus quid? I. 217.
abſolute lethale quid? I. 219. 250. ſeq.
cur tale. I. 250
per ſe lethale quid? I. 220. 277. ſeq.
per accidens lethale quid? I. 221. 280. ſeq.
Vuula quid? II. 627. 663.
inflammari, ſuppurari, gangræna affici et ſcirrheſcere poteſt. II. 628.
Vuulae inflammatio quomodo curanda. II. 682.
erodens qualis? et quomodo tractanda. II. 683.
ſcirrhi. Exempla. I. 848. II. 628.

C
A

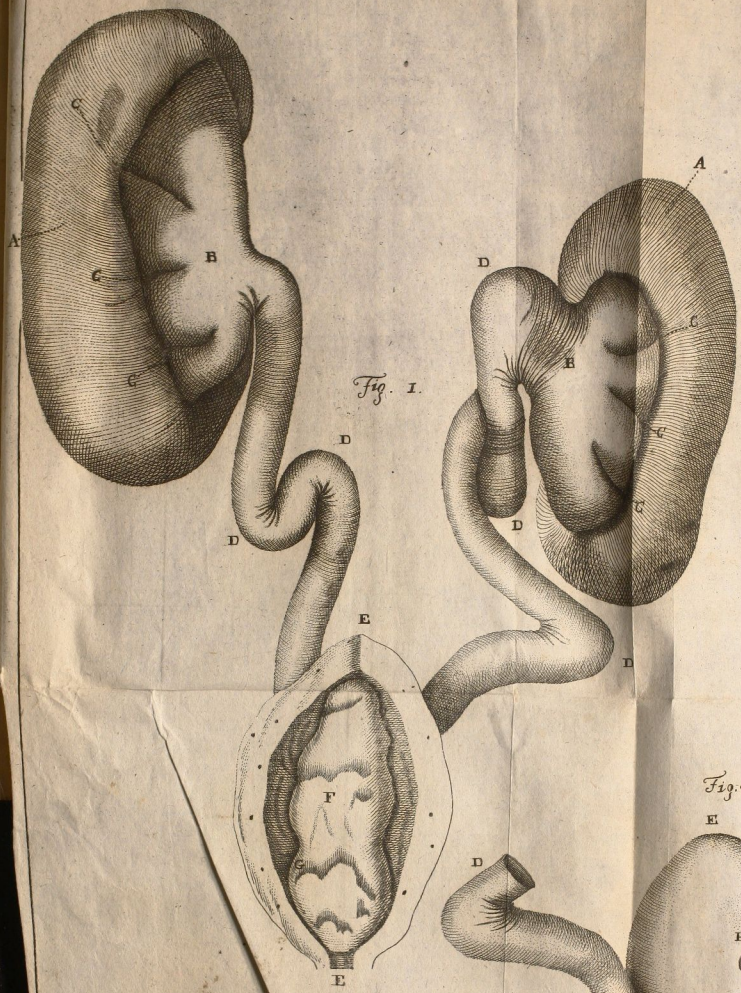

Fig. 1.

Fig. 2.

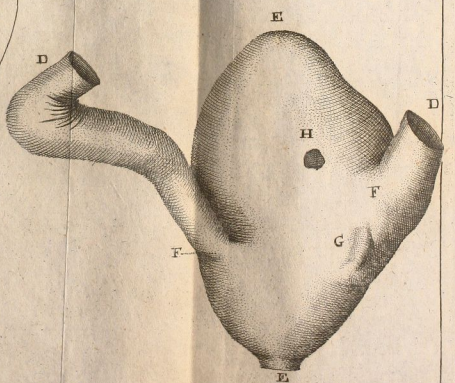

Tab. I.

T. II.

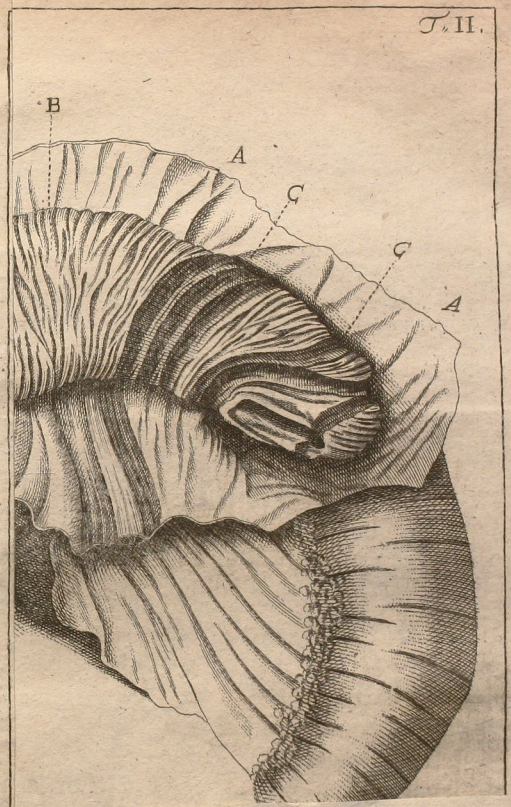

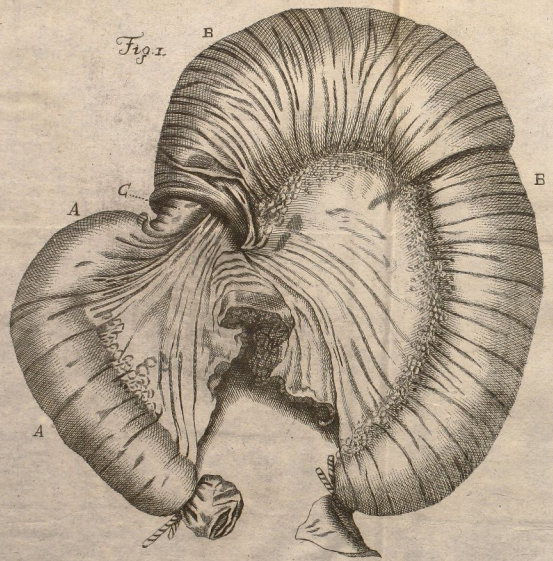

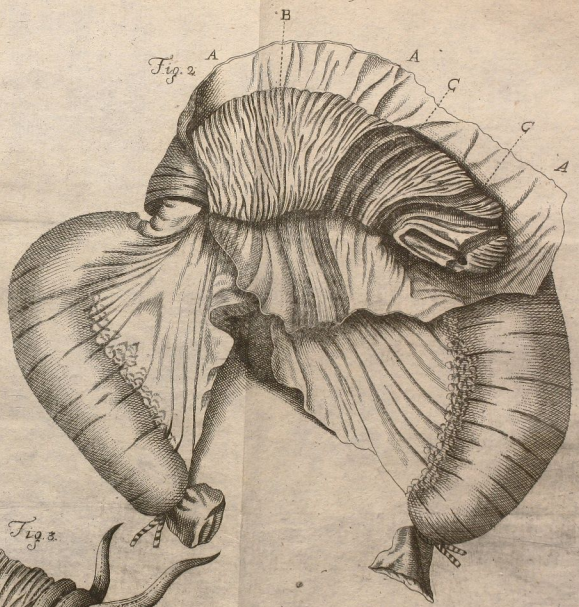

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-819586-p0248-7

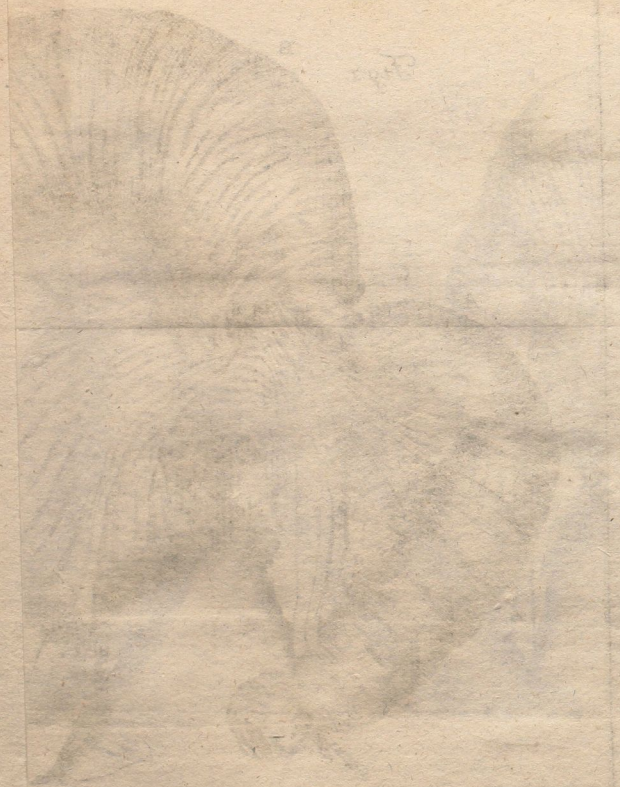

Fig. A.

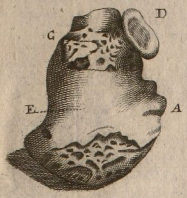

F. B.

F. C.

F. D.

F. E.

F. F.

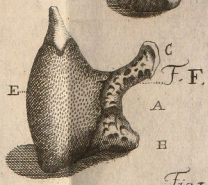

Fig. 2.

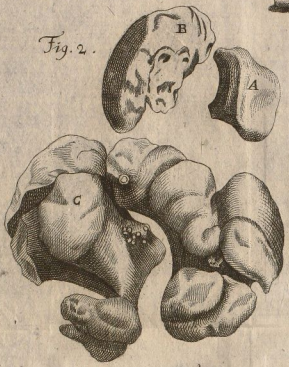

Fig. 1.

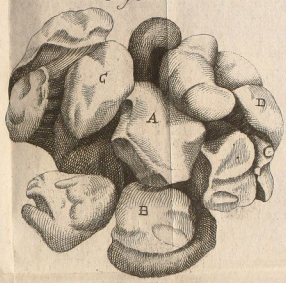

Fig. 3.

Fig. Solitaria.

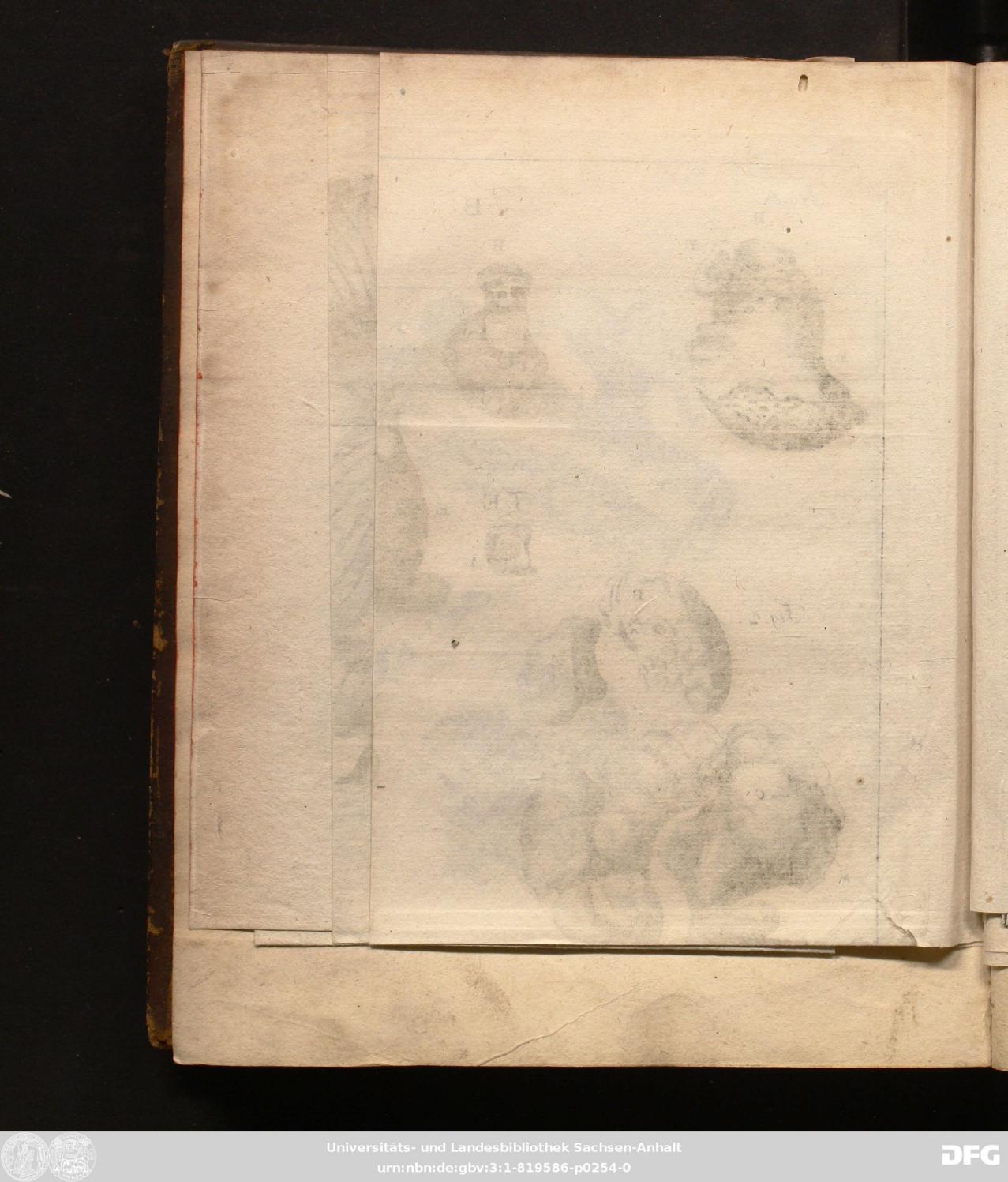

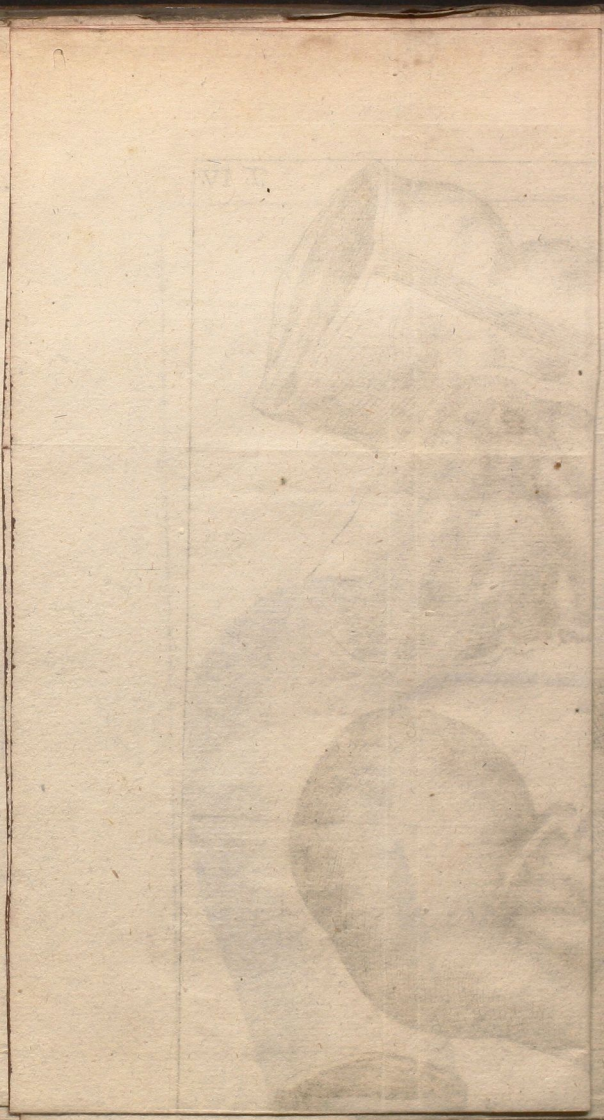

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-819586-p0255-6

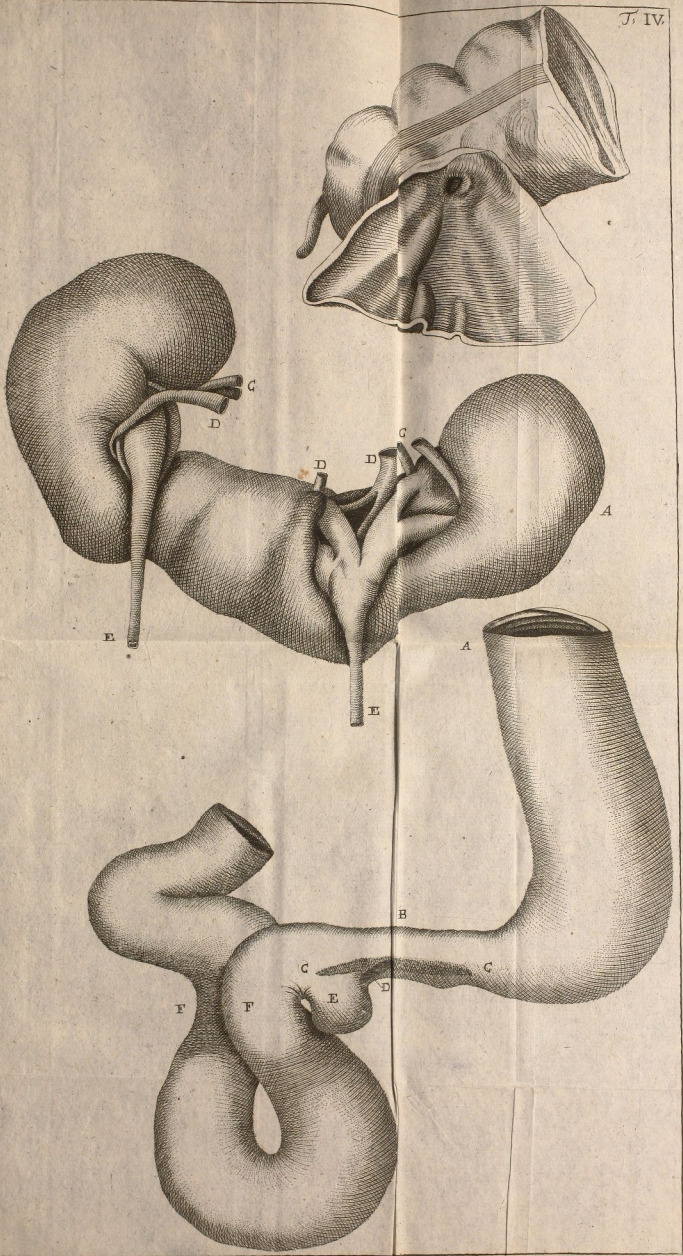
C
D
D
D
C
A
E
E
A
B
C
C
D
E
F
F

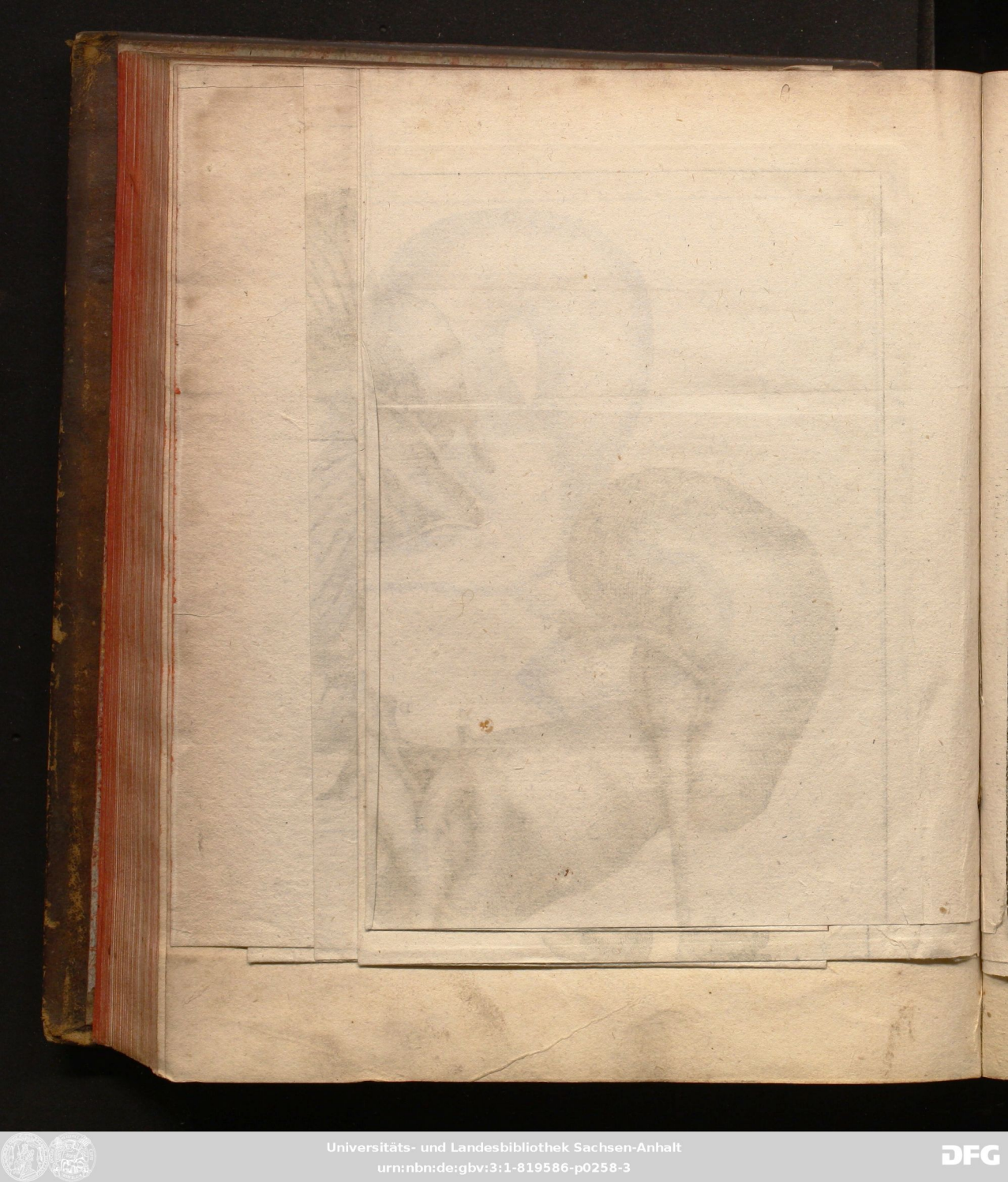

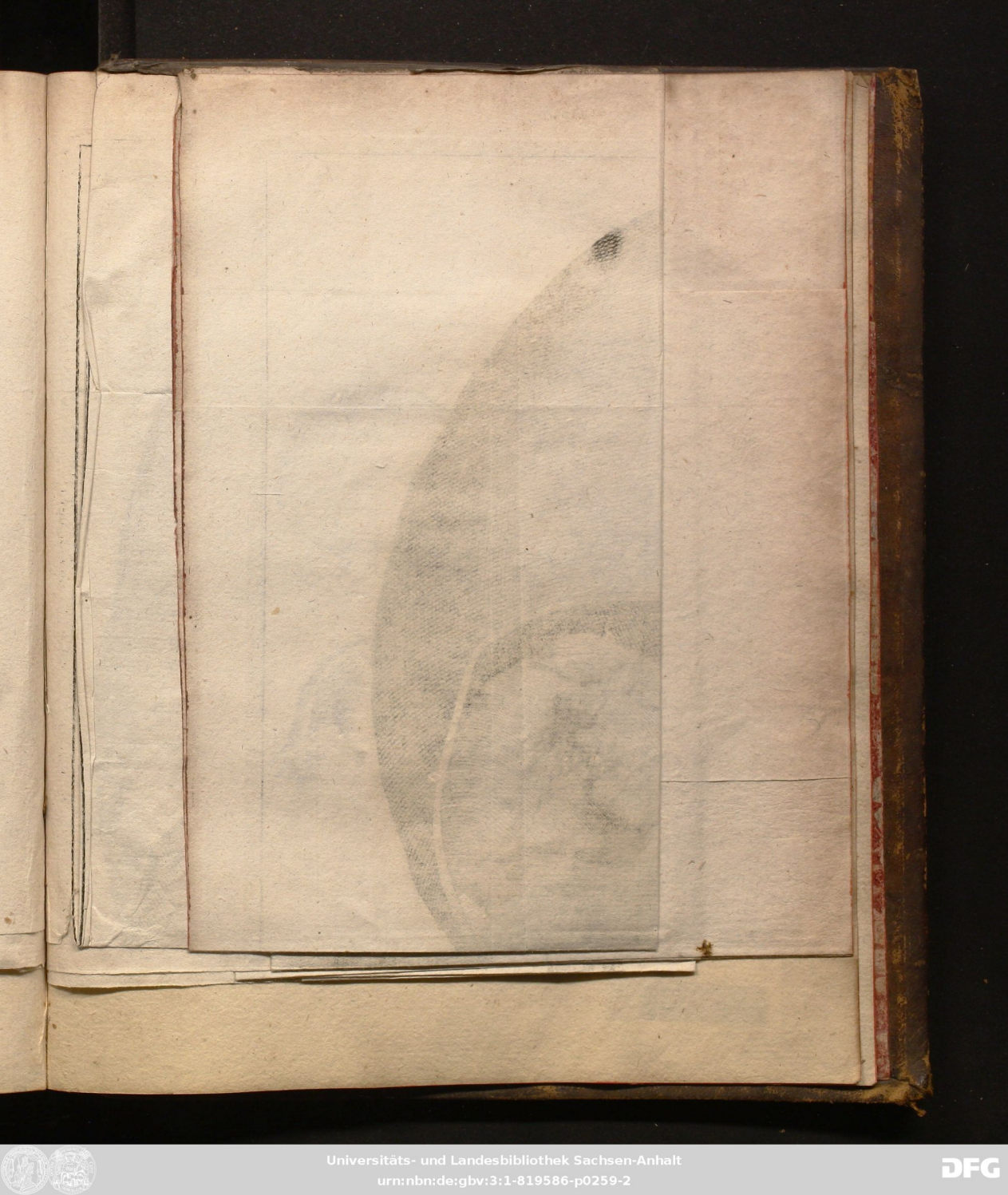

Fig. 1.

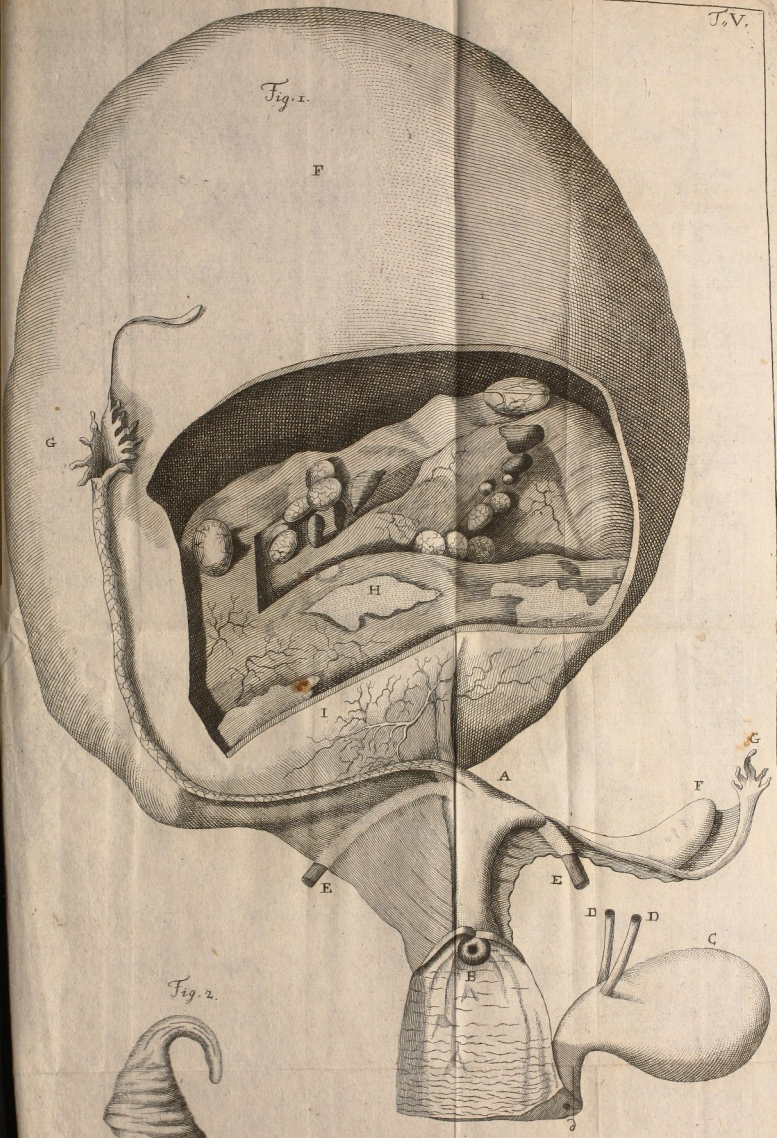

Fig. 2.

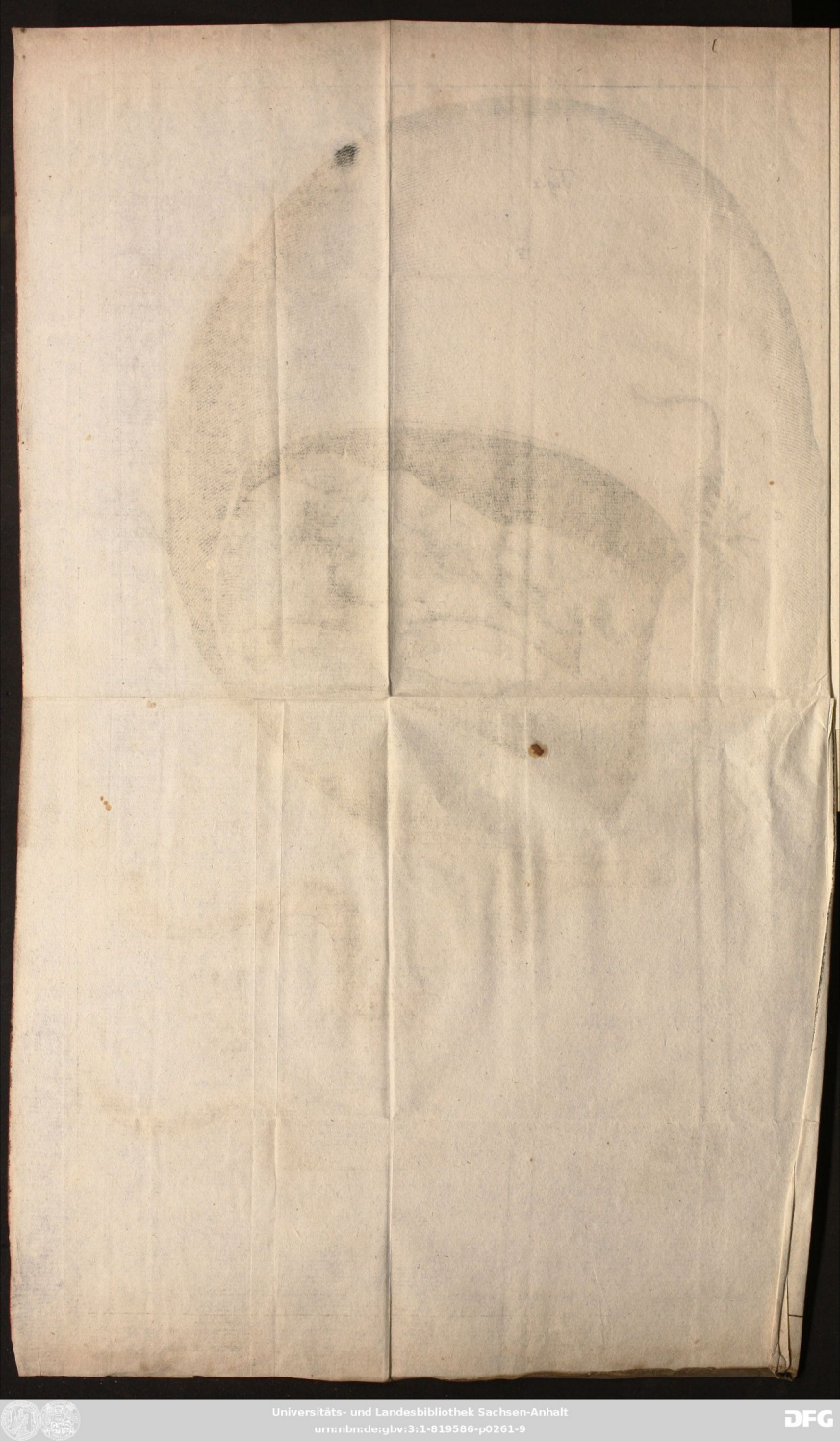

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-819586-p0262-4

T. VI.

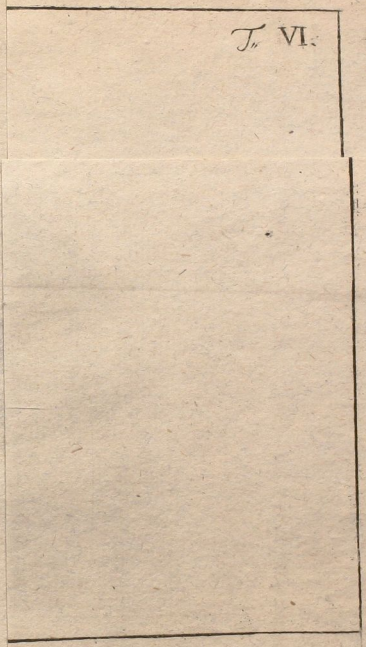

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-819586-p0263-0

T. VI.

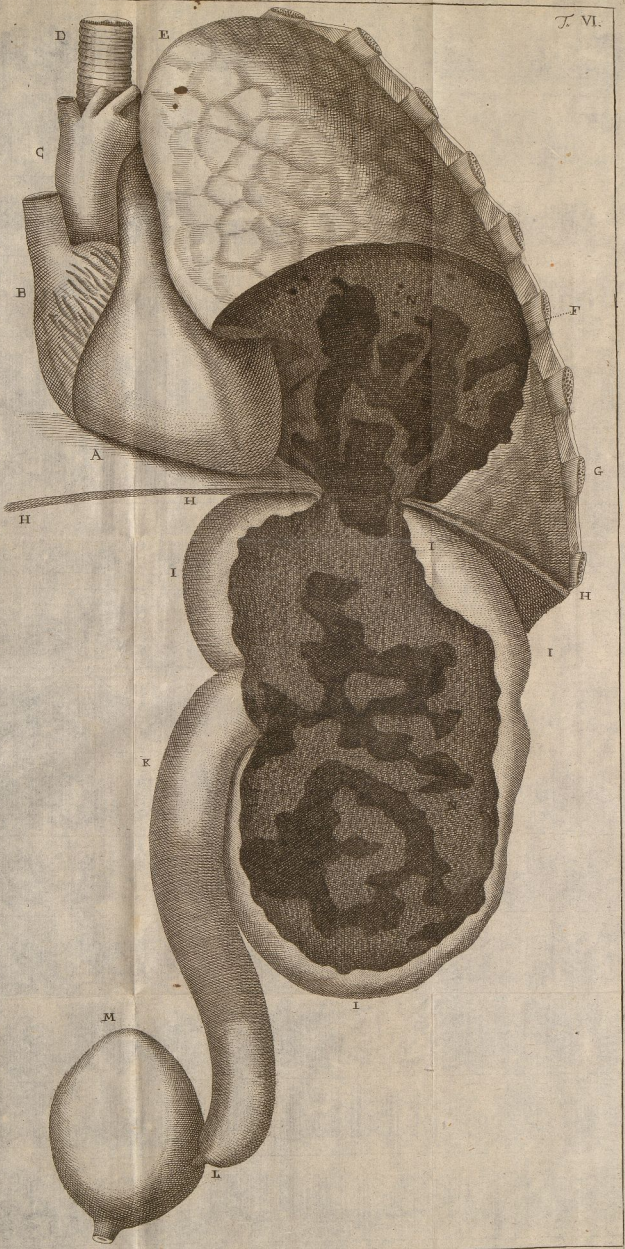

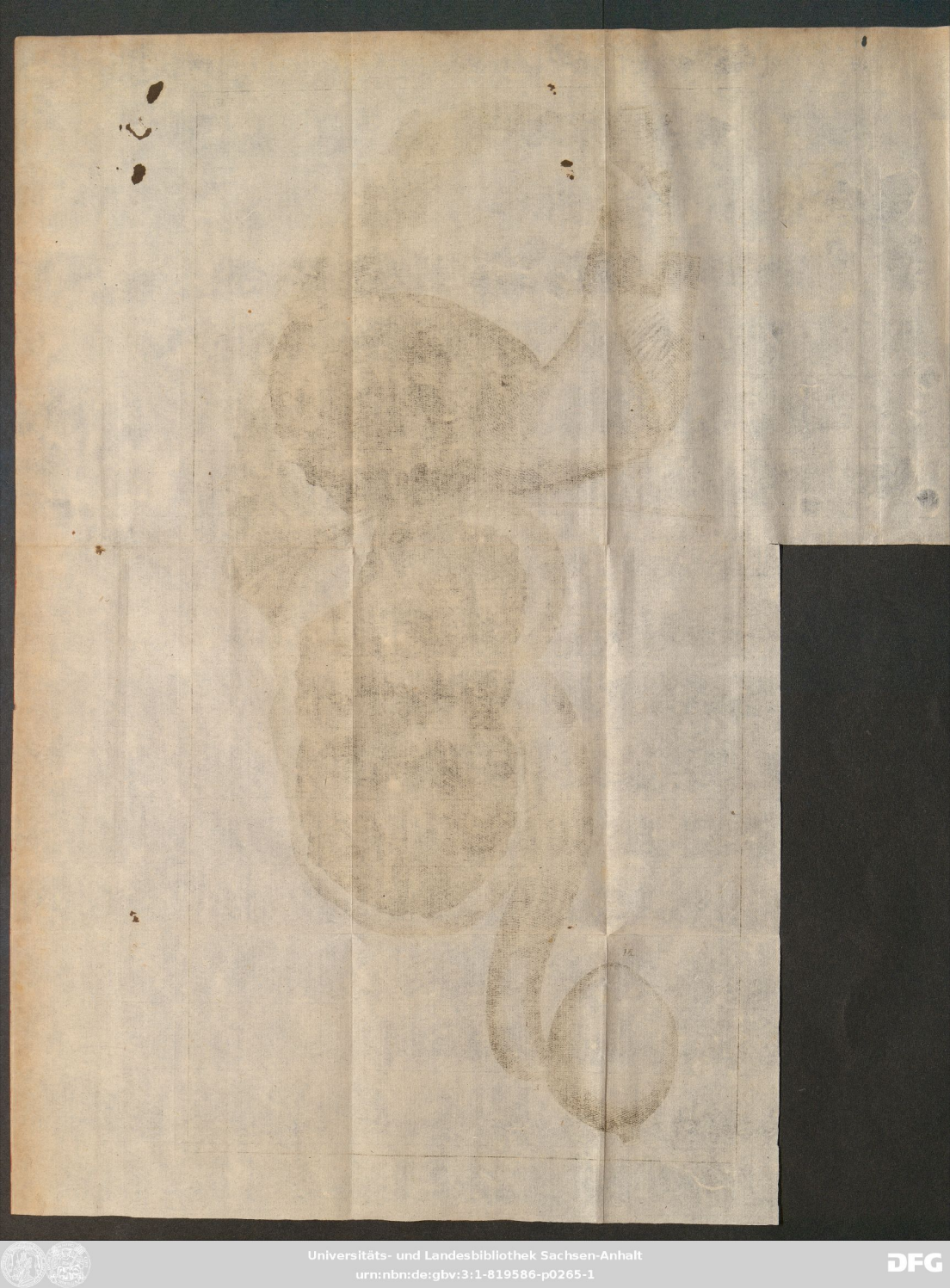

a
B
A

TAB. VII.

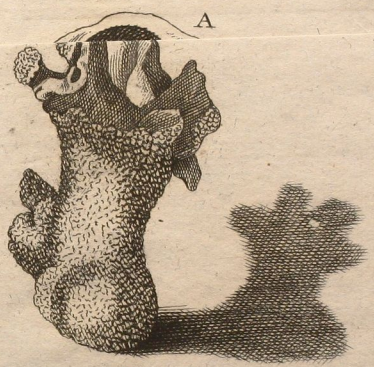

TAB. VII.

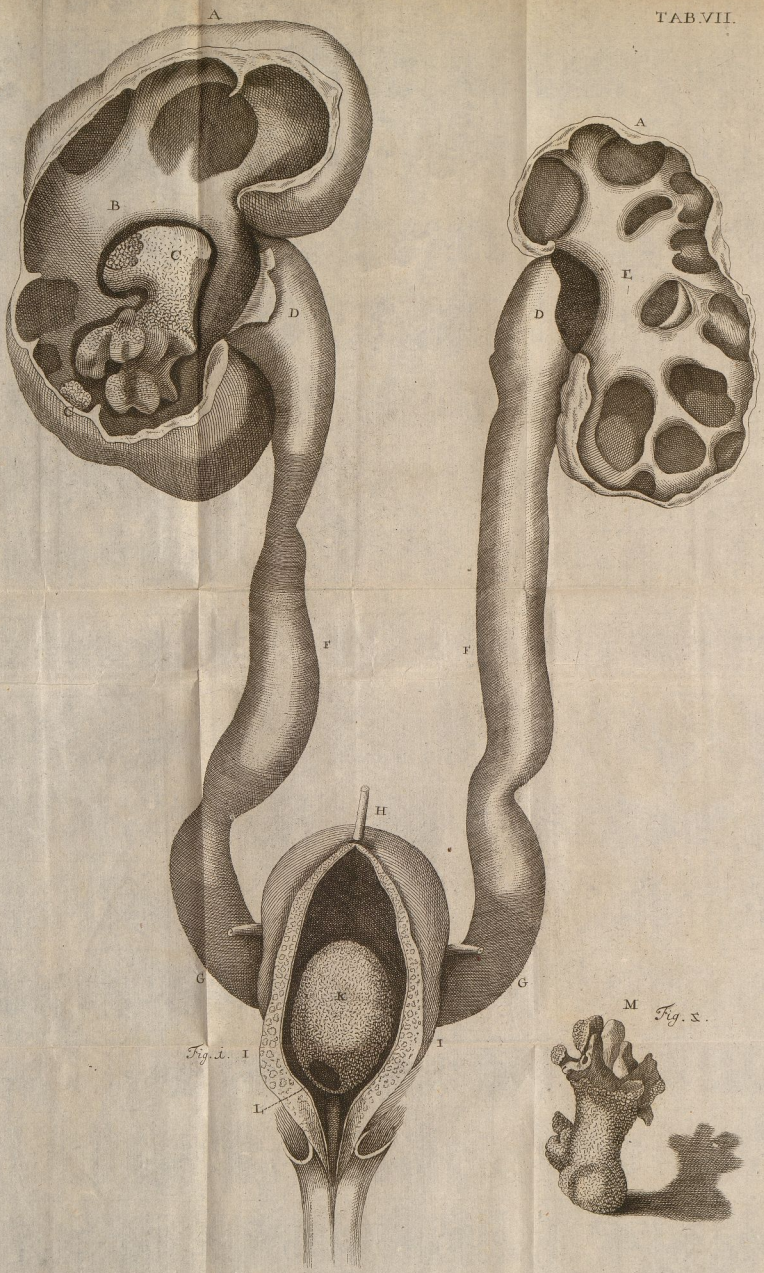

Fig. 1.

Fig. 2.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-819586-p0269-7

B
C

TABULA VIII.

TABULA VIII.

Fig. I.

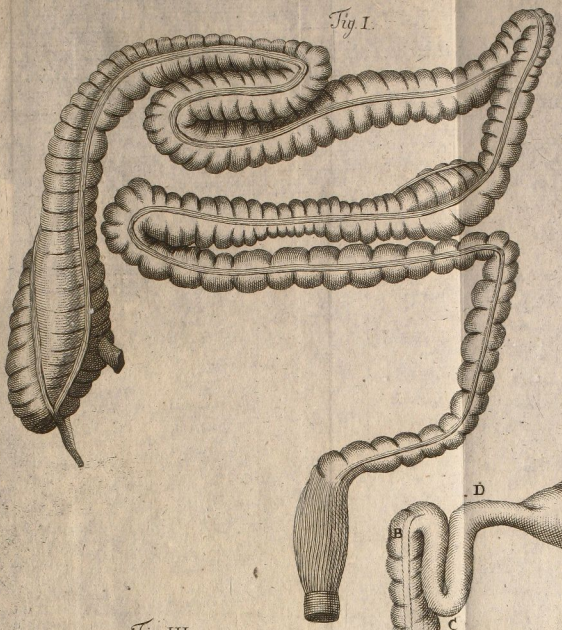

Fig. II.

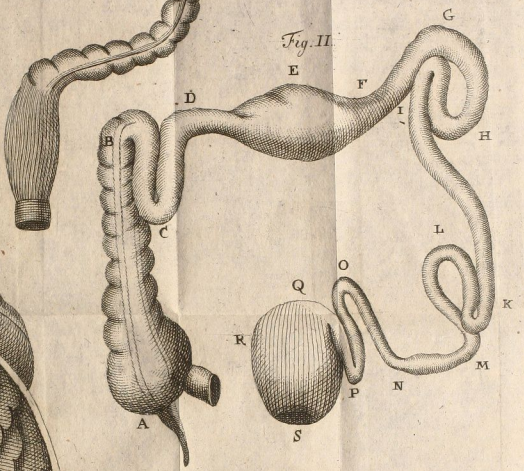

Fig. III.

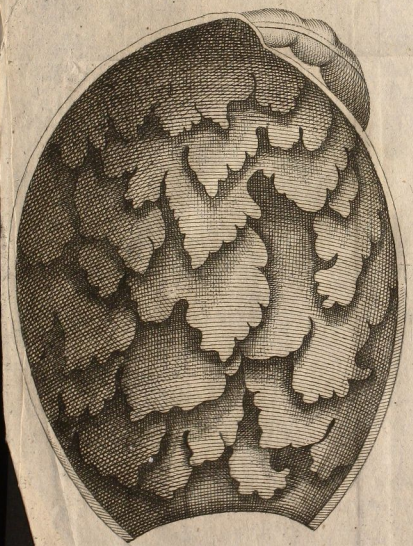

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-819586-p0274-1

TABULA IX.

Fig. I.

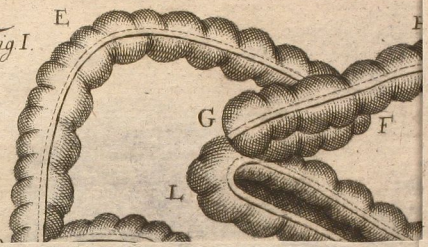

Fig. IV.

TABULA IX

Fig I

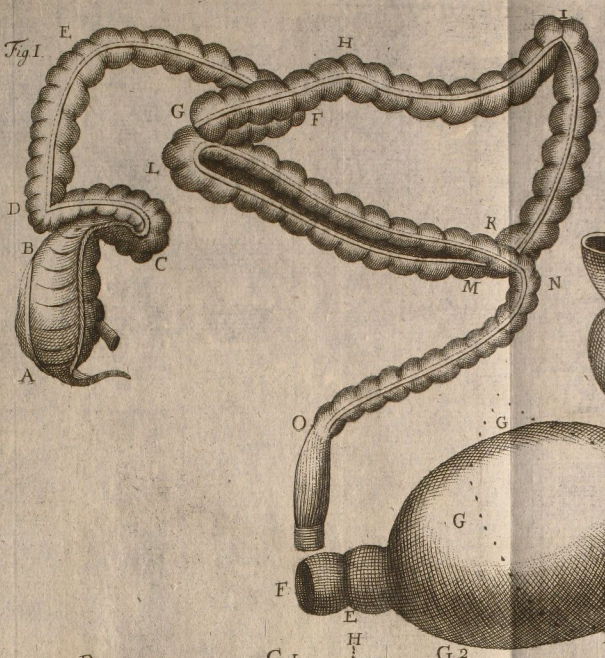

Fig IV

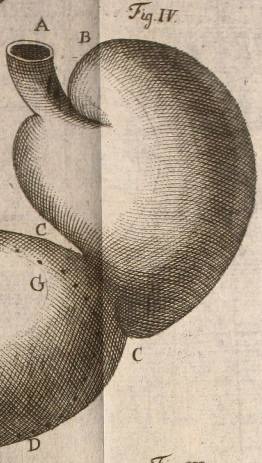

Fig II

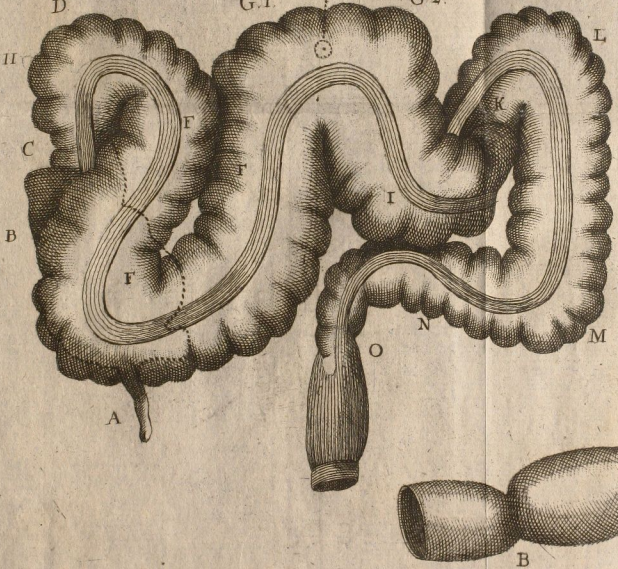

Fig III

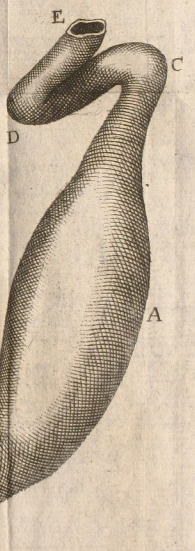

TABULA IX

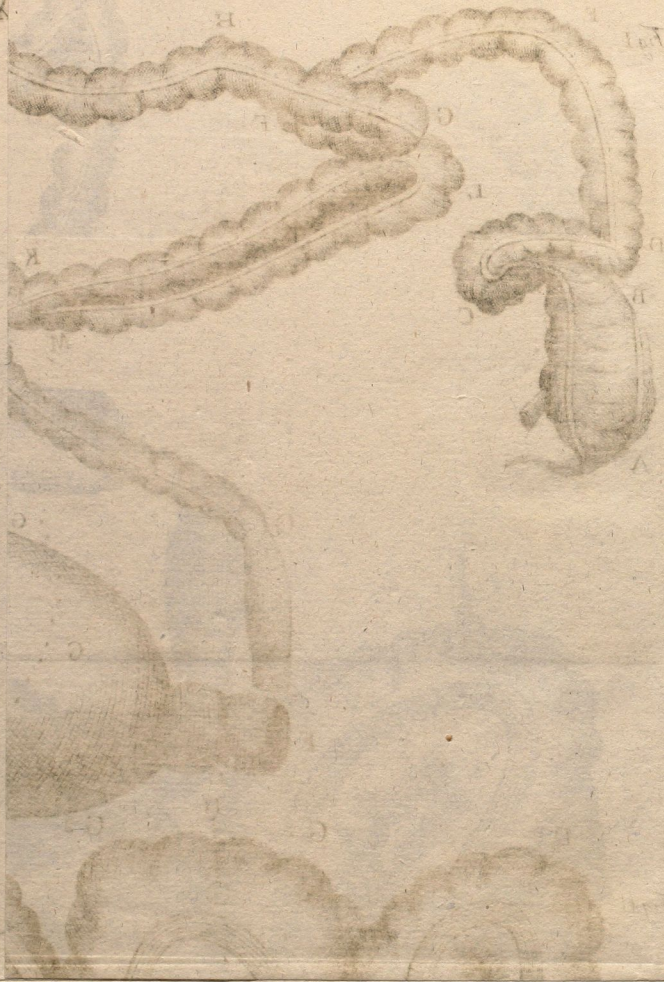

T. X.

Fig. 2.

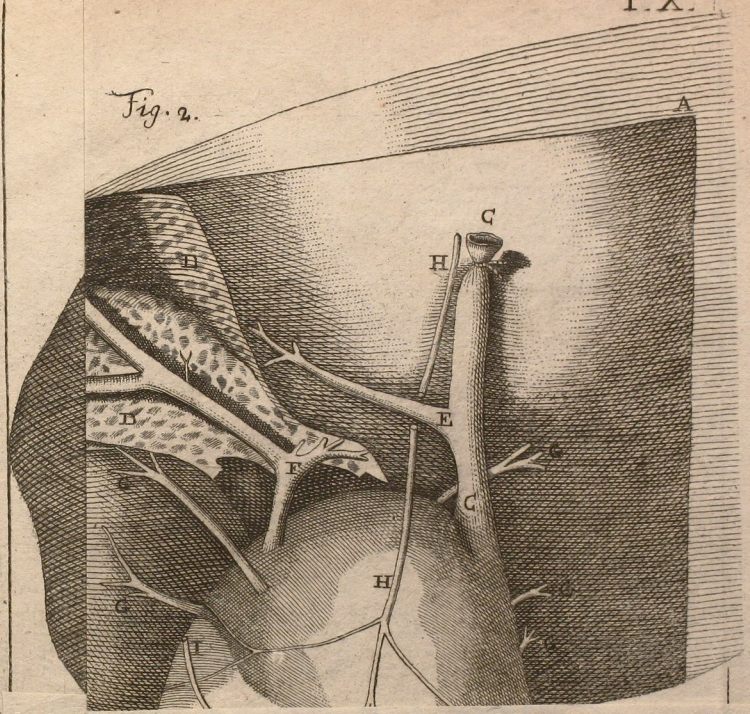

Fig. 1.

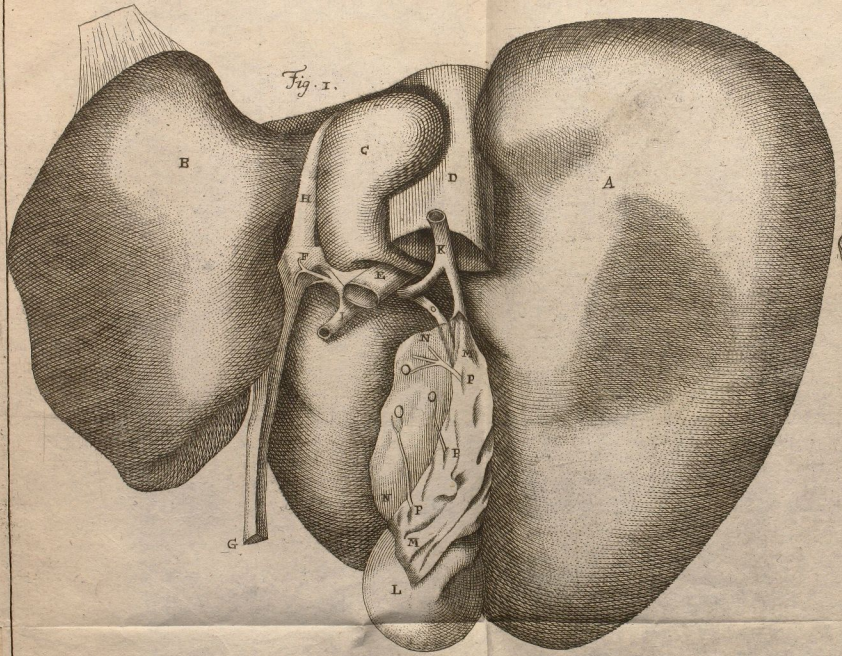

Fig. 2.

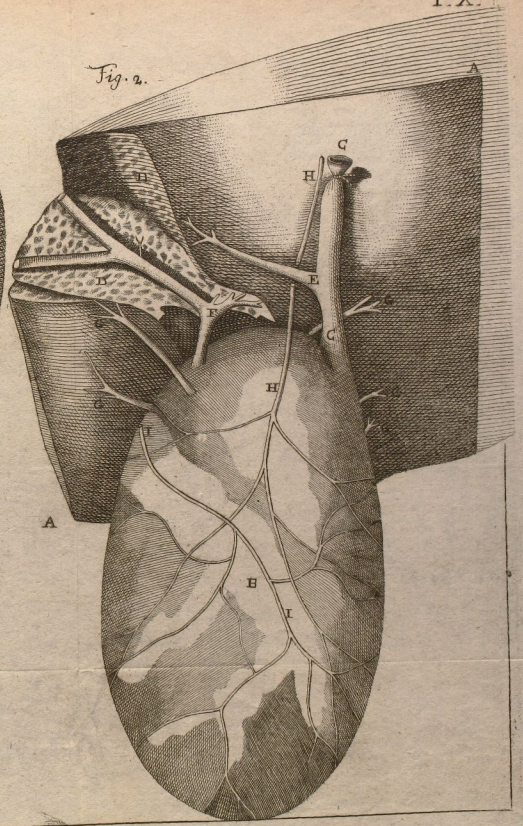

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-819586-p0280-4

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-819586-p0281-0

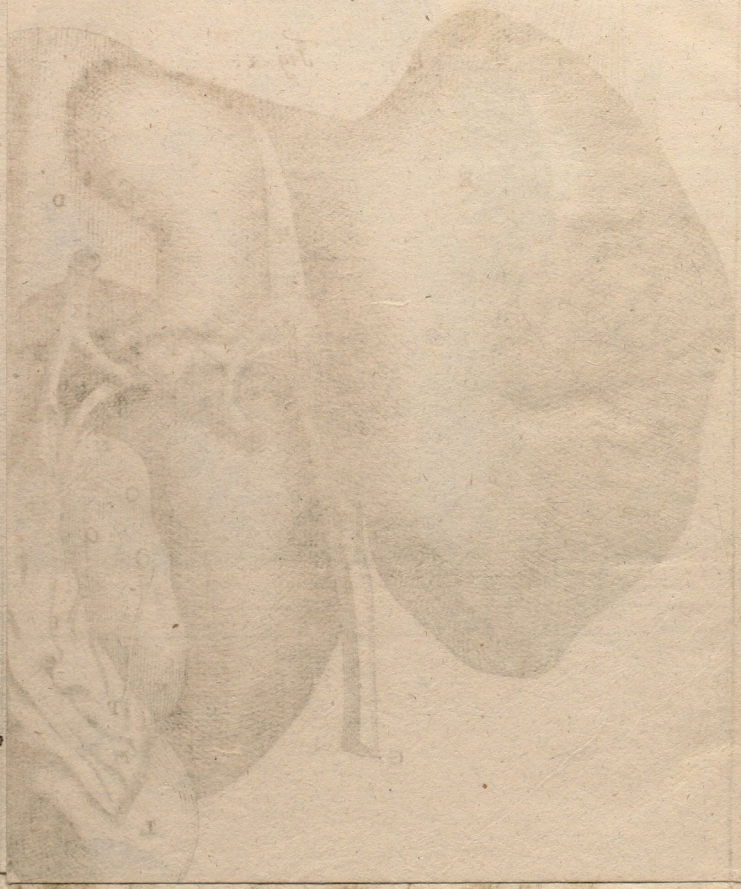

Ug 167
g S1

VD18

ULB Halle
3
007 412 886

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-819586-p0285-2

INDICIS

IN

SWIETENII

MENTARIORVM

OMOS QVINQVE

LEMENTVM

CONTINENS

MAXIME DIGNAS IN COMMENTARIIS

REPERIVNDAS

ALIS INDICIS

LENS ET OBSERVATIONES

INDICANS

PRIOS VSVS CONFECTVM

RO PVBLICI IVRIS FACTVM

A

DOLPHO GLADBACHIO, M. D.

PRINCIPIS ANHALTINO SERVESTANI A

AVLICIS, AVLAE MEDICO, ET PHYSICO,

VT AIVNT FORENSI.

HILDBVRGHVSAE,

ANNIS GOTTFREDI HANISCHII, N 6

VLICI HILDBVRGH. PRIVIL. MDCCLXXV.

Farbkarte #13 B.I.G.
Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black
Centimetres Inches
Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-819586-p0289-8